

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 302

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

52. évfolyam

2009. november 17.

Tartalom

- I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1060/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a hitelminősítő intézetekről ⁽¹⁾ 1

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (AÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról ⁽¹⁾ 32
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/111/EK irányelve (2009. szeptember 16.) a 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2007/64/EK irányelvnek a központi hitelintézetek kapcsolt bankjai, egyes szavatoló-tőke-elemek, nagykockázat-vállalások, felügyeleti szabályok és válságkezelés tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 97

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

Ár: 7 EUR

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1060/2009/EK rendelete

(2009. szeptember 16.)

a hitelminősítő intézetekről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A hitelminősítő intézetek fontos szerepet játszanak a globális értékpapír- és bankpiacokon, mivel hitelminősítéseket befektetők, hitelfelvevők, kibocsátók és kormányok használják körültekintő befektetési és finanszírozási döntéseik meghozatala során. A hitelintézetek, befektetési vállalkozások, élet-, nemélet- és viszontbiztosítók, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények ezeket a hitelminősítéseket tökéletes követelményüknek a fizetőképesség biztosítása céljából történő kiszámításához vagy befektetési tevékenységük kockázatainak kiszámításához referenciaként használhatják. Következésképp a hitelminősítések jelentősen befolyásolják a piacok működését, valamint a befektetők és fogyasztók bizalmát. Alapvető fontosságú tehát, hogy a hitelminősítő tevékenységeket az integritás, az átláthatóság, a felelősség és a felelősségteljes irányítás elveivel összhangban végezzék, annak biztosítása érdekében, hogy a

Közösségben használt vagy a Közösséget érintő hitelminősítések függetlenek, tárgyilagosak és megfelelő minőségűek legyenek.

- (2) Jelenleg a legtöbb hitelminősítő intézet székhelye a Közösségen kívül található. A tagállamok többsége nem szabályozza a hitelminősítő intézetek tevékenységét vagy a hitelminősítések kiadásának feltételeit. Annak ellenére, hogy a pénzügyi piacok működése szempontjából kiemelkedő fontossággal bírnak, a hitelminősítő intézetekre csak meghatározott területeken vonatkoznak közösségi jogszabályok, nevezetesen a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾. Ezenfelül a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkekövetelményéről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ vonatkozik a hitelminősítő intézetekre. Ezért fontos olyan szabályokat megállapítani, amelyek biztosítják, hogy a Közösségben nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek által kiadott összes hitelminősítés megfelelő minőségű legyen, és hogy olyan hitelminősítő intézetek adják ki azokat, amelyekre szigorú követelmények vonatkoznak. A hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályok konvergenciájának biztosítása érdekében a Bizottság továbbra is együttműködik nemzetközi partnereivel. Lehetőséget kell adni arra, hogy hitelminősítéseket kiadó bizonyos központi bankokat mentesítsenek e rendelet hatálya alól, amennyiben eleget tesznek azon lényeges alkalmazandó feltételeknek, amelyek hitelminősítési tevékenységeik függetlenségét és integritását biztosítják, és amelyek olyan szigorúak, mint az e rendeletben megállapított követelmények.

⁽¹⁾ 2009. május 13-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 115., 2009.5.20., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. április 23-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. július 27-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

⁽⁵⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

- (3) E rendelet nem teremthet általános kötelezettséget az e rendelet szerint minősítendő pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek tekintetében. Nem követelheti meg különösen az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoktól (ÁÉKBV) vagy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményektől azt, hogy kizárólag az e rendelet szerint minősített pénzügyi eszközökre fektessenek.
- (4) E rendelet nem teremthet általános kötelezettséget arra, hogy a pénzügyi intézmények vagy befektetők csak olyan értékpapírokba fektessenek be, amelyekre vonatkozóan az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ és a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a tájékoztatókban foglalt információk formátuma, az információk hivatkozással történő beépítése, a tájékoztatók közzététele és a reklámok terjesztése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. április 29-i 809/2004/EK bizottsági rendelettel ⁽⁴⁾ összhangban tájékoztatót tettek közzé, és amelyeket e rendeletnek megfelelően minősítettek. E rendelet továbbá nem kötelezheti a kibocsátókat, ajánlattevőket vagy szabályozott piacra történő bevezetést kérelmező személyeket, hogy hitelminősítést szerezzenek olyan értékpapírokra, amelyekre a 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet szerinti tájékoztató közzétételére irányuló kötelezettség vonatkozik.
- (5) A 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet értelmében közzétett tájékoztatónak egyértelmű és jól látható információkat kell tartalmaznia arra nézve, hogy a vonatkozó értékpapírok hitelminősítését a Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet adta-e ki vagy nem. Mindazonáltal e rendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozhatja meg a 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet szerinti tájékoztató közzétételéért felelős személyeket abban, hogy a tájékoztatóba lényeges információkat – köztük a harmadik országokban kiadott hitelminősítéseket és kapcsolódó információkat – foglaljanak.
- (6) A hitelminősítő intézeteknek a hitelminősítések kiadása és hitelminősítési tevékenységek folytatása mellett képesnek kell lenniük szakmai alapon kiegészítő tevékenységek végzésére is. A kiegészítő tevékenységek nem áthatják alá a hitelminősítő intézetek hitelminősítői tevékenységének függetlenségét és integritását.
- (7) Ez a rendelet a Közösségben nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek által kiadott hitelminősítésekre alkalmazandó. E rendelet fő célja a pénzügyi piacok stabilitásának és a befektetőknek a védelme. A hitelbírálati minősítéseket, a hitelbírálati minősítési rendszereket és a fogyasztói, kereskedelmi vagy ipari kapcsolatokból adódó kötelezettségekhez kapcsolódó hasonló értékeléseknek nem kell e rendelet hatálya alá tartozniuk.
- (8) A hitelminősítő intézetek önkéntes alapon alkalmazhatják az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete által kiadott, a hitelminősítő intézetekre vonatkozó magatartási alapkódexet (IOSCO-kódex). 2006-ban a hitelminősítő intézetekről szóló bizottsági közlemény ⁽⁵⁾ felkérte a 2009/77/EK bizottsági határozattal ⁽⁶⁾ létrehozott európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságát (CESR), hogy kövesse nyomon az IOSCO-kódex betartását, és erről évente tegyen jelentést a Bizottságnak.
- (9) Az Európai Tanács a 2008. március 13-i és 14-i ülésén kidolgozott következtetésekben keresett választ a pénzügyi rendszer feltárt fő gyengeségeire. Az egyik célkitűzés az volt, hogy javuljon a piac működése és javuljanak az összetört struktúrák, ideértve a hitelminősítő intézetek szerepét.
- (10) A megítélés szerint a hitelminősítő intézetek hitelminősítései sikertelenek voltak egyrészt abban, hogy nem tükröztek elég korán a piaci feltételek romlását, másrészt a piaci válság elmélyülését követően az intézetek nem tudták időben kiigazítani hitelminősítéseiket. Ezt a mulasztást a legmegfelelőbb módon az összeférhetetlenséggel, a hitelminősítések minőségével, a hitelminősítő intézetek átláthatóságával és belső irányításukkal, valamint a hitelminősítő intézetek tevékenységeinek felügyeletével kapcsolatos intézkedések segítségével lehet korrigálni. A hitelminősítések felhasználóinak nem szabad vakon megbíznuk a hitelminősítésekben, hanem gondot kell fordítaniuk arra, hogy mindig saját elemzéseket és megfelelő átvilágítási eljárást is végezzenek, ha ilyen hitelminősítésekre hagyatkoznak.
- (11) Meg kell állapítani a hitelminősítések minőségének javításával kapcsolatos közös keretszabályokat, különösen azon hitelminősítések vonatkozásában, amelyeket a Közösségben összehangolt szabályokkal szabályozott pénzügyi intézmények és személyek használnak fel. E közös keretszabályok hiányában fennáll annak kockázata, hogy a tagállamok nemzeti szinten eltérő intézkedéseket hoznak, ami közvetlen negatív hatást gyakorol a belső piac megfelelő működésére, illetve akadályozza azt, mivel a Közösség pénzügyi intézményei által felhasználandó hitelminősítéseket kiadó hitelminősítő intézetekre a különböző tagállamokban különböző szabályok vonatkoznának. Emellett, ha a hitelminősítésekre vonatkozó minőségi követelmények eltérőek, akkor a befektetők és fogyasztók védelmének szintje is eltérhet. Ezenkívül a felhasználóknak lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy összehasonlítsák a Közösségben kiadott hitelminősítéseket a nemzetközileg kiadott hitelminősítésekkel.
-
- ⁽¹⁾ HL L 375., 1985.12.31., 3. o. 2011. július 1-jei hatállyal helyébe lép a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (lásd e Hivatalos Lap 32. oldalát).
- ⁽²⁾ HL L 235., 2003.9.23., 10. o.
- ⁽³⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.
- ⁽⁴⁾ HL L 149., 2004.4.30., 1. o.
-
- ⁽⁵⁾ HL C 59., 2006.3.11., 2. o.
- ⁽⁶⁾ HL L 25., 2009.1.29., 18. o.

- (12) Ez a rendelet nem érinti a hitelminősítéseknek az e rendeletben említett személyektől eltérő személyek általi felhasználását.
- (13) Kíváncsinos rendelkezni a harmadik országokban szabályozási célból kiadott hitelminősítések felhasználásáról, amennyiben e minősítések olyan követelményeknek tesznek eleget, amelyek olyan szigorúak, mint az e rendeletben előírt követelmények. E rendelet egy olyan befogadási rendszert vezet be, amely lehetővé teszi a Közösségben székhellyel rendelkező és rendelkezéseinek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek számára, hogy befogadják a harmadik országokban kiadott hitelminősítéseket. Egy harmadik országban kiadott hitelminősítés befogadásakor a hitelminősítő intézeteknek meg kell határozniuk és folyamatosan nyomon kell követniük, hogy az ilyen hitelminősítések kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységek eleget tesznek-e a hitelminősítések kiadására vonatkozó azon követelményeknek, amelyek olyan szigorúak, mint az e rendeletben előírt követelmények, és ezáltal gyakorlatilag ugyanazokat a célokat és hatásokat érik el.
- (14) Azon aggodalmak eloszlatása érdekében, amelyek arra vonatkoznak, hogy a Közösségben való letelepedés hiánya súlyosan akadályozza a Közösségben lévő pénzügyi piacok érdekeit leginkább szolgáló hatékony felügyeletet, ilyen befogadási rendszert kell bevezetni azon hitelminősítő intézetek tekintetében, amelyek a Közösségben székhellyel rendelkező hitelminősítő intézetek leányvállalatai, vagy szorosan együttműködnek a fenti hitelminősítő intézetekkel. Mindazonáltal bizonyos esetekben szükséges lehet a Közösségben lévő fizikai jelenlétre vonatkozó követelmény kiigazítása, különösen a harmadik országokból származó kisebb hitelminősítő intézetek tekintetében, amelyek nincsenek jelen a Közösségben és nincs leányvállalatuk a Közösségben. Az ő esetükben külön hitelesítési rendszert kell létrehozni, feltéve, hogy egy vagy több tagállam pénzügyi piacának pénzügyi stabilitása vagy integritása tekintetében rendszerkockázati szempontból nem fontosak.
- (15) A hitelesítésre azután nyílnak lehetőségek, hogy a Bizottság megállapítja a harmadik ország jogi és felügyeleti kerete és az e rendelet követelményei közötti egyenértékűséget. A tervezett egyenértékűségi mechanizmus nem szabad, hogy automatikus hozzáfértést biztosítson a Közösséghez, hanem azt a lehetőséget kell felkínálnia a harmadik országokból származó, hitelesítést kérő hitelminősítő intézetek számára, hogy eseti alapon értékeljék őket, és mentesüljenek a Közösségben tevékenykedő hitelminősítő intézetekre vonatkozó szervezeti követelmények egy része – köztük a Közösségben való fizikai jelenlét követelménye – alól.
- (16) A rendeletnek azt is elő kell írnia, hogy a harmadik országok hitelminősítő intézetei feleljenek meg a hitelminősítői tevékenységük integritására vonatkozó követelményeknek, mint általános feltételeknek annak megakadályozása érdekében, hogy a harmadik ország illetékes hatóságai és egyéb közjogi hatóságai befolyásolhassák a hitelminősítések tartalmát, továbbá az összeférhetetlenséggel kapcsolatos megfelelő politika, a hitelminősítő elemzők rotációja, valamint a rendszeres és folyamatos közzététel biztosítása érdekében.
- (17) A befogadási rendszer és az egyenértékűségi rendszer hatékonyságának további fontos előfeltétele, hogy a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai és a harmadik országok hitelminősítő intézetei felett illetékes hatóságok között jöjjenek létre hatékony együttműködési megállapodások.
- (18) A harmadik országban kiadott hitelminősítést befogadó hitelminősítő intézetnek teljes mértékben és feltétel nélkül felelősséget kell vállalnia az ilyen befogadott hitelminősítésért és az e rendeletben rögzített irányadó feltételek teljesítéséért.
- (19) E rendeletet nem kell alkalmazni azokra a hitelminősítésekre, amelyeket a hitelminősítő intézet egyéni megrendelés alapján végez és kizárólag az azt megrendelő személy részére készít, és amelyeket nem nyilvános közzététel vagy előfizetés útján történő terjesztés céljára szánnak.
- (20) A pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek értékével vagy árával kapcsolatos befektetési kutatás, befektetési ajánlások és egyéb vélemények nem tekinthetők hitelminősítésnek.
- (21) A nem kezdeményezett hitelminősítést, vagyis az olyan hitelminősítést, amelyet nem a kibocsátó vagy a minősített szervezet felkérésére kezdeményeznek, egyértelműen nem kezdeményezett hitelminősítésként kell azonosítani, és a megfelelő módon meg kell különböztetni őket a kezdeményezett hitelminősítésektől.
- (22) Az esetleges összeférhetetlenségek elkerülése érdekében a hitelminősítő intézet szakmai tevékenységét a hitelminősítések kiadására összpontosítja. A hitelminősítő intézet számára nem lehet konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatások nyújtását engedélyezni. A hitelminősítő intézet így különösen nem tehet javaslatokat vagy ajánlásokat egy strukturált pénzügyi eszköz konstrukciójára vonatkozóan. Lehetővé kell tenni azonban, hogy a hitelminősítő intézet kiegészítő szolgáltatásokat nyújtson, amennyiben ez nem vezet esetleges összeférhetetlenségekhez a hitelminősítések kiadásában.
- (23) A hitelminősítő intézeteknek szigorú, szisztematikus, folyamatos, valamint többek között a korábbi tapasztalatok és az utótesztelések révén ellenőrizhető minősítési módszereket kell alkalmazniuk. E követelmény ugyanakkor nem szolgáltathat alapot az illetékes hatóságok és a tagállamok által a hitelminősítések tartalmába vagy módszerébe történő beavatkozáshoz. Ugyanígy a hitelminősítéseknek a hitelminősítő intézetek általi, legalább éves gyakoriságú felülvizsgálatára vonatkozó követelmény nem szabad, hogy veszélyeztesse a hitelminősítő intézetek arra vonatkozó kötelezettségét, hogy folyamatosan figyelemmel kísérjék a hitelminősítéseket, és hogy szükség szerint felülvizsgálják azokat. E követelményeket nem szabad oly módon alkalmazni, hogy az megakadályozza az új hitelminősítő intézetek piacra lépését.
- (24) A hitelminősítéseknek megalapozottnak és hiteles érdemlőnek kell lenniük a hitelminősítés torzulásának elkerülése érdekében.
- (25) A hitelminősítő intézeteknek közzé kell tenniük a hitelminősítési tevékenységük során alkalmazott módszerekkel, modellekkel és fő minősítési feltevésekkel kapcsolatos információkat. A modellekre vonatkozóan közzétett információkat olyan mértékben kell részletezni, hogy az megfelelő tájékoztatást nyújtson a hitelminősítések felhasználóinak ahhoz, hogy megfelelően végezhessek el saját átvilágítási eljárásukat annak megítélése során, hogy hagyatkozzanak-e ezekre a hitelminősítésekre. A modellekre vonatkozó információk közzététele nyomán azonban nem kerülhetnek nyilvánosságra üzleti szempontból érzékeny információk, és az nem akadályozhatja súlyosan az innovációt.

- (26) A hitelminősítő intézeteknek megfelelő belső szabályzatokat és eljárásokat kell kialakítaniuk a hitelminősítési folyamatban részt vevő alkalmazottakra és egyéb személyekre vonatkozóan annak érdekében, hogy elkerüljék, feltárják, kiküszöböljék vagy kezeljék és nyilvánosságra hozzák az összeférhetetlenségeket, és hogy minden esetben biztosítsák a hitelminősítési és felülvizsgálati folyamat színvonalát, integritását és alaposságát. Különösen a belső kontrollmechanizmus és a megfelelési funkció kell, hogy e szabályzatok és eljárások részét képezze.
- (27) A hitelminősítő intézetnek kerülnie kell az összeférhetlenséget előidéző helyzeteket, és elkerülhetetlenségük esetén függetlensége biztosítása érdekében megfelelő módon kell kezelnie azokat. A hitelminősítő intézetnek az összeférhetlenségeket időben fel kell tárnia. Ugyanakkor nyilvántartást kell vezetnie a hitelminősítő intézet és a hitelminősítési folyamatban érintett alkalmazottak és egyéb személyek függetlenségét fenyegető valamennyi jelentős veszélyről, csakúgy, mint az ilyen veszélyek csökkentése érdekében alkalmazott óvintézkedésekről.
- (28) A hitelminősítő intézeteknek vagy a hitelminősítő intézetek csoportjainak szabályokat kell hozniuk a hatékony vállalatirányítás fenntartása érdekében. A vállalatirányítási szabályok kidolgozása során a hitelminősítő intézetnek vagy a hitelminősítő intézetek csoportjának figyelembe kell vennie, hogy biztosítani kell az általa kiadott hitelminősítések függetlenségét, objektivitását és megfelelő minőségét.
- (29) A hitelminősítési folyamatnak a hitelminősítő intézet mint vállalkozás üzleti érdekétől való függetlenségének biztosítása érdekében a hitelminősítő intézetnek gondoskodnia kell arról, hogy az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság tagjainak legalább egyharmada, de legalább két tagja a jegyzett társaságok nem ügyvezetői igazgatói, illetve felügyelőbizottsági tagjai szerepéről, és az igazgatóság (felügyelőbizottság) által létrehozott bizottságokról szóló, 2005. február 15-i 2005/162/EK bizottsági ajánlás⁽¹⁾ III. szakaszának 13. pontjában foglaltakkal összeegyeztethető módon független legyen. Emellett szükséges, hogy a felső vezetés tagjainak többsége, ideértve az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság valamennyi független tagját, kellő szakértelemmel rendelkezzen a pénzügyi szolgáltatások megfelelő szakterületein. A megfelelési tisztviselőnek rendszeresen be kell számolnia feladatai elvégzéséről a felső vezetésnek, valamint az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság független tagjainak.
- (30) Az összeférhetetlenség elkerülése érdekében az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság független tagjainak nyújtott díjazás nem függhet a hitelminősítő intézet üzleti teljesítményétől.
- (31) A hitelminősítő intézetnek elegendő létszámú, megfelelő tudással és tapasztalattal rendelkező alkalmazottat kell kijelölnie hitelminősítő tevékenysége folytatására. A hitelminősítő intézetnek különösen azt kell biztosítani, hogy megfelelő humán erőforrás és pénzügyi forrás álljon rendelkezésre a hitelminősítések kiadására, nyomon követésére és aktualizálására.
- (32) Az ötven főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató hitelminősítő intézetek sajátos körülményeinek figyelembevétele érdekében az illetékes hatóságoknak mentességet kell tudniuk biztosítani az ilyen hitelminősítő intézetek számára az e rendeletben meghatározott, az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság szerepére, a megfelelési funkcióra, valamint a rotációs mechanizmusra vonatkozó egyes kötelezettségek tekintetében, feltéve, hogy a szóban forgó hitelminősítő intézetek igazolni tudják, hogy megfelelnek bizonyos feltételeknek. Az illetékes hatóságoknak különösen azt kell megvizsgálniuk, hogy a hitelminősítő intézet méretét úgy állapították-e meg, hogy a hitelminősítő intézet vagy a hitelminősítő intézetek csoportja elkerülhesse az e rendelet követelményeinek való megfelelést. A tagállamok illetékes hatóságainak úgy kell alkalmazniuk a mentességet, hogy elkerülhető legyen a belső piac felaprózódása, és garantálni lehessen a közösségi jog egyetemes alkalmazását.
- (33) Az ugyanazokkal a minősített szervezetekkel vagy azokkal kapcsolatban álló harmadik felekkel hosszú ideje fenntartott kapcsolat veszélyeztetheti a hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek függetlenségét. Ezért a szóban forgó elemzőkre és személyekre vonatkozóan megfelelő rotációs mechanizmust kell bevezetni, amely biztosítja az elemzői csoportokban és a hitelminősítő bizottságokban a fokozatos cserélődést.
- (34) A hitelminősítő intézetnek gondoskodnia kell arról, hogy a hitelminősítések meghatározásához használt módszerek, modellek és fő feltevések, például matematikai vagy korrelációs feltevések megfelelően karban legyenek tartva és naprakészek legyenek, és hogy meghatározott időközönként átfogó felülvizsgálatnak legyenek alávetve, továbbá, hogy a fentiek szöveges értékelésének közzététele olyan módon történjék, amely lehetővé teszi az átfogó felülvizsgálatot. Azokban az esetekben, ahol a megbízható adatok hiánya vagy egy új típusú pénzügyi eszköz, különösen a strukturált pénzügyi eszközök felépítésének összetettsége jelentős kétségeket ébreszt a tekintetben, hogy a hitelminősítő intézet képes-e megbízható hitelminősítést adni, a hitelminősítő intézet nem adhat ki hitelminősítést vagy a meglévő hitelminősítést vissza kell vonnia. Amennyiben egy meglévő hitelminősítés ellenőrzése céljából rendelkezésre álló információk minősége megváltozik, azt a felülvizsgálattal együtt közzé kell tenni, és szükség esetén módosítani kell a hitelminősítést.
- (35) A hitelminősítések minőségének garantálása érdekében a hitelminősítő intézetnek intézkedéseket kell hoznia annak biztosítása érdekében, hogy a hitelminősítés kibocsátásához általa felhasznált információk megbízhatók legyenek. Ebből a célból a hitelminősítő intézet többek között független könyvvizsgáló által auditált pénzügyi kimutatásokra és nyilvános beszámolókra; jó hírű harmadik felek által nyújtott szolgáltatások keretében végzett ellenőrzésekre; a kapott információk véletlenszerű mintavétellel történő vizsgálatára; vagy olyan szerződéses rendelkezésekre való támaszkodást tervezhet, amelyek egyértelműen a minősített szervezetet, illetve az azzal kapcsolatban álló harmadik feleket teszik felelőssé, ha a szerződés értelmében nyújtott információ szándékosan hamis vagy félrevezető, vagy ha a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik felek nem végzik el az átvilágítási eljárást az információ helyállóságát illetően, ahogy azt a szerződés feltételei meghatározzák.

(1) HL L 52., 2005.2.25., 51. o.

- (36) E rendelet nem érinti a hitelminősítő intézetek azon feladatát, hogy a személyes adatok feldolgozása során a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban védjék a természetes személyeknek a magánélet tisztelgésben tartásához való jogát.
- (37) A hitelminősítő intézetnek megfelelő eljárásokat kell kialakítania az általa alkalmazott módszerek, modellek és fő minősítési feltevések rendszeres felülvizsgálatára, hogy megfelelően figyelembe vehesse az alapul szolgáló eszközök piacainak változó feltételeit. Az átláthatóság biztosítása céljából a hitelminősítő intézetek által alkalmazott módszerek, gyakorlatok, eljárások és folyamatok lényeges változtatásait érvényessé válásuk előtt közzé kell tenni, kivéve, ha szélsőséges piaci feltételek a hitelminősítés azonnali megváltoztatását teszik szükségessé.
- (38) A hitelminősítő intézetnek minden megfelelő kockázati figyelmeztetést közölnie kell, ideértve a vonatkozó feltevések érzékenységi elemzését. Az elemzésben ki kell fejteni, hogy a modellbe épített paraméterek változására kiható különböző piaci fejlemények hogyan befolyásolhatják a hitelminősítések változásait (például volatilitás). A hitelminősítő intézetnek biztosítania kell, hogy a minősítési kategóriáján belüli átlagos nemteljesítési arányra vonatkozó információk ellenőrizhetők és számszerűsíthetők legyenek, és kielégítő alapot nyújtsanak az érdekelt feleknek ahhoz, hogy megértsék minden egyes minősítési kategória eddigi teljesítményét, valamint azt, hogy megváltoztak-e, illetve hogyan változtak a minősítési kategóriák. Ha a minősítési kategória jellege vagy más körülmények következtében egy átlagos nemteljesítési arány helytelenné, statisztikailag érvénytelenné vagy egyéb módon valószínűsíthetően a hitelminősítés felhasználói számára félrevezetővé válik, erről a hitelminősítő intézetnek megfelelő felvilágosítást kell adnia. Az ilyen információknak, amennyire lehetséges, összevethetőnek kell lennie a meglévő ágazati sémával, hogy segítse a befektetőket a különböző hitelminősítő intézetek teljesítményének összehasonlításában.
- (39) A hitelminősítések átláthatóságának megerősítése és a befektetők védelméhez való hozzájárulás érdekében a CESR-nek központi adatbázist kell fenntartania, amelyben a hitelminősítő intézetek múltbeli teljesítményére és a múltban kiadott hitelminősítésekre vonatkozó információkat kell tárolni. A hitelminősítő intézeteknek szabványos formában információkat kell nyújtaniuk a fenti adatbázis számára. A CESR-nek a fenti információkat hozzáférhetővé kell tennie a nyilvánosság számára, és évente összefoglaló tájékoztatást kell közzétennie a fontosabb észlelt fejleményekről.
- (40) Bizonyos körülmények között a strukturált pénzügyi eszközök olyan hatásokat válthatnak ki, amelyek különböznek a hagyományos vállalati, hitelviszonyt megtestesítő eszközökétől. A befektetők számára félrevezető lehet, ha mindkét típusú eszköz esetében ugyanazt a minősítési kategóriát alkalmazzák minden további magyarázat nélkül. A hitelminősítő intézeteknek fontos szerepet kell betölteniük abban, hogy felhívják a hitelminősítések felhasználóinak figyelmét a strukturált pénzügyi eszközöknek a hagyományos termékektől eltérő sajátosságaira. A hitelminősítő intézeteknek ezért – egy megfelelő szimbólummal
- az adott minősítési kategóriához történő hozzárendelése révén – egyértelmű különbséget kell tenniük egyrészt a strukturált pénzügyi eszközök minősítéséhez használt minősítési kategóriák, másrészt az egyéb pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek minősítéséhez használt minősítési kategóriák között.
- (41) A hitelminősítő intézeteknek intézkedéseket kell bevezetniük az olyan helyzetek elkerülése érdekében, ahol a kibocsátók egy adott strukturált pénzügyi eszköz esetében több hitelminősítő intézettől is előzetes minősítési értékelést kérnek azzal a céllal, hogy a javasolt konstrukció legjobb hitelminősítését adó intézetet válasszák ki. Az ilyen gyakorlatok alkalmazását a kibocsátóknak is kerülniük kell.
- (42) A hitelminősítő intézetnek a változásokat rendszeresen nyomon követve nyilván kell tartania a hitelminősítések meghatározására alkalmazott módszereket, továbbá nyilvántartást kell vezetnie a hitelminősítő elemző és a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik felek közötti kommunikáció lényeges elemeiről.
- (43) A belső piacba vetett befektetői és fogyasztói bizalom magas szintjének biztosítása érdekében nyilvántartásba kell venni azokat a hitelminősítő intézeteket, amelyek hitelminősítéseket adnak ki a Közösségben. Az említett nyilvántartásba vétel a legfőbb előfeltétele annak, hogy a hitelminősítő intézetek a Közösségen belüli szabályozási célú használatra szánt hitelminősítéseket adhassanak ki. Ezért meg kell állapítani az ilyen nyilvántartásba vétel engedélyezésének, a nyilvántartás felfüggesztésének és az abból való törlésnek harmonizált feltételeit és az azzal kapcsolatos eljárást.
- (44) E rendelet nem léphet a 2006/48/EK irányelv szerinti külső hitelminősítő intézetek (KHMI) elismerésével kapcsolatban kialakított eljárás helyébe. A már elismert közösségi KHMI-knek kérelmezniük kell az e rendelet szerinti nyilvántartásba vételüket.
- (45) Az érintett tagállam illetékes hatósága által nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet számára engedélyezni kell, hogy az egész Közösségben kiadhasson hitelminősítéseket. Ezért egységes eljárást kell kidolgozni a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételére, amely az egész Közösségben hatályos. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által kiadott nyilvántartásba vételről szóló határozatnak a megfelelő nemzeti jogszabályok szerinti hatálybalépésével egyidejűleg a hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételének is hatályosulnia kell.
- (46) A nyilvántartásba vétel iránti kérelmek benyújtásához egyetlen belépési pontot kell létrehozni. A CESR-nek fogadnia kell a nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket, és érdemben tájékoztatnia kell minden tagállam illetékes hatóságait. A CESR-nek ezenkívül tanácsokat is kell adnia a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a kérelem hiánytalanságára vonatkozóan. A nyilvántartásba vétel iránti kérelmek elbírálását ettől függetlenül az érintett illetékes hatóságnak kell nemzeti szinten elvégezni. A hitelminősítő intézetek eredményes kezelése érdekében az illetékes hatóságoknak operatív hálózatokat („kollégiumok”) kell létrehozniuk, amelyeket hatékony informatikai infrastruktúra támogat. A CESR-nek a hitelminősítő intézetek által minősített minden egyes eszközosztály esetében fel kell állítania egy, a hitelminősítésekre szakosodott albizottságot.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- (47) Egyes hitelminősítő intézetek több jogi személyből állnak, amelyek együttesen a hitelminősítő intézetek egy csoportját alkotják. Az ilyen csoport részét képező egyes hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételkor az érintett tagállamok illetékes hatóságainak az ugyanazon csoporthoz tartozó hitelminősítő intézetek által benyújtott kérelmek vizsgálatát, valamint a nyilvántartásba vétel engedélyezését érintő határozathozatalt össze kell hangolniuk. Ugyanakkor lehetővé kell tenni a hitelminősítő intézetek egy csoportján belül egy adott hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételének elutasítását, amennyiben az érintett hitelminősítő intézet nem felel meg a nyilvántartásba vétel követelményeinek, miközben a csoport többi tagja megfelel az e rendelet szerinti nyilvántartásba vétellel kapcsolatos valamennyi követelménynek. Mivel a kollégiumot a jogilag kötelező érvényű határozathozatal jogával nem ruházzák fel, a hitelminősítő intézetek csoportja egyes tagjainak székhelye szerinti tagállamok illetékes hatóságainak kell meghozniuk az egyedi határozatokat az érintett tagállam területén székhellyel rendelkező hitelminősítő intézettel kapcsolatban.
- (48) A kollégiumnak hatékony platformot kell nyújtania az illetékes hatóságok közötti felügyeleti információk cseréjéhez, valamint a hitelminősítő intézetek hatékony felügyeletéhez szükséges tevékenységeik és felügyeleti intézkedéseik összehangolásához. A kollégiumnak különösen elő kell segítenie a harmadik országokban kiadott hitelminősítésekre vonatkozó befogadások, hitelesítés, kiszervezési konstrukciók feltételei teljesülésének, továbbá az e rendeletben említett mentességeknek a nyomon követését. A kollégium tevékenységei hozzá kell, hogy járuljanak az e rendelet szerinti szabályok harmonizált alkalmazásához és a felügyeleti gyakorlatok közelítéséhez.
- (49) A kollégium tevékenységei gyakorlati összehangolásának javítása érdekében a kollégium tagjainak maguk közül egy szervezőt kell választaniuk. A szervezőnek kell vezetnie a kollégium üléseit, írásbeli koordinációs szabályokat kell kialakítania a kollégium számára, és össze kell hangolnia a kollégium tevékenységeit. A szervező a nyilvántartásbavételi folyamat során fel kell, hogy mérje a kérelmek vizsgálatához szükséges időszak meghosszabbítására vonatkozó igényt, össze kell, hogy hangolja ezeket a vizsgálatokat és kapcsolatot kell tartania a CESR-rel.
- (50) 2008 novemberében a Bizottság magas szintű csoportot hozott létre a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó európai felügyeleti rendszer jövőjének feltérképezésére, ideértve a CESR szerepét is.
- (51) A jelenlegi felügyeleti rendszert nem szabad a hitelminősítő intézetek felügyeletére vonatkozó hosszú távú megoldásnak tekinteni. Az illetékes hatóságok kollégiumai, amelyekről azt várják, hogy racionalizálják a felügyeleti együttműködést és konvergenciát ezen a téren a Közösségben, jelentős előrelépésnek tekinthetők, de nem helyettesíthetik a hitelminősítési üzletág szilárdabb felügyeletének összes előnyét. A nemzetközi pénzügyi piacok válsága egyértelműen bebizonyította, hogy helyénvaló a Közösség pénzügyi ágazatának szabályozói és felügyeleti modelljére vonatkozó széles körű reformok szükségességének további vizsgálata. A közösségi felügyeleti konvergencia és együttműködés szükséges szintjének elérése, valamint a pénzügyi rendszer stabilizálásának megerősítése érdekében
- rendkívül nagy szükség van a közösségi pénzügyi ágazat szabályozási és felügyeleti modelljének további széles körű reformjaira, és e reformokat az Európai Bizottságnak mihamarabb elő kell terjesztenie a Jacques de Larosière által vezetett szakértői csoport által 2009. február 25-én előterjesztett következtetések kellő figyelembevételével. A Bizottságnak mielőbb – de legkésőbb 2010. július 1-jéig – jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a többi érintett intézménynek a levonható következtetésekről, és szükség esetén jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie a felügyeleti koordináció és együttműködés terén megállapított hiányosságok orvoslására.
- (52) Egyebek mellett a befogadási rendszerben bekövetkező jelentős változásokat, a kiszervezési konstrukciókat, valamint a fióktelepek megnyitását és bezárását a hitelminősítő intézet első nyilvántartásba vételének feltételeiben bekövetkezett lényeges változásnak kell tekinteni.
- (53) A hitelminősítő intézet felügyeletét – a vonatkozó kollégiumon keresztül és a CESR megfelelő bevonása mellett – a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának kell végeznie, a többi érintett tagállam illetékes hatóságaival együttműködésben.
- (54) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának és a vonatkozó kollégium többi tagjának arra vonatkozó képességét, hogy értékelje és nyomon kövesse az e rendelet értelmében előírt kötelezettségek teljesítését a hitelminősítő intézetek által, nem szabad a hitelminősítő intézet által kötött kiszervezési konstrukciók révén korlátozni. Kiszervezési konstrukciók használata esetén a hitelminősítő intézetnek kell továbbra is felelősnek maradnia e rendelet szerinti kötelezettségeiért.
- (55) A befektetői és fogyasztói bizalom magas szintjének fenntartása és a Közösségben kiadott hitelminősítések folyamatos felügyeletének lehetővé tétele érdekében a Közösségben kívüli székhellyel rendelkező hitelminősítő intézeteknek a Közösségben folytatott tevékenységeik hatékony felügyelete, valamint a befogadási rendszer hatékony alkalmazása érdekében leányvállalatot kell alapítaniuk a Közösségben. Továbbá ösztönözni kell új szereplők megjelenését a hitelminősítő intézetek piacán.
- (56) Az illetékes hatóságok a hitelminősítő intézetek, a hitelminősítési tevékenységekben részt vevő személyek, a minősített szervezetek és kapcsolódó harmadik felek vonatkozásában, valamint olyan harmadik felekkel kapcsolatban, amelyek részére a hitelminősítő intézetek kiszerveztek bizonyos funkciókat vagy tevékenységeket, továbbá a hitelminősítő intézetekkel vagy a hitelminősítési tevékenységekkel más módon összefüggő vagy ezekhez kapcsolódó egyéb személyekkel kapcsolatban gyakorolni kell tudniuk az e rendeletben meghatározott hatásköreiket. E személyek közé kell tartozniuk a hitelminősítő intézetek és a minősített szervezetek részvényeseinek és igazgatótanácsi, illetve felügyelőbizottsági tagjainak.
- (57) E rendeletnek a felügyeleti díjakkal kapcsolatos rendelkezései nem érinthetik a felügyeleti vagy az ahhoz hasonló díjak tekintetében irányadó nemzeti jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit.

- (58) E rendelet hatékony végrehajtása érdekében mechanizmust célszerű kialakítani. A tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezniük kell azokkal a szükséges eszközökkel, amelyekkel biztosítható, hogy a Közösségben kiadott minősítéseket e rendeletnek megfelelően adják ki. E felügyeleti intézkedések alkalmazását a vonatkozó kollégiumon belül mindig össze kell hangolni. Az olyan intézkedéseket, mint a nyilvántartásból való törlést vagy a hitelminősítések szabályozási célú használatának felfüggesztését, akkor kell meghozni, ha úgy ítélik meg, hogy azok az e rendeletből adódó kötelezettségek megszegésének jelentőségével arányosak. Felügyeleti jogkörük gyakorlása során az illetékes hatóságoknak kellő mértékben figyelembe kell venniük a befektetők érdekeit és a piaci stabilitást. Mivel meg kell őrizni a hitelminősítő intézetek függetlenségét a hitelminősítések kiadása terén – a hitelminősítés torzulásának elkerülése érdekében –, sem az illetékes hatóságok, sem a tagállamok nem vizsgálhatják a hitelminősítések tartalmát, és a hitelminősítő intézetek által a hitelminősítés meghatározására alkalmazott módszereket. Nyomásgyakorlás esetén a hitelminősítő intézetnek tájékoztatnia kell a Bizottságot és a CESR-t. A Bizottságnak eseti alapon kell megvizsgálnia, hogy az e rendelet szerint fennálló kötelezettségei teljesítésének elmulasztása vonatkozásában további intézkedéseket kell-e hozni az érintett tagállammal szemben.
- (59) Kíváncsú annak biztosítása, hogy az e rendeletben említett határozathozatal a tagállamok illetékes hatóságai közötti szoros együttműködésen alapuljon, és ezért a nyilvántartásba vételről szóló határozatok elfogadásának megállapodás alapján kell történnie. Ez a hatékony nyilvántartásbavételi folyamatnak és a felügyelet gyakorlásának szükséges előfeltétele. A határozathozatalnak hatékony, gyorsnak és konszenzuson alapulónak kell lennie.
- (60) A felügyelet hatékonysága és a párhuzamos munkavégzés elkerülése érdekében a tagállamok illetékes hatóságainak együtt kell működniük.
- (61) Fontos továbbá rendelkezni az e rendelet szerinti hitelminősítő intézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok és az e rendeletben meghatározott pénzügyi intézmények felügyeletét végző illetékes hatóságok, különösen a prudenciális felügyeletért felelős vagy a tagállamokban a pénzügyi stabilitásért felelős illetékes hatóságok közötti információcseréről.
- (62) Azt követően, hogy tájékoztatták a CESR-t és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, valamint konzultáltak a vonatkozó kollégiummal, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól eltérő illetékes tagállami hatóságoknak fel kell tudniuk lépni és megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell tudniuk hozni abban az esetben, ha megállapították, hogy a nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet, amelynek minősítései a szóban forgó tagállamok területén használatosak, megszegi e rendeletből eredő kötelezettségeit.
- (63) Amennyiben e rendelet nem ír elő külön eljárást a nyilvántartásba vételre, a hitelesítésre vagy az abból való törlésre, a felügyeleti intézkedések elfogadására vagy a felügyeleti hatáskör gyakorlására, az ezekre az eljárásokra irányadó nemzeti jogszabályokat kell alkalmazni, beleértve a nyelvhasználati szabályokat, a szakmai titoktartást és az ügyvédi titokra vonatkozó mentességeket, és ez nem érintheti a hitelminősítő intézeteknek és az egyéb személyeknek a szóban forgó jogszabályok szerinti jogait.
- (64) Az illetékes hatóságokra ruházott hatásköröket egységebbé kell tenni, hogy a belső piacon a végrehajtás azonos intenzitással valósuljon meg.
- (65) A CESR-nek gondoskodnia kell a rendelet alkalmazásának egységességéről. Fokoznia és segítenie kell az illetékes hatóságok közötti felügyeleti tevékenységek terén folytatott együttműködést és koordinációt, és adott esetben iránymutatással kell szolgálnia. A CESR-nek ezért egy közvetítői és kölcsönös szakértői felülvizsgálati mechanizmust kell létrehoznia az illetékes hatóságok egységes megközelítésének előmozdítása érdekében.
- (66) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk a rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, továbbá mindenképpen ki kell terjedniük a súlyos szakmai kötelelességszegés és az átvilágítási eljárás hiányának eseteire. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy közigazgatási vagy büntetőjogi szankciókról rendelkezzenek. A CESR-nek iránymutatásokat kell kidolgoznia az ilyen szankciókkal kapcsolatos gyakorlatok összehangolására.
- (67) Az illetékes hatóságok, más hatóságok, szervek vagy személyek közötti információcserének vagy információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozó szabályoknak, a 95/46/EK irányelvvel összhangban.
- (68) E rendeletben továbbá elő kell írni a harmadik országok illetékes hatóságaival, különösen a befogadási és hitelesítési folyamatban részt vevő hitelminősítő intézetek felügyeletével megbízott hatóságokkal folytatott információcserére vonatkozó szabályokat.
- (69) A közösségi jog alkalmazásának sérelme nélkül, a hitelminősítő intézetekkel szemben e rendelet előírásainak megsértése miatt támasztott követeléseknek összhangban kell lenniük a polgári jogi felelősségre vonatkozó hatályos nemzeti joggal.
- (70) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlásának szabályairól szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (71) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy a nemzetközi fejlemények figyelembevételével módosítsa a I. és II. mellékletet, amelyek annak értékelésére vonatkozóan állapítanak meg konkrét kritériumokat, hogy a hitelminősítő intézetek eleget tesznek-e a belső szervezeti, működési szabályokkal és az alkalmazottakra, a hitelminősítések formájára és a közzétételre vonatkozó szabályokkal kapcsolatos feladataiknak, valamint arra, hogy meghatározza vagy módosítsa az annak megállapítására vonatkozó feltételeket, hogy harmadik országok szabályozói és felügyeleti jogi keretrendszere egyenértékű-e e rendelet előírásaival. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítését, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (72) A pénzügyi piacokon bekövetkező további fejlemények figyelembevétele céljából a Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz, amelyben értékeli e rendelet alkalmazását, különösen a hitelminősítések szabályozási célú felhasználását és a minősített szervezet által a hitelminősítő intézetnek fizetett javadalmazás megfelelőségét. Ezen értékelés fényében a Bizottságnak megfelelő jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie.
- (73) A Bizottságnak továbbá jelentést kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz, amelyben értékeli a kibocsátóknak minősítéseik egy bizonyos hányadához a Közösségben székhellyel rendelkező hitelminősítő intézetek igénybevétele céljából nyújtott ösztönzőket, a „kibocsátó fizet” modell lehetséges alternatíváit, beleértve egy hivatalos közösségi hitelminősítő intézet létrehozását, és az e rendelet előírásainak megsértéseire vonatkozó nemzeti szabályok közelítését. Ezen értékelés fényében a Bizottságnak megfelelő jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie.
- (74) Ezenkívül a Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz, amelyben értékeli a harmadik országokban a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályozási és felügyeleti keretrendszerben bekövetkező fejleményeket, valamint az e fejlemények és az e rendeletben említett átmeneti rendelkezések által a Közösségen belüli pénzügyi piacok stabilitására gyakorolt hatást.
- (75) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a fogyasztók és befektetők magas fokú védelmének biztosítását egy, a belső piacon kiadandó hitelminősítések színvonalára vonatkozó közös keret megállapításával – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani – tekintettel a nemzeti jogszabályok jelenlegi hiányosságára e téren és arra a tényre, hogy a meglévő hitelminősítő intézetek többsége a Közösségen kívül rendelkezik székhellyel –, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet közös szabályozási megközelítést vezet be a hitelminősítési tevékenységek integritásának, átláthatóságának, felelőségének, megfelelő irányításának és megbízhatóságának növelésére, hozzájárulva a Közösségben kiadott hitelminősítések

minőségéhez, és így hozzájárul a belső piac zökkenőmentes működéséhez, miközben a fogyasztók és befektetők védelmének magas szintjét is megvalósítja. E rendelet megállapítja a hitelminősítések kiadásának feltételeit, és szabályokat hoz a hitelminősítő intézetek szervezetével és magatartásával kapcsolatban, hogy ösztönözze azok függetlenségét és az összeférhetetlenségek elkerülését.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet azokra a hitelminősítésekre alkalmazandó, amelyeket a Közösségben nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek adnak ki, és amelyeket a nyilvánosság számára hozzáférhető módon közölni kell, vagy előfizetés útján terjesztenek.
- (2) Ez a rendelet nem alkalmazandó az alábbiakra:
- egyéni megrendelés alapján végzett és kizárólag az azt megrendelő személynek készített, nyilvános közzététel vagy előfizetés útján történő terjesztés céljára nem szánt, személyes célokat szolgáló hitelminősítések;
 - hitelbírálati minősítések, hitelbírálati minősítési rendszerek és a fogyasztói, kereskedelmi vagy ipari kapcsolatokból adódó kötelezettségekhez kapcsolódó hasonló értékelések;
 - az exporthitel-hivatalok által a 2006/48/EK irányelv VI. melléklete 1. része 1.3. pontjának megfelelően készített hitelminősítések; vagy
 - a központi bankok által készített hitelminősítések, amelyekre a következők vonatkoznak:
 - a minősített szervezet nem fizetett értük;
 - a nyilvánosság számára nem teszik közzé őket;
 - azon elvekkel, előírásokkal és eljárásokkal összhangban kerültek kiadásra, amelyek biztosítják a hitelminősítési tevékenységeknek az e rendeletben előírt megfelelő integritását és függetlenségét; és
 - nem kapcsolódnak az adott központi bankok tagállamai által kibocsátott pénzügyi eszközökhöz.

(3) A hitelminősítő intézetnek kérelmeznie kell az e rendelet szerinti nyilvántartásba vételt, ami a külső hitelminősítő intézetként („KHMI”) történő, 2006/48/EK irányelv VI. melléklete 2. részében szabályozott elismerésének feltétele, kivéve, ha csak a (2) bekezdésben említett hitelminősítéseket ad ki.

(4) A (2) bekezdés d) pontja egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a tagállam kérésére a 38. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással és e cikk (2) bekezdése d) pontjában említett feltételekkel összhangban olyan határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy egy adott központi bank az említett pont hatálya alá tartozik és ezért hitelminősítései mentesülnek e rendelet alkalmazása alól.

A Bizottság honlapján közzéteszi az e cikk (2) bekezdése d) pontjának hatálya alá tartozó központi bankok jegyzékét.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

- a) „hitelminősítés”: egy szervezet hitelképességéről, adósságról vagy pénzügyi kötelezettségről, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokról, elsőbbségi részvényekről és egyéb pénzügyi eszközökről, vagy az ilyen adósság, pénzügyi kötelezettség, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, elsőbbségi részvény és egyéb pénzügyi eszköz kibocsátójáról kiadott vélemény, amelyet a minősítési kategóriák elfogadott és meghatározott besorolási rendszerének felhasználásával adnak ki;
- b) „hitelminősítő intézet”: az a jogi személy, amelynek tevékenysége magában foglalja a hitelminősítések szakmai alapon történő kiadását;
- c) „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a hitelminősítő intézet létesítő okirat szerinti székhelye található;
- d) „hitelminősítő elemző”: az a személy, aki a hitelminősítés kiadásához szükséges elemzői feladatokat ellátja;
- e) „vezető hitelminősítő elemző”: az a személy, aki elsődlegesen felel a hitelminősítés kidolgozásáért vagy a hitelminősítés, vagy általában a kibocsátó által kibocsátott pénzügyi eszköz hitelminősítése tekintetében a kibocsátóval folytatott kommunikációért, valamint adott esetben az ezekhez kapcsolódóan a hitelminősítő bizottság számára készített ajánlásokért;
- f) „minősített szervezet”: az a jogi személy, amelynek hitelképességét a hitelminősítés kifejezetten vagy burkoltan minősíti, függetlenül attól, hogy az kezdeményezte-e az adott hitelminősítést vagy sem, és hogy nyújtott-e ahhoz információkat vagy sem;
- g) „szabályozási cél”: a hitelminősítések felhasználása a tagállamok nemzeti jogszabályai által végrehajtott közösségi jogszabályoknak való megfelelés konkrét céljára;
- h) „minősítési kategória”: minősítési szimbólum, például betű- vagy számszimbólum, amelyhez kiegészítő azonosító karakterek társulhatnak, és amelyet a hitelminősítés során a relatív kockázati érték megadásához használnak azzal a céllal, hogy megkülönböztessék a minősített szervezetek, kibocsátók és pénzügyi eszközök vagy egyéb eszközök típusainak különböző kockázati jellemzőit;
- i) „kapcsolatban álló harmadik fél”: az a kezdeményező, koordinátor, szponzor, állománykezelő vagy bármilyen más olyan fél, amely a minősített szervezet nevében kapcsolatba lép egy hitelminősítő intézettel, ideértve a minősített szervezethez ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személyeket;
- j) „ellenőrzés”: az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkében leírt, az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat, vagy egy természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti szoros kapcsolat;

- k) „pénzügyi eszköz”: a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ I. mellékletének C. szakaszában felsorolt eszközök;
- l) „strukturált pénzügyi eszköz”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 36. pontjában említett értékpapírosítási ügyletből vagy rendszerből származó pénzügyi vagy egyéb eszközök;
- m) „hitelminősítő intézetek csoportja”: a Közösségben székhellyel rendelkező olyan vállalkozások csoportja, amelyet a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikke szerinti anyavállalat és annak leányvállalatai alkotnak, valamint a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolódó vállalkozások, és amelyek tevékenysége magában foglalja a hitelminősítések kiadását. A 4. cikk (3) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a hitelminősítő intézetek csoportja magában foglalja a harmadik országokban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézeteket is;
- n) „felső vezetés”: a hitelminősítő intézet üzletmenetét ténylegesen irányító személy vagy személyek, valamint az intézet igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagja vagy tagjai;
- o) „hitelminősítési tevékenységek”: adat- és információelemzés, hitelminősítések értékelése, jóváhagyása, kiadása és felülvizsgálata.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában az alábbiak nem minősülnek hitelminősítésnek:

- a) a 2003/125/EK bizottsági irányelv⁽³⁾ 1. cikkének 3. pontja szerinti ajánlások;
- b) a 2006/73/EK irányelv⁽⁴⁾ 24. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, befektetéssel kapcsolatos kutatás, valamint a pénzügyi eszközökkel vagy pénzügyi kötelezettségekkel végzett ügyletekhez kapcsolódó általános ajánlások egyéb formái, így például a „vétel”, „eladás” vagy „tartás”; vagy
- c) a pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség értékével kapcsolatos vélemények.

4. cikk

A hitelminősítések felhasználása

(1) A 2006/48/EK irányelv szerinti hitelintézetek, a 2004/39/EK irányelv szerinti befektetési vállalkozások, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó biztosítótársaságok, az életbiztosításról szóló, 2002. november

⁽²⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 339., 2003.12.24., 73. o.

⁽⁴⁾ A Bizottság 2006/73/EK irányelve (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 26. o.).

⁽⁵⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o.

⁽¹⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ szerinti biztosítótársaságok, a viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ szerinti viszontbiztosítók, a 85/611/EGK irányelv szerinti, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) és a 2003/41/EK irányelv szerinti, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények szabályozási célra a hitelminősítéseket csak akkor használhatják, ha azokat a Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek adták ki.

Ha a 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet szerint közzétett tájékoztató hitelminősítésre vagy hitelminősítésekre vonatkozó hivatkozást tartalmaz, a kibocsátónak, ajánlattevőnek vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérelmező személynek biztosítania kell, hogy a tájékoztató egyértelmű és jól látható információkat tartalmazzon arra vonatkozóan, hogy ezeket a hitelminősítéseket a Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek adták-e ki vagy sem.

(2) A Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet általi hitelminősítést akkor kell kiadottnak tekinteni, amikor a hitelminősítés közzétételre került a hitelminősítő intézet honlapján vagy egyéb más módon, vagy előfizetés útján terjesztésre került, továbbá a 10. cikkben felsorolt kötelezettségeknek megfelelően kiadásra és közzétételre került, egyértelműen feltüntetve, hogy a hitelminősítés e cikk (3) bekezdésével összhangban befogadott.

(3) A Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet kizárólag akkor fogadhatja be a harmadik országban kiadott hitelminősítéseket, amennyiben a hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységek megfelelnek az alábbi feltételeknek:

- a) a befogadandó hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységeket részben vagy teljes egészében a befogadó hitelminősítő intézet vagy az ugyanazon csoporthoz tartozó hitelminősítő intézetek végzik;
- b) a hitelminősítő intézet ellenőrizte, és székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága előtt folyamatosan igazolni képes azt, hogy a harmadik országbeli hitelminősítő intézet által végzett, a befogadandó hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységek olyan követelményeket teljesítenek, amelyek legalább annyira szigorúak, mint a 6–12. cikkben megállapított követelmények;
- c) a befogadó hitelminősítő intézet székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága vagy az illetékes hatóságok 29. cikkben említett kollégiuma („a kollégium”) korlátozás nélkül értékelni és nyomon tudja követni azt, hogy a harmadik országban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet megfelel-e a b) pontban említett követelményeknek;

- d) a hitelminősítő intézet a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának kérésére rendelkezésre bocsátja az ahhoz szükséges valamennyi információt, hogy az illetékes hatóság folyamatosan felügyelhesse az e rendelet követelményeinek való megfelelést;
- e) objektív oka van annak, hogy a hitelminősítést egy harmadik országban készítsék el;
- f) a harmadik országban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet engedéllyel rendelkezik vagy nyilvántartásba vették, és felügyelet alatt áll az adott harmadik országban;
- g) a harmadik ország szabályozási rendszere megakadályozza, hogy az adott ország illetékes hatóságai és egyéb közjogi hatóságai befolyásolhassák a hitelminősítések tartalmát és módszereit; és
- h) megfelelő együttműködési szabályok léteznek a befogadó hitelminősítő intézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága és a harmadik országban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet megfelelő illetékes hatósága között. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága gondoskodik arról, hogy ezek az együttműködési szabályok legalább az alábbiakat meghatározzák:
 - i. az érintett illetékes hatóságok közötti információcsere mechanizmusa; és
 - ii. annak érdekében, hogy a befogadó hitelminősítő intézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága folyamatosan nyomon követhesse a befogadott hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységeket, a felügyeleti tevékenységek összehangolására vonatkozó eljárások.

(4) A (3) bekezdéssel összhangban befogadott hitelminősítést a Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítésnek kell tekinteni.

A Közösségben székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet az ilyen befogadást nem használhatja az e rendeletben szereplő követelmények megkerülésének szándékával.

(5) A harmadik országban kiadott hitelminősítést a (3) bekezdésnek megfelelően befogadó hitelminősítő intézetnek továbbra is teljes mértékben felelnie kell e hitelminősítésekért, valamint az említett bekezdésben megállapított feltételek teljesüléséért.

(6) Amennyiben a Bizottság az 5. cikk (6) bekezdése értelmében elismerte, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékű e rendelet követelményeivel, és az 5. cikk (7) bekezdésében említett együttműködési szabályok hatályban vannak, az adott harmadik országban kiadott hitelminősítéseket befogadó hitelminősítő intézetnek már nem kell ellenőriznie és adott esetben igazolnia, hogy az e cikk (3) bekezdésének g) pontjában megállapított feltétel teljesül.

⁽¹⁾ HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

⁽²⁾ HL L 323., 2005.12.9., 1. o.

5. cikk

Egyenértékűség és egyenértékűségeen alapuló hitelesítés

(1) A harmadik országban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet által kiadott és harmadik országokban székhellyel rendelkező szervezetekre vagy kibocsátott pénzügyi eszközökre vonatkozó hitelminősítések a 4. cikk (3) bekezdése szerinti befogadás nélkül használhatók a Közösségben a 4. cikk (1) bekezdése értelmében, amennyiben:

- a) a hitelminősítő intézet engedéllyel rendelkezik vagy nyilván tartásba vették, és felügyelet alatt áll az adott harmadik országban;
- b) a Bizottság e cikk (6) bekezdésével összhangban egyenértékűségi határozatot fogadott el, amelyben elismeri, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékű e rendelet követelményeivel;
- c) hatályban vannak az e cikk (7) bekezdésében említett együttműködési szabályok;
- d) a hitelminősítő intézet hitelminősítési tevékenységeinek és az általa kiadott hitelminősítéseknek nincs rendszerszintű jelentőségük egy vagy több tagállam pénzügyi piacainak pénzügyi stabilitása vagy integritása szempontjából; és
- e) a hitelminősítő intézetet e cikk (2) bekezdése szerint hitelesítették.

(2) Az (1) bekezdésben említett hitelminősítő intézet hitelesítésért folyamodhat. A kérelmet a 15. cikk rendelkezéseivel összhangban az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságához („CESR”) kell benyújtani. A hitelesítési kérelem kézhezvételétől számított öt munkanapon belül a CESR-nek el kell küldenie a kérelmet valamennyi tagállam illetékes hatóságai részére, felkérve őket, hogy a 29. cikk (3) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételek szerint fontolják meg, hogy a vonatkozó kollégium tagjai legyenek. Azon illetékes hatóságoknak, amelyek úgy határoztak, hogy a kollégium tagjai lesznek, a CESR felkérésének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül értesíteniük kell a CESR-t. A CESR-t e bekezdés szerint értesítő illetékes hatóságok a kollégium tagjai lesznek. A hitelesítési kérelem kézhezvételétől számított húsz munkanapon belül a CESR-nek össze kell állítania és honlapján közzé kell tennie azon illetékes hatóságok jegyzékét, amelyek a kollégium tagjai. A közzétételtől számított tíz munkanapon belül a kollégium tagjainak szervezőt kell választaniuk a 29. cikk (5) bekezdésében említett kritériumok szerint. A kollégium létrehozását követően a kollégium összetételét és működését a 29. cikk rendelkezései szabályozzák.

(3) A hitelesítési kérelem elbírálására a 16. cikkben foglalt eljárás irányadó. A hitelesítési határozatnak az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában foglalt kritériumokon kell alapulnia.

A hitelesítési határozatról a 18. cikkel összhangban kell értesítést küldeni és annak megfelelően kell közzétenni.

(4) A hitelminősítő intézet külön kérelmet nyújthat be a következők alóli mentesítés iránt:

- a) eseti alapon az I. melléklet A. szakaszában és a 7. cikk (4) bekezdésében megállapított egyes követelményeknek vagy valamennyi követelménynek való megfelelés alól, ha a hitelminősítő intézet igazolni tudja, hogy a követelmények az

üzleti tevékenysége jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére való tekintettel aránytalanok;

- b) a Közösségben való fizikai jelenlét követelménye alól, ha ez a követelmény túlzott terhekkel járna és aránytalan lenne az üzleti tevékenysége jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére való tekintettel.

A kérelem elbírálásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a kérelmező hitelminősítő intézet méretét, tekintettel üzleti tevékenységének jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére, továbbá a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések egy vagy több tagállam pénzügyi piacának pénzügyi stabilitására vagy integritására gyakorolt hatására. E megfontolások alapján az illetékes hatóság mentesítést adhat a hitelminősítő intézet részére.

(5) Az e cikk (4) bekezdése szerinti mentességekre vonatkozó határozatokra a 16. cikkben foglalt megfelelő rendelkezések és eljárások vonatkoznak, ugyanazon cikk (7) bekezdése második albekezdésének kivételével. Amennyiben a vonatkozó kollégium tagjai között tartósan nem jön létre megállapodás arról, hogy mentességet adjanak-e a hitelminősítő intézetnek, a szervezőnek teljes körű indokolással ellátott határozatot kell elfogadnia.

A hitelesítés, beleértve a mentesség megadását is, és a felügyelet tekintetében a szervezőnek kell ellátnia adott esetben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának feladatait.

(6) A Bizottság a 38. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással egyenértékűségi határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedéllyel rendelkező vagy nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, és amelyek az adott harmadik országban hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek.

A harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere akkor tekinthető egyenértékűnek e rendelettel, ha a keretrendszer legalább a következő feltételeket teljesíti:

- a) a hitelminősítő intézetek a harmadik országban engedélyezési és nyilvántartásbavételi eljárás, és folyamatos hatékony felügyelet és végrehajtás alatt működnek;
- b) a hitelminősítő intézetekre jogilag kötelező érvényű szabályok vonatkoznak, amelyek egyenértékűek a 6–12. cikkben és I. mellékletben megállapított szabályokkal; és
- c) a szabályozási rendszer megakadályozza, hogy az adott ország felügyeleti hatóságai és egyéb közjogi hatóságai befolyásolhassák a hitelminősítések tartalmát és módszereit.

A Bizottság a pénzügyi piacokon bekövetkező fejlemények figyelembevétele céljából részletesebben meghatározza vagy módosítja a második albekezdés a)–c) pontjában megállapított feltételeket. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 38. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(7) A szervezőnek megállapodásokat kell kidolgoznia azon harmadik országok megfelelő illetékes hatóságaival való együttműködés céljából, amelyek jogi és felügyeleti keretrendszere a (6) bekezdés értelmében e rendelettel egyenértékűnek tekinthető. Ezek a szabályok meghatározzák legalább a következőket:

- a) az érintett illetékes hatóságok közötti információcsere mechanizmusa; és
- b) a felügyeleti tevékenységek összehangolására vonatkozó eljárások.

A CESR-nek össze kell hangolnia a tagállamok illetékes hatóságai és azon harmadik országok megfelelő illetékes hatóságai közötti együttműködési megállapodások kidolgozását, amelyek jogi és felügyeleti keretrendszerei a (6) bekezdés értelmében egyenértékűnek tekintendők e rendelettel.

(8) A 20., 24. és 25. cikk megfelelő rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók a hitelesített hitelminősítő intézetekre és az általuk kiadott hitelminősítésekre.

II. CÍM

A HITELMINŐSÍTÉSEK KIADÁSA

6. cikk

Függetlenség és az összeférhetetlenségek elkerülése

(1) A hitelminősítő intézetnek valamennyi szükséges lépést meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a hitelminősítés kiadását ne befolyásolja olyan fennálló vagy lehetséges összeférhetetlenség vagy üzleti kapcsolat, amelyben érintett a hitelminősítést kiadó hitelminősítő intézet, annak vezetői, hitelminősítő elemzői, alkalmazottai vagy bármely olyan természetes személy, akinek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, vagy az ahhoz ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személyek.

(2) Az (1) bekezdésnek való megfelelés biztosítása érdekében a hitelminősítő intézetnek teljesítenie kell az I. melléklet A. és B. szakaszában megállapított követelményeket.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a hitelminősítő intézet kérésére mentesítheti a hitelminősítő intézetet az I. melléklet A. szakaszának 2., 5. és 6. pontjában, valamint a 7. cikk (4) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelés alól, amennyiben a hitelminősítő intézet igazolni tudja, hogy a követelmények az üzleti tevékenysége jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegét és körét figyelembe véve aránytalanok, továbbá:

- a) a hitelminősítő intézetnek kevesebb, mint 50 alkalmazottja van;
- b) a hitelminősítő intézet olyan intézkedéseket és eljárásokat vezetett be – különösen belső ellenőrzési mechanizmust, jelentéstételi szabályokat, valamint a hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek függetlenségét biztosító intézkedéseket –, amelyek biztosítják az e rendelet céljainak való eredményes megfelelést; és

- c) a hitelminősítő intézet méretét nem úgy állapították meg, hogy a hitelminősítő intézet vagy a hitelminősítő intézetek csoportja elkerülhesse e rendelet követelményeinek betartását.

Hitelminősítő intézetek csoportja esetében az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy legalább egy, a csoporthoz tartozó hitelminősítő intézet ne élvezzen mentességet az I. melléklet A. szakaszának 2., 5. és 6. pontjában, valamint a 7. cikk (4) bekezdésében foglalt követelmények teljesítése alól.

7. cikk

Hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és a hitelminősítések kiadásában részt vevő egyéb személyek

(1) A hitelminősítő intézetnek gondoskodnia kell arról, hogy a hitelminősítő elemzők, a hitelminősítő intézet alkalmazottai, valamint minden olyan természetes személy, akinek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítési tevékenységekben, megfelelő tudással és tapasztalattal rendelkezzenek a kijelölt feladatok elvégzéséhez.

(2) A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett személyek a minősített szervezettel, az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel vagy az ahhoz ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személlyel ne kezdeményezhessenek tárgyalásokat a díjakról vagy térítésekről, illetve ne vehessenek részt azokban.

(3) A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett személyek megfeleljenek az I. melléklet C. szakaszában megállapított követelményeknek.

(4) A hitelminősítő intézetnek az I. melléklet C. szakaszában meghatározott hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyekre vonatkozóan létrehoz egy megfelelő, fokozatos rotációs mechanizmust. A rotációs mechanizmust szakaszokban, és az egyéneken, nem pedig egy teljes csapaton alapulva kell megvalósítani.

(5) A hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek díjazása és teljesítményértékelése nem függhet a hitelminősítő intézetnek a minősített szervezetektől vagy az azokkal kapcsolatban álló harmadik felektől származó bevétele összegétől.

8. cikk

Módszerek, modellek és fő minősítési feltevések

(1) A hitelminősítő intézetnek közzé kell tennie az I. melléklet E. szakasza I. részének 5. pontjában meghatározott, a hitelminősítési tevékenységeiben általa alkalmazott módszereket, modelleket és fő minősítési feltevéseket.

(2) A hitelminősítő intézet megfelelő intézkedéseket fogad el, hajt végre és érvényesít annak biztosítására, hogy az általa kiadott hitelminősítések a minősítési módszerei szempontjából lényeges, rendelkezésre álló valamennyi információ mélyreható elemzésén alapuljanak. A hitelminősítő intézet minden ahhoz szükséges

intézkedést megtesz, hogy a hitelminősítés kibocsátásához általa felhasznált információk megfelelő minőségűek legyenek, és megbízható forrásokból származzanak.

(3) A hitelminősítő intézeteknek szigorú, szisztematikus, folyamatos és – az utóteszteléseket is beleértve – a korábbi tapasztalatokra épülő minősítési módszereket kell alkalmazniuk.

(4) Ha a hitelminősítő intézet egy másik hitelminősítő intézet által készített, meglévő hitelminősítést használ fel az alapul szolgáló eszközökre vagy a strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozóan, nem utasíthatja vissza egy szervezet vagy pénzügyi eszköz hitelminősítésének kiadását azzal az indokkal, hogy a szervezet vagy a pénzügyi eszköz egy részét egy másik hitelminősítő intézet már korábban minősítette.

A hitelminősítő intézet minden olyan esetet nyilvántart, ahol a hitelminősítési folyamat során egy másik hitelminősítő intézet által az alapul szolgáló eszközökre vagy a strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozóan készített meglévő hitelminősítéstől eltér, továbbá indokolja az eltérő értékelést.

(5) A hitelminősítő intézet nyomon követi a hitelminősítéseket és folyamatosan, legalább évente felülvizsgálja hitelminősítéseit és módszereit, különösen abban az esetben, ha olyan lényeges változások történnek, amelyek hatással lehetnek a hitelminősítésre. A hitelminősítő intézet a makrogazdasági vagy a pénzügyi piaci feltételekben bekövetkező változások hitelminősítésekre gyakorolt hatásának nyomon követése céljából belső szabályokat állapít meg.

(6) A hitelminősítési tevékenységek során alkalmazott módszerek, modellek vagy fő minősítési feltevések megváltozása esetén a hitelminősítő intézet:

- a) az érintett hitelminősítések terjesztésére alkalmazott kommunikációs eszköz használatával haladéktalanul közzéteszi a változás által feltehetően érintett hitelminősítések körét;
- b) amilyen gyorsan csak lehetséges, de legfeljebb a változás bekövetkeztét követő hat hónapon belül felülvizsgálja az érintett hitelminősítéseket, és ezalatt megfigyelés alá helyezi a szóban forgó minősítéseket; és
- c) újraminősíti a kérdéses módszereken, modelleken vagy fő minősítési feltevéseken alapuló hitelminősítéseket, amennyiben a felülvizsgálatot követően a változások átfogó, együttes hatása érinti a szóban forgó hitelminősítéseket.

9. cikk

Kiszervezés

Fontos működési funkciók kiszervezésére nem kerülhet sor oly módon, hogy az lényegesen csorbítsa a hitelminősítő intézet belső ellenőrzésének minőségét, valamint az illetékes hatóságok lehetőségét arra, hogy felügyeljék, hogy a hitelminősítő intézet eleget tesz-e a rendelet szerinti kötelezettségeinek.

10. cikk

Közzététel és a hitelminősítések formája

(1) A hitelminősítő intézet válogatás nélkül és időben közzétesz minden hitelminősítést, valamint a hitelminősítések megszüntetésére vonatkozó minden döntést. A hitelminősítés megszüntetésére vonatkozó döntés esetén a közzétett információknak teljeskörűen tartalmaznia kell a döntés indokait.

Az első albekezdést az előfizetés útján terjesztett hitelminősítésekre is alkalmazni kell.

(2) A hitelminősítő intézetek gondoskodnak arról, hogy a hitelminősítéseket az I. melléklet D. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelően adják ki és kezeljék.

(3) A strukturált pénzügyi eszközök hitelminősítéseinek kiadásakor a hitelminősítő intézet biztosítja, hogy a strukturált pénzügyi eszközökhöz rendelt minősítési kategóriák világosan elkülönüljenek egy olyan járulékos szimbólum használatával, amely megkülönbözteti őket az egyéb szervezetek, pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek esetében használatos minősítési kategóriáktól.

(4) A hitelminősítő intézet közzéteszi a nem kezdeményezett hitelminősítésekkel kapcsolatos politikáit és eljárásait.

(5) Nem kezdeményezett hitelminősítés kiadásakor a hitelminősítő intézet a hitelminősítésben jól észrevehető módon megadja, hogy a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél részt vett-e a hitelminősítési folyamatban, és hogy a hitelminősítő intézet hozzáfért-e a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél elszámolásaihoz és egyéb lényeges belső dokumentumaihoz.

A nem kezdeményezett hitelminősítéseket ekként kell megjelölni.

(6) A hitelminősítő intézetnek gondoskodnia kell arról, hogy ne használja egyetlen illetékes hatóság nevét sem olyan módon, amely arra utalna vagy arra engedne következtetni, hogy a szóban forgó hatóság befogadta vagy jóváhagyta a hitelminősítéseket vagy a hitelminősítő intézet valamely hitelminősítési tevékenységét.

11. cikk

Általános és időszakos közzétételek

(1) A hitelminősítő intézet teljeskörűen és nyilvánosság számára hozzáférhető módon közzéteszi és haladéktalanul aktualizálja az I. melléklet E. szakaszának I. részében meghatározott ügyekkel kapcsolatos információkat.

(2) A hitelminősítő intézetek a CESR által létrehozott központi adatbázisban elérhetővé teszik a korábbi teljesítményi adataikkal – többek között a minősítési átmenet gyakoriságával –, valamint a múltban kiadott hitelminősítésekkel és az azokra vonatkozó változásokkal kapcsolatos információkat. A hitelminősítő intézetek az információkat a CESR által előírt szabványos formátumban nyújtják az említett adatbázis számára. A CESR az említett

információt hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára, és évente összefoglaló tájékoztatást tesz közzé a fontosabb észlelt fejleményekről.

(3) A hitelminősítő intézet a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai és a CESR számára évente rendelkezésre bocsátja az I. melléklet E. szakasza II. részének 2. pontjában meghatározott kérdésekkel kapcsolatos információkat. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a vonatkozó kollégium tagjaival közölnie kell ezeket az információkat.

12. cikk

Átláthatósági jelentés

A hitelminősítő intézet évente közzéteszi az átláthatósági jelentést, amely magában foglalja az I. melléklet E. szakaszának III. részében meghatározott kérdésekre vonatkozó információkat. A hitelminősítő intézet az átláthatósági jelentést legkésőbb három hónappal a pénzügyi év végét követően teszi közzé, és biztosítja, hogy az az intézet weboldalán legalább öt évig hozzáférhető maradjon.

13. cikk

A nyilvános közzététel díjai

A hitelminősítő intézet a 8–12. cikknek megfelelően nyújtott információkért díjat nem számíthat fel.

III. CÍM

A HITELMINŐSÍTÉSI TEVÉKENYSÉGEK FELÜGYELETE

I. FEJEZET

Nyilvántartásbavételi eljárás

14. cikk

Nyilvántartásbavételi követelmények

(1) A 2. cikk (1) bekezdése céljából a hitelminősítő intézetnek kérelmeznie kell nyilvántartásba vételét, feltéve, hogy az intézet a Közösségben székhellyel rendelkező jogi személy.

(2) A nyilvántartásba vétel azt követően, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a 16. cikk (7) bekezdésében vagy a 17. cikk (7) bekezdésében említett nyilvántartásba vételről szóló határozata a vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján hatályba lépett, a Közösség egész területén hatályos.

(3) A nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet mindenkor meg kell, hogy feleljen az első nyilvántartásba vétel feltételeinek.

A hitelminősítő intézeteknek indokolatlan késedelem nélkül értesíteniük kell a CESR-t, a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságát és a szervezőt az első nyilvántartásba vétel feltételeiben bekövetkezett minden lényeges változásról, beleértve a fióktelep megnyitását vagy bezárását a Közösségen belül.

(4) A 16. és 17. cikk sérelme nélkül a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nyilvántartásba veszi a hitelminősítő intézetet, amennyiben a kérelem vizsgálatából arra következtet, hogy – a 4. és 6. cikk figyelembevételével – a hitelminősítő intézet teljesíti a hitelminősítések kiadásának e rendeletben meghatározott feltételeit.

(5) Az illetékes hatóságok a nyilvántartásba vétel feltételeként az e rendeletben nem szereplő további követelményeket nem írhatnak elő.

15. cikk

Nyilvántartásba vétel iránti kérelem

(1) A hitelminősítő intézet a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet a CESR-hez nyújtja be. A kérelemnek tartalmaznia kell a II. mellékletben meghatározott kérdésekkel kapcsolatos információkat.

(2) Ha a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet hitelminősítő intézetek csoportja nyújtja be, a csoport tagjai megbízzák a csoport egyik tagját, hogy a csoport nevében a CESR-hez az összes kérelmet nyújtja be. A megbízott hitelminősítő intézet minden egyes csoporttagra vonatkozóan rendelkezésre bocsátja a II. mellékletben meghatározott kérdésekkel kapcsolatos információkat.

(3) A hitelminősítő intézeteknek kérelmeiket a székhelyük szerinti tagállam jogszabályaiban előírt nyelven, valamint a nemzetközi pénzügyvilágban megszokott valamely nyelven kell benyújtaniuk.

A CESR által a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára továbbított nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket a hitelminősítő intézetek által benyújtott kérelemnek kell tekinteni.

(4) A kérelem kézhezvételét követő öt munkanapon belül a CESR továbbítja a kérelem másolatait valamennyi tagállam illetékes hatóságaihoz.

A kérelem kézhezvételét követő tíz munkanapon belül a CESR útmutatást ad a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a kérelem hiánytalanságáról.

(5) A kérelem kézhezvételét követő 25 munkanapon belül a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága és a vonatkozó kollégium tagjai ellenőrzik, hogy a kérelem hiánytalan-e, figyelembe véve a CESR-től kapott, a (4) bekezdésben említett útmutatást. Ha a kérelem hiányos, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának határidőt kell szabnia, amelynek leteltét megelőzően a hitelminősítő intézetnek pótlólagos információkat kell nyújtania e hatóság és a CESR részére, továbbá a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának ennek megfelelően értesítenie kell a kollégium tagjait és a CESR-t.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának azt követően, hogy megállapította a kérelem hiánytalanságát, ennek megfelelően értesítenie kell a hitelminősítő intézetet, a kollégium tagjait és a CESR-t.

(6) Az (5) bekezdésben említett pótlólagos információk beérkezését követő öt munkanapon belül a CESR továbbítja a pótlólagos információkat az összes többi tagállam illetékes hatóságai részére.

16. cikk

A hitelminősítő intézet nyilvántartásba vétel iránti kérelmének az illetékes hatóságok általi vizsgálata

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága és a vonatkozó kollégium tagjai között szereplő illetékes hatóságok a 15. cikk (5) bekezdése második albekezdésében említett értesítést követő 60 munkanapon belül:

- a) közösen elbírálják a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet; és
- b) hatáskörükön belül minden ésszerű lépést megtesznek annak érdekében, hogy megállapodás szülessen arról, hogy az e rendeletben megállapított feltételeknek való megfelelés alapján a hitelminősítő intézetet nyilvántartásba veszik-e vagy nyilvántartásba vételét elutasítják.

(2) A szervező 30 munkanappal meghosszabbíthatja az elbírálási időszakot, különösen amennyiben a hitelminősítő intézet:

- a) tervezi a 4. cikk (3) bekezdésében említett hitelminősítés-befogadást;
- b) kiszervezés alkalmazását tervezi; vagy
- c) a 6. cikk (3) bekezdésével összhangban a megfelelés tekintetében mentességet kérvényez.

(3) A szervezőnek koordinálnia kell a hitelminősítő intézet által benyújtott kérelem elbírálását, és biztosítania kell azt, hogy a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi információt megosszák a vonatkozó kollégium tagjai között.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodás megszületését követően a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának teljeskörűen indokolt határozattervezetet kell készítenie, és azt be kell nyújtania a szervezőnek.

A vonatkozó kollégium tagjai közötti megállapodás hiányában a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának – a kollégium azon tagjainak írásos véleménye alapján, amelyek úgy vélik, hogy a nyilvántartásba vételt el kell utasítani – el kell készítenie a nyilvántartásba vétel elutasításáról szóló, teljeskörűen indokolt határozattervezetet, és azt be kell nyújtania a szervezőnek. A kollégium azon tagjainak, amelyek a nyilvántartásba vételt támogatják, az erre vonatkozó véleményükről és annak alapjáról részletes indoklást kell készíteniük, és azt be kell nyújtaniuk a szervezőnek.

(5) A 15. cikk (5) bekezdésének második albekezdése szerinti értesítést követő 60 munkanapon belül, de a (2) bekezdés alkalmazása esetén is legkésőbb 90 munkanapon belül, a szervező közli a CESR-rel a nyilvántartásba vételről vagy elutasításról szóló teljes indoklással ellátott határozattervezetet és a (4) bekezdés második albekezdésében említett részletes magyarázatokat.

(6) A CESR az (5) bekezdésben említett közlés kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül tanácsadást nyújt a vonatkozó kollégium tagjai részére arról, hogy a hitelminősítő intézet megfelel-e a nyilvántartásbavételi követelményeknek. A CESR tanácsának kézhezvételét követően a kollégium tagjai újrazvizsgálják a határozattervezetet.

(7) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a CESR tanácsának kézhezvételét követő 15 napon belül a nyilvántartásba vételről vagy elutasításról szóló teljes indoklással ellátott határozatot hoz. Ha a székhely szerinti tagállam illetékes

hatósága eltér a CESR tanácsában megfogalmazottaktól, e döntését teljesen meg kell indokolnia. Ha a CESR nem nyújtott tanácsadást, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága az (5) bekezdés értelmében a határozattervezet CESR-nek való közlésétől számított 30 munkanapon belül meghozza határozatát.

A vonatkozó kollégium tagjai közötti megállapodás tartós hiánya esetén a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának az elutasításról teljes körű indoklással ellátott határozatot kell hoznia, amely megjelöli az eltérő véleménnyel rendelkező illetékes hatóságokat és tartalmazza véleményük leírását.

17. cikk

A hitelminősítő intézetek csoportja által benyújtott nyilvántartásba vétel iránti kérelem illetékes hatóságok általi elbírálása

(1) A szervező és a vonatkozó kollégium tagjai között szereplő illetékes hatóságok a 15. cikk (5) bekezdése második albekezdésében említett értesítést követő 60 munkanapon belül:

- a) közösen elbírálják a nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket; és
- b) hatáskörükön belül minden ésszerű lépést megtesznek annak érdekében, hogy megállapodás szülessen arról, hogy az e rendeletben megállapított feltételeknek való megfelelés alapján a hitelminősítő intézetek csoportjának tagjait nyilvántartásba veszik, vagy nyilvántartásba vételüket elutasítják.

(2) A szervező 30 munkanappal meghosszabbíthatja az elbírálási időszakot, különösen amennyiben a hitelminősítő intézetek csoportjának valamelyik tagja:

- a) tervezi a 4. cikk (3) bekezdésében említett hitelminősítés-befogadást;
- b) kiszervezés alkalmazását tervezi; vagy
- c) a 6. cikk (3) bekezdésével összhangban a megfelelés tekintetében mentességet kérvényez.

(3) A szervező koordinálja a hitelminősítő intézetek csoportja által benyújtott kérelem elbírálását és biztosítja, hogy a vonatkozó kollégium tagjai a kérelem elbírálásához szükséges minden információt megosszanak egymás között.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodás megszületését követően a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságainak teljeskörűen indokolt, egyéni határozattervezetet kell készíteniük a csoport minden egyes tagja tekintetében, és azokat be kell nyújtaniuk a szervezőnek.

A vonatkozó kollégium tagjai közötti megállapodás hiányában a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságainak – a kollégium azon tagjainak írásos véleménye alapján, amelyek úgy vélik, hogy a nyilvántartásba vételt el kell utasítani – el kell készíteniük az elutasításról szóló, teljeskörűen indokolt határozattervezeteket, és azokat be kell nyújtaniuk a szervezőnek. A kollégium azon tagjainak, amelyek a nyilvántartásba vételt támogatják, az erre vonatkozó véleményükről és annak alapjáról részletes indoklást kell készíteniük, és azt be kell nyújtaniuk a szervezőnek.

(5) A 15. cikk (5) bekezdésének második albekezdése szerinti értesítést követő 60 munkanapon belül, de a (2) bekezdés

alkalmazása esetén is 90 munkanapon belül, a szervező közli a CESR-rel a nyilvántartásba vételről vagy elutasításról szóló részletes indoklással ellátott egyes határozattervezeteket és a (4) bekezdés második albekezdésében említett részletes magyarázatokat.

(6) A CESR az (5) bekezdésben említett közlés kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül tanácsadást nyújt a vonatkozó kollégium tagjai részére arról, hogy a csoport hitelminősítő intézetei megfelelnek-e a nyilvántartásbavételi követelményeknek. A CESR tanácsának kézhezvételét követően a kollégium tagjai újraszorgatják a határozattervezeteket.

(7) A székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai a CESR tanácsának kézhezvételét követő 15 munkanapon belül a nyilvántartásba vételről vagy elutasításról szóló teljes körű indoklással ellátott határozatot hoz. Ha a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai eltérnek a CESR tanácsában megfogalmazottaktól, e döntésüket teljeskörűen meg kell indokolniuk. Ha a CESR nem nyújtott tanácsadást, a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai az (5) bekezdés értelmében a határozattervezet CESR-nek való közlésétől számított 30 munkanapon belül meghozzák határozatukat.

A vonatkozó kollégium tagjai között a csoporthoz tartozó bármely hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételével kapcsolatos megállapodás tartós hiánya esetén az ilyen hitelminősítő intézet székhely szerinti tagállama illetékes hatóságának az elutasításról teljes körű indoklással ellátott határozatot kell hoznia, amely megjelöli az eltérő véleménnyel rendelkező illetékes hatóságokat és tartalmazza véleményük leírását.

18. cikk

Értesítés a hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételéről, a nyilvántartásba vétel elutasításáról vagy a nyilvántartásból való törlésről szóló határozatról

(1) A 16. vagy 17. cikk szerinti határozat elfogadását követő öt munkanapon belül a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatnia kell az érintett hitelminősítő intézetet arról, hogy nyilvántartásba vették-e vagy sem. Ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága elutasítja a hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételét, az érintett hitelminősítő intézet számára a határozatban az elutasítást teljeskörűen meg kell indokolnia.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága értesíti a Bizottságot, a CESR-t és a többi illetékes hatóságot a 16., 17. vagy a 20. cikk szerinti határozatokról.

(3) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és honlapján közzéteszi az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek listáját. E listát a (2) bekezdésben említett értesítést követő 30 napon belül kell frissíteni.

19. cikk

Nyilvántartásbavételi és felügyeleti díjak

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nyilvántartásbavételi és/vagy felügyeleti díjakat számíthat fel a hitelminősítő intézetnek. A nyilvántartásbavételi és/vagy a felügyeleti díjaknak arányban kell állnia a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál felmerült költségekkel.

20. cikk

A nyilvántartásból való törlés

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a hitelminősítő intézetet törli a nyilvántartásból, ha a hitelminősítő intézet:

- a) kifejezetten lemond a nyilvántartásról vagy az elmúlt hat hónap során nem adott ki hitelminősítést;
- b) a nyilvántartásba vételt hamis nyilatkozatok adásával vagy egyéb szabálytalan módon szerezte meg;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett nyilvántartásba vételére sor került; vagy
- d) súlyosan vagy több ízben megsértette e rendeletnek a hitelminősítő intézetek működési feltételeire irányadó rendelkezéseit.

(2) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy az (1) bekezdésben szereplő feltételek valamelyike teljesült, értesítenie kell a szervezőt, és szorosan együtt kell működnie a vonatkozó kollégium tagjaival az arról szóló határozat meghozatala érdekében, hogy a hitelminősítő intézetet törölje-e vagy sem a nyilvántartásból.

A kollégium tagjainak közös értékelést kell végezniük, és hatáskörükön belül minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy megállapodás szülessen arra vonatkozóan, hogy szükség van-e a hitelminősítő intézet nyilvántartásból való törlésére.

Megállapodás hiányában a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága – a kollégium bármely tagjának kérésére vagy saját kezdeményezésre – tanácsadást kér a CESR-től. A CESR tanácsát a kérés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül adja meg.

Az egyes székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságának a kollégiumon belül megszületett megállapodás alapján a nyilvántartásból való törlésről egyedi határozatot kell elfogadnia.

Amennyiben a szervezőnek a kérdésről való – az első albekezdésben említetteknek megfelelő – tájékoztatását követő 30 munkanapon belül nem születik megállapodás a kollégium tagjai között, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a nyilvántartásból való törlésről egyedi határozatot fogadhat el. Amennyiben a határozat bármilyen módon eltér a kollégium más tagjai által kifejtett véleményektől vagy adott esetben a CESR által adott tanácstól, azt teljeskörűen meg kell indokolni.

(3) Amennyiben az érintett hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések felhasználása szerinti tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek valamelyike teljesült, felkérheti a kollégiumot, hogy vizsgálja meg, teljesültek-e a nyilvántartásból való törlésre vonatkozó feltételek. Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága úgy határoz, hogy az érintett hitelminősítő intézetet nem törli a nyilvántartásból, e határozatát teljeskörűen meg kell indokolnia.

(4) A nyilvántartásból való törlésről szóló határozat – a hitelminősítések használata tekintetében a 24. cikk (2) bekezdésében megállapított átmeneti időszak függvényében – az egész Közösségben azonnal hatályosul.

II. FEJEZET

A CESR és az illetékes hatóságok

21. cikk

Az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága (CESR)

(1) A CESR az ebben a rendeletben meghatározott esetekben tanácsot ad az illetékes hatóságoknak. Az illetékes hatóságok a tanácsot mérlegelik, mielőtt e rendelet értelmében bármilyen végleges határozatot hoznának.

(2) 2010. június 7-ig a CESR iránymutatást ad ki a következőkre vonatkozóan:

- a) a nyilvántartásbavételi folyamat, valamint az illetékes hatóságok egymás közötti és a CESR-rel folytatott koordinációjára vonatkozó intézkedések, beleértve a II. mellékletben található információkat és a CESR-nek benyújtott kérelmekre vonatkozó nyelvhasználati szabályokat is;
- b) a kollégiumok operatív működése, beleértve a kollégiumi tagság megállapításának módjait, a szervező kiválasztására vonatkozó, a 29. cikk (5) bekezdésének a)–d) pontjában említett kritériumok alkalmazását és a kollégiumok működésére vonatkozó írásbeli szabályokat, valamint a kollégiumok közötti koordinációra vonatkozó rendelkezéseket is;
- c) a 4. cikk (3) bekezdése szerinti befogadási rendszernek az illetékes hatóságok általi alkalmazása; és
- d) a hitelminősítő intézetek által a 11. cikk (2) bekezdésével és az I. melléklet E. szakasza II. részének 1. pontjával összhangban közzéteendő információk bemutatására – például a felépítésre, a formátumra, a módszerre és a jelentés tárgyát képező időszakra – vonatkozó közös követelmények.

(3) 2010. szeptember 7-ig a CESR iránymutatást ad ki a következőkre vonatkozóan:

- a) az illetékes hatóságok által az e rendeletnek megfelelően végzendő végrehajtási gyakorlatok és tevékenységek;
- b) közös előírások annak értékelésére, hogy milyen mértékben felelnek meg a hitelminősítési módszerek a 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek;
- c) a 24. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett intézkedéstípusok annak biztosítására, hogy a hitelminősítő intézetek továbbra is megfeleljenek a jogszabályi előírásoknak; és
- d) a hitelminősítő intézet által a hitelesítés iránti kérelemhez, valamint a pénzügyi piacok stabilitása vagy integritása szempontjából annak – az 5. cikkben említett – rendszerszempon-tú jelentősége felméréséhez biztosítandó információk.

(4) A CESR évente, első alkalommal 2010. december 7-ig jelentést tesz közzé e rendelet alkalmazásáról. E jelentés tartalmazza annak értékelését, hogy az e rendelet alapján nyilvántartott hitelminősítő intézetek hogyan hajtják végre az I. melléklet rendelkezéseit.

(5) A CESR együttműködik a 2009/78/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott európai bankfelügyelők bizottságával és a 2009/79/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ létrehozott, a biztosítás és a foglalkoztatási nyugdíjak európai felügyeleti bizottságával, és a (2) és (3) bekezdésében említett iránymutatás kiadása előtt konzultációt folytat e bizottságokkal.

22. cikk

Illetékes hatóságok

(1) 2010. június 7-ig minden tagállam kijelöli az e rendelet alkalmazásában illetékes hatóságot.

(2) Az illetékes hatóságok kapacitás és szakértelem tekintetében elegendő alkalmazottal kell, hogy rendelkezzen ahhoz, hogy e rendeletet alkalmazni tudják.

23. cikk

Az illetékes hatóságok hatáskörei

(1) Az e rendelet szerinti feladataik teljesítése során sem az illetékes hatóságok, sem a tagállamok más közjogi hatóságai nem vizsgálhatják a hitelminősítések tartalmát vagy módszereit.

(2) E rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok a nemzeti joggal összhangban rendelkeznek minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladatuk végrehajtásához szükséges. Hatáskörüket a következőképp gyakorolják:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben; vagy
- c) az illetékes igazságügyi szervek megkeresésével.

(3) E rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok felügyeleti jogkörükben – a nemzeti joggal összhangban – a következő hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) hozzáférhetnek minden dokumentumhoz azok formájától függetlenül, és azokról másolatot kaphatnak vagy készíthetnek;
- b) bármely személytől információt kérhetnek, és ha szükséges, információszerzés céljából beidézhethetnek és kihallgathatnak személyeket;
- c) előre bejelentett vagy bejelentés nélküli helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek; és
- d) kérhetik a telefon- és adatforgalom nyilvántartásait.

Az illetékes hatóságok csak a hitelminősítő intézetekkel, a hitelminősítési tevékenységekben részt vevő személyekkel, a minősített szervezetekkel és az azokkal kapcsolatban álló harmadik felekkel, valamint olyan harmadik felekkel szemben, amelyek részére a hitelminősítő intézetek kiszervezték bizonyos feladatokat vagy tevékenységeket, továbbá más, a hitelminősítő intézetekkel vagy a hitelminősítési tevékenységekkel egyéb módon kapcsolatban álló vagy ezekhez kapcsolódó személyekkel szemben gyakorolhatják az első albekezdésben említett hatásköreiket.

⁽¹⁾ HL L 25., 2009.1.29., 23. o.

⁽²⁾ HL L 25., 2009.1.29., 28. o.

24. cikk

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megállapította, hogy egy nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet megszegi az e rendeletből eredő kötelezettségeit, a következő intézkedéseket hozhatja:

- a) a 20. cikknek megfelelően a hitelminősítő intézet nyilvántartásból való törlését rendelheti el;
- b) a hitelminősítő intézetet átmeneti időszakra eltilthatja hitelminősítések kiadásától az egész Közösségre kiterjedő hatállyal;
- c) elrendelheti a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések szabályozási célú használatának felfüggesztését az egész Közösségre kiterjedő hatállyal;
- d) megfelelő intézkedéseket hozhat annak biztosítására, hogy a hitelminősítő intézetek továbbra is teljesítsék a jogi követelményeket;
- e) nyilvános közleményt adhat ki;
- f) az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az illetékes nemzeti hatóságai elé utalhatja.

(2) A hitelminősítések az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett intézkedések elfogadásától számítva szabályozási céllal legfeljebb az alábbi időtartamig továbbra is használhatók:

- a) tíz munkanap, ha ugyanezen pénzügyi eszköz vagy szervezet rendelkezik olyan hitelminősítéssel, amelyet az e rendelet szerint nyilvántartásba vett más hitelminősítő intézet adott ki; vagy
- b) három hónap, ha ugyanezen pénzügyi eszköz vagy szervezet nem rendelkezik olyan hitelminősítéssel, amelyet az e rendelet szerint nyilvántartásba vett más hitelminősítő intézet bocsátott ki.

Az illetékes hatóság a piaci zavar lehetőségével vagy a pénzügyi instabilitással összefüggő kivételes körülmények között három hónappal meghosszabbíthatja az első albekezdés b) pontjában említett időtartamot.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatala előtt a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának értesítenie kell a szervezőt, és konzultálnia kell a vonatkozó kollégium tagjaival. A kollégium tagjainak a lehetőségükhöz mérten minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak arról, hogy meg kell-e hozni az (1) bekezdésben említett intézkedések valamelyikét.

Amennyiben nincs egyetértés a kollégium tagjai között, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága – a kollégium valamely tagjának kérésére vagy saját kezdeményezésre – tanácsadást kér a CESR-től. A CESR tanácsát a kérés kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül adja meg.

Amennyiben a szervezőnek az ügyről való első albekezdés szerinti értesítését követő 15 munkanapon belül nem születik megállapodás a kollégium tagjai között arról, hogy meghozzák-e az (1) bekezdésben említett valamelyik intézkedést, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága elfogadhatja határozatát. Amennyiben a határozat bármilyen módon eltér a kollégium más tagjai által kifejtett véleményektől vagy adott esetben a CESR által adott tanácstól, azt teljeskörűen meg kell indokolni. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a határozatáról indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a szervezőt és a CESR-t.

E bekezdést a 20. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.

25. cikk

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságától eltérő illetékes hatóságok felügyeleti intézkedései

(1) Ha egy tagállam illetékes hatósága megállapította, hogy egy nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet, amelynek minősítéseit a tagállam területén használják, megszegi az ebből a rendeletből eredő kötelezettségeit, a következő intézkedéseket hozhatja:

- a) meghozhatja a 24. cikk (1) bekezdésének e) és f) pontjában említett felügyeleti intézkedéseket;
- b) saját joghatóságán belül meghozhatja a 24. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett intézkedéseket, és ennek során megfelelően figyelembe kell vennie a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által már meghozott vagy általa tervezett intézkedéseket;
- c) a 24. cikk (2) bekezdése szerint átmeneti időszak függvényében elrendelheti a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések szabályozási célú használatának felfüggesztését a 4. cikk (1) bekezdésében említett azon intézetek esetében, amelyeknek a létesítő okirat szerinti székhelye a joghatósága területén található;
- d) kérheti a vonatkozó kollégiumot, hogy vizsgálja meg, szükség van-e a 24. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézkedésekre.

(2) Az illetékes hatóságnak az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett intézkedések meghozatalát megelőzően értesítenie kell a szervezőt, és konzultálnia kell a vonatkozó kollégium tagjaival. A kollégium tagjainak lehetőségükhöz mérten minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak arról, hogy meg kell-e hozni az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések bármelyikét. Nézeteltérés esetén a szervező a kollégium bármely tagjának kérésére vagy saját kezdeményezésre tanácsadást kér a CESR-től. A CESR tanácsát a kérés kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül adja meg.

(3) Amennyiben a szervezőnek – a (2) bekezdésben említetteknek megfelelően – az ügyről való értesítését követő 15 munkanapon belül nem születik megállapodás a vonatkozó kollégium tagjai között, az érintett tagállam illetékes hatósága elfogadhatja határozatát. Amennyiben a határozat bármilyen módon eltér a kollégium más tagjai által kifejtett véleményektől vagy adott esetben a CESR által adott tanácstól, azt teljeskörűen meg kell indokolni. Az érintett tagállam illetékes hatóságának a határozatáról indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a szervezőt és a CESR-t.

(4) E cikket a 20. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.

III. FEJEZET

Együttműködés az illetékes hatóságok között

26. cikk

Együttműködési kötelezettség

(1) Az illetékes hatóságok az e rendelet céljainak érdekében szükséges körben együttműködnek, ideértve azokat az eseteket is, amikor a vizsgált magatartás nem jár az érintett tagállam hatályos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseinek megszegésével.

(2) Az illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük a 4. cikk (1) bekezdésében említett intézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságokkal is.

27. cikk

Információcsere

(1) Az illetékes hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül át kell adniuk egymásnak az e rendeletben meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

(2) Az illetékes hatóságok továbbíthatnak olyan bizalmas információkat a 4. cikk (1) bekezdésében említett intézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak, a központi bankoknak, a Központi Bankok Európai Rendszerének és az Európai Központi Banknak mint monetáris hatóságoknak, és adott esetben más, a fizetési és elszámolási rendszerek felügyeletéért felelős állami hatóságoknak, amelyek azok feladatainak ellátásához szükségesek. Hasonlóképpen az ilyen hatóságok vagy kollégiumok nem akadályozhatók meg abban, hogy az illetékes hatóságoknak az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges információkat adják.

28. cikk

Együttműködés helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat iránti megkeresés esetén

(1) A tagállam illetékes hatósága segítséget kérhet egy másik tagállam illetékes hatóságától helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzése céljából.

A segítséget kérő illetékes hatóság tájékoztatja a CESR-t az első albekezdésben említett megkeresésekről. Határokon átnyúló vizsgálat vagy ellenőrzés esetén az illetékes hatóságok megkérhetik a CESR-t, hogy vegye át a vizsgálat vagy ellenőrzés koordinációját.

(2) Ha egy illetékes hatóság helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzése iránti megkeresést kap egy másik tagállam illetékes hatóságától:

- a) saját maga elvégzi a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- b) lehetővé teszi a megkeresést benyújtó illetékes hatóság számára, hogy részt vegyen a helyszíni ellenőrzésben vagy vizsgálatban;

- c) lehetővé teszi a megkeresést benyújtó illetékes hatóság számára, hogy saját maga elvégezze a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- d) ellenőröket vagy szakértőket jelöl ki a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzésére;
- e) a felügyeleti tevékenység bizonyos feladatait megosztja a másik illetékes hatósággal.

29. cikk

Az illetékes hatóságok kollégiumai

(1) A 15. cikk szerinti, nyilvántartásba vétel iránti kérelem kézhezvételét követő tíz munkanapon belül a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága vagy – hitelminősítő intézetek csoportja esetében – a 15. cikk (2) bekezdése szerint megbízott hitelminősítő intézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága létrehozza az illetékes hatóságok kollégiumát a 4., 5., 6., 16., 17., 20., 24., 25 és 28. cikkben említett feladatok elvégzésének megkönnyítése érdekében.

(2) A kollégium a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságából és a (3) bekezdésben említett illetékes hatóságokból áll egyetlen intézet esetén, illetve a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságaiból és a (3) bekezdésben említett illetékes hatóságokból áll a hitelminősítő intézetek csoportja esetén.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságától eltérő illetékes hatóság bármikor dönthet úgy, hogy a kollégium tagjává válik, feltéve, hogy:

- a) a joghatósága alá tartozik a hitelminősítő intézet részét, vagy a hitelminősítő intézetek csoportja egyik vállalkozásának részét képező valamely fióktelep székhelye; vagy
- b) az érintett hitelminősítő intézet vagy hitelminősítő intézetek csoportja által kiadott, szabályozási célú hitelminősítések használata széles körben elterjedt, és a hatóság joghatóságán belül jelentős hatású vagy valószínűleg jelentős hatású.

(4) A kollégium ülésén vagy tevékenységében a kollégium (3) bekezdésben említett tagjaitól eltérő olyan illetékes hatóságok is részt vehetnek, amelyek joghatóságán belül használatosak az érintett hitelminősítési intézet vagy hitelminősítő intézetek csoportja által kiadott hitelminősítések.

(5) A kollégium létrehozását követő 15 munkanapon belül – megegyezés hiánya esetén a CESR-rel konzultálva – a kollégium tagjai szervezőt választanak. E célból legalább a következő kritériumokat figyelembe kell venni:

- a) az illetékes hatóság és a hitelminősítő intézet vagy a hitelminősítő intézetek csoportja közötti kapcsolat;
- b) az adott területen vagy területeken milyen mértékben lesznek használatosak szabályozási célból a hitelminősítések,
- c) az a hely a Közösségben, ahol a hitelminősítő intézet vagy a hitelminősítő intézetek csoportja végrehajtja, vagy tervei szerint végrehajtja majd a hitelminősítési tevékenységeinek legjelentősebb részét; és

- d) az igazgatás egyszerűsége, a terhek optimalizálása és a munkateher megfelelő elosztása.

Annak biztosítása érdekében, hogy a választott szervező továbbra is a legmegfelelőbb legyen, a kollégium tagjai az első albekezdésben említett kritériumok alapján legalább ötévente felülvizsgálják a szervező kiválasztását.

- (6) A szervező vezeti a kollégium üléseit, koordinálja a kollégium tevékenységeit, és biztosítja a kollégium tagjai közötti hatékony információcserét.

- (7) Az illetékes hatóságok kollégiumon belüli szoros együttműködésének biztosítása érdekében a szervező a megválasztását követő tíz munkanapon belül megállapítja az alábbi kérdésekre vonatkozóan a kollégiumban alkalmazandó írásbeli koordinációs szabályokat:

- a) az illetékes hatóságok között kicserélendő információk;
- b) az illetékes hatóságok közötti határozathozatali folyamat, a 16., 17. és 20. cikk sérelme nélkül;
- c) azok az esetek, amikor az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell egymással;
- d) azok az esetek, amikor az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell a 31. cikkben említett közvetítési mechanizmust; és
- e) azok az esetek, amikor az illetékes hatóságok a felügyeleti feladatokat a 30. cikknek megfelelően átruházzák.

- (8) A (7) bekezdés szerinti írásbeli koordinációs szabályokról való megegyezés hiányában a kollégium bármely tagja a CESR-hez utalhatja az ügyet. A szervezőnek a végleges szöveg elfogadását megelőzően kellően figyelembe kell vennie a CESR-nek az írásbeli koordinációs szabályokról adott tanácsát. Az írásbeli szabályokat olyan egységes dokumentumba kell foglalni, amely tartalmazza a CESR-nek az írásbeli koordinációs szabályokról adott tanácsától való bármilyen jelentős eltérés teljes körű indoklását is. A szervezőnek továbbítania kell az írásbeli koordinációs szabályokat a kollégium tagjainak és a CESR-nek.

30. cikk

A feladatok átruházása az illetékes hatóságok között

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága feladatait egy másik tagállam illetékes hatóságára – annak egyetértése mellett – átruházhatja. A feladatok átruházása nem érinti az átruházó illetékes hatóság felelősségét.

31. cikk

Közvetítés

- (1) A CESR közvetítési mechanizmust hoz létre, hogy segítse az érintett illetékes hatóságokat a közös álláspont kialakításában.
- (2) A tagállamok illetékes hatóságai között az e rendelet szerinti vizsgálattal vagy intézkedéssel kapcsolatos nézeteltérés

esetén e hatóságok az ügyet közvetítés céljából a CESR elé utalják. Az érintett illetékes hatóságok megfelelően figyelembe veszik a CESR tanácsát, és a tanácstól való eltérést teljeskörűen megindokolják.

32. cikk

Szakmai titoktartás

- (1) A szakmai titoktartás kötelezettségét minden olyan személyre alkalmazni kell, aki a CESR-nek, az illetékes hatóságnak vagy más olyan hatóságnak vagy személynek dolgozik vagy dolgozott, amelyre vagy akire az illetékes hatóság feladatokat átruházott, ideértve az illetékes hatóság által megbízott ellenőröket és szakértőket is. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk nem hozhatók más személyek vagy hatóságok tudomására, kivéve, ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

- (2) Az e rendelet alapján a CESR és az illetékes hatóságok között, valamint az illetékes hatóságok között kicserélt információk bizalmasnak minősülnek, kivéve, ha azok közlésekor a CESR vagy az illetékes érintett hatóság kijelenti, hogy az információk közzétehetőek, vagy ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

33. cikk

Más tagállamokból származó információk közlése

A tagállam illetékes hatósága a másik tagállam illetékes hatóságától kapott információkat csak abban az esetben közzéteheti, ha ehhez megszerezte az információkat átadó illetékes hatóság kifejezett hozzájárulását, és amennyiben az ilyen információkat adott esetben kizárólag olyan céllal közli, amelyhez az információkat átadó illetékes hatóság hozzájárult, vagy ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

IV. FEJEZET

Együttműködés harmadik országokkal

34. cikk

Megállapodás az információcseréről

Az illetékes hatóságok az információk cseréjéről harmadik országokkal csak abban az esetben köthetnek együttműködési megállapodást, ha a közölt információk tekintetében olyan szakmai titoktartási garanciák vannak érvényben, amelyek legalább a 32. cikkben meghatározott garanciákkal egyenértékűek.

Az információcserének az illetékes hatóságok feladatainak elvégzését kell szolgálnia.

A személyes adatok harmadik országoknak történő továbbítása-kor a tagállamok a 95/46/EK irányelvet alkalmazzák.

35. cikk

A harmadik országokból származó információk közlése

A tagállam illetékes hatósága harmadik országok illetékes hatóságától származó információkat csak abban az esetben közzéteheti, ha

ehhez megszerezte az információt átadó illetékes hatóság kifejezett hozzájárulását, és amennyiben az ilyen információkat adott esetben kizárólag olyan céllal közli, amelyhez az adott illetékes hatóság hozzájárult, vagy ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

IV. CÍM

SZANKCIÓK, BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS, JELENTÉSTÉTEL, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Szankciók, bizottsági eljárás és jelentéstétel

36. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítására. A megállapított szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság nyilvánosságra hozzon minden olyan szankciót, amelyet e rendelet megsértése miatt alkalmaztak, kivéve, ha ez a nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

A tagállamok az első albekezdésben említett szabályokról 2010. december 7-ig tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal az e szabályokat érintő minden későbbi módosítást is.

37. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság a mellékleteket módosíthatja annak érdekében, hogy figyelembe vegye a pénzügyi piacokon bekövetkező fejleményeket – ideértve a nemzetközi fejleményeket is –, különösen az új pénzügyi eszközök és a felügyeleti gyakorlatok összehangolása tekintetében.

A rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

38. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 2001/528/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti.

⁽¹⁾ HL L 191., 2001.7.13., 45. o.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

39. cikk

Jelentések

(1) 2012. december 7-ig a Bizottság értékelést készít e rendelet alkalmazásáról, ideértve a hitelminősítések Közösségben történő felhasználásának értékelését, a hitelminősítési piac koncentrációs szintjére gyakorolt hatást, a rendelet hatásainak költségeit és hasznát, valamint a hitelminősítő intézetnek a minősített szervezet által fizetett javadalmazása megfelelőségét („a kibocsátó fizet modell”), és arról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) 2010. december 7-ig a Bizottság az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések fényében értékelést készít e rendelet III. címének alkalmazásáról, különösen az illetékes hatóságok együttműködéséről, a CESR jogállásáról és a felügyeleti gyakorlatokról. A Bizottság az említett kérdésekben – adott esetben a cím felülvizsgálatára irányuló javaslatokkal kiegészített – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A jelentésnek hivatkozást kell tartalmaznia a Bizottság 2008. november 12-i, hitelminősítő intézetekre vonatkozó rendeletjavaslatára és az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának e javaslatról készült 2009. március 23-i jelentésére.

(3) 2010. december 7-ig a Bizottság a harmadik országokban a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályozási és felügyeleti keretrendszerben bekövetkezett fejlemények fényében jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e fejleményeknek és a 40. cikkben említett átmeneti rendelkezésnek a Közösségen belüli pénzügyi piacok stabilitására gyakorolt hatásáról.

II. FEJEZET

Átmeneti és záró rendelkezések

40. cikk

Átmeneti rendelkezés

A 2010. június 7. előtt a Közösségben működő, e rendelet szerinti nyilvántartásba vételt kérni szándékozó hitelminősítő intézetek („meglévő hitelminősítő intézetek”) meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e rendelet rendelkezéseinek 2010. szeptember 7-igmegfeleljenek.

A hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vétel iránti kérelmeiket legkorábban 2010. június 7. nyújthatják be. A meglévő hitelminősítő intézeteknek 2010. szeptember 7-ig be kell nyújtaniuk kérelmeiket.

A meglévő hitelminősítő intézetek továbbra is kiadhatnak olyan hitelminősítéseket, amelyeket a 4. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi intézmények szabályozási célból továbbra is használhatnak, kivéve, ha a nyilvántartásba vételt elutasítják. A nyilvántartásba vétel elutasítása esetén a 24. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni.

41. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni. Ennek ellenére:

- a 4. cikk (1) bekezdése 2010. december 7-től alkalmazandó, és
- a 4. cikk (3) bekezdésének f), g) és h) pontja 2011. június 7-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. szeptember 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

I. MELLÉKLET

FÜGGETLENSÉG ÉS AZ ÖSSZEFÉRHETETLENSÉGEK ELKERÜLÉSE

A. szakasz

Szervezeti követelmények

1. A hitelminősítő intézet igazgatótanáccsal vagy felügyelőbizottsággal rendelkezik. Felső vezetésének biztosítania kell a következőket:
 - a) a hitelminősítési tevékenységek függetlensége, többek között minden politikai és gazdasági befolyástól vagy kényszersztól;
 - b) az összeférhetetlenségek megfelelő feltárása, kezelése és közzététele;
 - c) a hitelminősítő intézet megfelelése e rendelet további követelményeinek.

2. A hitelminősítő intézetet úgy kell megszervezni, hogy biztosítható legyen, hogy üzleti érdeke ne befolyásolja hátrányosan a hitelminősítési tevékenységek függetlenségét és hitelességét.

A hitelminősítő intézet felső vezetésének jó hírnévnek kell örvendenie, kellő szaktudással és tapasztalattal kell rendelkeznie, valamint biztosítania kell a hitelminősítő intézet megfelelő és körültekintő irányítását.

A hitelminősítő intézet igazgatótanácsa vagy felügyelőbizottsága legalább egyharmadának, de legalább két főnek olyan független tagoknak kell lenniük, akik nem vesznek részt a hitelminősítési tevékenységekben.

Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjainak díjazása nem függhet a hitelminősítő intézet üzleti teljesítményétől, továbbá azt úgy kell kialakítani, hogy véleményeik függetlensége biztosított legyen. Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjainak megbízatása előre megállapított határozott időre szól, amely nem lehet több öt évnél és nem hosszabbítható meg. Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjainak elbocsátására csak súlyos hivatali mulasztás vagy nem megfelelő szakmai teljesítmény esetén kerülhet sor.

Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság tagjai többségének, ideértve annak független tagjait, kellő szakértelemmel kell rendelkeznie a pénzügyi szolgáltatások terén. Amennyiben a hitelminősítő intézet strukturált pénzügyi eszközökre is ad ki hitelminősítést, a tanács vagy bizottság legalább egy független tagjának és egy másik tagjának alapos felső vezetői tudással és tapasztalattal kell rendelkeznie a strukturált pénzügyi eszközök terén.

A tanács vagy bizottság általános felelőssége mellett az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjainak külön feladata, hogy figyelemmel kövessék az alábbiakat:

- a) a hitelminősítési politika és a hitelminősítő intézet által hitelminősítési tevékenységei során alkalmazott módszerek alakulása;
- b) a hitelminősítő intézet által a hitelminősítési tevékenységekre alkalmazott belső minőség-ellenőrzési rendszer hatékonysága;
- c) azoknak az intézkedéseknek és eljárásoknak a hatékonysága, amelyeket az összeférhetetlenségek feltárásának, kiküszöbölésének és kezelésének és közzétételének biztosítására vezettek be; és
- d) a megfelelési és irányítási folyamatok, ideértve az e szakasz 9. pontjában említett felülvizsgálati funkció hatékonyságát.

Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjai által az a)–d) pontban említett kérdésekre vonatkozóan kiadott véleményeket rendszeresen be kell nyújtani az igazgatótanácsnak vagy a felügyelőbizottságnak, és az illetékes hatóság kérésére azokat mindenkor ez utóbbi rendelkezésére kell bocsátani.

3. A hitelminősítő intézetnek ki kell alakítania az e rendelet szerinti kötelezettségeinek teljesítését biztosító szabályzatokat és eljárásokat.
4. A hitelminősítő intézet hatékony és eredményes adminisztratív és számviteli eljárásokkal, belső ellenőrzési mechanizmusokkal, célravezető kockázatelemzési eljárásokkal és az információfeldolgozási rendszerek hatékony ellenőrzési és védelmi szabályozásával kell, hogy rendelkezzen.

A belső ellenőrzési mechanizmusokat úgy kell megtervezni, hogy a hitelminősítő intézet minden szintjén biztosítsa a határozatoknak és eljárásoknak való megfelelést.

A hitelminősítő intézet megvalósítja és fenntartja a határozathozatali eljárásokat és szervezeti felépítést, amely – világosan és dokumentálva – meghatározza az alá- és fölrendeltségi viszonyokat, valamint kiosztja a funkciókat és a feladatokat.

5. A hitelminősítő intézetnek állandó, hatékony, függetlenül működő megfelelési funkciót kell kialakítania és fenntartania („megfelelési funkció”). A megfelelési funkcióban kell nyomon követni és jelentést tenni arról, hogy a hitelminősítő intézet és munkatársai megfelelnek-e az e rendelet alapján fennálló kötelezettségeiknek. A megfelelési funkció feladatai-körei a következők:

- a) folyamatosan felügyeli és értékeli a 3. pontnak megfelelően bevezetett intézkedések és eljárások kielégítő voltát és hatékonyságát, valamint azokat az intézkedéseket, amelyek célja a hitelminősítő intézet részéről a saját kötelezettségeinek való megfelelésben észlelt hiányosságok kezelése;
- b) a hitelminősítő intézet e rendelet szerinti kötelezettségei teljesítése érdekében tanácsokkal látja el és segíti a vezetőket, hitelminősítő elemzőket, alkalmazottakat, továbbá azon más természetes személyeket, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, valamint azon személyeket, akik ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódnak a hitelminősítő intézethez, és hitelminősítési tevékenységek végrehajtásáért felelősek.

6. Annak érdekében, hogy a megfelelési funkció megfelelően és függetlenül láthassa el a feladatait, a hitelminősítő intézet biztosítja az alábbi feltételek teljesülését:

- a) a megfelelési funkció rendelkezik a szükséges felhatalmazással, erőforrásokkal és szakértelemmel, továbbá valamennyi lényeges információhoz hozzáfér;
- b) a megfelelési funkcióért és a 3. pont szerinti megfeleléssel kapcsolatos jelentésért felelős tisztviselőt jelölnek ki;
- c) a vezetők, hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és azon más természetes személyek, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, valamint azon személyek, akik ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódnak a hitelminősítő intézethez, és akik részt vesznek a megfelelési funkció ellátásában, nem vehetnek részt az általuk felügyelt hitelminősítési tevékenységek elvégzésében;
- d) a megfelelésért felelős tisztviselő díjazása nem függhet a hitelminősítő intézet üzleti teljesítményétől, továbbá azt úgy kell kialakítani, hogy véleményének függetlensége biztosított legyen.

A megfelelésért felelős tisztviselő biztosítja, hogy a megfelelési funkcióban dolgozó alkalmazottakra vonatkozó esetleges összeférhetlenségeket azonosítsák és megszüntessék.

A megfelelésért felelős tisztviselőnek rendszeresen beszámol feladatai elvégzéséről a felső vezetésnek, valamint az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság független tagjainak.

7. A hitelminősítő intézet kidolgozza azokat a megfelelő és hatékony szervezeti és adminisztratív szabályokat, amelyek a B. szakasz 1. pontjában említett összeférhetlenségek megelőzését, feltárását, megszüntetését vagy kezelését, illetve nyilvánosságra hozatalát szolgálják. Az intézet gondoskodik arról, hogy nyilvántartás készüljön a hitelminősítési tevékenységek függetlenségét, többek között a C. szakaszban említett hitelminősítő elemzőkre vonatkozó szabályokat fenyegető valamennyi jelentős veszélyről, valamint az ilyen veszélyek csökkentésére alkalmazott óvintézkedésekről.
8. A hitelminősítő intézetnek megfelelő rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat kell alkalmaznia, amelyek biztosítják a hitelminősítési tevékenységek teljesítésének folyamatosságát és szabályosságát.
9. A hitelminősítő intézet létrehoz egy felülvizsgálati funkciót, amely felelős módszereinek, a modelleinek és főbb minősítési, úgymint matematikai és korrelációs feltevéseinek időszakos felülvizsgálatáért, továbbá azok jelentős változásaiért és módosításaiért, illetve annak ellenőrzéséért, hogy az említett felhasznált vagy felhasználni javasolt módszerek, modellek és főbb értékelési feltevések megfelelőek-e új pénzügyi eszközök értékelésére.

Ez a felülvizsgálati funkció független a hitelminősítési tevékenységekért felelős szervezeti egységektől, és az e szakasz 2. pontjában említett igazgatótanács vagy felügyelőbizottság tagjainak tartozik elszámolással.

10. A hitelminősítő intézet ellenőrzi és értékeli az e rendelettel összhangban létrehozott rendszerei, belső ellenőrzési mechanizmusai és szabályozása megfelelőségét és hatékonyságát, és megfelelő intézkedéseket hoz az esetleges hiányosságok kezelésére.

B. szakasz**Működési követelmények**

1. A hitelminősítő intézetnek fel kell tárnia, ki kell küszöbölnie vagy kezelnie kell, továbbá egyértelműen és jól láthatóan közzé kell tennie azokat a tényleges vagy lehetséges összeférhetlenségeket, amelyek befolyásolhatják a hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és azon más természetes személyek elemzéseit és véleményeit, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítések kiadásában, valamint a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek elemzéseit és véleményeit.
2. A hitelminősítő intézet nyilvánosságra hozza azoknak a minősített szervezeteknek vagy kapcsolatban álló harmadik feleknek a nevét, amelyektől éves bevételének több mint 5 %-a származik.
3. A hitelminősítő intézet az alábbi esetek egyikében sem ad ki hitelminősítést vagy meglévő hitelminősítés esetén haldéktalanul nyilvánosságra hozza, hogy a hitelminősítés veszélybe kerülhetett:
 - a) a hitelminősítő intézet vagy az 1. pontban említett személyek közvetlenül vagy közvetve birtokolják a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél pénzügyi eszközeit, vagy bármely más, közvetlen vagy közvetett tulajdonosi érdekeltséggel rendelkeznek az adott szervezet vagy fél tekintetében, a diverzifikált kollektív befektetési formákban való részesedések – többek között a kezelt alapok, például a nyugdíjalapok és az életbiztosítás – kivételével;
 - b) a hitelminősítést olyan minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik félre vonatkozóan adták ki, amely ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódik a hitelminősítő intézethez;
 - c) az 1. pontban említett személy a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának a tagja; vagy
 - d) a hitelminősítés meghatározásában részt vevő hitelminősítő elemző vagy a hitelminősítéseket jóváhagyó személy a közelmúltban bármilyen más módon kapcsolatba került a minősített szervezettel vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel, ami összeférhetlenséget okozhat.

A hitelminősítés során azt is késlekedés nélkül meg kell állapítani, hogy indokolt-e ismételt értékelést végrehajtani, illetve a hitelminősítést visszavonni.

4. A hitelminősítő intézet nem nyújt konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatásokat a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél részére a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél vállalati felépítésével vagy jogi formájával, eszközeivel és forrásaival vagy tevékenységeivel kapcsolatban.

A hitelminősítő intézet a hitelminősítések kiadásától eltérő szolgáltatásokat is nyújthat („kiegészítő szolgáltatások”). A kiegészítő szolgáltatások nem részei a hitelminősítői tevékenységnek; azok piaci előrejelzéseket, gazdasági trendek becsléseit, árképzési elemzéseket és egyéb adatelemzéseket, valamint terjesztési szolgáltatásokat tartalmaznak.

A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy a kiegészítő szolgáltatások nyújtása ne legyen összeférhetetlen hitelminősítési tevékenységével és a végső minősítő jelentésben nyilvánosságra hoz bármely, a minősített szervezetnek vagy azzal kapcsolatban álló harmadik félnek nyújtott kiegészítő szolgáltatást.

5. A hitelminősítő intézet gondoskodik arról, hogy a hitelminősítő elemzők és a minősítéseket jóváhagyó személyek ne tegyenek, akár hivatalos, akár nem hivatalos javaslatokat vagy ajánlásokat az olyan strukturált pénzügyi eszközök kialakítására vonatkozóan, amelyekről a hitelminősítő intézetnek hitelminősítést kell kiadnia.
6. A hitelminősítő intézetnek úgy kell megterveznie jelentéstételi és kommunikációs csatornáit, hogy biztosítsa az 1. pontban említett személyeknek a hitelminősítő intézet által üzleti alapon végzett egyéb tevékenységeitől való függetlenségét.
7. A hitelminősítő intézet gondoskodik hitelminősítő tevékenységeinek megfelelő nyilvántartásáról, és adott esetben az ellenőrzési nyomvonal fenntartásáról. A nyilvántartásnak az alábbiakat kell tartalmaznia:
 - a) minden hitelminősítési határozat esetében a hitelminősítés megállapításában részt vevő hitelminősítő elemző személyazonossága, a hitelminősítést jóváhagyó személyek személyazonossága, annak részletei, hogy a hitelminősítés felkérésre vagy anélkül történt, valamint a hitelminősítési cselekmény dátuma;
 - b) a minősített szervezettől vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féltől, illetve a minősítés bármilyen felhasználójától kapott díjakhoz kötődő számlák;
 - c) a hitelminősítés vagy ezzel összefüggő szolgáltatások minden előfizetője tekintetében számlanyilvántartás;

- d) a hitelminősítő intézet által a hitelminősítések meghatározására használt eljárások és módszerek nyilvántartása;
 - e) a belső nyilvántartás és iratok, beleértve a nem nyilvános információkat és munkadokumentumokat, amelyeket bármely meghozandó hitelminősítési határozat alapjaként használnak fel;
 - f) hitelemzési jelentések, hitelminősítési jelentések és privát hitelminősítési jelentések, valamint belső nyilvántartás, beleértve a nem nyilvános információkat és munkadokumentumokat, amelyeket az ilyen jelentésekben kifejezett vélemények alapjaként használnak fel;
 - g) a hitelminősítő intézet által az e rendeletnek való megfelelés céljából folytatott eljárások és intézkedések nyilvántartása; és
 - h) a hitelminősítő intézet és alkalmazottai által kapott és kiküldött külső és belső, hitelminősítésre vonatkozó kommunikáció másolatai – beleértve az elektronikus kommunikációt is.
8. A 7. pontban említett nyilvántartásokat és ellenőrzési nyomvonalakat a nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet telephelyein legalább öt évig meg kell őrizni, és kérésre az érintett tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére kell bocsátani.

Amennyiben a hitelminősítő intézetet törlik a nyilvántartásból, a nyilvántartásokat legalább további három évig meg kell őrizni.

9. A hitelminősítő intézet és a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik felek között hitelminősítési szolgáltatások nyújtására létrejött megállapodás szerinti jogokat és kötelezettségeket meghatározó nyilvántartásokat legalább az adott minősített szervezettel vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel fennálló jogviszony időtartamának végéig meg kell őrizni.

C. szakasz

A hitelminősítő elemzőkre és más, a hitelminősítési tevékenységekben közvetlenül részt vevő személyekre vonatkozó szabályok

1. A hitelminősítő elemzők, a hitelminősítő intézet alkalmazottai, továbbá azon más természetes személyek, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítési tevékenységekben, valamint a 2004/72/EK irányelv⁽¹⁾ 1. cikke (2) bekezdése szerint velük szoros kapcsolatban álló személyek nem vásárolhatnak vagy adhatnak el az adott személyek elsődleges elemzési feladatkörébe tartozó, a minősített szervezet által kibocsátott, garantált vagy más módon támogatott pénzügyi eszközt, továbbá nem vehetnek részt az azokkal végrehajtott ügyletekben, a diverzifikált kollektív befektetési formákban való és a kezelt alapokban – mint például nyugdíjalapokban és életbiztosításban – való részesedések kivételével.
2. Az 1. pontban említett személy egy adott minősített szervezet hitelminősítésének meghatározásában nem vehet részt vagy azt egyéb módon nem befolyásolhatja, ha ez a személy:
 - a) a minősített szervezet valamely pénzügyi eszközének birtokosa, a diverzifikált kollektív befektetési formákban való részesedések kivételével;
 - b) a minősített szervezettel kapcsolatban álló szervezet valamely pénzügyi eszközének birtokosa, amelynek birtoklása összeférhetetlenséget okozhat vagy általában összeférhetetlenséget okozónak tekinthető, a diverzifikált kollektív befektetési formákban való részesedések kivételével;
 - c) nemrég a minősített szervezetnél állt alkalmazásban vagy azzal üzleti, vagy bármely egyéb olyan kapcsolatban állt, amely összeférhetlenséget okozhat vagy általában összeférhetlenséget okozónak tekinthető.
3. A hitelminősítő intézetek biztosítják, hogy az 1. pontban említett személyek:
 - a) valamennyi ésszerű intézkedést megtegyenek annak érdekében, hogy a hitelminősítő intézet tulajdonát és a birtokában lévő nyilvántartásokat megvédjék a csalással, lopással vagy a visszaéléssel szemben, figyelembe véve üzleti tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint hitelminősítési tevékenységeik jellegét és körét;
 - b) a minősített szervezeten vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félén kívül ne hozzák mások tudomására a hitelminősítő intézet hitelminősítéseivel vagy jövőbeli esetleges hitelminősítéseivel kapcsolatos információkat;

⁽¹⁾ A Bizottság 2004/72/EK irányelve (2004. április 29.) a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az elfogadott piaci gyakorlatok, az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozó bennfentes információ fogalom meghatározása, a bennfentesek jegyzékének összeállítása, a vezető tisztviselők ügyleteinek bejelentése és a gyanús ügyletek bejelentése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 162., 2004.4.30., 70. o.).

- c) a hitelminősítő intézetre bízott bizalmas információkat ne osszák meg a hitelminősítő elemzőkkel és az intézethez ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személy alkalmazottaival, valamint azon más természetes személyekkel, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítési tevékenységekben; és
 - d) a bizalmas információkat ne használják fel vagy osszák meg pénzügyi eszközök kereskedelme céljából vagy egyéb, a hitelminősítési tevékenységtől eltérő célból.
4. Az 1. pontban említett személyek nem kérhetnek vagy nem fogadhatnak el pénzt, ajándékot vagy szívességet olyan személytől, akivel a hitelminősítő intézet üzleti kapcsolatban áll.
5. Amennyiben egy az 1. pontban említett személy úgy ítéli meg, hogy más ilyen személy oly módon járt el, amely megítélése szerint jogellenes, ezt az információt haladéktalanul jelentenie kell a megfelelési tisztviselőnek, anélkül, hogy ez negatív következményekkel járna a jelentést tevő személyre nézve.
6. Abban az esetben, ha egy hitelminősítő elemző megszünteti munkaviszonyát és olyan minősített szervezetnél kerül alkalmazásba, amelynek hitelminősítésében részt vett, vagy olyan pénzügyi vállalkozáshoz kerül, amellyel a hitelminősítő intézetnél végzett feladatai részeként kapcsolatban állt, a hitelminősítő intézetnek a kilépést megelőző két évre visszamenőleg meg kell vizsgálnia a hitelminősítő elemző idevágó tevékenységét.
7. Az 1. pontban említett személyek a hitelminősítést követő hat hónapon belül nem tölthetnek be vezetői kulcspozíciót a minősített szervezetnél vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félnél.
8. A 7. cikk (4) bekezdésének alkalmazása céljából a hitelminősítő intézeteknek biztosítaniuk kell, hogy:
- a) a vezető hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt négy évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak;
 - b) a hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt öt évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak;
 - c) a hitelminősítést jóváhagyó személyek ne vegyenek részt hét évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.

Az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett személyek nem vehetnek részt az e pontokban említett minősített szervezetnek vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik feleknek nyújtott hitelminősítési tevékenységekben, az említett pontokban meghatározott időtartamok lejártát követő két évig.

D. szakasz

A hitelminősítések bemutatására vonatkozó szabályok

I. Általános kötelezettségek

1. A hitelminősítő intézetnek biztosítania kell, hogy a hitelminősítés egyértelműen és jól láthatóan feltüntesse az adott hitelminősítési tevékenység azon vezető hitelminősítő elemzőjének a nevét és beosztását, aki elsődlegesen felelt a hitelminősítés kidolgozásáért, valamint a hitelminősítés jóváhagyásáért elsődlegesen felelős személy nevét és beosztását.
2. A hitelminősítő intézet biztosítja legalább azt, hogy:
 - a) a hitelminősítés elkészítéséhez felhasznált minden alapvetően lényeges forrást feltüntessenek, ideértve a minősített szervezetet vagy, adott esetben, az azzal kapcsolatban álló harmadik felet is, annak megjelölésével együtt, hogy a hitelminősítést közölték-e a kérdéses minősített szervezettel vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel és módosították-e a közlést követően, mielőtt a kiadásra sor került;
 - b) a minősítés meghatározásához alkalmazott fő módszert vagy módszerváltozatot egyértelműen feltüntessék, utalással annak átfogó leírására; ha a hitelminősítés több módszeren alapul, vagy ha azáltal, hogy a hitelminősítés kizárólag a fő módszert említi, a befektetők figyelmét elkerülhetik a hitelminősítés egyéb fontos szempontjai – ideértve a jelentős kiigazításokat és eltéréseket –, a hitelminősítő intézetnek ezt a tényt a hitelminősítésben meg kell magyaráznia és jeleznie kell, hogy a különböző módszereket vagy az egyéb szempontokat hogyan vették figyelembe a hitelminősítésben;

- c) az egyes minősítési kategóriákat, a nemteljesítés vagy a beszedés fogalmát megmagyarázzák, és hogy a megfelelő kockázati figyelmeztetést – ideértve a vonatkozó főbb minősítési, úgymint matematikai és korrelációs feltevések érzékenységi elemzését – a legkedvezőtlenebb esetre és a legkedvezőbb esetre vonatkozó hitelminősítésekkel kiegészítve közölik;
 - d) a hitelminősítés terjesztése céljából, első alkalommal történő kiadásának dátumát és utolsó frissítésének dátumát világosan és jól láthatóan feltüntessék; valamint
 - e) tájékoztatást nyújt arról, hogy a hitelminősítés újonnan kibocsátott pénzügyi eszköz értékelésére vonatkozik-e, és hogy a hitelminősítő intézet a pénzügyi eszközt első alkalommal értékeli-e.
3. A hitelminősítő intézet legalább 12 órával a közzétételt megelőzően tájékoztatja a minősített szervezetet a minősítés eredményéről és a minősítés alapját képező fő megfontolásokról annak érdekében, hogy a szervezetnek a közzététel előtt lehetősége legyen felhívni a figyelmet az esetleges ténybeli hibákra.
4. A hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések közzétételekor világosan és jól láthatóan fel kell tüntetnie a hitelminősítés jellemzőit és korlátait. A hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések közzétételekor különösen azt kell jól láthatóan jeleznie, hogy a minősített szervezetről rendelkezésre álló információk minőségét kielégítőnek találja-e, és hogy milyen mértékben ellenőrizte a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél által rendelkezésre bocsátott információkat. Ha a hitelminősítés olyan szervezetre vagy pénzügyi eszközre vonatkozik, amelyről korlátozottan állnak rendelkezésre korábbi adatok, a hitelminősítő intézet az ilyen hitelminősítés korlátait jól látható helyen egyértelművé teszi.

Abban az esetben, ha hiányoznak a szükséges adatok, vagy ha egy új típusú pénzügyi eszköz struktúrája túl összetett, vagy ha a rendelkezésre álló információ nem kielégítő vagy komoly kétséget kelt az iránt, hogy a hitelminősítő intézet képes-e megbízható hitelminősítés kiadására, akkor a hitelminősítő intézetnek tartózkodnia kell a hitelminősítés kiadásától vagy vissza kell vonnia a már létező hitelminősítést.

5. A hitelminősítés megjelentetésekor a hitelminősítő intézet sajtóközleményeiben vagy jelentéseiben bemutatja a hitelminősítés alapjául szolgáló fő elemeket.

Ha az 1., 2. és 4. pontban meghatározott információk aránytalannak bizonyulnának a kiadott jelentés terjedelméhez képest, magában a jelentésben is elegendő egyértelműen és jól láthatóan arra a helyre hivatkozni, ahol ezek az információk közvetlenül és könnyen elérhetők, ideértve a hitelminősítő intézetnek az információkat tartalmazó megfelelő honlapjára irányító közvetlen hivatkozást.

II. A strukturált pénzügyi eszközök hitelminősítéseivel kapcsolatos további kötelezettségek

1. A strukturált pénzügyi eszköz minősítésekor a hitelminősítő intézet a hitelminősítésben valamennyi információt rendelkezésre bocsát az általa végzett vagy alapul felhasznált veszteség- és pénzforgalmi elemzésről, valamint a hitelminősítésben bármilyen várható változásról.
2. A hitelminősítő intézetnek nyilatkoznia kell, hogy milyen mélységben értékelte az alapul szolgáló pénzügyi eszközök vagy az egyéb strukturált pénzügyi eszközök szintjén végzett átvilágítási folyamatokat. A hitelminősítő intézet közli, hogy értékelte-e az átvilágítási folyamatokat vagy harmadik fél értékelésére hagyatkozott, feltüntetve, hogy az értékelés eredménye hogyan befolyásolja a hitelminősítést.
3. Ha egy hitelminősítő intézet strukturált pénzügyi eszközök hitelminősítését adja ki, a módszerek, modellek és fő minősítési feltevések közzétételét útmutatásnak kell kísérnie, amely megmagyarázza a modellekben rejlő feltevéseket, paramétereket, határértékeket és bizonytalanságokat, illetve a minősítési módszereket, beleértve a stresszhelyzetekre vonatkozó szimulációkat, amelyeket az intézet a minősítés megállapításakor végzett. Ennek az útmutatásnak egyértelműnek és könnyen érthetőnek kell lennie.
4. A hitelminősítő intézet folyamatosan közzéteszi a kezdeti felülvizsgálatra vagy az előzetes minősítésre benyújtott strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozó valamennyi információt. E közzététel egyértelművé teszi, hogy a kibocsátó végleges minősítésre szerződött-e a hitelminősítő intézettel.

E. szakasz**Közzétételek****I. Általános közzétételek**

A hitelminősítő intézetnek általános jelleggel az e rendelet szerinti nyilvántartásba vételének tényét és a következő információkat kell közzétennie:

1. a B. szakasz 1. pontjában említett tényleges vagy potenciális összeférhetetlenségek;
2. a kiegészítő szolgáltatásainak jegyzéke;
3. a hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések nyilvánosságra hozatalára és az egyéb kapcsolódó közlésekre vonatkozó politikája;
4. kártérítési szabályozásának általános jellege;
5. a hitelminősítési tevékenységek során alkalmazott módszerek, modellek és fő – például matematikai vagy korrelációs – minősítési feltevések leírása, valamint azok érdemi változásai;
6. a rendszereiben, erőforrásaiban és eljárásaiban végrehajtott lényeges változtatások; és
7. adott esetben magatartási kódexe.

II. Időszakos közzétételek

A hitelminősítő intézet időszakosan közzéteszi az alábbi információkat:

1. Hathavonta a minősítési kategóriáin belüli átlagos nemteljesítési arányra vonatkozó adatok, megkülönböztetve a kibocsátók fő földrajzi területeit, és hogy e kategóriák nemteljesítési arányai változtak-e az idő folyamán.
2. Évente a következő információkat:
 - a) a hitelminősítő intézet húsz – a belőlük származó bevétel szerint – legnagyobb ügyfelének listája; és
 - b) a hitelminősítő intézet azon ügyfeleinek listája, amelyek hozzájárulása a hitelminősítő intézet bevételeinek növekedési üteméhez az előző pénzügyi évben több mint másfélszeresével meghaladta a hitelminősítő intézet ugyanazon évi összbevételeinek növekedési ütemét. Az ilyen ügyfeleket csak akkor kell a listán feltüntetni, ha az adott évben a hitelminősítő intézet egész világon befolyó összbevételeinek több mint 0,25 %-a tőlük származik.

E pont alkalmazásában az „ügyfél” az a szervezet, illetve annak leányvállalatai és azon kapcsolt vállalkozásai, amelyben a szervezet több mint 20 %-os részesedéssel rendelkezik, valamint minden olyan egyéb szervezet, amelynek tekintetében egy ügyfél képviseletében kötvénykibocsátás strukturálását kezdeményezték és a hitelminősítő intézet részére közvetlen vagy közvetett módon díjat fizettek az adott kötvénykibocsátás minősítéséért.

III. Átláthatósági jelentés

A hitelminősítő intézet évente rendelkezésre bocsátja a következő információkat:

1. részletes információk a hitelminősítő intézet jogi felépítéséről és tulajdonosi összetételéről, ideértve a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 9. és 10. cikke szerinti állományokra vonatkozó információit;
2. a hitelminősítési tevékenységeinek minőségét biztosító belső kontrollmechanizmusok leírása;
3. új hitelminősítésekkel, a hitelminősítések felülvizsgálatával, a módszerek vagy modellek értékelésével megbízott munkatársakra és a felső vezetésre vonatkozó statisztikák;

⁽¹⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

4. nyilvántartási szabályzatának bemutatása;
5. a független megfelelőségi funkció éves belső felülvizsgálatának eredménye;
6. vezetőinek és hitelminősítő elemzőinek rotációjára vonatkozó politika bemutatása;
7. pénzügyi információk a hitelminősítő intézet bevételeiről a hitelminősítési szolgáltatásokból származó díjak és a nem hitelminősítési tevékenységekből származó díjak szerinti bontásban, az egyes tevékenységek átfogó ismertetésével; és
8. a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 46a. cikkének (1) bekezdése szerinti vállalatirányítási nyilatkozat. A nyilatkozat alkalmazásában a szóban forgó irányelv 46a. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett információt a hitelminősítő intézetnek attól függetlenül rendelkezésre kell bocsátania, hogy vonatkozik-e rá a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾.

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

⁽²⁾ HL L 142., 2004.4.30., 12. o.

II. MELLÉKLET

A NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL IRÁNTI KÉRELEMBEN FELTÜNTETENDŐ INFORMÁCIÓK

1. A hitelminősítő intézet teljes neve, a Közösségben található, létesítő okirat szerinti székhelyének címe
2. A kapcsolattartó személy és a megfelelési tisztviselő neve és elérhetőségi adatai
3. Jogi forma
4. Azok a hitelminősítési osztályok, amelyekre vonatkozóan a hitelminősítő intézet a nyilvántartásba vételt kéri
5. Tulajdonosi struktúra
6. Szervezeti felépítés és vállalatirányítás
7. Pénzügyi források a hitelminősítési tevékenységek végrehajtására
8. A hitelminősítő intézet alkalmazottai és szakmai jártasságuk
9. A hitelminősítő intézet leányvállalataira vonatkozó információk
10. A hitelminősítések kiadása és felülvizsgálata során alkalmazott eljárások és módszerek ismertetése
11. Az összeférhetlenségek feltárását, kezelését és nyilvánosságra hozatalát szolgáló szabályzatok és eljárások
12. A hitelminősítő elemzőkre vonatkozó információk
13. A díjazás és a teljesítményértékelés szabályai
14. A hitelminősítő intézet által végezni kívánt, a hitelminősítési tevékenységektől eltérő szolgáltatások
15. Működési program, többek között annak feltüntetésével, hogy a fő üzleti tevékenységeket várhatóan hol folytatják, milyen fióktelepeket hoznak létre, valamint az üzleti tevékenység típusának meghatározásával
16. A befogadás várható használatához kapcsolódó dokumentumok és részletes információk
17. A várható kiszervezésekhez kapcsolódó dokumentumok és részletes információk, beleértve a kiszervezési funkciókat ellátó szervezetekre vonatkozó információkat is

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/65/EK IRÁNYELVE

(2009. július 13.)

az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó
törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

(1) Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelvet ⁽²⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽³⁾. Mivel az irányelv további módosítása szükséges, az áttekinthetőség érdekében azt át kell dolgozni.

(2) A 85/611/EGK irányelv nagymértékben hozzájárult Európában a befektetési alapok ágazatának fejlődéséhez és sikeréhez. Az irányelv elfogadása óta és különösen a 2001-ben bevezetett fejlesztések ellenére azonban egyre egyértelműbbé vált, hogy a XXI. századi pénzügyi piacokhoz való alkalmazkodás érdekében módosítani kell az ÁÉKBV jogi keretét. A Bizottság 2005. július 12-i, a befektetési alapokra vonatkozó egységes piaci keretszabályozás javításáról szóló zöld könyve nyilvános vitát indított arról, hogy az új kihívásoknak való megfelelés érdekében hogyan kellene módosítani a 85/611/EK irányelvet. A mélyreható konzultációs folyamat ahhoz a széles körben támogatott következtetéshez vezetett, hogy az irányelv lényeges módosítására van szükség.

(3) A kollektív befektetési vállalkozásokat szabályozó nemzeti jogszabályokat az ilyen társaságok közösségi szintű versenyfeltételeinek közelítése céljából oly módon kell összehangolni, hogy egyúttal biztosítható legyen a befektetők hatékonyabb és egységesebb védelme. A koordináció elősegíti az ÁÉKBV-k befektetési jegyeinek a Közösségen belüli szabad mozgására vonatkozó korlátozások megszüntetését.

(4) E célokra tekintettel kívánatos rendelkezni közös alapvető szabályokról a tagállamokban letelepedett ÁÉKBV-k engedélyezése, felügyelete, szervezeti felépítése, tevékenysége, valamint az általuk kötelezően nyilvánosságra hozandó információk tekintetében.

(5) A tagállami jogszabályok összehangolásának azoknak az ÁÉKBV-kre kell kiterjednie, amelyek – a zártvégű kollektív befektetési vállalkozások kivételével – befektetési jegyeiket nyilvánosan értékesítik a Közösségen belül. Célszerű, hogy az ÁÉKBV befektetési célkitűzése részeként az átruházható értékpapírokba történő befektetéseken kívül egyéb, megfelelő mértékben likvid pénzügyi eszközökbe történő befektetésre is engedélyt kapjon. Ezen irányelvben fel kell sorolni az ÁÉKBV portfóliójának befektetési eszközeiként figyelembe vehető pénzügyi eszközöket. Egy portfólió befektetéseinek index segítségével történő kiválasztása a befektetési alap-kezelési technikák egyike.

(6) Amennyiben ezen irányelv rendelkezései az ÁÉKBV számára fellépést írnak elő, a fellépésre vonatkozó rendelkezést az alapkezelő társaságra vonatkozóan kell tekinteni, ha az ÁÉKBV-t alapkezelő társaság által kezelt közös alapként alapították, valamint ha a közös alap jogi személyiség hiányában önállóan nem járhat e.

(7) Az ÁÉKBV befektetési jegyeit a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ alkalmazásában pénzügyi eszközöknek kell tekinteni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2009. január 13-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. június 22-i határozata.

⁽²⁾ HL L 375., 1985.12.31., 3. o.

⁽³⁾ Lásd a III. melléklet A. részét.

⁽⁴⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

- (8) Az alapkezelő társaság számára a székhelye szerinti tagállam által kiállított engedélynek a pénzügyi rendszer stabilitásához való hozzájárulás céljából biztosítania kell a befektetők védelmét és az alapkezelő társaságok fizetőképességét. Az ezen irányelvben bevezetett módszer lényege az engedélyezés és a prudenciális felügyeleti rendszerek kölcsönös elfogadásához szükséges és elégséges jogharmonizáció, amely lehetővé teszi a Közösség egész területén érvényes egységes engedély kiállítását és a székhely szerinti tagállam felügyelete elvének alkalmazását.
- (9) Annak biztosítására, hogy az alapkezelő társaság képes legyen eleget tenni tevékenységéből eredő kötelezettségeinek, és ily módon fenntartani saját stabilitását, indulótőkére és a szavatolótké pótlólagos összegére van szükség. Tekintettel a fejleményekre, különösen a Közösségben és a nemzetközi környezetben a működési kockázatra vonatkozó tőkeköltségek alakulására, feltétlenül szükség van e követelmények felülvizsgálatára, ideértve a biztosítékok alkalmazását is.
- (10) A befektetők védelmében szükség van minden alapkezelő társaság belső vizsgálatára, különösen a két főből álló vezetési rendszer és a megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok alkalmazása útján.
- (11) A székhely szerinti tagállam általi felügyelet elve értelmében a székhelyük szerinti tagállamban engedélyezett alapkezelő társaságok számára engedélyezni kell, hogy fióktelepek alapításával vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének érvényesítésével a Közösség egész területén nyújthassák az engedélyezett szolgáltatásaikat.
- (12) A kollektív portfóliókezelést (befektetési alapok/közös alapok vagy befektetési társaságok kezelését) illetően a székhely szerinti tagállamban engedélyezett alapkezelő társaság részére kiállított engedélynek a XI. fejezet sérelme nélkül lehetővé kell tennie a következő tevékenységek végzését a fogadó tagállamban: a társaság székhelye szerinti tagállamban e társaság kezelésében levő harmonizált befektetési alapok/közös alapok befektetési jegyeinek fióktelep alapításán keresztül történő értékesítése; a társaság kezelésében levő harmonizált befektetési társaság részvényeinek értékesítése fióktelep létrehozása révén; a harmonizált befektetési alapok/közös alapok befektetési jegyeinek és a harmonizált befektetési társaságok más alapkezelő társaságok kezelésében levő részvényeinek értékesítése; a kollektív portfóliókezelés tevékenységéhez tartozó összes egyéb funkció és feladat ellátása; a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban bejegyzett befektetési társaságok vagyonának kezelése; megbízás alapján a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban bejegyzett alapkezelők nevében a kollektív portfóliókezeléshez tartozó tevékenységek ellátása. Ha egy alapkezelő társaság a saját harmonizált befektetési alapjai/közös alapjai befektetési jegyeinek és a saját harmonizált befektetési társaságai részvényeinek értékesítését fióktelep létesítése nélkül végzi a fogadó tagállamokban, akkor csak a határokon átnyúló forgalmazásra irányuló szabályok vonatkoznak rá.
- (13) Tekintettel az alapkezelő társaságok tevékenységére és annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a nemzeti jogszabályokat, és lehetővé tegyék az ilyen társaságok számottevő méretgazdaságossági előnyeinek realizálását, kívánatos engedélyezni számukra a befektetési portfóliók ügyfelenkénti kezelését (egyéni portfóliókezelés) is, beleértve a nyugdíjalapok kezelését, valamint bizonyos, nem alaptevékenységnek minősülő, de ahhoz kapcsolódó kiegészítő tevékenységek végzését anélkül, hogy ez hátrányosan befolyásolná az ilyen társaságok stabilitását. Szükség van azonban olyan különleges szabályok meghatározására, amelyek megakadályozzák az érdeellentétet mindenütt, ahol egy alapkezelő társaságnak kollektív és egyéni portfóliókezelésre is van engedélye.
- (14) Az egyéni befektetési portfóliók kezelésével összefüggő tevékenység befektetési szolgáltatás, amelyet a 2004/39/EK irányelv szabályoz. Az erre a területre vonatkozó homogen keretszabályozás megteremtése érdekében célszerű az irányelvben megállapított működési feltételeket azokra az alapkezelő társaságokra is alkalmazni, amelyeknek az engedélye erre a szolgáltatásra is kiterjed.
- (15) Általános szabályként a székhely szerinti tagállam az ezen irányelvben megállapított szabályoknál szigorúbb szabályokat is bevezethet, különösen az engedélyezési feltételek, a prudenciális követelmények, valamint a beszámolóra és a tájékoztatóra vonatkozó szabályok tekintetében.
- (16) Célszerű szabályokat megállapítani azoknak az előfeltételeknek a meghatározására, amelyek mellett egy alapkezelő társaság – megbízás alapján – bizonyos konkrét feladatokat és funkciókat harmadik személyekre ruházhat át annak érdekében, hogy fokozza az üzleti tevékenység hatékonyságát. A székhely szerinti tagállam általi felügyelet elve megfelelő működésének biztosítása érdekében az ilyen átruházást engedélyező tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az engedélyükkel működő alapkezelő társaságok ne ruházhassák át saját funkcióik összességét egy vagy több harmadik személyre, és hogy ennek következtében ne válhassanak postafiókcéggé, és hogy a megbízások léte ne akadályozza az alapkezelő társaság felett gyakorolt hatékony felügyeletet. Önmagában azonban az a tény, hogy az alapkezelő társaság átruházta saját funkcióinak ellátását, nem érintheti ennek a társaságnak vagy a letétkezelőnek a befektetőkkel és az illetékes hatóságokkal szemben fennálló kötelezettségeit.
- (17) Az egyenlő feltételek és a megfelelő felügyelet hosszú távú biztosítása érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy megvizsgálja a hatáskör-átruházásra vonatkozó szabályok közösségi szintű harmonizálásának lehetőségét.

- (18) A székhely szerinti tagállam általi felügyelet elve megköveteli, hogy az illetékes hatóságok vonják vissza vagy ne adják ki az engedélyt, amennyiben a működési tervek tartalma, a forgalmazás földrajzi megoszlása vagy a ténylegesen végrehajtott tevékenységek világosan jelzik, hogy a befektetési vállalkozás azért választotta az egyik tagállam jogrendszerét, hogy elkerülje azon másik tagállam területén hatályos szigorúbb előírásokat, ahol a tevékenységének nagyobb részét végezni szándékozik vagy ténylegesen végzi. Ezen irányelv alkalmazásában az alapkezelő társaságnak abban a tagállamban kell engedéllyel rendelkeznie, ahol a létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezik. A székhely szerinti tagállam általi felügyelet elvével összhangban csak az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai tekinthetők illetékesnek az alapkezelő társaság szervezetének felügyeletére – beleértve a II. mellékletben említett igazgatási funkciók ellátására szolgáló összes eljárást és forrást –, amely az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik.
- (19) Ha az ÁÉKBV-t az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban engedélyezett alapkezelő társaság kezeli, az adott alapkezelő társaság megfelelő eljárásokat és szabályokat fogad el és alakít ki a befektetői panaszok kezelésére, például a forgalmazási szabályokban szereplő megfelelő rendelkezések, vagy az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban megadott cím – amelynek nem kell az alapkezelő társaság saját címének lennie – útján. Az ilyen alapkezelő társaságnak ezenkívül megfelelő eljárásokat és szabályokat kell kialakítania annak érdekében, hogy a nyilvánosság vagy az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban illetékes hatóságok kérésére tájékoztatással szolgálhasson, például az alapkezelő társaság alkalmazottai közül kapcsolattartó személy kijelölése révén a tájékoztatási kérések kezelése érdekében. Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam joga azonban nem írhatja elő az alapkezelő társaság számára, hogy e feladatai ellátásához az adott tagállamban helyi képviselőt tartson fenn.
- (20) Az ÁÉKBV-t engedélyező, illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a közös alap szabályzatát, illetve a befektetési társaság létesítő okiratait, a letétkezelő kiválasztását és az alapkezelő társaság azon képességét, hogy az ÁÉKBV-t kezelje. Amennyiben másik tagállamban létesítik, az alapkezelő társaságnak e tagállam illetékes hatósága számára a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságától származó tanúsítványt kell bemutatnia arról, hogy milyen típusú ÁÉKBV-t kezelhet. Az ÁÉKBV engedélyezése az alapkezelő társaság tekintetében nem köthető kiegészítő tőke előírásához, sem az alapkezelő társaság létesítő okirat szerinti székhelyének az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban való elhelyezkedéséhez, sem pedig az alapkezelő társaság bármely tevékenységének az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban történő folytatásának helyéhez.
- (21) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak hatáskörrel kell rendelkezniük az ÁÉKBV alapítására és működésére vonatkozó szabályoknak való megfelelés felügyeletére, amelynek az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam jogának hatálya alá kell tartoznia. E célból az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak közvetlenül az alapkezelő társaságtól kell tudniuk információt szerezni. Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai különösen azt írhatják elő az alapkezelő társaságok számára, hogy adjanak tájékoztatást az ÁÉKBV adott tagállamban engedélyezett befektetéseit érintő ügyletekről, beleértve az ezen ügyletek könyveiben és nyilvántartásaiban, valamint az alap elszámolásaiban szereplő információkat. Az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai a hatáskörükbe tartozó szabályok megsértésének orvoslása céljából együttműködést alakítanak ki az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival, és szükség esetén az alapkezelő társasággal szemben közvetlenül is el kell tudniuk járni.
- (22) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam szabályokat állapíthat meg az ÁÉKBV befektetési jegy-tulajdonosokat tartalmazó nyilvántartására vonatkozóan. E nyilvántartás vezetésének és elhelyezésének megszervezése azonban az alapkezelő társaság szervezeti megoldásainak része kell, hogy maradjon.
- (23) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamot az ÁÉKBV szabályai megsértésének orvoslására szolgáló minden szükséges eszközzel el kell látni. E célból az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak jogkörrel kell rendelkeznie a megelőző intézkedések és az alapkezelő társaság elleni szankciók megállapítására. Végső esetben az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak lehetőséggel kell rendelkeznie arra, hogy az ÁÉKBV kezelésének beszüntetését írják elő az alapkezelő társaság számára. A tagállamoknak megfelelő rendelkezéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy ilyen esetben az ÁÉKBV rendezett igazgatásáról vagy felszámolásáról gondoskodjanak.
- (24) A felügyeleti arbitrázs elkerülése és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által ellátott felügyelet hatékonyságába vetett bizalom megszilárdítása érdekében az ÁÉKBV engedélyezését meg kell tagadni, amennyiben az ÁÉKBV nem forgalmazhatja termékeit saját tagállamában. Amennyiben engedélyezték, az ÁÉKBV szabadon dönthet arról, hogy befektetési jegyeit ezen irányelvvel összhangban mely tagállam(ok)ban forgalmazza.
- (25) A részvényesek érdekeinek és a harmonizált kollektív befektetési vállalkozások piaci lehetőségeinek védelmében a befektetési társaságoknak szükségük van indulótőkére. Azok a befektetési társaságok azonban, amelyek alapkezelő társaságot bíztak meg, az alapkezelő társaság szavatolótőkéjének pótlólagos összegével fedezik saját kötelezettségeiket.

- (26) Amennyiben léteznek irányadó szabályok az üzletvitelre és a feladatátruházásra vonatkozóan – ahol az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam joga lehetővé teszi az ilyen feladatátruházást –, az engedéllyel rendelkező befektetési társaságoknak értelemszerűen be kell tartani az ilyen szabályokat, vagy közvetlenül, ha nem bíztak meg egy, ezzel az irányelvvel összhangban felhatalmazott alapkezelő társaságot, vagy közvetve, ha megbíztak egy ilyen alapkezelő társaságot.
- (27) Az ÁÉKBV-k közti konszolidáció szükségessége ellenére az ÁÉKBV-k egyesülése a Közösségben még mindig számos jogi és adminisztratív nehézségbe ütközik. A belső piac működésének fejlesztése érdekében ezért az ÁÉKBV-k (és azok befektetési részalapjai) egyesülését megkönnyítő közösségi előírások meghatározására van szükség. Bár néhány tagállam valószínűleg csak a kötelmi jog szerinti alapokat engedélyezi, minden egyes tagállamnak engedélyeznie kellene és el kellene ismernie bármely típusú (kötelmi jog szerinti, társasági és befektetési) ÁÉKBV határokon átnyúló egyesülését anélkül, hogy ez szükségessé tenné, hogy a tagállamok az ÁÉKBV-k új jogi formáit vezessék be nemzeti jogukba.
- (28) Ez az irányelv a tagállamokban legáltalánosabban használt egyesülési technikákkal foglalkozik. Ez nem azt jelenti, hogy a tagállamoknak mindhárom technikát be kell vezetniük a nemzeti jogukba, hanem azt, hogy el kell ismerniük az ezen egyesülési technikákból származó eszközáthelyezéseket. Ez az irányelv nem zárja ki, hogy az ÁÉKBV kizárólag belföldön egyéb technikákat alkalmazzon, amennyiben az egyesülés által érintett ÁÉKBV-k egyike esetében sem jelentették be, hogy befektetési jegyeit határokon átnyúlóan forgalmazza. Ezek az egyesülések továbbra is a nemzeti jog rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak. A határozatképességre vonatkozó szabályok nem tehetnek különbséget a nemzeti és a határokon átnyúló egyesülések között, valamint nem lehetnek szigorúbbak a társaságok egyesülésére vonatkozó szabályoknál.
- (29) A befektetők érdekei védelmében a tagállamoknak meg kell követelniük, hogy az ÁÉKBV-k – akár hazai, akár határokon átnyúló – tervezett egyesülését az illetékes hatóságok engedélyezzék. A határokon átnyúló egyesülések esetében a beolvadó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak úgy kell engedélyezniük az egyesülést, hogy biztosított legyen a ténylegesen ÁÉKBV-t váltó befektetők érdekeinek megfelelő védelme. Ha az egyesülés több beolvadó ÁÉKBV-t is érint, amelyek székhelye eltérő tagállamban van, minden egyes beolvadó ÁÉKBV illetékes hatóságainak engedélyezniük kell az egyesülés, egymással szoros együttműködésben, ideértve a megfelelő információcserét is. Mivel az átvevő ÁÉKBV befektetőinek érdekeit szintén megfelelően védeni kell, ezeket az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak figyelembe kell venniük.
- (30) Ezenkívül mind a beolvadó ÁÉKBV, mind az átvevő ÁÉKBV befektetőinek joguk kell legyen ahhoz, hogy befektetési jegyeik visszavásárlását vagy visszaváltását kérjék, vagy ahhoz, hogy befektetési jegyeiket – amennyiben lehetséges – egy másik, hasonló befektetési politikával rendelkező, ugyanazon alapkezelő társaság, vagy e társasághoz kapcsolódó más társaság által kezelt ÁÉKBV befektetési jegyeire váltsák. E jogot nem terhelheti kiegészítő díj, kivéve az olyan díjakat, amelyeket kizárólag az adott ÁÉKBV tarthat vissza a tőke kivonásból adódó, a beolvadó és az átvevő ÁÉKBV-re vonatkozó tájékoztatásban szereplő költségeinek fedezése érdekében.
- (31) Az egyesülések harmadik fél általi ellenőrzését is biztosítani kell. Minden egyes, az egyesülésben érintett ÁÉKBV letétkezelőjének ellenőriznie kell, hogy megfelel-e a közös egyesülési terv ezen irányelv rendelkezéseinek és az ÁÉKBV alapszabályának. Egy letétkezelő vagy egy független könyvvizsgáló az egyesülésben részt vevő összes ÁÉKBV nevében jelentést készít, amely jóváhagyja az ÁÉKBV-k eszközeinek és forrásainak értékelési módszereit és az átváltási arány számítási módszerét, ahogyan azt a közös egyesülési tervben meghatározták, valamint a tényleges átváltási arányt és adott esetben a befektetési jegyenkénti készpénzfizetést. A határokon átnyúló egyesülésekhez kapcsolódó költségek korlátozása érdekében lehetővé kell tenni egyetlen jelentés elkészítését az összes érintett ÁÉKBV számára, és erre a beolvadó ÁÉKBV és/vagy az átvevő ÁÉKBV jog szerinti könyvvizsgálójának lehetőséget kell kapnia. Befektetővédelmi okokból a befektetőknek lehetőséget kell kínálni a jelentés másolatának kérésre történő térítésmentes megszerzésére.
- (32) Különösen fontos, hogy a befektetők megfelelő tájékoztatást kapjanak a tervezett egyesülésről, és hogy jogaikat kielégítően védjék. Bár az egyesülés során leginkább a beolvadó ÁÉKBV befektetőinek érdekei érintettek, az átvevő ÁÉKBV befektetőinek érdekeit is védeni kell.
- (33) Az ebben az irányelvben az egyesülésekre vonatkozóan megállapított rendelkezések nem sértik a vállalkozások összefonódásának ellenőrzését érintő jogszabályok, különösen a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) alkalmazását.
- (34) Az olyan ÁÉKBV által kibocsátott befektetési jegyek szabad forgalmazása, amely engedély alapján akár eszközeinek 100 %-át is ugyanannak a testületnek (állam, önkormányzat stb.) az átruházható értékpapírjaiba fektetheti be, sem közvetve, sem közvetlenül nem zavarhatja a tagállamok tőkepiacának működését, illetve a tagállamok pénzügyeit.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

- (35) Az átruházható értékpapírok ezen irányelvben szereplő meghatározása csak ezen irányelv céljaira alkalmazandó, és nem befolyásolja a nemzeti jogszabályokban más célokra, például adózás céljára alkalmazott egyéb meghatározásokat. Ennek megfelelően a „building societies” és az „industrial and providential societies”, valamint más hasonló szervezetek által kibocsátott részvények vagy részvényekkel egyenértékű értékpapírok, amelyeknek a tulajdonjogát a gyakorlatban csak oly módon lehet átruházni, ha a kibocsátó visszavásárolja ezeket az értékpapírokat, nem tartoznak e meghatározás hatálya alá.
- (36) A pénzügyi eszközök közé tartoznak azok az átruházható eszközök, amelyeket nem a szabályozott piacokon, hanem a pénzügyi piacon forgalmaznak, mint például az államkötvények és helyi önkormányzati kötvények, letéti jegyek, kereskedelmi kötvények, középtávú futamidejű kötvények és bankelfogadványok.
- (37) A szabályozott piac ezen irányelv szerinti fogalma megegyezik a 2004/39/EK irányelv szerinti meghatározással.
- (38) Célszerű engedélyezni az ÁÉKBV számára, hogy ÁÉKBV és olyan egyéb kollektív nyílt végű befektetési vállalkozások befektetési jegyeibe fektessen be, amelyek ugyancsak befektetnek az ezen irányelvben említett likvid pénzügyi eszközökbe, és a kockázatmegosztás elve alapján működnek. Feltétlenül szükséges, hogy az ÁÉKBV, illetve azok az egyéb kollektív befektetési vállalkozások, amelyekbe egy ÁÉKBV befektet, hatékony felügyelet alatt álljanak.
- (39) Meg kell könnyíteni az ÁÉKBV ÁÉKBV-be és más kollektív befektetési vállalkozás befektetési jegyeibe való befektetési lehetőségeit. Ezért alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az ilyen befektetési tevékenység ne csökkentse a befektetők védelmét. Tekintettel az egyéb ÁÉKBV és kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeibe történő befektetések lehetőségeinek bővülésére, szükséges megállapítani a mennyiségi korlátokra, az adatszolgáltatásra vonatkozó, valamint a kaskádjelenség megelőzésére szolgáló egyes szabályokat.
- (40) A piaci fejlemények figyelembevétele érdekében, valamint a gazdasági és pénzügyi unió kiteljesítésének érdekében célszerű engedélyezni, hogy az ÁÉKBV bankbetétekbe fektethessen. A betétekbe történő befektetések megfelelő likviditásának biztosítása érdekében ezeknek látra szóló vagy felmondható betéteknek kell lenniük. Amennyiben a betéteket olyan hitelintézetben helyezik el, amelynek az alapító okirat szerinti székhelye harmadik ország területén található, a hitelintézetre a közösségi jogszabályokban megállapítottakkal egyenértékű prudenciális szabályoknak kell vonatkoznia.
- (41) Az alapszabályával vagy a létesítő okirátával összhangban bankbetétekbe befektető ÁÉKBV esetén túl szükség lehet annak engedélyezésére, hogy valamennyi ÁÉKBV rendelkezzen kiegészítő likvid eszközökkel, például látra szóló bankbetétekkel. Az ilyen kiegészítő likvid eszközök tartása indokolható többek között folyó vagy kivételes fizetések fedezeteként; eladások esetében, átruházható értékpapírokba, pénzügyi eszközökbe vagy ebben az irányelvben említett egyéb pénzügyi eszközökbe történő újrabefektetésekhez szükséges időre; vagy arra a feltétlenül szükséges olyan időszakra, amikor a kedvezőtlen piaci feltételek miatt felfüggesztik az átruházható értékpapírokba, pénzügyi eszközökbe és egyéb pénzügyi eszközökbe történő befektetéseket.
- (42) Prudenciális okok miatt kerülni szükséges az ÁÉKBV tőkéjének túlzott koncentrációját olyan befektetésekre, amelyek egy jogalannal vagy egy csoporthoz tartozó jogalanyokkal szembeni partnerkockázatnak teszik ki az ÁÉKBV-t.
- (43) Az ÁÉKBV általános befektetési politikájának részeként vagy fedezeti célokra, a tájékoztatóban jelzett pénzügyi célkitűzések megvalósítása vagy kockázati profil kialakítása érdekében kifejezetten engedélyezni kell az ÁÉKBV származékos pénzügyi eszközökbe („származékos ügylet”) történő befektetéseit. A befektetők védelme érdekében úgy kell a származékos eszközökkel kapcsolatos legnagyobb lehetséges kitettséget korlátozni, hogy utóbbi ne haladja meg az ÁÉKBV portfóliójának összes nettó eszközértékét. A származékos ügyletekkel járó kockázatok és kötelezettségek folyamatos szem előtt tartása és a befektetési korlátok tiszteletben tartásának ellenőrzése érdekében ezeket a kockázatokat és kötelezettségeket folyamatosan mérni és figyelni kell. Végül ahhoz, hogy a nyilvánosságra hozatal is segítse a befektetők védelmét, az ÁÉKBV köteles közölni a származékos műveletekre vonatkozó stratégiákat, az ott alkalmazott technikákat és a vonatkozó befektetési korlátokat.
- (44) Szükséges, hogy a meghozott intézkedések kezeljék az esetlegesen fellépő érdekkülönbségeket az olyan termékek esetében, ahol értékpapírosítás útján történt hitelkockázatát helyezés, amint azt a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozás) ⁽¹⁾ és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkekövetelményéről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozás) ⁽²⁾ tekintettel teszik, valamint hogy minden, a pénzügyi ágazatra vonatkozó szabályozásban koherensek és konzisztensek legyenek. A Bizottság a megfelelő hatásvizsgálatot követően elő fogja terjeszteni az e koherencia és konzisztencia biztosításához szükséges megfelelő – többek között az ezen irányelvre vonatkozó – jogalkotási javaslatokat.
- (45) A tőzsdén kívüli (OTC) származékos ügylet tekintetében követelmények meghatározására van szükség az ügyletben részt vevő másik fél és az eszközök elfogadhatóságáról, a likviditásról és a pozíció folyamatos értékeléséről. Ezeknek a követelményeknek az a céljuk, hogy olyan szintű befektetői védelmet biztosítsanak, amely megközelíti a befektetők védelmének azt a szintjét, amelyet akkor élveznek, ha szabályozott piacokon vásárolnak származékos eszközöket.
- (46) A származékos ügyleteket nem szabad az ezen irányelvben megfogalmazott elvek vagy szabályok megkerülésére felhasználni. Az OTC származékos ügyletekkel kapcsolatban kiegészítő kockázatmegosztási szabályokat kell alkalmazni az egy üzleti partnerrel vagy üzleti partnerek csoportjával szemben vállalt kitettségekre.

(1) HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

(2) HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

- (47) Az elsősorban részvényekbe vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba befektető kollektív befektetési vállalkozások által alkalmazott bizonyos portfóliókezelési technikák alapja a részvényindexek vagy kötvényindexek leképezése. Célszerű engedélyezni az ÁÉKBV számára a jól ismert és elfogadott részvényindexek vagy kötvényindexek leképezését. Ebből a célból szükség lehet a részvényekbe vagy kötvényekbe befektető ÁÉKBV-re vonatkozó rugalmasabb kockázatmegosztási szabályok bevezetésére.
- (48) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó kollektív befektetési vállalkozásokat csak a befektetőktől nyilvánosan bevont tőke kollektív befektetésére lehet felhasználni úgy, hogy ennek során érvényesítik az ezen irányelvben megállapított szabályokat. Az ezen irányelvben meghatározott esetekben az ÁÉKBV számára csak akkor lehet lehetővé tenni a leányvállalatok birtoklását, amennyiben erre az illető ÁÉKBV nevében bizonyos, ezen irányelvben ugyancsak meghatározott tevékenységek hatékony végzéséhez van szükség. Szükséges az ÁÉKBV hatékony felügyeletének biztosítása. Ezért ÁÉKBV leányvállalatának alapítása harmadik országban csak az ezen irányelvben meghatározott esetekben, az itt rögzített feltételekkel engedélyezhető. A kizárólag a befektetők érdekeit szolgáló tevékenység általános kötelezettsége és különösen a költséghatékonyság fokozásának célja semmilyen körülmények között sem tehet indokoltá olyan intézkedéseket az ÁÉKBV részéről, amelyek akadályozhatják az illetékes hatóságokat felügyeleti funkcióik eredményes ellátásában.
- (49) A tagállamok által kibocsátott vagy garantált kötvények esetében a 85/611/EGK irányelv eredeti változata eltérést engedélyezett az ÁÉKBV ugyanazon kibocsátó által kibocsátott átruházható értékpapírokba fektethető eszközei százalékos arányának korlátozását illetően. Ez az eltérés lehetővé tette az ÁÉKBV számára, hogy eszközei legfeljebb 35 %-át ilyen kötvényekbe fektesse. Egy hasonló jellegű, azonban korlátozottabb mértékű eltérés alkalmazása indokolt az olyan, magánszektor által kibocsátott kötvények esetében, amelyek nem tartalmaznak állami garanciát, de a rájuk vonatkozó szabályokban különleges védelmet biztosítanak a befektetőnek. Emiatt célszerű kiterjeszteni az ilyen eltérés alkalmazásának lehetőségét az összes olyan, magánszektor által kibocsátott kötvényre, amely megfelel a közösen kialakított szempontoknak, ugyanakkor a tagállamokra kell bízni az olyan kötvények jegyzékének összeállítását, amelyek vonatkozásában adott esetben alkalmazni kívánják az eltérést.
- (50) Több tagállam olyan rendelkezéseket fogadott el, amelyek lehetővé teszik a nem koordinált kollektív befektetési vállalkozások számára, hogy eszközeiket úgynevezett master-alapba vonják össze. Ahhoz, hogy az ÁÉKBV-k ki tudják használni ezeket a struktúrákat, az eszközeiket egy master-ÁÉKBV-ben összevonni kívánó feeder-ÁÉKBV-ket mentesíteni kell azon tilalom alól, hogy eszközeik több mint 10 %-át, vagy adott esetben eszközeik 20 %-át egyetlen kollektív befektetési vállalkozásba fektessék. Az ilyen mentesség indokolt, mivel a feeder-ÁÉKBV az összes vagy majdnem összes eszközét a master-ÁÉKBV diverzifikált portfóliójába fekteti, amely master-ÁÉKBV az ÁÉKBV diverzifikációs szabályok alá tartozik.
- (51) A belső piac hatékony működésének megkönnyítése és a befektetővédelem a Közösség egészét tekintve egyenlő szintjének biztosítása érdekében azokat a master-feeder struktúrákat, amelyeknél a master és a feeder ugyanabban a tagállamban letelepedettek és azokat, amelyeknél különböző tagállamokban letelepedettek, egyaránt engedélyezni kell. Egyetlen feeder-ÁÉKBV sem fektethet be egynél több masterbe, annak érdekében, hogy a befektetők könnyebben megérthessék a master-feeder struktúrákat, és hogy a szabályozók könnyebben felügyelhessék ezeket, főként határokon átnyúló helyzetekben. Az azonos szintű közösségi befektetővédelem biztosítása érdekében a masternek engedélyezett ÁÉKBV-nek kell lennie. Az indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése céljából a határokon átnyúló forgalmazás bejelentésére vonatkozó rendelkezéseket nem kell alkalmazni, amennyiben a master-ÁÉKBV nem hajt végre nyilvános tőkeemelést a letelepedése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, ahol csak egy vagy több feeder-ÁÉKBV-je van.
- (52) A feeder-ÁÉKBV befektetőinek védelme érdekében a feeder-ÁÉKBV master-ÁÉKBV-be történő befektetését előzetesen jóvá kell hagyniuk a feeder-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak. Csak ahhoz a master-ÁÉKBV-be történő eredeti befektetéshez kell engedélyt előírni, amely révén a feeder-ÁÉKBV túllépi a más ÁÉKBV-be történő befektetésre alkalmazandó korlátot. A belső piac hatékony működésének megkönnyítése és az azonos szintű közösségi befektetővédelem biztosítása érdekében a betartandó feltételeknek, valamint a feeder-ÁÉKBV által a master-ÁÉKBV-be történő befektetés engedélyezéséhez benyújtandó dokumentumoknak és információknak kimerítőeknek kell lenniük.
- (53) Ahhoz, hogy a feeder-ÁÉKBV befektetőinek legjobb érdekeit szolgálva tudjon eljárni és különösen a kötelezettségei teljesítéséhez szükséges minden információt és dokumentumot meg tudjon szerezni a master-ÁÉKBV-től, a feeder-ÁÉKBV-nek és a master-ÁÉKBV-nek kötelező erejű és végrehajtható megállapodást kell kötnie. Ha azonban a feeder-ÁÉKBV-t és a master-ÁÉKBV-t is ugyanaz az alapkezelő társaság kezeli, elegendő, ha ez utóbbi belső üzletviteli szabályzatot hoz létre. A feeder-ÁÉKBV és a master-ÁÉKBV letétkezelői, illetve könyvvizsgálói közötti információmegosztási megállapodásnak kell biztosítania a feeder-ÁÉKBV letétkezelője vagy könyvvizsgálója számára feladatai teljesítéséhez szükséges információ- és dokumentumáramlást. Ezen irányelvnek biztosítania kell, hogy az előírások teljesítése során a letétkezelők vagy a könyvvizsgálók az információközlésre vagy adatvédelemre vonatkozó korlátozásokat ne sérthessék meg.

- (54) A feeder-ÁÉKBV befektetői érdekeinek magas szintű védelmét biztosítandó, a tájékoztatót, a kiemelt befektetői információkat, valamint minden forgalmazási közleményt is hozzá kell igazítani a master-feeder struktúrák sajátosságaihoz. A feeder-ÁÉKBV által a master-ÁÉKBV-be történő befektetés nem érintheti a feeder-ÁÉKBV azon képességét, hogy befektetőinek kérésére visszavásárolja vagy visszaváltsa a befektetési jegyeket, vagy hogy befektetőinek legjobb érdekeit szolgálva járjon el.
- (55) Ezen irányelv értelmében a befektetőket védeni kell az indokolatlan többletköltségek felszámításától annak megtiltása által, hogy a master-ÁÉKBV bármilyen jegyzési vagy visszaváltási díjat számítson fel a feeder-ÁÉKBV-nek. A master-ÁÉKBV számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a master-ÁÉKBV-ben részt vevő más befektetőknek jegyzési vagy visszaváltási díjat számíthasson fel.
- (56) Az átalakítási szabályoknak lehetővé kell tenniük egy létező ÁÉKBV számára, hogy feeder-ÁÉKBV-vé alakuljon át. Ugyanakkor megfelelő mértékben védeniük kell a befektetőket. Mivel egy ilyen átalakítás a befektetői politika alapvető megváltoztatásának minősül, az átalakuló ÁÉKBV számára elő kell írni, hogy elegendő tájékoztatást nyújtson befektetőinek annak eldöntéséhez, hogy fenntartsák-e befektetésüket vagy sem. Az illetékes hatóságok nem írhatják elő a feeder-ÁÉKBV-nek, hogy az ezen irányelvben meghatározottnál több, vagy attól eltérő információt szolgáltatasson.
- (57) Amennyiben a master-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait a master-ÁÉKBV tekintetében szabálytalanságról tájékoztatják, vagy amikor e hatóságok észlelik, hogy a master-ÁÉKBV nem tesz eleget ezen irányelv rendelkezéseinek, e hatóságok adott esetben úgy határozhatnak, hogy megfelelő lépéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy a master-ÁÉKBV befektetőit megfelelően tájékoztassák.
- (58) A tagállamoknak egyértelműen különbséget kell tenniük a forgalmazási közlemények és az ebben az irányelvben előírt kötelező befektetői tájékoztatások között. A kötelező befektetői tájékoztatások közé tartoznak a kiemelt befektetői információk, a tájékoztató, valamint az éves és féléves beszámolók.
- (59) A befektetőknek díjmentesen, az ÁÉKBV jegyzése előtt kellő időben kell biztosítani a kiemelt befektetői információkat tartalmazó külön dokumentumot, elősegítve azt, hogy tájékozott befektetési döntést hozzanak. E kiemelt befektetői információk csak az ilyen döntéshez szükséges alapvető fontosságú elemeket tartalmaznak. A kiemelt befektetői információkban található információ jellegét teljes mértékben össze kell hangolni, biztosítva a megfelelő befektetővédelmet és az összehasonlíthatóságot. A kiemelt befektetői információkat rövid formában kell közzétenni. A lakossági befektetők által megkívánt egyértelmű és egyszerű tájékoztatás elérésének legmegfelelőbb módja az információt meghatározott sorrendben bemutató egyetlen, korlátozott hosszúságú dokumentum, amely hasznos összehasonlításokat is lehetővé tesz, különösen a befektetési döntés szempontjából lényeges költségek és kockázati profil összehasonlítását.
- (60) Az egyes tagállamok illetékes hatóságai weboldaluk külön e célra szolgáló részén a nyilvánosság rendelkezésére bocsáthatják az adott tagállamban engedélyezett valamennyi ÁÉKBV-vel kapcsolatos kiemelt befektetői információkat.
- (61) A kiemelt befektetői információkat minden ÁÉKBV vonatkozásában el kell készíteni. Az értékesítés módjával összhangban (közvetlen értékesítés vagy közvetített értékesítés) a kiemelt befektetői információkat az alapkezelő társaságoknak vagy adott esetben a befektetési társaságoknak kell biztosítaniuk a megfelelő szervek számára. A közvetítőknek az ügyfelek és a potenciális ügyfelek számára biztosítaniuk kell a kiemelt befektetői információkat.
- (62) Az ÁÉKBV számára lehetővé kell tenni, hogy befektetési jegyeit más tagállamokban is értékesíthesse, amely a tagállamok illetékes hatóságai közötti fokozott kommunikáción alapuló bejelentési eljáráson alapul. Miután az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai továbbították a hiánytalan bejelentési dokumentációt, az ÁÉKBV fogadó tagállamának nem lehet lehetősége arra, hogy tiltakozzon egy másik tagállamban letelepedett ÁÉKBV piacára történő belépése ellen, vagy megtámadja a másik tagállam által megadott engedélyt.
- (63) Az ÁÉKBV értékesítheti befektetési jegyeit, feltéve, hogy meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a befektetők számára történő kifizetésekhez, a befektetési jegyek visszavásárlásához vagy visszaváltásához, illetve az ÁÉKBV által kötelezően megadandó információk elérhetővé tételéhez szükséges eszközök rendelkezésre állnak.
- (64) Az ÁÉKBV befektetési jegyei határokon átnyúló forgalmazásának megkönnyítése érdekében az ÁÉKBV a fogadó tagállamban történő piacra lépését követően ellenőrizni kell, hogy az ÁÉKBV befektetési jegyeinek forgalmazása tekintetében megállapított feltételek megfelelnek-e az azon tagállamban alkalmazandó törvényi rendelkezéseknek és közigazgatási eljárásoknak. Ez az ellenőrzés kiterjedhet a forgalmazásra vonatkozó előkészületek megfelelőségére, különösen a forgalmazási előkészületek megfelelőségére, és arra a követelményre, hogy a forgalmazási közleményeket tisztességes, egyértelmű és nem félrevezető módon kell közzétenni. Ez az irányelv nem gátolja a fogadó tagállam illetékes hatóságait abban, hogy az ÁÉKBV által történő felhasználásuk előtt ellenőrizze, hogy a forgalmazási közlemények – ide nem értve a kiemelt befektetői információkat, a tájékoztatót, valamint az éves és a féléves beszámolókat – a nemzeti jognak megfelelnek-e, de az ellenőrzés nem lehet megkülönböztető jellegű, és nem akadályozhatja az ÁÉKBV piacra jutását.
- (65) A jogbiztonság fokozása érdekében szükséges annak biztosítása, hogy a befektetési jegyeit határokon átnyúlóan forgalmazó ÁÉKBV a fogadó tagállamban alkalmazandó és kifejezetten az ÁÉKBV befektetési jegyeinek forgalmazására vonatkozóan megállapított szabályokat érintő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekre vonatkozó teljes körű információhoz elektronikus közzététel formájában, a nemzetközi pénzügyi szférában megszokott nyelven, könnyen hozzáférjen. Az e közzététellel kapcsolatos felelősségi szabályokat a nemzeti jog szabályozza.

- (66) Az ÁÉKBV más tagállamok piacára való belépésének megkönnyítése érdekében az ÁÉKBV-tól csak a kiemelt befektetői információk lefordítását kell megkövetelni, az ÁÉKBV fogadó tagállama hivatalos nyelvére, vagy hivatalos nyelvei egyikére, vagy az ÁÉKBV fogadó tagállamának illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelvre. A kiemelt befektetői információk megadják a nyelv(ek)et, amely(ek)en a többi kötelező tájékoztató dokumentum és kiegészítő információ hozzáférhető. A fordításokat az ÁÉKBV felelősségére kell elkészíteni, amely eldönti, hogy egyszerű vagy hiteles fordításra van-e szükség.
- (67) A más tagállamok piacaira való belépés megkönnyítése érdekében fontos az értesítési díjak közzététele.
- (68) A tagállamoknak a nemzeti hatóságok és más tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés lehetővé tétele érdekében meg kell hozniuk azokat a szükséges közigazgatási és szervezési intézkedéseket – beleértve az említett hatóságok közötti két- vagy többoldalú megállapodásokat is –, amelyek előírhatják a feladatok önkéntes átruházását.
- (69) Növelni kell a illetékes hatóságok rendelkezésére álló hatáskörök konvergenciáját, annak érdekében, hogy ezen irányelvet minden tagállamban egységesen hajtsák végre. A pénzügyi szolgáltatásokról szóló többi közösségi jogszabály által az illetékes hatóságokra ruházottakkal összeegyeztethető közös minimális hatáskörnek garantálnia kell a felügyeleti hatékonyságot. Emellett a tagállamoknak az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat – amelyek büntető- és közigazgatási szankciókat is magukban foglalhatnak – és közigazgatási intézkedéseket kell hozniuk. Ezenkívül meg kell hozniuk az ezen szankciók végrehajtásához szükséges intézkedéseket.
- (70) Meg kell erősíteni az illetékes nemzeti hatóságok közötti információcserére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a közöttük fennálló segítségnyújtási és együttműködési kötelezettségeket.
- (71) A határokon átnyúló szolgáltatások biztosításához a joghézagok vagy az átfedések kiküszöbölése érdekében az illetékes hatóságokat az alkalmazandó jogszabályokkal összhangban egyértelmű hatáskörökkel kell felruházni.
- (72) Az ezen irányelvnek az illetékes hatóságok felügyeleti jogkörének eredményes gyakorlására vonatkozó rendelkezései magukban foglalják az összevont alapú felügyeletet, amelyet akkor kell gyakorolni az ÁÉKBV vagy annak üzleti tevékenységét segítő vállalkozás fölött, ha arról a közösségi jog úgy rendelkezik. Ilyen esetekben azoknak a hatóságoknak, amelyekhez az engedélyezés végett folyamodnak, meg kell tudniuk állapítani, hogy melyek a kérvényező ÁÉKBV vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozás feletti összevont alapú felügyeletre illetékes hatóságok.
- (73) A székhely szerinti tagállam általi felügyelet alapelve meg kívánja, hogy az illetékes hatóságok vonják vissza vagy utasítsák el az engedély megadását, ha olyan tényezők, mint az üzleti terv tartalma, a ténylegesen végzett tevékenység vagy a forgalmazás földrajzi megoszlása világosan jelzi, hogy egy ÁÉKBV vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozás abból a célból határozott valamely tagállam jogrendszere mellett, hogy elkerülje azon szigorúbb követelményeket, amelyek abban a másik tagállamban hatályosak, ahol tevékenységének nagyobb részét folytatja, vagy folytatni kívánja.
- (74) Bizonyos magatartások, mint a csalás vagy a bennfentes visszaélések befolyásolhatják a pénzügyi rendszer stabilitását – beleértve annak integritását –, még akkor is, ha nem ÁÉKBV-t vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozást érintenek.
- (75) Helyénvaló az információcsere lehetőségét megteremteni az illetékes hatóságok és olyan hatóságok vagy testületek között, amelyek feladatkörük révén elősegítik a pénzügyi rendszer stabilitásának megerősítését. A továbbított információ bizalmas jellegének megőrzése érdekében a címzettek körét szigorú korlátok közé kell szorítani.
- (76) Szükséges azon feltételek meghatározása, amelyek teljesülése esetén engedélyezett a fenti információcsere.
- (77) Ha a rendelkezések szerint az információ csakis az illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával közölhető, e hatóságok – amennyiben ez helyénvaló – hozzájárulásukat szigorú feltételek teljesítéséhez köthetik.
- (78) Egyrészt az illetékes hatóságok, másrészt a központi bankok, illetve más, monetáris hatóságként a központi bankokhoz hasonló funkciót betöltő testületek, vagy, amennyiben helyénvaló, más, fizetési rendszerek felügyeletéért felelős hatóságok közötti információcserét szintén engedélyezni kell.
- (79) Ezen irányelv szerint az ÁÉKBV-k engedélyezését és felügyeletét ellátó hatóságokra és az ilyen engedélyezési és felügyeleti tevékenység ellátásában közreműködő vállalkozásokra ugyanolyan üzleti titoktartási kötelezettségnek, valamint ugyanolyan, információcserére vonatkozó lehetőségeknek kell vonatkozniuk, mint amelyek a hitelintézetek, befektetési vállalkozások és biztosítóintézetek engedélyezéséért és felügyeletéért felelős hatóságokra vonatkoznak.
- (80) Az ÁÉKBV vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozás prudenciális felügyelete és az ÁÉKBV vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozás ügyfeleinek védelme érdekében a könyvvizsgálónak azonnal jelentenie kell az illetékes hatóságoknak, ha ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően feladatainak ellátása során olyan tények jutnak tudomására, melyek komolyan befolyásolhatják az ÁÉKBV vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozás pénzügyi helyzetét vagy igazgatási és elszámolási szervezetét.

- (81) Az ezen irányelv által kitűzött célt figyelembe véve kívánatos, hogy a tagállamok előírják a fenti kötelezettség minden olyan körülmény esetén való fennállását, amikor az ilyen tényeket a könyvvizsgáló feladatai ellátása során olyan vállalkozásnál észleli, amely szoros kapcsolatban áll egy ÁÉKBV-vel vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozással.
- (82) A könyvvizsgálóknak az a kötelezettsége, hogy adott esetben tájékoztassák az illetékes hatóságokat, ha egy ÁÉKBV-t vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozást érintő bizonyos tényeket vagy döntéseket észlelnek egy olyan jogalannyal kapcsolatos feladataik ellátása során, amely sem ÁÉKBV, sem az ÁÉKBV üzleti tevékenységét segítő vállalkozás, önmagában nem változtatja meg az adott jogalanyhoz kapcsolódó feladataik természetét, sem az adott jogalanyhoz kapcsolódó feladataik ellátásának módját.
- (83) Ez az irányelv nem érinti a nemzeti adózási szabályokat, beleértve azokat a rendelkezéseket is, amelyeket a tagállamok az ezen adózási szabályok területükön történő betartásának érdekében hozhatnak meg.
- (84) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (85) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy elfogadja a következő végrehajtási intézkedéseket. Az alapkezelő társaságok tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja a szervezeti követelmények, a kockázatkezelés, az összeférhetetlenség és a működési szabályok részleteinek meghatározására irányuló intézkedéseket. A letétkezelők tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy intézkedéseket fogadjon el, amelyek meghatározzák a letétkezelők által – az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban létesített alapkezelő társaság által kezelt ÁÉKBV vonatkozásában – a feladataik ellátása érdekében hozandó intézkedéseket, valamint a letétkezelő és az alapkezelő társaság közötti megállapodás részleteit. E végrehajtási intézkedéseknek meg kell könnyíteniük az alapkezelő társaság és letétkezelő kötelezettségeinek egységes alkalmazását, de amelyek nem lehetnek előfeltételei az alapkezelő társaságok azon joga végrehajtásának, hogy fióktelepek alapításával vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének érvényesítésével olyan tevékenységet végezzenek – beleértve ÁÉKBV más tagállamban történő kezelését – a Közösség egész területén, amelyeket a székhelyük szerinti tagállam engedélyezett a számukra.
- (86) Az egyesülések tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja a befektetőknek nyújtandó információk részletes tartalmának, formátumának és azok rendelkezésre bocsátása módjának meghatározására irányuló intézkedéseket.
- (87) A master-feeder struktúrákat tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja a következők meghatározására irányuló intézkedéseket: a master és a feeder ÁÉKBV közti megállapodás tartalma, a belső üzletviteli szabályzat, a letétkezelők vagy könyvvizsgálók közötti információmegosztási megállapodás tartalma, a nettó eszközérték számításuk idejének összehangolására és annak közzétételére irányuló intézkedések annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a piaci ütemezés, a master egyesülésének a feeder engedélyére gyakorolt hatása, a master-től eredő, a feedernek jelentendő szabálytalanságok típusa, az ÁÉKBV feeder-ÁÉKBV-vé történő átalakulása esetén a befektetőknek adandó információ formátuma és rendelkezésre bocsátásának módja, a feedertől a masterhez történő eszközathelyezés értékelési és könyvvizsgálati eljárása, és ebben a folyamatban a feeder letétkezelőjének jutó szerep.
- (88) A tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja a papírtól eltérő tartós adathordozón és tartós adathordozónak nem minősülő weboldalon biztosított tájékoztató esetében teljesítendő különleges feltételek meghatározására, az érintett ÁÉKBV-k eltérő jellegét vagy összetételét, figyelembe véve a kiemelt befektetői információk részletes és kimerítő tartalmának, formájának és megjelenítésének meghatározására és a papírtól eltérő tartós adathordozón vagy tartós adathordozónak nem minősülő weboldalon rendelkezésre bocsátott kiemelt befektetői információk nyújtása esetén teljesítendő feltételek meghatározására irányuló intézkedéseket.
- (89) A bejelentés tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja a fogadó tagállam illetékes hatóságai által közzeendő, az alkalmazandó helyi szabályokra vonatkozó információ terjedelmének meghatározására, és az ÁÉKBV tárolt és naprakésszé tett dokumentumaihoz biztosított illetékes fogadó tagállami hatósági hozzáférés technikai részleteinek meghatározására irányuló intézkedéseket.
- (90) A Bizottságot fel kell hatalmazni többek között arra, hogy az ÁÉKBV-re és az azzal kapcsolatos kérdésekre vonatkozó későbbi jogi aktusokkal összhangban a meghatározásokat pontosítsa, a terminológiát egységesítse és a fogalommeghatározásokat megfogalmazza.
- (91) Mivel a (85)–(90) preambulumbekzdésben említett intézkedések általános hatályúak, és ezen irányelv új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(1) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- (92) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a közösségi szinten alkalmazandó, közös elemeket tartalmazó szabályok elfogadását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az a tervezett intézkedés terjedelme és hatása miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (93) Ezen irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma az átdolgozott irányelvekhez képest jelentős mértékben változik. A tartalmilag változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből adódik.
- (94) Ez az irányelv nem érintheti a tagállamoknak a III. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos kötelezettségeit.
- (95) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy a maguk számára, illetve a Közösség érdekében készítsék el saját táblázataikat, amelyek a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átültető rendelkezések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

TARTALOM

I. FEJEZET	TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGLALOMMEGHATÁROZÁSOK	1–4. cikk
II. FEJEZET	AZ ÁÉKBV ENGEDÉLYEZÉSE	5. cikk
III. FEJEZET	AZ ALAPKEZELŐ TÁRSASÁGOKRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGEK	
1. SZAKASZ	A tevékenység megkezdésének feltételei	6–8. cikk
2. SZAKASZ	Kapcsolatok harmadik országokkal	9. cikk
3. SZAKASZ	Működési feltételek	10–15. cikk
4. SZAKASZ	A letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága	16–21. cikk
IV. FEJEZET	A LETÉTKEZELŐRE VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGEK	22–26. cikk
V. FEJEZET	A BEFEKTETÉSI TÁRSASÁGOKRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGEK	
1. SZAKASZ	A tevékenység megkezdésének feltételei	27–29. cikk
2. SZAKASZ	Működési feltételek	30. és 31. cikk
3. SZAKASZ	A letétkezelőre vonatkozó kötelezettségek	32–36. cikk
VI. FEJEZET	AZ ÁÉKBV EGYESÜLÉSE	
1. SZAKASZ	Alapelv, engedélyezés és jóváhagyás	37–40. cikk
2. SZAKASZ	Harmadik fél általi ellenőrzés, befektetők tájékoztatása és a befektetők egyéb jogai	41–45. cikk
3. SZAKASZ	Költségek és hatálybalépés	46–48. cikk
VII. FEJEZET	AZ ÁÉKBV BEFEKTETÉSI POLITIKÁJÁRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGEK	49–57. cikk
VIII. FEJEZET	MASTER-FEEDER STRUKTÚRÁK	
1. SZAKASZ	Hatály és jóváhagyás	58. és 59. cikk
2. SZAKASZ	A feeder-ÁÉKBV-ra és a master-ÁÉKBV-ra vonatkozó közös rendelkezések	60. cikk
3. SZAKASZ	Letétkezelők és könyvvizsgálók	61. és 62. cikk
4. SZAKASZ	Kötelező tájékoztatás és forgalmazási közlemények a feeder-ÁÉKBV részéről	63. cikk
5. SZAKASZ	Létező ÁÉKBV átalakítása feeder-ÁÉKBV-vé és a master-ÁÉKBV megváltozása	64. cikk
6. SZAKASZ	Kötelezettségek és illetékes hatóságok	65–67. cikk
IX. FEJEZET	A BEFEKTETŐK TÁJÉKOZTATÁSÁRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGEK	
1. SZAKASZ	A tájékoztató és a rendszeres beszámolók közzététele	68–75. cikk
2. SZAKASZ	Egyéb információk közzététele	76. és 77. cikk
3. SZAKASZ	Kiemelt befektetői információk	78–82. cikk

X. FEJEZET	AZ ÁÉKBV ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEI	83–90. cikk
XI. FEJEZET	A BEFEKTETÉSI JEGYEIKET A LETELEPEDÉS HELYE SZERINTI TAGÁLLAMON KÍVÜLI TAGÁLLAMOKBAN FORGALMAZÓ ÁÉKBV-KRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK	91–96. cikk
XII. FEJEZET	AZ ENGEDÉLYEZÉSÉRT ÉS FELÜGYELETÉRT FELELŐS HATÓSÁGOKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK	97–110. cikk
XIII. FEJEZET	EURÓPAI ÉRTÉKPAPÍR-BIZOTTSÁG	111. és 112. cikk
XIV. FEJEZET	ELTÉRÉSEK, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK	
1. SZAKASZ	Eltérések	113. és 114. cikk
2. SZAKASZ	Átmeneti és záró rendelkezések	115–119. cikk
I. MELLÉKLET	A. és B. lista	
II. MELLÉKLET	A kollektív portfóliókezelési tevékenységhez tartozó funkciók	
III. MELLÉKLET		
A. rész	A hatályon kívül helyezett irányelv és egymást követő módosításainak listája	
B. rész	A nemzeti jogba történő átültetésre és alkalmazásra vonatkozó határidők listája	
IV. MELLÉKLET	Megfelelési táblázat	

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY, ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

(1) Ez az irányelv a tagállamok területén letelepedett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: ÁÉKBV) alkalmazandó.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában és figyelemmel a 3. cikkre, azok a vállalkozások minősülnek ÁÉKBV-nek:

- a) amelyek kizárólagos célja a befektetőktől nyilvánosan bevont tőke átruházható értékpapírokba vagy az 50. cikk (1) bekezdésében említett egyéb likvid pénzügyi eszközökbe történő befektetése, és amelyek a kockázatmegosztás elvén működnek; és
- b) amelyek befektetési jegyeiket a tulajdonosok kérésére közvetlenül vagy közvetve eszközeik terhére vásárolják vagy váltják vissza. Amennyiben az ÁÉKBV intézkedést tesz annak biztosítása érdekében, hogy befektetési jegyeinek tőzsdei értéke és nettó eszközértéke ne térjen el jelentősen, ezt a fent említett visszavásárlással vagy visszaváltással egyenértékűnek kell tekinteni.

A tagállamok lehetővé tehetik az ÁÉKBV számára, hogy több befektetési részalapról álljon össze.

(3) A (2) bekezdésben említett vállalkozások alapíthatók mind a kötelmi jog alapján (alapkezelő társaság által kezelt közös alapokként), mind a befektetési alapokra vonatkozó jogszabályok alapján (zártvégű alapokként), mind pedig a társasági jog alapján (befektetési társaságokként).

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) a „közös alapok” kifejezés a zártvégű alapokat is magában foglalja;
- b) az ÁÉKBV „befektetési jegyei” kifejezés az ÁÉKBV részvényeit is magában foglalja.

(4) Azok a befektetési társaságok, amelyek eszközeiket leányvállalataik közvetítésével fektetik be, és befektetéseik nagy részét nem átruházható értékpapírok képezik, nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.

(5) A tagállamok megtiltják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó ÁÉKBV az irányelv hatálya alá nem tartozó kollektív befektetési vállalkozássá alakuljon át.

(6) Figyelemmel a tőkemozgásokat szabályozó közösségi jogi rendelkezésekre, valamint a 91., 92. cikkre és a 108. cikk (1) bekezdésének második albekezdésére, az ezen irányelvben szabályozott területeken a tagállamok más rendelkezéseket nem alkalmazhatnak a más tagállamban letelepedett ÁÉKBV-re vagy az ilyen ÁÉKBV által kibocsátott befektetési jegyekre, ha az ÁÉKBV-k befektetési jegyeiket abban a fogadó tagállamban forgalmazzák.

(7) E fejezet sérelme nélkül, a tagállamok a területükön letelepedett ÁÉKBV-k tekintetében az ezen irányelvben meghatározottaknál szigorúbb, illetve kiegészítő előírásokat alkalmazhatnak, feltéve, hogy ezen előírások általánosan alkalmazandók, és nem ütköznek ezen irányelv rendelkezéseibe.

2. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „letétkezelő”: a 22. és 32. cikkben említett kötelezettségek ellátásával megbízott és a IV. fejezetben és az V. fejezet 3. szakaszában megállapított egyéb rendelkezések hatálya alá tartozó intézmény;
- b) „alapkezelő társaság”: olyan társaság, amelynek alaptevékenysége a közös alap vagy befektetési társaság formájában tevékenykedő ÁÉKBV kezelése (az ÁÉKBV kollektív portfóliókezelése);
- c) „alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam”: az a tagállam, ahol az alapkezelő társaság létesítő okirat szerinti székhelye található;
- d) „alapkezelő társaság fogadó tagállama”: a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam, amelyben az alapkezelő társaság fiókteleppel rendelkezik vagy szolgáltatást nyújt;
- e) „ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben az ÁÉKBV-t az 5. cikk szerint engedélyezték;
- f) „ÁÉKBV fogadó tagállama”: a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam, amelyben az ÁÉKBV befektetési jegyeit forgalmazták;
- g) „fióktelep”: az alapkezelő társaság részét képező üzletviteli hely, amely nem önálló jogi személy, és amely az alapkezelő társaság engedélyében felsorolt szolgáltatásokat nyújtja;
- h) „illetékes hatóságok”: az egyes tagállamok által a 97. cikk szerint kijelölt hatóságok;
- i) „szoros kapcsolat”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személyt a következő tényezők valamelyike kapcsolja össze:
 - i. „részesedés”: valamely vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje 20 %-ának vagy ennél nagyobb részének közvetlen vagy ellenőrzés útján való tulajdonlása; vagy
 - ii. „ellenőrzés”: az „anyavállalat” és „leányvállalat” között fennálló viszony a Szerződés 54. cikke 3 bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. és 2. cikke értelmében, és a 83/349/EGK irányelv 1. cikke (1) és (2) bekezdésében említett valamennyi esetben, vagy bármely természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti hasonló jellegű kapcsolat;

- j) „befolyásoló részesedés”: olyan közvetlen vagy közvetett tulajdoni hányad egy alapkezelő társaságban, amely a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-ának felel meg, illetve az alapkezelő társaság ügyvezetésére jelentős befolyás gyakorlását teszi lehetővé;
- k) „indulótőke”: a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) és b) pontjában említett tőke;
- l) „szavatolótőke”: a 2006/48/EK irányelv V. címe 2. fejezetének 1. szakaszában említett szavatolótőke;
- m) „tartós adathordozó”: olyan eszköz, amely lehetővé teszi a befektető számára a személyesen neki címzett tájékoztatásnak a jövőben is hozzáférhető módon és a tájékoztatás céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt információk változatlan formában történő megjelenítését;
- n) „átruházható értékpapírok”:
 - i. részvények és a részvényekkel egyenértékű egyéb értékpapírok („részvények”);
 - ii. kötvények és egyéb értékpapírrá alakított követelések („hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok”);
 - iii. bármely más átruházható értékpapír, amely jegyzés vagy csere útján ezen átruházható értékpapírok megszerzésére jogosít;
- o) „pénzpiaci eszközök”: a pénzpiacon általában forgalmazott olyan eszközök, amelyek likvidek, és bármikor pontosan meghatározható értékkel bírnak;
- p) „egyesülés”: olyan művelet:
 - i. amelynek során egy vagy több ÁÉKBV vagy annak befektetési részalapjai – a „beolvadó ÁÉKBV” – felszámolás nélküli megszűnésekor minden eszközét és kötelezettségét másik működő ÁÉKBV-re vagy annak egy befektetési részalapjára ruházza át – az „átvevő ÁÉKBV” – és cserébe a befektetői az átvevő ÁÉKBV befektetési jegyeihez jutnak, és adott esetben, az említett befektetési jegyek nettó eszközértékének 10 %-át nem meghaladó készpénzkifizetésben részesülnek;
 - ii. amelynek során két vagy több ÁÉKBV vagy annak befektetési részalapjai – a „beolvadó ÁÉKBV” – felszámolás nélküli megszűnésekor minden eszközét és kötelezettségét átruházza egy másik, általuk létrehozott ÁÉKBV-re vagy annak egy befektetési részalapjára – az „átvevő ÁÉKBV” – és cserébe a befektetői az átvevő ÁÉKBV befektetési jegyeihez jutnak, és adott esetben, az említett befektetési jegyek nettó eszközértékének 10 %-át nem meghaladó készpénzkifizetésben részesülnek;
 - iii. amelynek során egy vagy több ÁÉKBV vagy annak befektetési részalapjai – a „beolvadó ÁÉKBV” –, amely addig nem szűnik meg, amíg kötelezettségeit nem teljesítette, nettó eszközeit átruházza ugyanazon ÁÉKBV egy másik befektetési részalapjára, egy közösen létrehozott ÁÉKBV-re, vagy egy másik működő ÁÉKBV-re vagy annak egy befektetési részalapjára – az „átvevő ÁÉKBV”;

⁽¹⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

- q) „határokon átnyúló egyesülés”:
- i. ÁÉKBV-k egyesülése, amelyek közül legalább kettő különböző tagállamokban letelepedett ÁÉKBV; vagy
 - ii. több, ugyanabban a tagállamban székhellyel rendelkező ÁÉKBV egyesülése, amelynek eredménye egy másik tagállamban székhellyel rendelkező, újonnan létrejött ÁÉKBV;
- r) „hazai egyesülés”: ugyanabban a tagállamban székhellyel rendelkező ÁÉKBV-k egyesülését jelenti, ha legalább az egyik részt vevő ÁÉKBV 93. cikk szerinti bejelentése megtörtént.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában az alapkezelő társaság alaptevékenysége tartalmazza a II. mellékletben említett tevékenységeket.

(3) Az (1) bekezdés g) pontja alkalmazásában egy másik tagállamban központi irodával rendelkező alapkezelő társaság által egyazon tagállamban létesített összes üzletviteli hely egy fióktelepnek minősül.

(4) Az (1) bekezdés i) pontja ii. alpontjának alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

- a) minden leányvállalat leányvállalata azon anyavállalat leányvállalatának is minősül, amely e vállalkozások élén áll;
- b) azt a helyzetet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanazon személyhez, szintén az ilyen személyek közötti szoros kapcsolatnak kell tekinteni.

(5) Az (1) bekezdés j) pontjának alkalmazásában a szavazati jogoknak a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 9. és 10. cikkében említett meghatározását kell figyelembe venni.

(6) Az (1) bekezdés l) pontjának alkalmazásában a 2006/49/EK irányelv 13–16. cikke értelemszerűen alkalmazandó.

(7) Az (1) bekezdés n) pontjának alkalmazásában az átruházható értékpapírok nem foglalják magukban az 51. cikkben említett technikákat és eszközöket.

3. cikk

A következő vállalkozások nem tartoznak az irányelv hatálya alá:

- a) a zártvégű kollektív befektetési vállalkozások;
- b) azok a kollektív befektetési vállalkozások, amelyek anélkül szereznek tőkét, hogy befektetési jegyeiket a Közösségben vagy annak egy részén nyilvánosan értékesítsék;

- c) azok a kollektív befektetési vállalkozások, amelyek befektetési jegyei az alapok szabályzataival vagy a befektetési társaságok létesítő okirataival összhangban kizárólag harmadik országokban értékesíthetők nyilvánosan;
- d) a kollektív befektetési vállalkozásoknak azon köre, amelyeket azok a tagállamok állapítanak meg, ahol a kollektív befektetési vállalkozások letelepedtek, és amelyek a VII. fejezetben, valamint a 83. cikkben meghatározott rendelkezéseknek a befektetési és hitelfelvételi politikájuk következtében nem felelnek meg.

4. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában az ÁÉKBV-t a székhely szerinti tagállamában kell letelepedettnek tekinteni.

II. FEJEZET

AZ ÁÉKBV ENGEDÉLYEZÉSE

5. cikk

(1) Az ÁÉKBV tevékenységét ilyen minőségben csak akkor folytathatja, ha erre ezen irányelvnek megfelelően engedélyt kapott.

Az engedély valamennyi tagállamban érvényes.

(2) A közös alap kizárólag akkor szerezhet engedélyt, ha a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai jóváhagyták az alapkezelő társaságnak a közös alap kezelésére irányuló kérelmét, az alap szabályzatát és a letétkezelő kiválasztását. Befektetési társaság kizárólag akkor szerezhet engedélyt, ha a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai jóváhagyták mind a létesítő okiratokat, mind pedig a letétkezelő kiválasztását, és adott esetben a kijelölt alapkezelő társaságnak a befektetési társaság kezelésére irányuló kérelmét.

(3) A (2) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül, ha az ÁÉKBV nem az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállamban telepedett le, a 20. cikk értelmében az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága engedélyezi az alapkezelő társaság ÁÉKBV kezelésére irányuló kérelmét. Az engedélyezésnek nem lehet feltétele sem az, hogy az ÁÉKBV-t olyan alapkezelő társaság kezelje, amelynek a létesítő okirat szerinti székhelye az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban van, sem az, hogy az alapkezelő társaság az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban bármely tevékenységet végezzen, illetve tevékenységet oda ruházzon át.

(4) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai elutasíthatják egy ÁÉKBV engedélykérelmét, amennyiben:

- a) megállapítják, hogy a befektetési társaság nem felel meg az V. fejezetben megállapított előfeltételeknek; vagy
- b) az alapkezelő társaság a székhelye szerinti tagállamban nem rendelkezik engedéllyel ÁÉKBV kezelésére.

⁽¹⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

A 29. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az alapkezelő társaságot vagy adott esetben a befektetési társaságot a teljes kérelem benyújtását követő két hónapon belül tájékoztatni kell arról, hogy engedélyezték-e az ÁÉKBV-t, vagy sem.

Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megtadják az ÁÉKBV engedélyezését, ha a letétkezelő igazgatóinak jó hírneve nem elfogadható, vagy nem rendelkeznek megfelelő tapasztalatokkal a kezelendő ÁÉKBV-típusok terén. Ebből a célból a letétkezelő igazgatóinak, illetve az őket felváltó igazgatók nevét haladéktalanul közölni kell az illetékes hatóságokkal.

Az igazgatók azok a személyek, akik a törvény vagy létesítő okiratok alapján a letétkezelőt képviselik, vagy a gyakorlatban meghatározzák a letétkezelő üzletpolitikáját.

(5) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai nem adják meg az engedélyt, ha az ÁÉKBV (például alapszabályzatok vagy létesítő okiratok értelmében) saját tagállamában nem jogosult befektetési jegyeinek forgalmazására.

(6) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak jóváhagyása nélkül sem az alapkezelő társaság, sem a letétkezelő nem váltható fel másikkal, továbbá az alap szabályzata, valamint a befektetési társaság létesítő okirata sem módosítható.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos, az ÁÉKBV létesítését és működését érintő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekre vonatkozó teljes körű információ távolról vagy elektronikus úton könnyen elérhető legyen. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen információ legalább a nemzetközi pénzügyi világban szokásos nyelven elérhető legyen, világos, egyértelmű és naprakész formában.

III. FEJEZET

AZ ALAPKEZELŐ TÁRSASÁGOKRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGEK

1. SZAKASZ

A tevékenység megkezdésének feltételei

6. cikk

(1) Az alapkezelő társaságok tevékenysége előzetes engedélyhez kötött, amelyet az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai adnak ki. Az ezen irányelv alapján az alapkezelő társaság részére kiadott engedély minden tagállamban érvényes.

(2) Az alapkezelő társaság csak az ezen irányelv alapján engedélyezett ÁÉKBV kezelésével foglalkozhat, kivéve az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó olyan egyéb kollektív befektetési vállalkozások külön kezelését, amelyek vonatkozásában az alapkezelő társaság prudenciális felügyelet hatálya alá tartozik, de amelyeknek befektetési jegyei az irányelv értelmében más tagállamokban nem forgalmazhatók.

Az ÁÉKBV kezelése ezen irányelv alkalmazásában tartalmazza a II. mellékletben említett funkciókat.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik az alapkezelő társaságok számára, hogy az ÁÉKBV kezelése mellett még a következő szolgáltatásokat nyújtsák:

a) a befektetők diszkrecionális, ügyfelenkénti megbízásaival összhangban befektetések, többek között nyugdíjpénztárak tulajdonában levő befektetések portfólióinak kezelése, amennyiben az ilyen portfóliók tartalmaznak a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt egy vagy több eszközt; és

b) nem alaptevékenységhez tartozó szolgáltatásokként:

i. a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt egy vagy több eszközre vonatkozó befektetési tanácsadás;

ii. a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeire vonatkozó letéti őrzés és nyilvántartás.

Az alapkezelő társaságok ezen irányelv alapján nem kaphatnak engedélyt arra, hogy csak az e bekezdésben említett szolgáltatásokat nyújtsák vagy az első albekezdés a) pontjában említett szolgáltatásra vonatkozó engedély hiányában nem alaptevékenységhez tartozó szolgáltatásokat nyújtsanak.

(4) A 2004/39/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdését, 12., 13. és 19. cikkét kell alkalmazni az e cikk (3) bekezdésében említett, alapkezelő társaságok által nyújtott szolgáltatásokra.

7. cikk

(1) A nemzeti jogban megállapított egyéb, általánosan alkalmazandó feltételek sérelme nélkül az illetékes hatóságok csak az alábbi feltételek teljesülése esetén adnak engedélyt az alapkezelő társaság részére:

a) az alapkezelő társaság legalább 125 000 EUR indulótőkével rendelkezik, az alábbiak figyelembevételével:

i. amennyiben az alapkezelő társaság kezelésében levő portfóliók értéke magasabb, mint 250 000 000 EUR, az alapkezelő társaságnak szavatolótőkéjét ki kell egészítenie, amelynek összege annak az összegnek a 0,02 %-a, amellyel az alapkezelő társaság portfólióinak értéke meghaladja a 250 000 000 EUR-s értékhatárt, az indulótőke és a kiegészítő összeg együttesen előírt összege azonban nem lehet magasabb, mint 10 000 000 EUR;

ii. e bekezdés alkalmazásában a következő portfóliók tekintendők az alapkezelő társaság portfólióinak:

– közös alapok az alapkezelő társaság kezelésében, beleértve azokat a portfóliókat, ahol az alapkezelési funkciókat átruházták, de kivéve azokat a portfóliókat, amelyeket az alapkezelő társaság átruházás alapján kezel,

- befektetési társaságok, ahol az alapkezelő társaság a kijelölt alapkezelő társaság,
 - egyéb kollektív befektetési vállalkozások az alapkezelő társaság kezelésében, beleértve azokat a portfóliókat, ahol a kezelési funkciókat átruházták, de kivéve azokat a portfóliókat, amelyeket az alapkezelő társaság átruházás alapján kezel;
- iii. ezeknek a követelményeknek az összegétől függetlenül az alapkezelő társaság szavatolótőkéjének összege soha sem lehet alacsonyabb a 2006/49/EK irányelv 21. cikkében előírt összegnél;
- b) az alapkezelő társaság üzleti irányítását végző személyek jó üzleti hírnévvel rendelkeznek, és ezek a személyek az alapkezelő társaság kezelésében levő ÁÉKBV-re vonatkozóan elégséges szakmai tapasztalattal rendelkeznek, minden ilyen személy nevét, illetve az őket felváltó személyek nevét haldéktalanul jelentik az illetékes hatóságoknak és az alapkezelő társaság üzleti ügyeinek irányításáról legalább két, a fenti feltételeknek megfelelő személy határoz;
- c) az engedélykérelemhez mellékelni kell egy üzleti tervet, amely legalább az alapkezelő társaság szervezeti felépítését tartalmazza;
- d) az alapkezelő társaság központi irodájának és létesítő okirat szerinti székhelyének ugyanabban a tagállamban kell lennie.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában a tagállamok engedélyezhetik az alapkezelő társaságok számára, hogy a szavatolótőke az a) pont i. alpontjában említett kiegészítő összegének legfeljebb 50 %-át ne bocsássák rendelkezésre, ha rendelkeznek azonos összegre vonatkozó, hitelintézet vagy biztosító által kiállított garanciával; a hitelintézet vagy biztosító létesítő okirat szerinti székhelyének valamely tagállamban kell lennie, vagy ha harmadik országban van, a hitelintézetnek vagy biztosítónak az illetékes hatóságok által a közösségi jogban megállapítottal egyenértékű prudenciális szabályok hatálya alá kell tartoznia.

(2) Ahol szoros kapcsolat áll fenn a befektetési társaság és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóságok csak abban az esetben adják ki az engedélyt, ha a szoros kapcsolatok felügyeleti funkcióik hatékony ellátását nem akadályozzák.

Az illetékes hatóságok akkor is elutasítják az engedélykérelmet, ha az alapkezelő társasággal szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre irányadó, harmadik országban hatályos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések, vagy ezek érvényesítésének nehézségei akadályozzák a felügyeleti funkciók hatékony ellátását.

Az illetékes hatóságok megkövetelik, hogy az alapkezelő társaságok bocsássák rendelkezésükre az e bekezdésben említett feltételek érvényesítésének folyamatos ellenőrzéséhez szükséges adatokat.

(3) Az illetékes hatóságok a hiánytalan kérelem benyújtását követően hat hónapon belül tájékoztatják a kérelmezőt az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról. Az engedélykérelem elutasítását indokolni kell.

(4) Az alapkezelő társaság az engedély átvételét követően azonnal megkezdheti tevékenységét.

(5) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben vonhatják vissza az alapkezelő társaságnak az irányelv szerint kiadott engedélyt, ha a társaság:

- a) 12 hónap időtartam alatt nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedély felhasználásától, vagy több mint hat hónappal korábban megszüntette az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységét, kivéve, ha az érintett tagállam az ilyen esetekre az engedély hatálytalanságáról rendelkezett;
- b) hamis nyilatkozattal vagy más jogellenes eszközzel szerzte meg az engedélyt;
- c) többé nem felel meg az engedély kiadásának alapjául szolgáló feltételeknek;
- d) többé nem felel meg a 2006/49/EK irányelv rendelkezéseinek, amennyiben az engedély az ezen irányelv 6. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett diszkrecionális portfóliókezelési szolgáltatásra is vonatkozik;
- e) súlyosan vagy rendszeresen megsértette az ezen irányelv értelmében elfogadott rendelkezéseket; vagy
- f) olyan esetekben, amelyekre a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek.

8. cikk

(1) Az illetékes hatóságok nem adhatnak ki engedélyt alapkezelő társaságok üzleti tevékenységének megkezdésére, amíg nem kapják meg a szükséges információkat az olyan közvetlen vagy közvetett részvényesek vagy tagok, természetes vagy jogi személyek személyazonosságáról, akik vagy amelyek befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, illetve e részesedések összegéről.

Az illetékes hatóságok elutasítják az engedélykérelmeket, amennyiben az alapkezelő társaság körültekintő és prudens irányításának követelményét figyelembe véve nincsenek meggyőződve az első albekezdésben említett részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.

(2) A Közösség területén kívül létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező alapkezelő társaságok üzleti tevékenységüket megkezdő vagy folytató fióktelepjeinek esetében a tagállamok nem alkalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek a tagállamokban létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező alapkezelő társaságok fióktelepjei számára biztosítottnál kedvezőbb bánásmódot eredményeznének.

(3) A másik érintett tagállam illetékes hatóságaival is konzultálnak, mielőtt kiadják az engedélyt olyan alapkezelő társaság vonatkozásában, amely az alábbiak egyike:

- a) másik alapkezelő társaság leányvállalata, másik tagállamban engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy biztosító;

- b) másik alapkezelő társaság, befektetési vállalkozás hitelintézet vagy biztosító másik tagállamban engedéllyel rendelkező anyavállalatának leányvállalata; vagy
- c) másik alapkezelő társaságot, befektetési vállalkozást, hitelintézetet, biztosítót ellenőrző természetes vagy jogi személyek ellenőrzése alatt álló társaság.

2. SZAKASZ

Kapcsolatok harmadik országokkal

9. cikk

- (1) A harmadik országokkal fenntartott kapcsolatokat a 2004/39/EK irányelv 15. cikkében megállapított szabályokkal összhangban kell szabályozni.

Ezen irányelv alkalmazásában a 2004/39/EK irányelv 15. cikkében alkalmazott „befektetési vállalkozás” és „befektetési vállalkozások” kifejezést „alapkezelő társaság” és „alapkezelő társaságok” kifejezésként kell értelmezni; a 2004/39/EK irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében a „befektetési szolgáltatásokat nyújtó” szavak „szolgáltatásokat nyújtó”-ként értelmezendők.

- (2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a harmadik országokban az ÁÉKBV által a befektetési jegyeik forgalmazása során tapasztalt nehézségekről.

3. SZAKASZ

Működési feltételek

10. cikk

- (1) Az alapkezelő társaság székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságai megkövetelik, hogy az általuk kiadott engedély alapján tevékenykedő alapkezelő társaság mindenkor feleljen meg a 6. cikkben és a 7. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított feltételeknek.

Az alapkezelő társaság szavatolótőkéjének összege sohasem lehet kevesebb a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott összegnél. Amennyiben ez mégis bekövetkezne, az illetékes hatóságok – azokban az esetekben, ahol a körülmények ezt indokoltá teszik – határidőt tűzhetnek ki, amelynek lejártáig az érintett társaság köteles orvosolni a kialakult helyzetet vagy megszüntetni tevékenységét.

- (2) Ezen irányelv – az alapkezelő társaság fogadó tagállama illetékes hatóságainak felelősségét megállapító – rendelkezéseinek sérelme nélkül az alapkezelő társaság prudenciális felügyelete az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak feladata, függetlenül attól, hogy az alapkezelő társaság rendelkezik-e fiókteleppel, illetve nyújt-e szolgáltatásokat egy másik tagállamban vagy sem.

11. cikk

- (1) Az alapkezelő társaságokban szerzett befolyásoló részesedésekre a 2004/39/EK irányelv 10., 10a. és 10b. cikkében foglaltakkal megegyező szabályok vonatkoznak.

- (2) Ezen irányelv alkalmazásában a 2004/39/EK irányelv 10. cikkében alkalmazott „befektetési vállalkozás” és „befektetési vállalkozások” kifejezést „alapkezelő társaság” és „alapkezelő társaságok” kifejezésként kell értelmezni.

12. cikk

- (1) Minden tagállam megállapítja azokat a prudenciális szabályokat, amelyeknek a tagállamban engedélyezett alapkezelő társaságok az ÁÉKBV kezelésére vonatkozó, ezen irányelvvel összhangban engedélyezett tevékenységek vonatkozásában mindenkor kötelesek eleget tenni.

Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai egy alapkezelő társaság kezelésében levő ÁÉKBV jellegére tekintettel megkövetelik különösen, hogy minden ilyen társaság:

- a) rendelkezzen szilárd és megalapozott igazgatási és számviteli eljárásokkal, az elektronikus adatfeldolgozásra vonatkozó ellenőrzési és biztonsági eljárásokkal és megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokkal, beleértve különösen az alkalmazottak által lebonyolított személyes tranzakciókra vagy a saját számlás befektetések céljából vásárolt pénzügyi eszközökbe történt befektetések birtoklására és kezelésére vonatkozó szabályokat, amelyek biztosítják legalább az ÁÉKBV részvételével vagy közreműködésével lebonyolított tranzakciók eredetének, az azokban részt vevő feleknek, az ügylet jellegének, időpontjának és helyének az utólagos visszakeresését és ellenőrzését, valamint azt, hogy az ÁÉKBV-nek az alapkezelő társaságok kezelésében levő eszközeit a mindenkori működési szabályokkal vagy létesítő okiratokkal és hatályos jogi rendelkezésekkel összhangban fektessék be;
- b) oly módon szerveződjön, hogy a minimumra mérsékeljék a társaság és ügyfelei, a társaság két ügyfele, a társaság egyik ügyfele és egy ÁÉKBV vagy két ÁÉKBV között létrejött érdekellentét nyomán az ÁÉKBV vagy az ügyfelek érdekei sérelmének kockázatát.
- (2) Az olyan alapkezelő társaság, amelynek az engedélye kiterjed a 6. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett diszkrecionális portfóliókezelési szolgáltatásra:
- a) nem kap engedélyt arra, hogy a befektető portfólióját vagy annak egy részét a kezelésében levő kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeibe fektesse be, hacsak nem kapja meg ehhez az ügyfél előzetes beleegyezését;
- b) a 6. cikk (3) bekezdésében említett szolgáltatások tekintetében a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló, 1997. március 3-i 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ megállapított rendelkezések hatálya alá tartozik.

⁽¹⁾ HL L 84., 1997.3.26., 22. o.

(3) A 116. cikk sérelme nélkül a Bizottság 2010. július 1-jéig végrehajtási intézkedéseket fogad el az (1) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett eljárások és szabályok, valamint az (1) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett összeférhetlenség minimalizálására irányuló szerkezeti és szervezeti követelmények meghatározására.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

13. cikk

(1) Amennyiben az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam joga lehetővé teszi az alapkezelő társaság részére, hogy tevékenysége eredményesebb ellátása érdekében harmadik személyekre ruházza egy vagy több funkciója ellátását, az összes következő előfeltételnek teljesülnie kell:

- a) az alapkezelő társaságnak a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait megfelelő módon tájékoztatnia kell; az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak késedelem nélkül át kell adniuk az információt az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak;
- b) a megbízás nem akadályozhatja az alapkezelő társaság felett gyakorolt felügyelet hatékonyságát és különösen nem akadályozhatja az alapkezelő társaságot abban, hogy a befektetők érdekeiben járjon el és a befektetők legjobb érdekeinek megfelelően lássa el az ÁÉKBV kezelését;
- c) amennyiben az átruházás a befektetési alapok kezelését érinti, megbízás csak olyan vállalkozásoknak adható, amelyek rendelkeznek vagyongazdálkodási engedéllyel, vagy erre a célra jegyezték be őket, és prudenciális felügyelet hatálya alá tartoznak; az átruházásnak meg kell felelnie az alapkezelő társaságok által időszakonként megállapított befektetésallokációs feltételeknek;
- d) amennyiben a megbízás befektetési alapok kezelését érinti, és egy harmadik országban székhellyel rendelkező vállalkozásnak szól, gondoskodni kell az érintett felügyeleti hatóságok közötti együttműködésről;
- e) befektetési alapok kezelésére, mint alapfunkcióra vonatkozó megbízás nem adható letétkezelőnek vagy más olyan vállalkozásnak, amelynek érdekei ütközhetnek az alapkezelő társaság vagy a befektetők érdekeivel;
- f) szükség van olyan intézkedésekre, amelyek lehetővé teszik az alapkezelő társaság üzleti tevékenységét irányító személyek számára a megbízás alapján tevékenykedő vállalkozás tevékenységének mindenkor hatékony ellenőrzését;
- g) a megbízás nem akadályozhatja az alapkezelő társaság üzleti tevékenységét irányító személyeket abban, hogy a befektetők érdekében bármikor további, azonnali hatállyal teljesítendő utasításokat adjon a tevékenységeket átruházás alapján ellátó vállalkozásoknak;

h) tekintettel az átruházandó tevékenységek jellegére, a tevékenységeket átruházás alapján ellátó vállalkozásnak rendelkeznie kell az ehhez szükséges ismeretekkel és képességgel; és

i) az ÁÉKBV tájékoztatóinak fel kell sorolniuk az e cikkel összhangban az alapkezelő társaság által átruházható tevékenységeket.

(2) Az alapkezelő társaság vagy a letétkezelő felelősségét nem befolyásolja, ha az alapkezelő társaság harmadik személyekre ruházza át saját tevékenységeinek bármelyikét. Az alapkezelő társaság nem ruházhatja át tevékenységeit olyan mértékben, hogy postafiókcéggé váljon.

14. cikk

(1) Minden tagállam működési szabályokat határoz meg, amelyeknek az adott tagállamban engedélyezett alapkezelő társaság mindenkor köteles eleget tenni. Ezekben a szabályokban legalább az e bekezdésben megállapított elveket meg kell valósítani. Ezek az elvek biztosítják, hogy az alapkezelő társaság:

- a) tisztességesen, a kezelésében levő ÁÉKBV és a piac integritása érdekében eljárva végezze üzleti tevékenységét;
- b) a kellő képességek, körültekintés és gondosság jegyében, a kezelésében levő ÁÉKBV és a piac integritása érdekében járjon el;
- c) rendelkezzen az üzleti tevékenységek megfelelő végzéséhez szükséges erőforrásokkal és eljárásokkal, és képes legyen azok hatékony felhasználására;
- d) igyekezzen kerülni az érdekellentéteket, illetve amennyiben ez nem lehetséges, gondoskodni az általa kezelt ÁÉKBV szempontjából tisztességes megoldások alkalmazásáról; és
- e) megfeleljen az üzleti tevékenységének irányítására vonatkozó összes szabályozási követelménynek, amelyek elősegítik, hogy a befektetők és a piac integritásának érdekében járjon el.

(2) A 116. cikk sérelme nélkül a Bizottság 2010. július 1-jéig végrehajtási intézkedéseket fogad el annak biztosítására, hogy az alapkezelő társaság eleget tegyen az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségeknek, különösen:

- a) megfelelő követelményeket állapít meg az ÁÉKBV legjobb érdekeit szolgáló tisztességes, a kellő képességek, körültekintés és gondosság jegyében történő eljárás vonatkozásában;
- b) meghatározza azon elveket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy az alapkezelő társaságok képesek legyenek az üzleti tevékenységeik megfelelő végzéséhez szükséges erőforrások és eljárások hatékony felhasználására; és

- c) meghatározza az alapkezelő társaságtól ésszerűen elvárható lépéseket az összeférhetlenség azonosítására, megelőzésére, kezelésére vagy feltárására, valamint az ÁÉKBV érdekeinek csorbítására alkalmas összeférhetlenség-típusok meghatározásához szükséges kritériumok megállapítására.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

15. cikk

Az alapkezelő társaságok, vagy adott esetben a befektetési társaságok a 92. cikkel összhangban megfelelő intézkedéseket hoznak, valamint megfelelő eljárásokat és szabályokat állapítanak meg a befektetői panaszok helyes kezelése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a befektetőket a jogaik gyakorlásában ne korlátozza az, ha az alapkezelő társaság engedélyezésére az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban került sor. Ezen intézkedéseknek a befektetők számára lehetővé kell tenniük azt, hogy a panaszt a saját tagállamuk hivatalos nyelvén vagy annak valamely hivatalos nyelvén nyújtsák be.

Az alapkezelő társaságoknak ezen kívül megfelelő eljárásokat és szabályokat kell elfogadniuk annak érdekében, hogy a nyilvánosság vagy az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak kérésére tájékoztatást tudjanak nyújtani.

4. SZAKASZ

A letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága

16. cikk

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett alapkezelő társaság fióktelep alapításával vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlásával területükön végezhesse az engedélye szerinti tevékenységet.

Ha az ily módon engedélyezett alapkezelő társaság az általa a II. mellékletben előírtak szerint kezelt ÁÉKBV befektetési jegyeit az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban fióktelep alapítása nélkül csak forgalmazásra ajánlja anélkül, hogy egyéb tevékenységek vagy szolgáltatásokat ajánlana, a forgalmazásra csak a XI. fejezet előírásait kell alkalmazni.

- (2) A tagállamok fióktelep alapítását vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását nem köthetik semmilyen engedélyezési követelményhez, dotációs tőke biztosításának követelményéhez vagy más, azonos hatású intézkedéshez.

- (3) Az e cikkben megállapított feltételekre is figyelemmel az ÁÉKBV az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseivel összhangban szabadon kijelölhet az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban engedélyezett alapkezelő társaságot, illetve állhat annak kezelésében, amennyiben az ilyen alapkezelő társaság megfelel a következő rendelkezéseknek:

- a) a 17. vagy a 18. cikk; és
b) a 19. és a 20. cikk.

17. cikk

- (1) A 6. és 7. cikkben megállapított feltételek teljesítésén túl a részére engedélyezett tevékenységek végzése céljából egy másik tagállam területén fióktelepet létrehozni kívánó alapkezelő társaság köteles azt székhely szerinti tagállama illetékes hatóságainak megfelelően bejelenteni.

- (2) A tagállamok előírják, hogy egy másik tagállam területén fióktelepet létrehozni kívánó alapkezelő társaság az (1) bekezdésben előírt bejelentés során az alábbi adatokat és okiratokat szolgáltatassa:

- a) a tagállam, amelynek területén az alapkezelő társaság fióktelepet kíván létrehozni;
b) a 6. cikk (2) és (3) bekezdése értelmében tervezett tevékenységeket és szolgáltatásokat meghatározó üzleti terv és a fióktelep szervezeti felépítése, amely tartalmazza az alapkezelő társaság által bevezetett kockázatkezelési eljárás leírását. Tartalmazza ezen kívül a 15. cikk összhangban elfogadott eljárások és szabályok leírását;
c) az alapkezelő társaság fogadó tagállamában található azon cím, ahonnan az okiratokat be lehet szerezni; és
d) a fióktelep vezetéséért felelős személyek neve.

- (3) Kivéve, ha az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak – a tervezett tevékenységek figyelembevételével – jogos kétségei vannak az alapkezelő társaság igazgatási struktúrájának vagy pénzügyi helyzetének megfelelőségével kapcsolatban, e hatóságok a (2) bekezdésben említett összes információ átvételét követő két hónapon belül megküldik ezen információkat az alapkezelő társaság fogadó tagállama illetékes hatóságainak, és erről tájékoztatják az alapkezelő társaságot. Ugyancsak megküldik a befektetők védelmében létrehozott esetleges kártalanítási rendszer részleteit.

Amennyiben az alapkezelő társaság székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságai megtagadják a (2) bekezdésben említett információk továbbítását az alapkezelő társaság fogadó tagállama illetékes hatóságai részére, a hatóságok a (2) bekezdésben említett összes információ átvételét követő két hónapon belül tájékoztatják az érintett alapkezelő társaságot az elutasítás okairól. Az elutasítás vagy a válasz elmulasztása esetén az alapkezelő társaság a székhelye szerinti tagállam bíróságaihoz fordulhat.

Amennyiben az alapkezelő társaság a II. mellékletben említett kollektív portfóliókezelést kíván végezni, az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai az alapkezelő társaság fogadó tagállama illetékes hatóságainak küldött dokumentációhoz tanúsítványt csatolnak, amely szerint az alapkezelő társaság engedélyezése az ezen irányelv rendelkezései értelmében megtörtént, továbbá feltüntetik az alapkezelő társaság engedélyének terjedelmét és az alapkezelő társaság által engedélyezetten kezelhető ÁÉKBV-típusok vonatkozásában megfogalmazott esetleges korlátozások részleteit.

(4) Az alapkezelő társaságnak, amely fióktelepe által végzi tevékenységét a fogadó tagállam területén, be kell tartania az alapkezelő társaság fogadó tagállama által a 14. cikk értelmében megállapított szabályokat.

(5) Az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai felelősek a (4) bekezdésnek való megfelelés felügyeletéért.

(6) Az alapkezelő társaság fióktelepének működését megelőzően az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai a (2) bekezdésben említett információk átvételét követő két hónapon belül a felelősségi körükbe tartozó szabályok betartásának tekintetében felkészülnek az alapkezelő társaság felügyeletére.

(7) Az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai által megküldött értesítés átvételével, vagy a hatóságoktól származó bármilyen értesítés hiányában a (6) bekezdésben előírt időszak lejártával a fióktelep megalakulhat és megkezdheti tevékenységét.

(8) A (2) bekezdés b), c) vagy d) pontjával összhangban megküldött adatokban bekövetkezett változás esetén az alapkezelő társaság írásban tájékoztatja az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállamnak és az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságait. A tájékoztatást a változások bevezetése előtt legalább egy hónappal kell megtenni annak érdekében, hogy az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a változásról a (3) bekezdés értelmében, illetve az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai a (6) bekezdés értelmében dönthessenek.

(9) A (3) bekezdés első albekezdésének megfelelően megküldött adatokban bekövetkezett változás esetén az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megfelelő módon tájékoztatják erről az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságait.

Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállamban illetékes hatóságok naprakésszé teszik a (3) bekezdésben említett tanúsítványban szereplő információt és amennyiben változás következett be az alapkezelő társaság engedélyének terjedelmében vagy az alapkezelő társaság által engedélyezetten kezelhető ÁÉKBV-típusok korlátozásaira vonatkozó részletekben, tájékoztatják az alapkezelő társaság fogadó országának illetékes hatóságait.

18. cikk

(1) Bármely alapkezelő társaság, amely a szolgáltatásnyújtás szabadsága értelmében első alkalommal kíván számára engedélyezett tevékenységeket végezni egy másik tagállam területén, az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak a következő adatokat köteles megküldeni:

- a) a tagállam, melynek területén az alapkezelő társaság működni kíván; és
- b) a 6. cikk (2) és (3) bekezdése értelmében tervezett tevékenységeket és szolgáltatásokat meghatározó üzleti terv, mely tartalmazza az alapkezelő társaság által bevezetett kockázatkezelési eljárás leírását. Tartalmazza ezen kívül a 15. cikkel összhangban elfogadott eljárások és szabályok leírását.

(2) Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésben említett információk átvételét követő egy hónapon belül továbbítják azokat az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai részére.

Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai ugyancsak megküldik a befektetők védelmében létrehozott kártalanítási rendszer részleteit.

Amennyiben az alapkezelő társaság a II. mellékletben említett kollektív portfóliókezelést kíván végezni, az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságainak küldött dokumentációhoz tanúsítványt csatolnak, amely szerint az alapkezelő társaság engedélyezése az ezen irányelv rendelkezései értelmében megtörtént, továbbá feltüntetik az alapkezelő társaság engedélyének terjedelmét és az alapkezelő társaság által engedélyezetten kezelhető ÁÉKBV-típusok esetleges korlátozásaira vonatkozó részleteket.

A 20. és a 93. cikk ellenére az alapkezelő társaság ezután megkezdheti működését az alapkezelő társaság fogadó tagállamában.

(3) Az alapkezelő társaságnak, amely a szolgáltatásnyújtás szabadsága értelmében végzi tevékenységét, be kell tartania az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam által a 14. cikk értelmében megállapított szabályokat.

(4) Amennyiben az (1) bekezdés b) pontjával összhangban megküldött információ tartalma módosul, az alapkezelő társaság legalább egy hónappal a változtatások végrehajtása előtt írásban tájékoztatja a változtatásokról az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállamnak és az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságait. Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai naprakésszé teszik a (2) bekezdésben említett tanúsítványban szereplő információt, és amennyiben változás következett be az alapkezelő társaság engedélyének terjedelmében vagy az alapkezelő társaság által engedélyezetten kezelhető ÁÉKBV-típusok korlátozásaira vonatkozó részletekben, tájékoztatja az alapkezelő társaság fogadó országa illetékes hatóságait.

19. cikk

(1) Annak az alapkezelő társaságnak, amely fióktelep létesítése útján vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága értelmében határokon átnyúló kollektív portfóliókezelési tevékenységet végez, eleget kell tennie az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam az alapkezelő társaság szervezetére vonatkozó szabályainak, beleértve a képviselői rendszereket, a kockázatkezelési eljárásokat, a prudenciális szabályokat és a felügyeletet, a 12. cikkben említett eljárásokat és az alapkezelő társaság jelentéstételi követelményeit is. Ezek a szabályok nem lehetnek szigorúbbak a csak a székhely szerinti tagállamban tevékenységet folytató alapkezelő társaságokra alkalmazandó szabályoknál.

(2) Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai felelősek az (1) bekezdés teljesítésének felügyeletéért.

(3) Ha egy alapkezelő társaság fióktelep létesítése útján vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságával összhangban határokon átnyúló kollektív portfóliókezelési tevékenységet végez, be kell tartania az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamnak ÁÉKBV alapítására és működtetésére vonatkozó szabályait, nevezetesen az alábbiakra vonatkozó szabályokat:

- a) az ÁÉKBV létrehozása és engedélyeztetése;
- b) befektetési jegyek és részvények kibocsátása és visszaváltása;
- c) befektetési politikák és limitek, a teljes kitettség és a tőkeátvétel számítását is beleértve;
- d) kölcsönvételre, kölcsönadásra és fedezet nélküli eladására vonatkozó korlátozások;
- e) az ÁÉKBV eszközeinek értékelése és számvitele;
- f) a kibocsátási vagy a visszaváltási ár kalkulációja; a nettó eszközérték kiszámításában bekövetkező hibák és a kapcsolódó befektetői kártalanítás;
- g) a jövedelem felosztása vagy újrabefektetése;
- h) az ÁÉKBV-vel szembeni közzétételi és jelentéstételi követelmények, beleértve a tájékoztatót, a kulcsfontosságú befektetői információt és a rendszeres beszámolókat is;
- i) a forgalmazás tervezett módjai;
- j) kapcsolat a befektetési jegy-tulajdonosokkal;
- k) az ÁÉKBV egyesülése és átalakulása;
- l) az ÁÉKBV felszámolása és végelszámolása;
- m) adott esetben a befektetési jegy-tulajdonosok nyilvántartásának tartalma;
- n) az ÁÉKBV-re vonatkozó engedélyezési és felügyeleti díjak; és
- o) a befektetők szavazati jogainak és a befektetők a)–m) ponthoz kapcsolódó egyéb jogainak gyakorlása.

(4) Az alapkezelő társaság betartja az alap szabályzatában vagy a társaság létesítő okiratában, valamint a tájékoztatóban meghatározott kötelezettségeket, amelyeknek összhangban kell állniuk az (1) és (3) bekezdésben említett alkalmazandó jogszabályokkal.

(5) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai felelősek a (3) és (4) bekezdés teljesítésének felügyeletéért.

(6) Az alapkezelő társaság határoz és felel az összes olyan eljárás és szervezeti döntés elfogadásáért és végrehajtásáért, amelyek az ÁÉKBV alapítására és működtetésére vonatkozó szabályoknak és az alap szabályzatában vagy a társaság létesítő okiratában, továbbá a tájékoztatóban meghatározott kötelezettségeknek a teljesítéséhez szükségesek.

(7) Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai felelnek az alapkezelő társaság rendszerei és szervezete megfelelőségének felügyeletéért annak érdekében, hogy az alapkezelő társaság megfeleljen az általa kezelt valamennyi ÁÉKBV alapítására és működtetésére vonatkozó kötelezettségeknek és szabályoknak.

(8) Az ezen irányelvben kifejezetten említett esetek kivételével a tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban már engedélyezett alapkezelő társasággal szemben nem támasztanak semmilyen további, az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban előírt követelményt az ezen irányelv hatály alá tartozó kérdések tekintetében.

20. cikk

(1) Az 5. cikk sérelme nélkül a más tagállamban letelepedett ÁÉKBV kezelésére irányuló kérelmet benyújtó alapkezelő társaságnak a következő dokumentációt kell benyújtania az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai részére:

- a) a 23. és a 33. cikkben említett, a letétkézellel kötött írásbeli megállapodás; és
- b) tájékoztatás a II. mellékletben említett befektetéskezelési és igazgatási funkciók átruházásának szabályairól.

Amennyiben az alapkezelő társaság az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban már ellátja azonos típusú ÁÉKBV kezelését, elegendő a már benyújtott dokumentációra történő hivatkozás.

(2) Annyiban, amennyiben az a feladatkörükbe tartozó szabályok betartásának felügyeletéhez szükséges, az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai felkérhetik az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait, hogy az (1) bekezdésben említett dokumentáció tekintetében, és a 17. és 18. cikkben említett igazolás alapján adjanak pontosítást és tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy az engedélykérelem tárgyát képező ÁÉKBV-típusra kiterjed-e az alapkezelő társaság engedélye. Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai adott esetben tíz munkanapon belül nyilatkoznak az eredeti kérelemről.

(3) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai csak akkor utasíthatják el az alapkezelő társaság kérelmét, ha:

- a) az alapkezelő társaság nem felel meg a 19. cikk értelmében az ő felelősségi körükbe tartozó szabályoknak;
- b) a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nem engedélyezte az alapkezelő társaság számára az engedélykérelem tárgyát képező ÁÉKBV-típus kezelését; vagy
- c) az alapkezelő társaság nem nyújtotta be az (1) bekezdésben említett dokumentációt.

A kérelem elutasítása előtt az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága konzultál az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival.

(4) Az alapkezelő társaság az (1) bekezdésben említett dokumentáció minden további, lényegi módosítását bejelenti az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

21. cikk

(1) Az alapkezelő társaságok fogadó tagállamai statisztikai célokból előírhatják, hogy a területükön fióktelepeket működtető valamennyi alapkezelő társaság bizonyos időszakonként jelentésben számoljon be a fogadó tagállam illetékes hatóságainak a fogadó tagállamban végzett tevékenységeiről.

(2) Az alapkezelő társaságok fogadó tagállama előírhatja, hogy a területén fióktelep létesítése útján vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlásával tevékenységet folytató alapkezelő társaságok bocsássák rendelkezésre azokat az adatokat, amelyek az alapkezelő társaság fogadó tagállamának felelősségi körébe tartozó, a társaságra alkalmazandó szabályok teljesítésének ellenőrzéséhez szükségesek.

Ezek a követelmények nem lehetnek szigorúbbak az adott tagállamban engedélyezett alapkezelő társaságokra előírt, megegyező szintű ellenőrzés elvégzéséhez szükséges adatszolgáltatási követelményeknél.

Az alapkezelő társaságok biztosítják, hogy a 15. cikkben említett eljárások és intézkedések lehetővé teszik az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam hatóságai számára, hogy az alapkezelő társaságoktól közvetlenül megkapják az e bekezdésben említett információkat.

(3) Amennyiben egy alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai megállapítják, hogy egy, a területén fióktelepet működtető vagy szolgáltatást nyújtó alapkezelő társaság megsérti a felelősségi körébe tartozó valamely szabályt, az említett illetékes hatóság felszólítja az érintett alapkezelő társaságot a jogellenes helyzet megszüntetésére és tájékoztatja az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(4) Amennyiben az érintett alapkezelő társaság megtagadja az alapkezelő társaság fogadó tagállamától az annak felelősségi körébe tartozó tájékoztatást, vagy elmulasztja a (3) bekezdésben említett jogellenes helyzet megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételét, az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai ennek megfelelően tájékoztatják az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait. Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a lehető legrövidebb időn belül megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az érintett alapkezelő társaság megadja az alapkezelő társaság fogadó tagállama által a (2) bekezdés szerint kért tájékoztatást, vagy megszüntesse a jogellenes helyzetet. Az intézkedések jellegéről tájékoztatják az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságait.

(5) Amennyiben az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai által hozott intézkedések ellenére, vagy a szóban forgó tagállamban az ilyen intézkedések nem megfelelő volta vagy hiánya miatt az alapkezelő társaság továbbra is megtagadja az alapkezelő társaság fogadó tagállama által a (2) bekezdés értelmében kért tájékoztatást, valamint továbbra is megsérti az ebben a bekezdésben említett, az alapkezelő társaság fogadó tagállamában hatályos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket, az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatását követően megteszik a megfelelő intézkedéseket – beleértve a 98. és 99. cikkben foglalt intézkedéseket – a további jogellenes cselekmények megelőzésére vagy szankcionálására, illetve szükség esetén annak megakadályozására, hogy az alapkezelő társaság újabb ügyleteket kezdeményezzen a tagállam területén. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy területükön hozzáférhetőek legyenek az alapkezelő társaságokkal szembeni intézkedésekhez szükséges jogi okiratok. Amennyiben az alapkezelő társaság fogadó tagállamában nyújtott szolgáltatás ÁÉKBV kezeléséből áll, az alapkezelő társaság fogadó tagállama kötelezheti az alapkezelő társaságot, hogy szüntesse be az adott ÁÉKBV kezelést.

(6) A (4) vagy (5) bekezdés szerint hozott, egy alapkezelő társaság tevékenységeire vonatkozó intézkedéseket vagy szankciókat minden esetben indokolni kell, és ezekről tájékoztatni kell az érintett alapkezelő társaságokat. Minden ilyen intézkedéssel szemben biztosított az intézkedést meghozó tagállam bírósága előtti jogorvoslati jog.

(7) A (3), (4) vagy (5) bekezdésben megállapított eljárás alkalmazását megelőzően az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságai sürgős esetben kezdeményezhetik a befektetők és más, szolgáltatásokban részesülők érdekeinek védelmében szükséges óvintézkedéseket. Az ilyen intézkedésekről a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatni kell a Bizottságot és a többi tagállam illetékes hatóságait.

A Bizottság az érintett tagállamok illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően határozhat úgy, hogy a szóban forgó tagállam köteles eltörölni vagy módosítani ezeket az intézkedéseket.

(8) Az alapkezelő társaság engedélyének visszavonása előtt az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai konzultálnak az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival. Ilyen esetekben az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak a befektetők érdekei védelmében meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket. Ezen intézkedések kiterjedhetnek olyan döntésekre, amelyek megakadályozzák az érintett alapkezelő társaságot újabb ügyletek kezdeményezésében az illető tagállam területén.

A Bizottság két évente jelentést készít az ilyen esetekről.

(9) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 17. szerinti engedély és a 20. cikk szerinti kérelem elutasításával járó esetek számáról és jellegéről, valamint az e cikk (5) bekezdésével összhangban hozott intézkedésekről.

A Bizottság két évente jelentést készít az ilyen esetekről.

IV. FEJEZET

A LETÉTKEZELŐRE VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGEK

22. cikk

- (1) A közös alapok kötelesek eszközeit a letétkezelőnek letéti őrzésre átadni.
- (2) A letétkezelő 24. cikkben említett felelősségét nem befolyásolja az a tény, hogy az eszközök egy részét vagy egészét egy harmadik félnek letéti őrzés céljából átadta.
- (3) A letétkezelő köteles:
- a) meggyőződni arról, hogy a befektetési jegyeknek a közös alap nevében vagy az alapkezelő társaság által végrehajtott értékesítése, visszavásárlása, visszaváltása vagy érvénytelenítése az alkalmazandó nemzeti joggal és az alap szabályzatával összhangban történik;
 - b) meggyőződni arról, hogy a befektetési jegyek értékének kiszámítása az alkalmazandó nemzeti joggal és az alap szabályzatával összhangban történik;
 - c) végrehajtani az alapkezelő társaság utasításait, kivéve, ha azok ellentétben állnak valamely alkalmazandó nemzeti joggal vagy az alap szabályzatával;
 - d) gondoskodni arról, hogy a közös alap eszközeit érintő ügyletek során az ellenértéket a szokásos határidőn belül kézhez kapja;
 - e) meggyőződni arról, hogy a közös alap a bevételeit az alkalmazandó nemzeti joggal és az alap szabályzatával összhangban használja fel.

23. cikk

- (1) A letétkezelő létesítő okirat szerinti székhelyének vagy letelepedési helyének az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban kell lennie.
- (2) A letétkezelő olyan intézmény lehet, amelyre prudenciális szabályozás és folyamatos felügyelés alatt áll. Emellett a letétkezelőnek megfelelő pénzügyi és szakmai garanciát kell nyújtania arra nézve, hogy letétkezelőként eljárva képes hatékony üzleti tevékenységet kifejtetni, és teljesíteni az ezzel a feladattal járó kötelezettségvállalásait.
- (3) A tagállamok határozzák meg azoknak a (2) bekezdésben említett intézményeknek a körét, amelyek letétkezelési tevékenység folytatására jogosultak.
- (4) A letétkezelő lehetővé teszi, hogy az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai kérésükre megkaphassák mindazokat az adatokat, amelyeknek a letétkezelő kötelezettségei ellátása során jutott birtokába és amelyek ahhoz szükségesek, hogy az illetékes hatóságok ellenőrizhessék az ezen irányelv szerinti követelményeknek az ÁÉKBV általi betartását.

(5) Amennyiben az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam nem az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam, a letétkezelő írásbeli megállapodást köt az alapkezelő társasággal a 22. cikkben és az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban a letétkezelőkre irányadó más törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekben említett funkcióinak ellátásához szükségesnek információáramlás szabályozásáról.

(6) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el azokat az intézkedéseket illetően, amelyeket a letétkezelőnek kell megtennie egy másik tagállamban letelepedett alapkezelő társaság által kezelt ÁÉKBV-vel kapcsolatos feladatainak teljesítéséhez, ideértve az (5) bekezdéssel összhangban a letétkezelő és az alapkezelő társaság által használandó megállapodásmintában feltüntetendő adatokat is.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedésekkel a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

24. cikk

A letétkezelő az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam nemzeti joga szerint felel az alapkezelő társasággal és a befektetőkkel szemben minden olyan kárért, amely azok oldalán a letétkezelő indokolatlan kötelezettségszegése vagy kötelezettségei nem megfelelő teljesítése következtében merült fel.

A befektetőkkel szembeni felelősségre közvetlenül vagy közvetve, az alapkezelő társaságon keresztül is lehet hivatkozni, a letétkezelő, az alapkezelő társaság és a befektetők között fennálló jogviszony természetétől függően.

25. cikk

(1) Ugyanaz a társaság nem járhat el egyszerre alapkezelő társaságként és letétkezelőként.

(2) Saját feladatkörében mind az alapkezelő társaság, mind pedig a letétkezelő önállóan, és kizárólag a befektetők érdekében jár el.

26. cikk

Az alapkezelő és a letétkezelő leváltásának feltételeit jogszabályban vagy az alap szabályzatában kell rögzíteni, és meg kell határozni azokat a szabályokat is, amelyek leváltás esetén biztosítják a befektetők védelmét.

V. FEJEZET

**A BEFEKTETÉSI TÁRSASÁGOKRA VONATKOZÓ
KÖTELEZETTSÉGEK**

1. SZAKASZ

A tevékenység megkezdésének feltételei

27. cikk

A befektetési társaság tevékenységének megkezdéséhez a befektetési társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai által megadott előzetes engedély szükséges.

A tagállamok meghatározzák a befektetési társaság kötelező jogi formáját.

A befektetési társaság létesítő okirat szerinti székhelye a befektetési társaság székhelye szerinti tagállamban van.

28. cikk

A befektetési társaságok az 1. cikk (2) bekezdésében említetteken túlmenően más tevékenységet nem folytathatnak.

29. cikk

(1) A nemzeti jogban megállapított egyéb általánosan alkalmazandó feltételek sérelme nélkül a befektetési társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai nem engedélyeznek olyan befektetési társaságot, amely nem bízott meg alapkezelő társaságot, kivéve, ha a befektetési társaság legalább 300 000 EUR indítókével rendelkezik.

Továbbá, ha a befektetési társaság nem bízott meg ezen irányelv alapján engedélyezett alapkezelő társaságot, a következő feltételek alkalmazandók:

- a) az engedély nem adható meg, kivéve, ha az engedélykérelemhez legalább a befektetési társaság szervezeti felépítését tartalmazó működési tervet mellékelnek;
- b) a befektetési társaság igazgatóinak jó hírnévvel rendelkező személyeknek kell lenniük, és megfelelő szakmai tapasztalattal kell rendelkezniük a befektetési társaság által végzett üzleti tevékenység területén, és ennek érdekében: az illetékes hatóságoknak haladéktalanul meg kell küldeni az igazgatók és az igazgatói tisztséget a későbbiekben betöltő személyek nevét; a befektetési társaság üzleti ügyeiben legalább két, a fenti követelményeknek megfelelő személynek kell döntenie; az igazgató olyan személyt jelent, aki a törvény vagy a létesítő okiratok értelmében jogosult a befektetési társaság képviselésére, illetve aki ténylegesen meghatározza a társaság üzletpolitikáját; és
- c) ha szoros kapcsolat áll fenn a befektetési társaság és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóságok csak abban az esetben adják meg az engedélyt, ha a szoros kapcsolatok felügyeleti funkcióik hatékony ellátását nem akadályozzák.

A befektetési társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai abban az esetben is elutasítják az engedélykérelmet, ha egy harmadik országban a befektetési társasággal szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre irányadó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések, illetve ezek végrehajtásának nehézségei akadályozzák a felügyeleti funkciók hatékony gyakorlását.

A befektetési társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai előírják, hogy a befektetési társaságok megküldjék a szükséges információkat.

(2) Amennyiben a befektetési társaság nem bízott meg alapkezelő társaságot, a befektetési társaságot a hiánytalan kérelem benyújtását követően hat hónapon belül tájékoztatják az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról. Az engedélykérelem elutasítását indokolni kell.

(3) A befektetési társaság az engedély megadását követően kezdheti meg tevékenységét.

(4) A befektetési társaság székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságai csak abban az esetben vonhatják vissza a befektetési társaságnak az ezen irányelv alapján kiállított engedélyt, ha a társaság:

- a) 12 hónap alatt nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedély felhasználásától, vagy több mint hat hónappal korábban megszüntette az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységét, kivéve, ha az érintett tagállam az ilyen esetekre az engedély érvénytelenségéről rendelkezett;
- b) hamis állításokkal vagy más szabálytalan eszközzel szerezte meg az engedélyt;
- c) többé nem felel meg az engedély kiadásának alapjául szolgáló feltételeknek;
- d) súlyosan vagy rendszeresen megsértette az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezéseket; vagy
- e) olyan esetekben, amelyekre a nemzeti jog az engedély visszavonásáról rendelkezik.

2. SZAKASZ

Működési feltételek

30. cikk

A 13. és 14. cikk értelemszerűen azokra a befektetési társaságokra vonatkozik, amelyek nem bíztak meg az irányelv szerinti engedéllyel rendelkező alapkezelő társaságot.

Az első bekezdésben említett cikkek alkalmazásában az „alapkezelő társaság” „befektetési társaságot” jelent.

A befektetési társaságok csak saját befektetési portfóliójuk eszközeit kezelhetik, és semmilyen körülmények között sem vállalhatnak megbízást harmadik személy eszközeinek kezelésére.

31. cikk

Minden befektetési társaság székhelye szerinti tagállam prudenciális szabályokat állapít meg, amelyeknek az ezen irányelv szerinti engedélyezett alapkezelő társaságot meg nem bízó befektetési társaságok mindenkor kötelesek eleget tenni.

A befektetési társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai – a befektetési társaság jellegére is tekintettel – különösen azt követelik meg, hogy a társaság megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokkal, az elektronikus adatfeldolgozás tekintetében ellenőrzési és biztonsági eljárásokkal és, különösen az alkalmazottak által lebonyolított egyéni tranzakciókra és a tőkebefektetés céljából vásárolt pénzügyi eszközökbe eszközölt befektetésekkel való rendelkezésre és azok kezelésére vonatkozóan megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokkal rendelkezzen, amelyek biztosítják legalább az alap részvételével vagy közreműködésével lebonyolított ügyletek eredetének, az azokban részt vevő feleknek, az ügylet jellegének, időpontjának és helyének utólagos visszakeresését és ellenőrzését, valamint azt, hogy a befektetési társaságok eszközeit a mindenkori működési szabályokkal vagy létesítő okirattal és hatályos jogi rendelkezésekkel összhangban fektetik be.

3. SZAKASZ

A letétkezelőre vonatkozó kötelezettségek

32. cikk

(1) A befektetési társaságok eszközeit a letétkezelőnek letéti őrzésre adják.

(2) A letétkezelő 34. cikkben említett felelősségét nem befolyásolja az a tény, hogy a letéti őrzés céljából kapott eszközök egy részét vagy egészét harmadik fél kezelésébe adta.

(3) A letétkezelő biztosítja:

- a) hogy a befektetési jegyeknek a befektetési társaság által vagy nevében végrehajtott értékesítése, visszavásárlása, visszaváltása vagy érvénytelenítése a jogszabályokkal és a befektetési társaság létesítő okirataival összhangban történik;
- b) hogy a befektetési társaság az eszközeit érintő ügyletek során az ellenértéket a szokásos határidőn belül kézhez kapja; és
- c) hogy a befektetési társaság bevételeit a jogszabályokkal és létesítő okirataival összhangban használják fel.

(4) A befektetési társaság székhelye szerinti tagállam dönthet úgy, hogy azok a területükön letelepedett befektetési társaságok, amelyek befektetési jegyeiket egy vagy több tőzsdére hivatalosan bejegyezték, és azokat kizárólag ezen, illetve ezeken a tőzsdéken keresztül forgalmazzák, nem kötelesek az ezen irányelv szerinti letétkezelőt igénybe venni.

Az ilyen befektetési társaságokra nem vonatkoznak a 76., 84. és 85. cikk rendelkezései. Ugyanakkor az ilyen befektetési társaságok eszközeinek értékelésére vonatkozó szabályokat az alkalmazandó nemzeti jogszabályokban vagy a társaságok létesítő okiratában rögzítik.

(5) A befektetési társaság székhelye szerinti tagállam dönthet úgy, hogy azok a területükön letelepedett befektetési társaságok, amelyek befektetési jegyeik legalább 80 %-át a létesítő okirataikban megnevezett egy vagy több tőzsdén forgalmazzák, nem kötelesek az ezen irányelv szerinti letétkezelőt igénybe venni, feltéve, hogy befektetési jegyeiket a forgalmazás szerinti tagállamok területén a tőzsdéken hivatalosan bejegyezték, és az ilyen befektetési társasággal esetlegesen a tőzsdéken kívül lebonyolított bármely ügyletet kizárólag tőzsdei árfolyamokon kötnek.

A befektetési társaság a létesítő okiratában megjelöli azt a forgalmazás helye szerinti országban levő tőzsdét, amelynek árfolyamait alapul veszi az adott országban a tőzsdén kívül kötött ügyletek ellenértékének meghatározásához.

A tagállamok kizárólag akkor élhetnek az első albekezdésben meghatározott eltéréssel, ha megítélésük szerint a befektetők megegyező védelemben részesülnek azoknak az ÁÉKBV-knek a befektetőivel, amelyek ezen irányelv szerint letétkezelőt vesznek igénybe.

Az e bekezdésben és a (4) bekezdésben említett befektetési társaságok kötelesek különösen:

- a) erre vonatkozó nemzeti jogszabályi rendelkezés hiányában létesítő okiratukban rögzíteni befektetési jegyeik nettóeszközérték-számítási módjait;
- b) piaci beavatkozással megakadályozni, hogy befektetési jegyeik tőzsdei értéke a nettó eszközértéktől 5 %-ot meghaladó mértékben eltérjen;
- c) legalább hetente kétszer meghatározni befektetési jegyeik nettó eszközértékét, és tájékoztatni erről az illetékes hatóságot, illetve legalább havonta kétszer közzétenni azt.

Havonta legalább két alkalommal független könyvvizsgálónak kell meggyőződnie arról, hogy a befektetési jegyek értéke a jogszabályokkal és a befektetési társaság létesítő okiratával összhangban kerül kiszámításra.

Ilyen alkalmakkor a könyvvizsgáló meggyőződik arról, hogy a befektetési társaság eszközeinek befektetése a jogszabályban és a befektetési társaság létesítő okiratában foglalt szabályok szerint történik.

(6) A tagállamok kötelesek tájékoztatni a Bizottságot arról, hogy melyek azok a befektetési társaságok, amelyek élnek a (4) és (5) bekezdés szerinti eltéréssel.

33. cikk

(1) A letétkezelő létesítő okirat szerinti székhelyének vagy letelepedési helyének a befektetési társasággal megegyező tagállamban kell lennie.

(2) A letétkezelő olyan intézmény lehet, amelyre prudenciális szabályozás vonatkozik, és folyamatos ellenőrzés alatt áll.

(3) A tagállamok határozzák meg azoknak a (2) bekezdésben említett intézményeknek a körét, amelyek letétkezelési tevékenység folytatására jogosultak.

(4) A letétkezelő lehetővé teszi, hogy az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai kérésükre megkaphassák mindazokat az adatokat, amelyeknek a letétkezelő kötelezettségei ellátása során jutott birtokába, és amelyek ahhoz szükségesek, hogy az illetékes hatóságok ellenőrizhessék az ezen irányelv szerinti követelmények ÁÉKBV általi betartását.

(5) Amennyiben az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam eltér az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól, a letétkezelő írásbeli megállapodást köt az alapkezelő társasággal a 32. cikkben és az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamban a letétkezelőkre vonatkozó más törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekben említett funkcióinak ellátásához szükségesnek ítélt információáramlás szabályozásáról.

(6) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el azon az intézkedéseket illetően, amelyeket a letétkezelőnek kell megtennie egy másik tagállamban letelepedett alapkezelő társaság által kezelt ÁÉKBV-vel kapcsolatos feladatainak teljesítéséhez, ideértve a letétkezelő és az alapkezelő társaság által az (5) bekezdéssel összhangban használandó típusmegállapodásban feltüntetendő adatokat is.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

34. cikk

A letétkezelő a befektetési társaság székhelye szerinti tagállam nemzeti joga szerint felel a befektetési társasággal és a befektetőkkel szemben minden olyan kárért, amely azok oldalán a letétkezelő indokolatlan kötelezettségzegése vagy kötelezettségei nem megfelelő teljesítése következtében merült fel.

35. cikk

(1) Ugyanaz a társaság nem járhat el egyszerre befektetési társaságként és letétkezelőként.

(2) Letétkezelési tevékenysége során a letétkezelő kizárólag a befektetők érdekében jár el.

36. cikk

A letétkezelő leváltásának feltételeit jogszabályban vagy a befektetési társaság létesítő okiratában kell rögzíteni, és meg kell határozni azokat a szabályokat is, amelyek leváltás esetére biztosítják a befektetők védelmét.

VI. FEJEZET

AZ ÁÉKBV EGYESÜLÉSE

1. SZAKASZ

Alapelv, engedélyezés és jóváhagyás

37. cikk

E fejezet alkalmazásában az ÁÉKBV kifejezés alatt annak befektetési részalapjai is értendők.

38. cikk

(1) A tagállamok az ebben a fejezetben meghatározott feltételek mellett és az ÁÉKBV 1. cikk (3) bekezdésében meghatározott alapítási módjától függetlenül engedélyezik a 2. cikk (1) bekezdésének q) és r) pontjában meghatározott, határokon átnyúló és hazai egyesüléseket, a 2. cikk (1) bekezdésének p) pontja szerinti egy vagy több egyesülési technikával összhangban.

(2) A 2. cikk (1) bekezdésének q) pontjában meghatározott, határokon átnyúló egyesülések tekintetében az egyesülési technikákat a beolvadó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam jogszabályai tartalmazzák.

A 2. cikk (1) bekezdésének r) pontjában meghatározott hazai egyesülések során alkalmazott egyesülési technikákat a letelepedés helye szerinti tagállam jogszabályai tartalmazzák.

39. cikk

(1) Az egyesülés a beolvadó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak előzetes engedélyéhez kötött.

(2) A beolvadó ÁÉKBV az alábbi információkat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére bocsátja:

- a) a beolvadó ÁÉKBV és az átvevő ÁÉKBV által megfelelően jóváhagyott, közös egyesülési tervezetet;
- b) ha az átvevő ÁÉKBV másik tagállamban letelepedett, tájékoztatójának aktuális változatát és a 78. cikkben említett kiemelt befektetői információkat;
- c) a beolvadó és az átvevő ÁÉKBV valamennyi letétkezelőjének nyilatkozata, amelyben a 41. cikkel összhangban igazolják, hogy ellenőrizték a 40. cikk (1) bekezdése a), f) és g) pontjában felsorolt adatokat az irányelv előírásainak és az alap szabályzatának vagy az ÁÉKBV-k létesítő okiratának való megfelelés szempontjából; és
- d) a tervezett egyesülésről a beolvadó ÁÉKBV és az átvevő ÁÉKBV által befektetőknek megadni tervezett információt.

Az információt úgy kell megadni, hogy mind a beolvadó, mind az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai azt hivatalos nyelvükön vagy nyelveiken, vagy az általuk jóváhagyott nyelven olvashassák.

(3) Ha az ügyirat kérelem elkészült, a beolvasó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul megküldik az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak a (2) bekezdésben említett adatokról készült másolatokat. A beolvasó és az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai is mérlegelik a javasolt egyesülés mind a beolvasó, mind az átvevő ÁÉKBV befektetőire gyakorolt potenciális hatását annak felmérése céljából, hogy a befektetők megfelelő tájékoztatásban részesülnek-e.

Ha a beolvasó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai szükségesnek tartják, írásban kérhetik a beolvasó ÁÉKBV befektetőinek szóló információ egyértelműbbé tételét.

Ha az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai szükségesnek ítélik, legfeljebb 15 munkanappal a (2) bekezdésben említett összes információ másolatának kézhezvétele után írásban kérhetik, hogy az átvevő ÁÉKBV módosítsa a befektetőinek nyújtandó tájékoztatást.

Ilyen esetben az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai jelezik elégedetlenségüket a beolvasó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai felé. Ezek az átvevő ÁÉKBV befektetőinek szóló, módosított tájékoztatás kézhezvétele után 20 napon belül tájékoztatják a beolvasó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait arról, hogy elégedettek-e azzal.

(4) A beolvasó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai az alábbi feltételek teljesülése esetén engedélyezik a tervezett egyesülést:

- a) a tervezett egyesülés teljesíti a 39–42. cikkben foglalt összes követelményt;
- b) az átvevő ÁÉKBV-t a 93. cikkel összhangban befektetési jegyeinek forgalmazása tekintetében minden olyan tagállamban bejelentették, ahol a beolvasó ÁÉKBV engedélyezett vagy azt a 93. cikkel összhangban a befektetési jegyei forgalmazása tekintetében bejelentették; és
- c) mind a beolvasó, mind az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai elégedettek a befektetőknek szóló információval és az átvevő ÁÉKBV illetékes hatóságai a (3) bekezdés negyedik albekezdése alapján nem jelezték elégedetlenségüket.

(5) Amennyiben a beolvasó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai az ügyiratot hiányosnak ítélik, a (2) bekezdésben említett információ kézhezvételét követő tíz munkanapon belül további információt kérhetnek.

A beolvasó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a hiánytalan információ benyújtásától számított 20 napon belül, a (2) bekezdéssel összhangban tájékoztatják a beolvasó ÁÉKBV-t az egyesülés engedélyezéséről vagy elutasításáról.

A beolvasó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai döntésükről értesítik az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(6) Az 57. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban a tagállamok az átvevő ÁÉKBV-k számára rendelkezhetnek az 52–55. cikktől való eltéréssről.

40. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a beolvasó és az átvevő ÁÉKBV közös egyesülési tervet készítsen.

A közös egyesülési terv az alábbi adatokat határozza meg:

- a) az egyesülés típusa és az érintett ÁÉKBV-k megjelölése;
- b) a tervezett egyesülés háttere és indokai;
- c) a tervezett egyesülés várható hatása mind a beolvasó, mind az átvevő ÁÉKBV befektetői tekintetében;
- d) az eszközöknek és adott esetben a kötelezettségeknek az átváltási arány kiszámításának a 47. cikk (1) bekezdésében említett időpontjában történő értékelésére vonatkozóan elfogadott feltételek;
- e) az átváltási arány számítási módszere;
- f) az egyesülés hatálybalépésének tervezett időpontja;
- g) az eszközök átruházására és a befektetési jegyek cseréjére alkalmazandó szabályok; és
- h) a 2. cikk (1) bekezdése p) pontjának ii. alpontja, valamint adott esetben a 2. cikk (1) bekezdése p) pontjának iii. alpontja alapján történő egyesülés esetén az alap szabályzata vagy az újonnan alapított átvevő ÁÉKBV létesítő okirata.

A illetékes hatóságok nem írhatják elő a közös egyesülési terv kiegészítését további adatokkal.

(2) A beolvasó ÁÉKBV és az átvevő ÁÉKBV dönthet úgy, hogy további elemeket foglal a közös egyesülési tervbe.

2. SZAKASZ

Harmadik fél általi ellenőrzés, befektetők tájékoztatása és a befektetők egyéb jogai

41. cikk

A tagállamok előírják, hogy a beolvasó és az átvevő ÁÉKBV letétkezelői ellenőrizzék a 40. cikk (1) bekezdésének a), f) és g) pontja szerinti adatok ezen irányelv előírásainak és az alap szabályzatának vagy az ÁÉKBV-k létesítő okiratának való megfelelését.

42. cikk

(1) A beolvasó ÁÉKBV-k székhelye szerinti tagállamok joga az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló, 2006. május 17-i 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban jóváhagyott letétkezelőt vagy független könyvvizsgálót bíz meg az alábbiak ellenőrzésével:

- a) az eszközöknek és adott esetben a kötelezettségeknek a 47. cikk (1) bekezdésében említett, az alkalmazandó átváltási arány kiszámításának időpontjában történő értékelésére vonatkozóan elfogadott feltételek;
- b) adott esetben a befektetési jegyenkénti készpénzkifizetés mértéke; és
- c) az átváltási arány számítási módszere, valamint ezen arány számításának a 47. cikk (1) bekezdésében említett időpontjában megállapított, tényleges átváltási arány.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a beolvasó ÁÉKBV jog szerinti könyvvizsgálói vagy az átvevő ÁÉKBV jog szerinti könyvvizsgálója független könyvvizsgálóknak minősülnek.

(3) Mind a beolvasó ÁÉKBV, mind az átvevő ÁÉKBV befektetői és megfelelő illetékes hatóságai számára kérésre térítésmentesen hozzáférhetővé kell tenni a független könyvvizsgáló, vagy – adott esetben – a letétkezelő jelentésének másolatát.

43. cikk

(1) A tagállamok előírják a beolvasó és az átvevő ÁÉKBV számára, hogy megfelelő és pontos tájékoztatást nyújtsanak a tervezett egyesülésről saját befektetőinek, lehetővé téve számukra, hogy kellő tájékozottsággal ítélik meg a javaslat saját befektetéseikre gyakorolt hatását.

(2) A beolvasó és az átvevő ÁÉKBV befektetőit csak azután kell tájékoztatni, hogy a beolvasó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a 39. cikk szerint engedélyezték a tervezett egyesülést.

A tájékoztatásnak a 45. cikk (1) bekezdésében említett pótdíjfizetés nélküli visszavásárlási vagy visszaváltási, vagy adott esetben átváltási kérelmek benyújtásának utolsó időpontja előtt legalább 30 nappal meg kell történnie.

(3) A beolvasó ÁÉKBV és az átvevő ÁÉKBV befektetőinek nyújtandó tájékoztatásnak megfelelő és pontos információt kell tartalmaznia tervezett egyesülésről, lehetővé téve számukra, hogy kellő tájékozottsággal értékelhessék az egyesülés befektetéseikre gyakorolt lehetséges hatását, valamint hogy a 44. és 45. cikk szerinti jogait gyakorolják.

A tájékoztatásnak az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a tervezett egyesülés háttere és indokai;

⁽¹⁾ HL L 157., 2006.6.9., 87. o.

b) a javasolt egyesülés lehetséges hatása a befektetőkre, beleértve – de nem kizárólagosan – a befektetési politika és stratégia tekintetében a lényeges különbségeket, a költségeket, a várt eredményt, a rendszeres beszámolókat és a teljesítmény lehetséges csökkenését, valamint adott esetben a befektetőkhöz intézett feltűnő figyelemfelhívást, amely szerint adóztatásuk az egyesülést követően változhat;

c) a befektetők tervezett egyesüléssel kapcsolatos különös jogai, beleértve – de nem kizárólagosan – a további információhoz való jutás jogát, kérésre a független könyvvizsgáló vagy a letétkezelő jelentésének másolatához történő hozzáférés jogát, valamint a jogot, hogy a 45. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint kérjék befektetési jegyeik térítésmentes visszavásárlását vagy visszaváltását, vagy adott esetben átváltását, továbbá e jog érvényesítésének végső határidejét;

d) a vonatkozó eljárási szempontok és az egyesülés hatálybalépésének tervezett időpontja; és

e) a 78. cikkben említett, az átvevő ÁÉKBV-kra vonatkozó kiemelt befektetői információk másolata.

(4) Ha a beolvasó vagy az átvevő ÁÉKBV-t a 93. cikkel összhangban bejelentették, a (3) bekezdésben említett tájékoztatást az érintett ÁÉKBV fogadó tagállamának hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén, vagy illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelven kell rendelkezésre bocsátani. A fordítás elvégzéséért a tájékoztatásra kötelezett ÁÉKBV felel. A fordításnak hűen kell tükröznie az eredeti tájékoztatás tartalmát.

(5) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyben meghatározza az (1) és (3) bekezdésben említett tájékoztatás részletes tartalmát, formátumát és rendelkezésre bocsátásának módját.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

44. cikk

Ha a tagállamok nemzeti joga előírja az ÁÉKBV-k egyesülésének befektetők általi jóváhagyását, a tagállamok biztosítják, hogy a befektetők közgyűlésén jelen lévő vagy képviselt befektetők ténylegesen leadott szavazatainak legfeljebb 75 %-ára legyen szükség a jóváhagyáshoz.

Az első bekezdés nem érinti a nemzeti jog határozatképességre vonatkozó előírásait. A tagállamok a határozatképességre vonatkozóan sem a határokon átnyúló egyesületek esetében nem írnak elő szigorúbb követelményeket, mint a hazai egyesületek esetében, sem az ÁÉKBV-k egyesülései esetén nem írnak elő szigorúbb követelményeket, mint a vállalatok egyesülései esetében.

45. cikk

(1) A tagállamok jogszabályai előírják, hogy mind a beolvadó, mind az átvevő ÁÉKBV befektetőinek joga van kérni befektetési jegyeiknek, az ÁÉKBV által a tőke kivonás fedezeteként visszatartott költségeken kívül térítésmentes visszavásárlását vagy visszaváltását, vagy ha lehetséges, egy másik, hasonló befektetési politikát folytató, és ugyanazon alapkezelő társaság vagy az alapkezelő társasággal közös vezetés vagy ellenőrzés által, illetve közvetlen vagy közvetett, jelentős befolyásoló részesedéssel kapcsolatban álló bármely más társaság által kezelt ÁÉKBV befektetési jegyeire való átváltását. Ez a jog attól az időponttól kezdve érvényes, hogy a beolvadó ÁÉKBV és az átvevő ÁÉKBV befektetőit a 43. cikkel összhangban tájékoztatják a tervezett egyesülésről, és a 47. cikk (1) bekezdésében említett átváltási arány kiszámításának időpontja előtt öt munkanappal szűnik meg.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül ÁÉKBV-k egyesülése esetén a 84. cikk (1) bekezdésétől eltérve a tagállamok engedélyezhetik az illetékes hatóságok számára, hogy a befektetési jegyek jegyzésének, visszavásárlásának vagy visszaváltásának az ideiglenes felfüggesztését kérjék vagy engedélyezzék, feltéve, hogy a felfüggesztést a befektetők védelme indokolja.

3. SZAKASZ

Költségek és hatálybalépés

46. cikk

Azokat az eseteket kivéve, amikor az ÁÉKBV alapkezelő társaságot nem bízott meg, a tagállamok biztosítják, hogy az egyesülés előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos jogi, tanácsadói vagy adminisztratív költségeket ne terheljék a beolvadó vagy az átvevő ÁÉKBV-t vagy azok bármely befektetőjét.

47. cikk

(1) Hazai egyesülések esetében a tagállamok jogszabályai határozzák meg az egyesülés hatálybalépésének napját, valamint a beolvadó ÁÉKBV befektetési jegyeinek az átvevő ÁÉKBV befektetési jegyeire történő cseréjénél alkalmazandó átváltási arány kiszámításának és adott esetben a készpénzkifizetések releváns nettó eszközértéke meghatározásának napját.

E dátumokat határokon átnyúló egyesülések esetében az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam jogszabályai határozzák meg. A tagállamok biztosítják, hogy adott esetben e dátumokat úgy határozzák meg, hogy azok az egyesülésnek az átvevő vagy a beolvadó ÁÉKBV befektetői általi jóváhagyása utáni időpontra essenek.

(2) Az egyesülés hatálybalépését az átvevő ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam jogszabályaiban előírt módon, minden megfelelő eszközzel közléstesszik, és a hatálybalépésről értesítik az átvevő és a beolvadó ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(3) Az (1) bekezdésben előírtak szerint hatályba lépett egyesülést nem lehet semmisnek nyilvánítani.

48. cikk

(1) A 2. cikk (1) bekezdése p) pontjának i. alpontja szerint lezajlott egyesülés az alábbi következményekkel jár:

- a) a beolvadó ÁÉKBV összes eszköze és kötelezettsége átszáll az átvevő ÁÉKBV-re, illetve adott esetben az átvevő ÁÉKBV letétkezelőjére;
- b) a beolvadó ÁÉKBV-k befektetői az átvevő ÁÉKBV befektetőivé válnak, és adott esetben a beolvadó ÁÉKBV-ben lévő befektetési jegyeik nettó eszközértékének legfeljebb 10 %-áig készpénzkifizetésre jogosultak; és
- c) a beolvadó ÁÉKBV az egyesülés hatálybalépésekor megszűnik.

(2) A 2. cikk (1) bekezdése p) pontjának ii. alpontja szerint lezajlott egyesülés az alábbi következményekkel jár:

- a) a beolvadó ÁÉKBV összes eszköze és kötelezettsége átszáll az újonnan alapított átvevő ÁÉKBV-re, illetve adott esetben az átvevő ÁÉKBV letétkezelőjére;
- b) a beolvadó ÁÉKBV befektetői az újonnan alapított átvevő ÁÉKBV befektetőivé válnak, és adott esetben a beolvadó ÁÉKBV-ben lévő befektetési jegyeik nettó eszközértékének legfeljebb 10 %-áig készpénzkifizetésre jogosultak; és
- c) a beolvadó ÁÉKBV az egyesülés hatálybalépésekor megszűnik.

(3) A 2. cikk (1) bekezdése p) pontjának iii. alpontja szerint lezajlott egyesülés az alábbi következményekkel jár:

- a) a beolvadó ÁÉKBV nettó eszközei átszállnak az átvevő ÁÉKBV-re vagy, adott esetben, az átvevő ÁÉKBV letétkezelőjére;
- b) a beolvadó ÁÉKBV befektetői az átvevő ÁÉKBV befektetőivé válnak; és
- c) a beolvadó ÁÉKBV kötelezettségei teljesítéséig továbbra is fennmarad.

(4) A tagállamok olyan eljárás létrehozásáról rendelkeznek, amelynek során az átvevő ÁÉKBV alapkezelő társasága visszaigazolja az átvevő ÁÉKBV letétkezelője számára, hogy az eszközök – és adott esetben a kötelezettségek – átruházása befejeződött. Amennyiben az átvevő ÁÉKBV nem bízott meg alapkezelő társaságot, az átvevő ÁÉKBV letétkezelőjének részére ő maga adja meg a visszaigazolást.

VII. FEJEZET

**AZ ÁÉKBV BEFEKTETÉSI POLITIKÁJÁRA VONATKOZÓ
KÖTELEZETTSÉGEK**

49. cikk

Amennyiben egy ÁÉKBV egynél több befektetési részalapról áll, e fejezet alkalmazásában minden részalapot önálló ÁÉKBV-nek kell tekinteni.

50. cikk

(1) Az ÁÉKBV befektetési csak az alábbiak közül egy vagy több elemből állhatnak:

- a) a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában meghatározott szabályozott piacon elfogadott vagy forgalmazott átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök;
- b) valamely tagállam más, rendszeresen működő, elismert, nyilvános és szabályozott piacon forgalmazott átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök;
- c) valamely harmadik ország tőzsdén hivatalosan jegyzett vagy annak más, rendszeresen működő, elismert, nyilvános és szabályozott piacon forgalmazott átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök, feltéve azonban, hogy a tőzsde vagy piac kiválasztását az illetékes hatóságok jóváhagyták, vagy jogszabály, az alap szabályzata, illetve a befektetési társaság létesítő okirata rögzítette;
- d) a közelmúltban kibocsátott átruházható értékpapírok, feltéve, hogy:
 - i. a kibocsátási feltételek kötelezettségvállalást tartalmaznak arra nézve, hogy a kibocsátó kezdeményezi az értékpapírok hivatalos tőzsdei vagy más, rendszeresen működő, elismert, nyilvános és szabályozott piacra történő bevezetését, feltéve, hogy a tőzsde vagy piac kiválasztását az illetékes hatóságok jóváhagyták, vagy jogszabály, az alap szabályzata, illetve a befektetési társaság létesítő okirata rögzítette; és
 - ii. az i. alpontban említett bevezetés a kibocsátástól számított egy éven belül megtörténik;
- e) az ezen irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV befektetési jegyei vagy az 1. cikk (2) bekezdése a) és b) pontjának értelmében engedélyezett egyéb kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyei, függetlenül attól, hogy egy tagállamban letelepedettek-e vagy sem, feltéve, hogy:
 - i. az ilyen egyéb kollektív befektetési vállalkozások engedélyezésének alapjául szolgáló jogszabályok előírják, hogy ezeknek a vállalkozásoknak olyan felügyelet hatálya alatt kell állniuk, amely az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak megítélése szerint egyenértékű a közösségi jogban meghatározott felügyelettel, és a hatóságok közötti megfelelő együttműködés biztosított;

ii. az egyéb kollektív befektetési vállalkozások befektetőinek védelme egyenértékű egy ÁÉKBV befektetői számára biztosított védelemmel, és az eszközök elkülönített módon való kezelésére, a hitelfelvételre, a kölcsönnyújtásra, valamint az átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök fedezetlen vásárlásaira vonatkozó szabályok megegyeznek ezen irányelv követelményeivel;

iii. az egyéb kollektív befektetési vállalkozások tevékenységéről félévenként és évenként beszámolók készülnek, az eszközök és források, a bevétel és az elszámolási időszakban végzett tevékenységek értékelésének érdekében; és

iv. az ÁÉKBV vagy a másik, akvizícióra előirányzott kollektív befektetési vállalkozás eszközeinek – az e vállalkozások alapszabálya vagy létesítő okiratával összhangban – összességében legfeljebb 10 %-át lehet befektetni más ÁÉKBV vagy más kollektív befektetési vállalkozás befektetési jegyeibe;

f) a hitelintézeteknél elhelyezett, látra szóló vagy felmondható, legfeljebb 12 hónapos lejáratú betétek, feltéve, hogy a hitelintézet létesítő okirat szerinti székhelye egy tagállam területén található, vagy, ha a hitelintézet székhelye egy harmadik ország területén található, feltéve, hogy a hitelintézet olyan prudenciális szabályok hatálya alá tartozik, amelyek az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak megítélése szerint egyenértékűek a közösségi jogban megállapított szabályokkal;

g) az a), b) és c) pontban említett szabályozott piacon forgalmazott származékos pénzügyi eszközök, beleértve az ezekkel egyenértékű készpénz-elszámolású eszközöket vagy tőzsdén kívüli származékos pénzügyi eszközök (OTC származékok), feltéve, hogy:

i. a származékos eszköz alapjai az ezen bekezdés hatálya alá tartozó olyan pénzügyi indexek, kamatlábak, devizaárfolyamok vagy valuták, amelyekbe az ÁÉKBV az alapszabály vagy a létesítő okirat befektetési célkitűzései értelmében befektethet;

ii. az OTC származékos ügyletekben részt vevő ügyletek prudenciális felügyelet hatálya alatt álló és az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett kategóriákba tartozó intézmények; és

iii. az OTC származékok megbízható és ellenőrizhető napi értékelés hatálya alatt állnak és az ÁÉKBV kezdeményezésére egy ellentételező ügylettel bármikor tisztességes piaci árban eladhatók, felszámolhatók vagy lezárhatók; vagy

h) a 2. cikk (1) bekezdése o) pontjának hatálya alá tartozó, nem szabályozott piacon forgalmazott pénzügyi eszközök, ha a maga a kibocsátás vagy a kibocsátó a befektetők és megtakarítások védelme érdekében szabályozott, feltéve, hogy:

- i. ezeknek a pénzügyi eszközöknek a kibocsátója vagy garanciavállalója egy központi, regionális vagy helyi hatóság, vagy egy tagállam központi bankja, az Európai Központi Bank, a Közösség vagy az Európai Beruházási Bank, harmadik ország vagy szövetségi állam esetében a szövetséget alkotó tagok valamelyike, vagy olyan nemzetközi közjogi szerv, amelynek egy vagy több tagállam is tagja;
- ii. ezeket a pénzügyi eszközöket olyan vállalkozás bocsátotta ki, amelynek valamely értékpapírját az a), b) vagy c) pontban említett szabályozott piacokon forgalmazzák;
- iii. ezeknek a pénzügyi eszközöknek a kibocsátója vagy garanciavállalója egy olyan jogalany, amely a közösségi jogban megállapított feltételeknek megfelelő prudenciális felügyelet hatálya alatt áll, vagy olyan jogalany, amely az illetékes hatóságok megítélése szerint legalább a közösségi jogban megállapított prudenciális szabályokkal egyenértékű szabályok hatálya alatt áll és azoknak megfelel; vagy
- iv. a pénzügyi eszközöket az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett kategóriákhoz tartozó egyéb testületek bocsátották ki, feltéve, hogy az ilyen értékpapírokba történő befektetésekre olyan befektetővédelmi intézkedések vonatkoznak, amelyek egyenértékűek az i., ii. vagy iii. pontban meghatározott védelemmel, és feltéve, hogy a kibocsátó olyan társaság, amelynek saját tőkéje és eredménytartaléka legalább 10 000 000 EUR, és amely a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban bemutatja és közzéteszi éves pénzügyi beszámolóit, olyan jogalany, amely egy olyan vállalkozáscsoporton belül, amelynek egy vagy több tagja tőzsdére bevezetett gazdasági társaság vagy intézmény, kifejezetten a csoport finanszírozásával foglalkozik, vagy olyan jogalany, amely banki likviditási keretből részesülő értékpapírrá alakított eszközök finanszírozását végzi.

(2) Az ÁÉKBV azonban:

- a) eszközeinek legfeljebb 10 %-át fektetheti az (1) bekezdésben nem említett átruházható értékpapírokba vagy pénzügyi eszközökbe; vagy
- b) nem vásárolhat sem nemesfémeket, sem nemesfémeket megtestesítő okiratokat.

Az ÁÉKBV-k rendelkezhetnek járulékos likvid eszközökkel.

(3) A befektetési társaságok jogosultak olyan ingó és ingatlan vagyontárgyakat megvásárolni, amelyek közvetlenül szükségessé teszi tevékenységük folytatásához.

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

51. cikk

(1) Az alapkezelő vagy befektetési társaságnak olyan kockázatkezelő eljárást kell alkalmaznia, amely bármikor lehetővé teszi a pozíciók kockázatának és azoknak a portfólió teljes kockázatához való hozzájárulásának nyomon követését és mérését.

Az említett társaságnak eljárást kell alkalmaznia az OTC származékok értékének pontos és független méréséhez.

A társaságnak rendszeresen közölnie kell a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival a származékos eszközök típusait, a kockázatok, a mennyiségi korlátok és a kezelésében lévő minden egyes ÁÉKBV vonatkozásában a származékos eszközökkel lebonyolított ügyletekkel kapcsolatos kockázatok becsléséhez kiválasztott módszereket.

(2) A tagállamok engedélyezhetik az ÁÉKBV számára, hogy a tagállamok által megállapított feltételekkel és korlátok között alkalmazza az átruházható értékpapírokra és pénzügyi eszközökre vonatkozó technikákat és eszközöket, feltéve, hogy az ilyen technikák és eszközök a hatékony portfóliókezelést szolgálják.

Amennyiben ezek a műveletek származékos eszközök felhasználását érintik, ezeknek a feltételeknek és korlátoknak meg kell felelniük az ezen irányelvben megállapított rendelkezéseknek.

Az ilyen műveletek semmilyen körülmények között sem lehet az a következménye, hogy az ÁÉKBV eltér az alapszabályban, létesítő okiratban vagy tájékoztatóban megfogalmazott befektetési célkitűzéseitől.

(3) Egy ÁÉKBV köteles biztosítani, hogy a származékos eszközökre vonatkozó átfogó kockázata ne haladja meg portfóliójának teljes nettó értékét.

A kockázat számítása során figyelembe kell venni a tevékenységek alapjául szolgáló eszközök piaci értékét, az ügyletben részt vevő másik fél kockázatát, a jövőben esedékes piaci mozgásokat és a pozíciók felszámolására rendelkezésre álló időt. Ezt a harmadik és negyedik albekezdésre is alkalmazandó.

Az ÁÉKBV befektetési politikájának részeként és az 52. cikk (5) bekezdésében megállapított korlátokon belül befektethet származékos pénzügyi eszközökbe, feltéve, hogy az ügyletek alapjául szolgáló eszközök kockázata összességében nem haladja meg az 52. cikkben megállapított befektetési korlátokat. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben egy ÁÉKBV indexhez kötött pénzügyi származékos eszközökbe fektet, ezeket a befektetéseket az 52. cikkben megállapított korlátok alkalmazásában nem kell összevonni.

Amennyiben egy átruházható értékpapír vagy pénzügyi eszköz származékos eszközt tartalmaz, a származékos eszközt e cikk követelményeinek teljesítésekor figyelembe kell venni.

(4) A 116. cikk sérelme nélkül a Bizottság 2010. július 1-jéig végrehajtási intézkedéseket fogad el az alábbiak meghatározása érdekében:

- a) az alapkezelő társaság által az (1) bekezdés első albekezdésével összhangban alkalmazott kockázatkezelési folyamat megfelelőségének felmérésére vonatkozó kritériumok;
- b) az OTC származékos ügyletek értékének pontos és független meghatározására vonatkozó részletes szabályok; és

- c) az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett információ tartalmára és az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai számára történő közlésekor követendő eljárásra vonatkozó részletes szabályok.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

52. cikk

(1) Az ÁÉKBV:

- a) eszközeinek legfeljebb 5 %-át fektetheti be ugyanazon kibocsátó által kibocsátott átruházható értékpapírokba vagy pénzügyi eszközökbe; vagy
- b) eszközeinek legfeljebb 20 %-át fektetheti egyazon intézmény betéeteibe.

Az ÁÉKBV-nek egy OTC származékos ügyletben a részt vevő másik féllel szembeni kockázata nem lehet nagyobb:

- a) az eszközök 10 %-ánál, amennyiben az ügyletben részt vevő másik fél egy, az 50. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett hitelintézet; vagy
- b) minden más esetben az eszközök 5 %-ánál.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés első albekezdésében megállapított 5 %-os korlátot legfeljebb 10 %-ra emelhetik. Azonban ha így rendelkeznek, az átruházható értékpapírok és a pénzügyi eszközök összértéke azoknál a kibocsátóknál, amelyeknél az ÁÉKBV által történő befektetések értéke egyenként meghaladja az ÁÉKBV eszközeinek 5 %-át, nem haladja meg az ÁÉKBV eszközök értékének 40 %-át. A korlátozás nem vonatkozik a prudenciális felügyelet alatt álló pénzintézetekben elhelyezett betétekre és az ezekkel az intézetekkel lebonyolított OTC származékos ügyletekre.

Az (1) bekezdésben meghatározott egyéni korlátoktól függetlenül, az ÁÉKBV nem vonhatja össze egy intézményben az alábbiak bármelyikét, e befektetéssel ÁÉKBV eszközei 20 %-ot meghaladó mértékben csoportosulnának egy intézményben:

- a) az intézmény által kibocsátott átruházható értékpapírokba vagy pénzügyi eszközökbe történő befektetések;
- b) az intézménynél elhelyezett betétek; vagy
- c) az intézménnyel végrehajtott OTC származékos ügyletekből eredő kockázatok.

(3) A tagállamok legfeljebb 35 %-ra növelhetik az (1) bekezdés első albekezdésében megállapított 5 %-os korlátot abban az esetben, ha az átruházható értékpapírok vagy pénzügyi eszközök kibocsátója vagy garanciavállalója tagállam, annak helyi hatóságai, harmadik ország vagy olyan nemzetközi közjogi szerv, amelynek egy vagy több tagállam is tagja.

(4) A tagállamok legfeljebb 25 %-ra növelhetik az (1) bekezdés első albekezdésében megállapított 5 %-os korlátot olyan kötvények esetében, amelyeknek a kibocsátója valamely tagállamban létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező és jogszabálynál fogva a kötvénytulajdonosok érdekeinek védelmére létrehozott különleges állami felügyelet hatálya alatt álló hitelintézet. Az ilyen kötvények kibocsátásából befolyt összegeket a jogszabályokkal

összhangban olyan eszközökbe kell befektetni, amelyek a kötvények futamideje alatt mindvégig alkalmasak a kötvényekhez rendelt követelések kielégítésére, és amelyeket a kibocsátó csődje esetén első helyen a tőke visszatérítésére és a felhalmozott kamat kifizetésére kell felhasználni.

Amennyiben egy ÁÉKBV eszközeinek több mint 5 %-át az első albekezdésben említett és egyazon kibocsátó által kibocsátott kötvényekbe fekteti, e befektetéseknek összértéke nem haladhatja meg az ÁÉKBV eszközértékének 80 %-át.

A tagállamok megküldik a Bizottságnak a kötvények első albekezdésben említett kategóriáinak jegyzékét, valamint azon engedélyezett kibocsátók kategóriáinak jegyzékét, amelyek az ugyanabban az albekezdésben említett jogszabályok és felügyeleti megállapodások értelmében jogosultak az e cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő kötvények kibocsátására. Ezekhez a jegyzékekhez a felkínált biztosítékok jellegét meghatározó feljegyzést kell mellékelni. A Bizottság haladéktalanul továbbítja ezeket az információkat és az általa szükségesnek vélt észrevételeket a többi tagállamnak, valamint nyilvánosságra hozza ezeket az információkat. Az ilyen tájékoztatás a 112. cikk (1) bekezdésében említett európai értékpapír-bizottság keretein belüli véleménycsere tárgyát képezheti.

(5) A (3) és (4) bekezdésben említett átruházható értékpapírokat és pénzügyi eszközöket a (2) bekezdésben említett 40 %-os korlát alkalmazásában nem kell figyelembe venni.

Az (1)–(4) bekezdésben előírt korlátokat nem lehet összevonni, így az ugyanazon kibocsátó által kibocsátott átruházható értékpapírokba és pénzügyi eszközökbe, illetve az ilyen vállalkozásnál elhelyezhető betétekbe és származékos eszközökbe az (1)–(4) bekezdéssel összhangban történő befektetések nem haladhatják meg az ÁÉKBV eszközeinek 35 %-át.

Az olyan társaságok, amelyek a 83/349/EGK irányelvben meghatározott összevont (konszolidált) éves beszámoló elkészítése szempontjából vagy az elfogadott nemzetközi számviteli szabályokkal összhangban egy vállalkozáscsoporthoz tartoznak, az e cikkben említett korlátok számítása céljából egy jogalanynak minősülnek.

A tagállamok egy 20 %-os korlát erejéig engedélyezhetnek halmozott befektetést ugyanazon vállalkozáscsoport átruházható értékpapíraiba és pénzügyi eszközeibe.

53. cikk

(1) Az 56. cikkben megállapított korlátok sérelme nélkül a tagállamok legfeljebb 20 %-ra emelhetik az 52. cikkben megállapított korlátokat az egyazon kibocsátó által kibocsátott részvényekbe és/vagy kötvényekbe történő befektetések esetében, amennyiben az alapszabály vagy a létesítő okirat értelmében az ÁÉKBV befektetési politikájának célja bizonyos, az illetékes hatóságok által elfogadott részvény- vagy kötvényindex összetételének leképpezése, az alábbi elvek alapján:

- a) az index összetétele kellő mértékben diverzifikált;
- b) az index megfelelő viszonyítási eszközt jelent azon a piacon, amelyre vonatkozik; és
- c) azt megfelelő módon közzéteszik.

(2) A tagállamok legfeljebb 35 %-ra növelhetik az (1) bekezdésben megállapított korlátot, amennyiben ezt rendkívüli piaci viszonyok indokolják, különösen olyan szabályozott piacokon, ahol egyes átruházható értékpapírok vagy pénzügyi eszközök szerepe erőteljesen meghatározó. E megemelt korlátnak megfelelő befektetés csak egy kibocsátónak engedélyezhető.

54. cikk

(1) Az 52. cikktől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik az ÁÉKBV-nek, hogy a kockázatmegosztás elvével összhangban eszközeinek akár 100 %-át olyan, különböző átruházható értékpapírokba és pénzügyi eszközökbe fektesse, amelyeknek kibocsátója vagy garanciavállalója valamely tagállam, annak egy vagy több helyi hatósága, egy harmadik ország, illetve olyan nemzetközi szervezet, amelynek egy vagy több tagállam a tagja.

Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai kizárólag akkor engedélyezhetik a fenti eltérést, ha megítélésük szerint az ÁÉKBV befektetői az 52. cikkben foglalt mértéket teljesítő ÁÉKBV-k befektetőivel azonos védelemben részesülnek.

Az ilyen ÁÉKBV-nek legalább hat különböző kibocsátásból származó értékpapírral kell rendelkeznie úgy, hogy az egy kibocsátásból származó értékpapírok összes eszközeinek legfeljebb 30 %-át tehetik ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett ÁÉKBV-nek az alap szabályzatában vagy a befektetési társaság létesítő okiratában kifejezetten meg kell neveznie azokat az értékpapírokat kibocsátó vagy értékpapírokra garanciát vállaló tagállamokat, helyi hatóságokat vagy azon nemzetközi közjogi szervezeteket, amelyeknek értékpapíraiba eszközeinek több mint 35 %-át kívánja befektetni.

Az alap erre vonatkozó szabályzatát vagy a létesítő okiratokat az illetékes hatóságoknak jóvá kell hagyniuk.

(3) Az (1) bekezdésben említett minden egyes ÁÉKBV tájékoztatójának és forgalmazási közleményének szembevető módon olyan nyilatkozatot kell tartalmaznia, amelyben felhívja a figyelmet a fenti engedélyre és feltünteti azokat a tagállamokat, helyi hatóságokat vagy nemzetközi közjogi szervezeteket, amelyeknek értékpapíraiba eszközeinek több mint 35 %-át fektette be vagy kívánja befektetni.

55. cikk

(1) Az ÁÉKBV részesedést szerezhet az ÁÉKBV vagy az 50. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett egyéb kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeiben, feltéve, hogy eszközeinek legfeljebb 10 %-át fekteti egyetlen ÁÉKBV vagy más kollektív befektetési vállalkozás befektetési jegyeibe. A tagállamok ezt a korlátot legfeljebb 20 %-ra növelhetik.

(2) Az egyéb kollektív befektetési vállalkozások (nem ÁÉKBV) befektetési jegyeibe történő befektetések összességében nem haladhatják meg az ÁÉKBV eszközeinek 30 %-át.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ÁÉKBV vagy egyéb kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeinek megszerzése során az ÁÉKBV az 52. cikkben megállapított korlátok tekintetében ne vonja össze az ÁÉKBV vagy egyéb kollektív befektetési vállalkozások eszközeit.

(3) Amennyiben egy ÁÉKBV egy másik ÁÉKBV vagy kollektív befektetési vállalkozás befektetési jegyeibe fektet be, és ezeket közvetlenül vagy meghatalmazás alapján ugyanaz az alapkezelő társaság, vagy hozzá közös irányításon vagy ellenőrzésen, illetve közvetlen vagy közvetett, jelentős részesedéssel keresztül kapcsolódó másik társaság kezeli, ez az alapkezelő társaság vagy másik társaság nem számíthat fel semmilyen jegyzési vagy visszavásárlási díjat azokért a befektetésekért, amelyeket az ÁÉKBV egy másik ÁÉKBV vagy kollektív befektetési vállalkozás befektetési jegyeibe eszközöl.

Az az ÁÉKBV, amely eszközeinek jelentős hányadát más ÁÉKBV vagy kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeibe fekteti, tájékoztatóban köteles közölni azoknak a kezelési díjnak a legmagasabb összegét, amelyet magának az ÁÉKBV-nek, illetve annak a másik ÁÉKBV-nek vagy kollektív befektetési vállalkozásnak, ahová befektetni kíván, felszámíthat. Éves beszámolóban köteles jelezni magának az ÁÉKBV-nek, illetve annak a másik ÁÉKBV-nek vagy kollektív befektetési vállalkozásnak felszámított kezelési díjak arányának legnagyobb mértékét, amelybe befektet.

56. cikk

(1) Az a befektetési társaság vagy alapkezelő társaság, amely az általa kezelt és az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi közös alappal kapcsolatban eljár, nem szerezhet olyan szavazásra jogosító részvényt, amely jelentős befolyás gyakorlását tenné lehetővé a kibocsátó ügyvezetésére.

A további koordináció megvalósulásáig a tagállamok figyelembe veszik a többi tagállam jogszabályaiban az első albekezdésben leírt alapelvet meghatározó vonatkozó szabályokat.

(2) Az ÁÉKBV nem szerezhet meg többet, mint:

- a) azonos kibocsátó szavazásra nem jogosító részvényeinek 10 %-át;
- b) azonos kibocsátó hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjainak 10 %-át;
- c) egy ÁÉKBV vagy az 1. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti egyéb kollektív befektetési vállalkozás jegyeinek 25 %-át; vagy
- d) azonos kibocsátó intézmény pénzügyi eszközeinek 10 %-át.

A b), c) és d) pontban meghatározott korlátok a megszerzés időpontjában figyelmen kívül hagyhatók, ha a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vagy pénzügyi eszközök bruttó összege vagy a kibocsátandó értékpapírok nettó összege ebben az időpontban nem meghatározható.

(3) A tagállamok eltekinthetnek az (1) és (2) bekezdés alkalmazásától:

- a) a tagállam vagy annak helyi hatóságai által kibocsátott vagy garantált átruházható értékpapírok és pénzüpi eszközök vonatkozásában;
- b) a harmadik ország által kibocsátott vagy garantált átruházható értékpapírok és pénzüpi eszközök vonatkozásában;
- c) olyan nemzetközi közjogi szervezetek által kibocsátott átruházható értékpapírok és pénzüpi eszközök vonatkozásában, amelyeknek egy vagy több tagállam a tagja;
- d) valamely ÁÉKBV-nek egy harmadik országban bejegyzett olyan társaságban szerzett részvényeinek vonatkozásában, amely az eszközzeit elsősorban az adott országban alapító okirat szerinti székhellyel rendelkező kibocsátó testületek értékpapírjaiba fekteti be, amennyiben az adott ország törvényei értelmében az ilyen részvénytulajdon az egyetlen lehetséges módja, az ÁÉKBV az adott ország kibocsátóinak értékpapírjaiba befektessen; vagy
- e) a befektetési társaság vagy befektetési társaságok azon leányvállalatok tőkéjében fennálló részvénytulajdona vonatkozásában, amelyek a leányvállalatok letelepedése szerinti országban csak és kizárólag a befektetési társaság vagy társaságok számára, a befektetési jegy jogosultjai megbízása alapján, ezek nevében végzendő befektetési jegy visszavásárlásokkal kapcsolatban folytatnak befektetési alap-kezelői, tanácsadói vagy forgalmazói tevékenységet.

Az e bekezdés első albekezdésének d) pontjában említett eltérés csak akkor alkalmazható, ha a harmadik ország területén lévő társaság befektetési politikája megfelel az 52. és 55. cikkben, valamint e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott korlátoknak. Az 52. és 55. cikkben meghatározott korlátok túllépése esetén az 57. cikk rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.

57. cikk

(1) Az ÁÉKBV az eszközeinek részét képező átruházható értékpapírokhoz vagy pénzüpi eszközökhöz rendelt jegyzési jogok gyakorlása során nem köteles eleget tenni az e fejezetben megállapított korlátoknak.

A kockázatmegosztás elvének érvényesítése mellett a tagállamok a közelmúltban engedélyezett ÁÉKBV számára az engedély kiállítását követő hat hónapig engedélyezhetik az 52–55. cikktől való eltérést.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott korlátoknak az ÁÉKBV ellenőrzési körén kívül eső okból vagy a jegyzési jogok gyakorlása miatti túllépése esetén az adott ÁÉKBV – befektetői érdekeinek megfelelő figyelembevételével – eladási ügyletei tekintetében kiemelt célként kezeli a helyzet orvoslását.

VIII. FEJEZET

MASTER-FEEDER STRUKTÚRÁK

1. SZAKASZ

Hatály és jóváhagyás

58. cikk

(1) A „feeder-ÁÉKBV” olyan ÁÉKBV vagy annak egy olyan részalapja, amely az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontjától, az 50., 52. és 55. cikktől és az 56. cikk (2) bekezdésének c) pontjától eltérve eszközeinek legalább 85 %-át másik ÁÉKBV vagy annak részalapja (master-ÁÉKBV) befektetési jegyeibe fektetheti.

(2) A feeder-ÁÉKBV eszközeinek legfeljebb 15 %-át tarthatja az alábbiak közül egy vagy több formában:

- a) járulékos likvid eszközök az 50. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban;
- b) csak fedezeti céllal használható származékos pénzügyi eszközök az 50. cikk (1) bekezdésének g) pontjával és az 51. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban;
- c) olyan ingó és ingatlan vagyontárgyak, amelyek közvetlenül szükségesek az üzleti tevékenység folytatásához, ha a feeder-ÁÉKBV befektetési társaság.

Az 51. cikk (3) bekezdésének megfelelően a feeder-ÁÉKBV kiszámítja a származékos pénzügyi eszközökkel szembeni teljes kockázatát, a saját, az első albekezdés b) pontja szerinti közvetlen kockázatát a következőkkel összesítve:

- a) a master-ÁÉKBV-nek a származékos pénzügyi eszközökkel szembeni tényleges kockázata, a feeder-ÁÉKBV master-ÁÉKBV-be való befektetésének arányában; vagy
- b) a master-ÁÉKBV-nek a származékos pénzügyi eszközökkel szembeni potenciális maximális teljes kockázata, amelyről a master-ÁÉKBV alap szabályzata vagy létesítő okirata rendelkezik, a feeder-ÁÉKBV master-ÁÉKBV-be való befektetésének arányában.

(3) A „master-ÁÉKBV” olyan ÁÉKBV vagy annak egy olyan részalapja, amely:

- a) legalább egy feeder-ÁÉKBV befektetővel rendelkezik;
- b) ő maga nem feeder-ÁÉKBV; és
- c) nem rendelkezik feeder-ÁÉKBV befektetési jegyekkel.

(4) A master-ÁÉKBV-re a következő eltérések alkalmazandók:

- a) ha a master-ÁÉKBV legalább két feeder-ÁÉKBV befektetővel rendelkezik, akkor az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontja és a 3. cikk b) pontja nem alkalmazandó, ami lehetővé teszi a master-ÁÉKBV számára a más befektetőktől történő tőkeszerzést;

- b) ha a master-ÁÉKBV nem szerez a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban tőkét, de abban a tagállamban egy vagy több feeder-ÁÉKBV-je van, a XI. fejezet és a 108. cikk (1) bekezdésének második albekezdése nem alkalmazandó.

59. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a feeder-ÁÉKBV-nek az 55. cikk (1) bekezdése szerinti, a más ÁÉKBV-be történő befektetés vonatkozásában alkalmazandó korlátot meghaladó, egy adott master-ÁÉKBV-be történő befektetéséhez a feeder-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak előzetes jóváhagyása szükséges.

(2) A feeder-ÁÉKBV-t a hiánytalan kérelem benyújtását követő 15 napon belül értesíteni kell arról, hogy az illetékes hatóságok engedélyezték-e a feeder-ÁÉKBV befektetését a master-ÁÉKBV-be.

(3) A feeder-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megadják az engedélyt, ha a feeder-ÁÉKBV, annak letétkezelője és könyvvizsgálója, valamint a master-ÁÉKBV az e fejezetben meghatározott összes követelménynek megfelel. E célból a feeder-ÁÉKBV az alábbi dokumentumokat benyújtja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak:

- a) a feeder- és a master-ÁÉKBV létesítő okirata vagy szabályzata;
- b) a feeder- és a master-ÁÉKBV tájékoztatója és a 78. cikkben említett kiemelt befektetői információk;
- c) a 60. cikk (1) bekezdésében említett, a feeder- és a master-ÁÉKBV közötti megállapodás vagy belső üzletviteli szabályzat;
- d) adott esetben a 64. cikk (1) bekezdésében említett, a befektetőknek szóló információ;
- e) ha a master-ÁÉKBV és a feeder-ÁÉKBV eltérő letétkezelővel rendelkezik, a 61. cikk (1) bekezdésében említett, letétkezelők közötti információmegosztási megállapodás;
- f) ha a master-ÁÉKBV és a feeder-ÁÉKBV eltérő könyvvizsgálóval rendelkezik, a 62. cikk (1) bekezdésében említett, könyvvizsgálók közötti információmegosztási megállapodás.

Ha a feeder-ÁÉKBV a master-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban telepedett le, akkor a feeder-ÁÉKBV a master-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai által arra vonatkozóan kiadott igazolást is benyújtja, hogy a master-ÁÉKBV olyan ÁÉKBV vagy olyan ÁÉKBV részalapja, amely teljesíti az 58. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott feltételeket. A dokumentumokat a feeder-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén, vagy annak illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelven kell benyújtani.

2. SZAKASZ

A feeder- és a master-ÁÉKBV-re vonatkozó közös rendelkezések

60. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a master-ÁÉKBV minden olyan dokumentumot és információt megadjon a feeder-ÁÉKBV számára, amelyre az utóbbinak az irányelvben meghatározott követelmények teljesítéséhez szüksége van. E célból a feeder-ÁÉKBV megállapodást köt a master-ÁÉKBV-vel.

A feeder-ÁÉKBV a master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe az 55. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazandó korlátot meghaladó mértékben addig nem fektet be, amíg az első albekezdésben említett megállapodás hatályba nem lép. Ezt a megállapodást kérésre és díjmentesen minden befektető számára rendelkezésre kell bocsátani.

Abban az esetben, ha a master- és feeder-ÁÉKBV-t ugyanazon alapkezelő társaság kezeli, a megállapodás helyettesíthető olyan belső üzleti szabállyal, amely biztosítja a jelen bekezdésben meghatározott követelmények érvényesülését.

(2) A master- és a feeder-ÁÉKBV megteszik a megfelelő intézkedéseket nettó eszközérték számításának és közzétételének időbeli összehangolására annak érdekében, hogy befektetési jegyeikben elkerülhető legyen a piaci időzítés, megelőzve az arbitrázs lehetőségét.

(3) A 84. cikk sérelme nélkül, ha a master-ÁÉKBV saját kezdeményezésére vagy az illetékes hatóságok kérésére ideiglenesen felfüggeszti befektetési jegyei visszavásárlását, visszaváltását vagy jegyzését, a 84. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételektől eltérően a master-ÁÉKBV minden feeder-ÁÉKBV-je is jogosult felfüggeszteni befektetési jegyei visszavásárlását, visszaváltását vagy jegyzését, a master-ÁÉKBV által alkalmazott időszakokkal megegyező időszakra.

(4) A master-ÁÉKBV megszűnése esetén a feeder-ÁÉKBV-t is meg kell szüntetni, kivéve, ha a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai jóváhagyják:

- a) a feeder-ÁÉKBV eszközei legalább 85 %-ának befektetését egy másik master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe; vagy
- b) az alap szabályzatának vagy a létesítő okiratnak a módosítását, amelynek révén a feeder-ÁÉKBV átalakulhat olyan ÁÉKBV-vé, amely nem feeder-ÁÉKBV.

A kötelező megszüntetésre vonatkozó egyedi nemzeti rendelkezések sérelme nélkül a master-ÁÉKBV megszüntetésére csak három hónappal azt követően kerülhet sor, hogy a master-ÁÉKBV az összes befektetőt és a feeder-ÁÉKBV-k székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait tájékoztatta a kötelező erejű megszüntető döntésről.

(5) A master-ÁÉKBV másik ÁÉKBV-vel való egyesülése esetén, vagy ha a master-ÁÉKBV két vagy több ÁÉKBV-re válik szét, a feeder-ÁÉKBV-t fel kell számolni, kivéve, ha a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai engedélyezik, hogy a feeder-ÁÉKBV:

- a) a master-ÁÉKBV egyesüléséből vagy szétválásából eredően továbbra is a master-ÁÉKBV vagy egy másik ÁÉKBV feeder-ÁÉKBV-je maradjon;

- b) eszközeinek legalább 85 %-át egy másik, nem az egyesülés vagy szétválás eredményeképp létrejött master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe fekteti; vagy
- c) módosítsa az alap szabályzatát vagy a létesítő okiratát, amely révén átalakulhat olyan ÁÉKBV-vé, amely nem feeder-ÁÉKBV.

A master-ÁÉKBV egyesülése vagy szétválása csak akkor válik hatályossá, ha a master-ÁÉKBV a hatálybalépés javasolt időpontja előtt legkésőbb 60 nappal összes befektetője és a feeder-ÁÉKBV-i székhelye szerinti tagállamok illetékes hatóságai rendelkezésére bocsátotta a 43. cikkben említett vagy azzal összehasonlítható információt.

A master-ÁÉKBV egyesülésének vagy szétválásának hatálybalépése előtt a master-ÁÉKBV lehetővé teszi a feeder-ÁÉKBV számára, hogy visszavásárolja vagy visszaváltsa az összes, a master-ÁÉKBV-ben birtokolt befektetési jegyét, kivéve, ha a feeder-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megadták az első albekezdés a) pontja szerinti engedélyt.

(6) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák:

- a) az (1) bekezdésben említett megállapodás vagy belső üzletviteli szabályzat tartalmát;
- b) hogy a (2) bekezdés alkalmazásában mely intézkedések minősülnek megfelelőnek;
- c) a master-ÁÉKBV felszámolása, egyesülése vagy szétválása esetében a (4) és az (5) bekezdés szerint szükséges engedélyezési eljárásokat.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

3. SZAKASZ

Letétkezelők és könyvvizsgálók

61. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy ha a master- és a feeder-ÁÉKBV eltérő letétkezelővel rendelkezik, e letétkezelők információmegosztási megállapodást kössenek annak érdekében, hogy mindkét letétkezelő feladatainak teljesítése biztosított legyen.

A feeder-ÁÉKBV csak a megállapodás hatálybalépését követően fektethet be a master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe.

Amennyiben az e fejezetben megállapított követelményeket teljesíti, sem a master-ÁÉKBV, sem a feeder-ÁÉKBV letétkezelőjéről nem állapítható meg, hogy megsérti valamely szerződés, illetve törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés által előírt, információ közzétételének korlátozására vagy adatvédelemre vonatkozó szabályokat. A követelmények teljesítése nem vetheti fel e letétkezelők vagy a nevükben eljáró személyek felelősségét.

A tagállamok előírják, hogy a feeder-ÁÉKBV vagy adott esetben a feeder-ÁÉKBV alapkezelő társasága felelős azért, hogy a feeder-ÁÉKBV letétkezelőjével a master-ÁÉKBV-vel kapcsolatos és a feeder-ÁÉKBV letétkezelője kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges információkat közöljön.

(2) A master-ÁÉKBV letétkezelője haladéktalanul tájékoztatja a master-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait, a feeder-ÁÉKBV-t, vagy adott esetben a feeder-ÁÉKBV alapkezelő társaságát vagy letétkezelőjét a master-ÁÉKBV tekintetében észlelt bármely olyan szabálytalanságról, amelyről úgy gondolják, hogy negatív hatást gyakorol a feeder-ÁÉKBV-re.

(3) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyek részletesebben meghatározzák a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett megállapodás kötelező tartalmi elemeit; és
- b) a (2) bekezdés alkalmazásában a feeder-ÁÉKBV tekintetében negatív hatásúnak minősülő szabálytalanságtípusokat.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

62. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy ha a master- és a feeder-ÁÉKBV eltérő könyvvizsgálóval rendelkezik, e könyvvizsgálók információmegosztási megállapodást kössenek annak érdekében, hogy mindkét könyvvizsgáló feladatainak teljesítése biztosított legyen, beleértve a (2) bekezdés követelményeinek teljesítése érdekében tett intézkedéseket.

A feeder-ÁÉKBV csak a megállapodás hatálybalépését követően fektethet be a master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe.

(2) Könyvvizsgálói jelentésében a feeder-ÁÉKBV könyvvizsgálója figyelembe veszi a master-ÁÉKBV könyvvizsgálói jelentését. Ha a feeder-ÁÉKBV és a master-ÁÉKBV elszámolási éve eltérő, a master-ÁÉKBV könyvvizsgálója a feeder-ÁÉKBV határidejével megegyező fordulónappal ad hoc jelentést készít.

A feeder-ÁÉKBV könyvvizsgálója különösen a master-ÁÉKBV könyvvizsgálói jelentésében feltárt szabálytalanságokról és azoknak a feeder-ÁÉKBV-re gyakorolt hatásáról tesz jelentést.

(3) Amennyiben az e fejezetben megállapított követelményeket teljesíti, sem a master-ÁÉKBV, sem a feeder-ÁÉKBV könyvvizsgálójáról nem állapítható meg, hogy megsérti valamely szerződés, illetve törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés által előírt, információ közzétételének korlátozására vagy adatvédelemre vonatkozó szabályokat. A követelmények teljesítése nem vetheti fel e könyvvizsgálók vagy a nevükben eljáró személyek felelősségét.

(4) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyekben meghatározza az (1) bekezdés első albekezdésében említett megállapodás tartalmát.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4. SZAKASZ

Kötelező tájékoztatás és forgalmazási közlemények a feeder-ÁÉKBV részéről

63. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a feeder-ÁÉKBV tájékoztatója az I. melléklet A. listájában található információkon kívül a következő információkat is tartalmazza:

- a) nyilatkozatot arról, hogy a feeder-ÁÉKBV adott master-ÁÉKBV befektetője és e minőségében eszközeinek legalább 85 %-át tartósan az adott master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe fekteti;
- b) a feeder- és a master-ÁÉKBV befektetési célkitűzését és politikáját, köztük kockázati profilját, valamint azt, hogy teljesítményük azonos-e, vagy milyen mértékben és milyen okokból tér el, beleértve az 58. cikk (2) bekezdésével összhangban tett befektetések ismertetését;
- c) a master-ÁÉKBV, annak szervezete, befektetési célkitűzésének és politikájának, valamint kockázati profiljának rövid leírását, valamint azt, hogy milyen módon lehet beszerezni a master-ÁÉKBV tájékoztatóját;
- d) a 60. cikk (1) bekezdése alapján a feeder-ÁÉKBV és a master-ÁÉKBV között létrejött megállapodás vagy a belső üzletviteli szabályzat összefoglalását;
- e) azt, hogy a befektetők hogyan szerezhetnek bővebb információt a master-ÁÉKBV-ről és a 60. cikk (1) bekezdése alapján a feeder-ÁÉKBV és a master-ÁÉKBV között létrejött megállapodásról;
- f) a master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe való befektetése alapján a feeder-ÁÉKBV által fizetendő díjazás vagy költségtérítés, valamint a feeder-ÁÉKBV és a master-ÁÉKBV összesített díjainak leírása; és
- g) a master-ÁÉKBV-be való befektetés feeder-ÁÉKBV-t érintő adózási következményeinek leírása.

(2) A feeder-ÁÉKBV éves beszámolója az I. melléklet B. listájában megadott információkon kívül a feeder-ÁÉKBV és a master-ÁÉKBV aggregált díjairól szóló nyilatkozatot is tartalmaz.

A feeder-ÁÉKBV éves és féléves beszámolójában meg kell jelölni, hogy honnan szerezhető be a master-ÁÉKBV éves, illetve féléves beszámolója.

(3) A 74. és 82. cikkben meghatározott követelményeken túl a feeder-ÁÉKBV elküldi a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak a master-ÁÉKBV tájékoztatóját, a 78. cikkben említett, befektetőknek adandó legfontosabb információkat és ezek minden módosítását, valamint éves és féléves beszámolóit.

(4) A feeder-ÁÉKBV minden forgalmazási közleményében közli, hogy eszközeinek legalább 85 %-át tartósan az adott master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe fekteti.

(5) A feeder-ÁÉKBV kérésre díjmentesen eljuttatja a befektetőknek a master-ÁÉKBV tájékoztatójának, valamint éves és féléves beszámolójának nyomtatott példányát.

5. SZAKASZ

Létező ÁÉKBV átalakítása feeder-ÁÉKBV-vé és a master-ÁÉKBV megváltozása

64. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy ha a feeder-ÁÉKBV már működik, mint ÁÉKBV, akár úgy is, mint egy másik master-ÁÉKBV feeder-ÁÉKBV-je, az alábbi információkat bocsássa befektetői rendelkezésére:

- a) nyilatkozat, miszerint a feeder-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai jóváhagyták, hogy a feeder-ÁÉKBV az említett master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe fektessen;
- b) a 78. cikkben említett, a feeder- és a master-ÁÉKBV vonatkozásában a kiemelt befektetői információk;
- c) az időpont, amikor a feeder-ÁÉKBV elkezd befektetni a master-ÁÉKBV-be, vagy, ha már befektetett abba, az az időpont, amikor a befektetése várhatóan meghaladja az 55. cikk (1) bekezdése alapján alkalmazandó korlátot; és
- d) nyilatkozat arról, hogy a befektetőknek 30 napon belül jogukban áll befektetési jegyeik visszavásárlását vagy visszaváltását kérni anélkül, hogy az alap által a tőke kivonási költségek fedezése céljából visszatartottaktól eltérő egyéb díjakat számítanának fel; ez a jog attól az időponttól hatályos, amikor a feeder-ÁÉKBV rendelkezésre bocsátott minden, e bekezdésben említett információt.

Ezt az információt legalább 30 nappal az első albekezdés c) pontjában említett időpont előtt rendelkezésre kell bocsátani.

(2) Abban az esetben, ha a feeder-ÁÉKBV-t a 93. cikkel összhangban bejelentették, az (1) bekezdésben említett információt a feeder-ÁÉKBV fogadó tagállamának hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén, vagy az illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelven kell rendelkezésre bocsátani. A fordítás elkészítése a feeder-ÁÉKBV felelőssége. A fordításnak hűen kell tükröznie az eredeti tájékoztatás tartalmát.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés második albekezdésében említett 30 napos időtartam lejártá előtt a feeder-ÁÉKBV nem fektet be az adott master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe az 55. cikk (1) bekezdése szerint alkalmazandó korlátot meghaladó mértékben.

(4) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák:

- a) az (1) bekezdésben említett információ rendelkezésre bocsátásának formátumát és módját; vagy
- b) a természetbeni hozzájárulás értékelési és könyvvizsgálati eljárását abban az esetben, ha a feeder-ÁÉKBV befektetési jegyekért cserébe eszközeinek egészét vagy egy részét áthelyezi a master-ÁÉKBV-be, valamint a feeder-ÁÉKBV letétkezelőjének szerepét ebben az eljárásban.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

6. SZAKASZ

Kötelezettségek és illetékes hatóságok

65. cikk

(1) A feeder-ÁÉKBV ténylegesen ellenőrzi a master-ÁÉKBV tevékenységét. E kötelezettség teljesítése során a feeder-ÁÉKBV támaszkodhat a master-ÁÉKBV-től, vagy adott esetben annak alapkezelő társaságától, letétkezelőjétől és könyvvizsgálójától kapott információra és dokumentumokra, kivéve, ha pontosságuk okkal kétségbe vonható.

(2) Ha a feeder-ÁÉKBV, annak alapkezelő társasága vagy bármely, a feeder-ÁÉKBV vagy alapkezelő társasága nevében eljáró személy értékesítési díjat, jutalékot vagy egyéb pénzügyi juttatást kap a master-ÁÉKBV befektetési jegyeibe való befektetéssel kapcsolatban, a díjat, a jutalékot vagy egyéb pénzügyi juttatást a feeder-ÁÉKBV eszközeibe kell befizetni.

66. cikk

(1) A master-ÁÉKBV azonnal tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait minden, a befektetési jegyeibe befektető feeder-ÁÉKBV kilétéről. Ha a master-ÁÉKBV és a feeder-ÁÉKBV eltérő tagállamban letelepedettek, a master-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai azonnal tájékoztatják a feeder-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam hatóságait az ilyen befektetésről.

(2) A master-ÁÉKBV a feeder-ÁÉKBV-nek a befektetési jegyeibe való befektetésért vagy azok elidegenítéséért nem számíthat fel jegyzési vagy visszaváltási díjat.

(3) A master-ÁÉKBV gondoskodik arról, hogy a feeder-ÁÉKBV vagy adott esetben alapkezelő társasága, a feeder-ÁÉKBV illetékes hatósága, letétkezelője és könyvvizsgálója kellő időben hozzáférjenek minden olyan információhoz, amelyet ezen irányelv, egyéb közösségi jog, az alkalmazandó nemzeti jog, az alap szabályzata vagy a létesítő okirat előír.

67. cikk

(1) Ha a master-ÁÉKBV és a feeder-ÁÉKBV ugyanabban a tagállamban letelepedettek, az illetékes hatóságok haladéktalanul tájékoztatják a feeder-ÁÉKBV-t a master-ÁÉKBV, vagy adott esetben annak alapkezelő társasága, letétkezelője vagy könyvvizsgálója tekintetében hozott minden döntésről, intézkedésről, e fejezet feltételei be nem tartásának megállapításáról vagy a 106. cikk (1) bekezdése alapján bejelentett bármely információról.

(2) Ha a master-ÁÉKBV és a feeder-ÁÉKBV eltérő tagállamban letelepedettek, a master-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai azonnal tájékoztatják a feeder-ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait a master-ÁÉKBV, vagy adott esetben annak alapkezelő társasága, letétkezelője vagy könyvvizsgálója tekintetében hozott minden döntésről, intézkedésről, e fejezet feltételei be nem tartásának megállapításáról vagy a 106. cikk (1) bekezdése alapján bejelentett bármely információról. Utóbbi azonnal tájékoztatja a feeder-ÁÉKBV-t.

IX. FEJEZET

A BEFEKTETŐK TÁJÉKOZTATÁSÁRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGEK

1. SZAKASZ

A tájékoztató és a rendszeres beszámolók közzététele

68. cikk

(1) A befektetési társaság, valamint az alapkezelő társaság a kezelésében lévő minden egyes közös alap vonatkozásában közzéteszi az alábbiakat:

- a) tájékoztató;
- b) éves beszámoló minden egyes pénzügyi évre; és
- c) féléves beszámoló a pénzügyi év első hat hónapjára.

(2) Az éves és féléves beszámolókat az adott tárgyidőszak végétől számított alábbi időpontokig kell közzétenni:

- a) az éves beszámolót négy hónapon belül; vagy
- b) a féléves beszámolót két hónapon belül.

69. cikk

(1) A tájékoztatónak tartalmaznia kell minden olyan információt, amelynek alapján a befektetők kellő tájékozottsággal tudnak határozni a felkínált befektetési lehetőségekről és a befektetések kockázatairól.

A tájékoztatónak a befektetett eszközöktől függetlenül világos és közérthető magyarázatot kell tartalmaznia az alap kockázati profiljáról.

(2) A tájékoztatónak legalább az I. melléklet A. listájában található információkat kell tartalmaznia, amennyiben ez az információ nem szerepel a 71. cikk (1) bekezdése értelmében a tájékoztatóhoz mellékelte belső szabályokban vagy létesítő okiratokban.

(3) Az éves beszámolóban tartalmaznia kell a zárómérleget vagy vagyonszerleget, részletes eredménykimutatást, jelentést a tárgyévben végzett tevékenységekről és az I. melléklet B. listájában közölt egyéb adatokat, valamint az összes egyéb olyan lényeges információt, amelynek alapján a befektetők véleményt tudnak alkotni az ÁÉKBV tevékenységeinek fejlesztéséről és eredményeiről.

(4) A féléves beszámolóban legalább az I. melléklet B. listájának I–IV. szakaszában található információkat kell tartalmaznia. Amennyiben egy ÁÉKBV osztalékfelőleget fizetett vagy osztalékfelőleg fizetését javasolja, a számításoknak jelezniük kell az adott félévre vonatkozó adózott féléves eredményeket és a kifizetett vagy felkínált osztalékfelőleget.

70. cikk

(1) A tájékoztatónak meg kell jelölnie, hogy egy adott ÁÉKBV a befektetési eszközök mely kategóriába fektethet be. Külön említést kell tenni arról, engedélyezettek-e a származékos pénzügyi eszközökkel folytatott műveletek, mely esetben a tájékoztatónak nyilatkozatot kell tartalmaznia, amely jelzi, hogy az ilyen ügyletek lebonyolítására fedezeti célból vagy a befektetési célkitűzések megvalósítása céljából van lehetőség; ugyancsak jelezni kell a származékos pénzügyi eszközök alkalmazásának lehetséges hatását a kockázati profil alakulására.

(2) Amennyiben egy ÁÉKBV elsősorban az 50. cikkben említett, nem az átruházható értékpapírok vagy pénzügyi eszközök közé tartozó eszközkategóriába fektet be, vagy az ÁÉKBV az 53. cikkkel összhangban leképez egy bizonyos részvény- vagy kötvényindexet, tájékoztatójának és szükség esetén forgalmazási közleményeinek nyilatkozatot kell tartalmaznia, amely kifejezetten felhívja a figyelmet az ÁÉKBV befektetési politikájára.

(3) Amennyiben egy ÁÉKBV nettó eszközértéke a portfólió összetételénél vagy a portfólió alkalmazható kezelési technikáinál fogva erőteljesen ingadozik, tájékoztatójának és szükség esetén forgalmazási közleményeinek nyilatkozatot kell tartalmaznia, amely kifejezetten felhívja a figyelmet az ÁÉKBV e sajátosságára.

(4) A befektetési alap-kezelő társaság bármely befektető kérésére átadja az ÁÉKBV kockázatkezelésére vonatkozó mennyiségi korlátokkal, a kiválasztott módszerekkel és az eszközkategóriák kockázatainak és hozamainak legutóbbi alakulásával kapcsolatos információkat.

71. cikk

(1) Az alap szabályzata vagy a befektetési társaság létesítő okirata a tájékoztató elválaszthatatlan részét képezik, ezért ezeket csatolni kell a tájékoztatóhoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett okiratokat azonban nem kell mellékelni a tájékoztatóhoz, ha a befektetőt tájékoztatják arról, hogy kérésre megküldik számára ezeket az okiratokat, vagy kérésre értesítik azokról a helyekről, ahol a befektetési jegyeket forgalmazó egyes tagállamokban ezen okiratok tartalmát megismerheti.

72. cikk

A tájékoztató lényeges elemeit naprakészen kell tartani.

73. cikk

Az éves beszámolóban közölt számviteli információkat egy vagy több olyan személynek kell auditálnia, aki, illetve akik a 2006/43/EK irányelvvel összhangban könyvvizsgálói felhatalmazással rendelkeznek. A könyvvizsgálói jelentést, ideértve bármely esetleges fenntartást, az éves beszámolóban teljes egészében közölni kell.

74. cikk

Az ÁÉKBV megküldi az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak a tájékoztatót és azok minden módosítását, valamint az éves és féléves beszámolókat. Az ÁÉKBV kérésre átadja ezt a dokumentációt az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

75. cikk

(1) A befektetőkhez kérésre térítésmentesen el kell juttatni a tájékoztatót és a legutóbbi közzétett éves és féléves beszámolót.

(2) A tájékoztatót tartós adathordozón vagy weboldal formájában kell biztosítani. Nyomtatott példányát kérésre díjmentesen el kell juttatni a befektetőknek.

(3) Az éves és féléves beszámolókat a tájékoztatóban és a 78. cikkben említett, a befektetőknek szóló kiemelt befektetői információkban meghatározott módon kell a befektetők rendelkezésére bocsátani. Az éves és a féléves beszámolók nyomtatott példányát kérésre díjmentesen el kell juttatni a befektetőknek.

(4) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyekben meghatározza azokat a különleges feltételeket, amelyeket akkor kell teljesíteni, ha a tájékoztatót papírtól eltérő tartós adathordozón vagy – tartós adathordozónak nem minősülő – weboldalon bocsátják rendelkezésre.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

2. SZAKASZ

Egyéb információk közzététele

76. cikk

Az ÁÉKBV befektetési jegyeinek kibocsátási, értékesítési, visszavásárlási vagy visszaváltási árát minden olyan alkalommal, amikor azokat kibocsátja, eladja, visszavásárolja vagy visszaváltja, de legalább havonta kétszer, megfelelő módon nyilvánosságra hozza.

Az illetékes hatóságok ugyanakkor engedélyezhetik az ÁÉKBV számára, hogy a közzététel gyakoriságát havi egy alkalomra csökkentsék le, feltéve, hogy ez az eltérés nem sérti a befektetők érdekeit.

77. cikk

A befektetőknek szóló forgalmazási közlemények marketingjelle-
gének világosan felismerhetőnek kell lennie. A forgalmazási köz-
lemény tisztességes, világos és egyértelmű. Az ÁÉKBV befektetési
jegyeinek vásárlására irányuló felhívást tartalmazó, az ÁÉKBV-ről
konkrét információkat magában foglaló forgalmazási közlemé-
nyek tehát nem tehetnek olyan kijelentéseket, amelyek cáfolják
vagy csökkentik a tájékoztatóban és a 78. cikkben említett kiemelt
befektetői információkban foglaltak jelentőségét. Fel kell tüntet-
nie, hogy tájékoztató létezik, és rendelkezésre áll a 78. cikkben
említett kiemelt befektetői információ. Megadja, hogy ezeket az
információkat vagy dokumentumokat a befektetők vagy potenci-
ális befektetők hol és milyen nyelven szerezhetik be, vagy hogyan
férhetnek hozzájuk.

3. SZAKASZ

Kiemelt befektetői információk

78. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a befektetési társaság és az
alapkezelő társaság – minden általa kezelt közös alap tekinteté-
ben – a befektetőknek adandó legfontosabb információkat tartal-
mazó rövid dokumentumot állítson össze. Ebben az irányelvben
e dokumentumra „kiemelt befektetői információk” elnevezéssel
kell hivatkozni. „A kiemelt befektetői információk” szavakat a
dokumentumban egyértelműen meg kell jelölni, a 94. cikk
(1) bekezdésének b) pontjában említett nyelvek valamelyikén.

(2) A kiemelt befektetői információknak tartalmaznia kell az
érintett ÁÉKBV alapvető jellemzőire kiterő megfelelő információt,
amelyet olyan módon kell a befektetők rendelkezésére bocsátani,
hogy ésszerűen képesek legyenek megérteni a felkínált befektetési
termék jellegét és kockázatait, és ennek következtében tájékozot-
tan tudják meghozni befektetési döntéseiket.

(3) A kiemelt befektetői információknak az érintett ÁÉKBV
vonatkozásában a következő lényeges elemeket kell tartalmaznia:

- a) az ÁÉKBV meghatározása;
- b) befektetési célkitűzéseinek és politikájának rövid leírása;
- c) múltbeli teljesítmény bemutatása vagy – adott esetben – a tel-
jesítménnyel kapcsolatos forgatókönyvek;
- d) költségek és kapcsolódó díjak; és
- e) a befektetés kockázat-/nyereségprofilja, beleértve a megfelelő
iránymutatást, illetve figyelmeztetést az adott ÁÉKBV-be tör-
ténő befektetésekkel kapcsolatos kockázatokról.

E lényegi elemeknek a befektető számára egyéb dokumentumokra
való hivatkozás nélkül érthetőnek kell lenniük.

(4) A kiemelt befektetői információkban egyértelműen meg
kell határozni, hogy hol és hogyan lehet további információt sze-
rezni a javasolt befektetésről, többek között arról, hogy hol és
hogyan lehet bármikor kérésre, térítésmentesen hozzájutni a tájé-
koztatóhoz és az éves és féléves beszámolóhoz, valamint milyen
nyelven áll a befektető rendelkezésére ez az információ.

(5) A kiemelt befektetői információkat tömören és nem szak-
mai nyelvezettel kell leírni. Az információnak összehasonlítást
lehetővé tévő, közös formátumúnak kell lennie, és a lakossági
befektetők számára könnyen érthető módon kell megjeleníteni.

(6) Minden tagállamban, ahol az ÁÉKBV a 93. cikkel összhang-
ban bejelentette befektetési jegyei forgalmazását, a kiemelt befek-
tetői információt – a fordítástól eltekintve – módosítások és
kiegészítések nélkül kell használni.

(7) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogad el, amelyek
meghatározzák a következőket:

- a) a (2), (3) és (4) bekezdésben említettek alapján nyújtandó
kiemelt befektetői információk részletes és teljes tartalma;
- b) az alábbi különleges esetekben nyújtandó kiemelt befektetői
információk részletes és teljes tartalma:
 - i. különböző befektetési részalapokkal rendelkező ÁÉKBV
esetében az egy adott befektetési részalapot jegyző befek-
tetőnek adandó legfontosabb információk, többek
között az egyik befektetési részalapról a másikra történő
váltás módja és a kapcsolódó költségek;
 - ii. a különböző részvénytársaságokat kínáló ÁÉKBV eseté-
ben egy adott részvénytársaságot jegyző befektetőnek
adandó legfontosabb információk;
 - iii. alapok alapja szerkezetek esetében az olyan ÁÉKBV-t
jegyző befektetőknek adandó legfontosabb információk,
amely másik ÁÉKBV-kbe vagy az 50. cikk (1) bekezdé-
sének e) pontjában említett egyéb kollektív befektetési
vállalkozásokba fektet be;
 - iv. master-feeder struktúrák esetében a feeder-ÁÉKBV-t
jegyző befektetőknek adandó legfontosabb információk;
és
 - v. a strukturált, tőkevédelmet élvező és egyéb hasonló
ÁÉKBV-k esetében a befektetőknek adandó legfontosabb
információk az ilyen ÁÉKBV-k sajátos jellemzőivel
kapcsolatban;
- c) a (5) bekezdésben említettek alapján nyújtandó kiemelt
befektetői információk formájának és megjelenítésének
konkrét részletei.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítés-
sel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk
(2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási
bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

79. cikk

(1) A kiemelt befektetői információ szerződéskötést megelőző tájékoztatást jelent. Tisztességesnek, egyértelműnek és nem félrevezetőnek kell lennie. Összhangban kell lennie a tájékoztató vonatkozó részeivel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy kizárólag a kiemelt befektetői információk alapján – beleértve annak fordításait is – ne keletkezzen polgári felelősség, kivéve, ha az információ félrevezető, nem pontos vagy nincs összhangban a tájékoztató megfelelő részeivel. A kiemelt befektetői információnak e tekintetben egyértelmű figyelmeztetést kell tartalmaznia.

80. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a befektetési társaság és – minden általa kezelt közös alap tekintetében – az alapkezelő társaság, amely a befektetőknek közvetlenül vagy a társaság nevében és teljes körű, feltétel nélküli felelősségére eljáró másik természetes vagy jogi személy útján értékesít ÁÉKBV-t, a kérdéses ÁÉKBV-re vonatkozóan a kiemelt befektetői információval az ÁÉKBV befektetési jegyeinek javasolt jegyzését megelőző megfelelő időben ellátja a befektetőket.

(2) A tagállamok előírják, hogy a befektetési társaság és – minden általa kezelt közös alap tekintetében – az alapkezelő társaság, amely nem értékesít a befektetőknek közvetlenül vagy a társaság nevében és teljes körű, feltétel nélküli felelősségére eljáró másik természetes vagy jogi személy útján ÁÉKBV-t, kérésükre biztosítja a kiemelt befektetői információkat azoknak a termékalkotóknak és közvetítőknak, akik a befektetőknek az adott ÁÉKBV-be, vagy az ÁÉKBV-vel szembeni kockázatot kínáló termékekbe történő befektetéseket értékesítik vagy tanácsolják. A tagállamok előírják, hogy a befektetőknek az ÁÉKBV-be történő potenciális befektetéseket értékesítő vagy tanácsoló közvetítők ügyfeleik vagy potenciális ügyfeleik rendelkezésére bocsássák a kiemelt befektetői információkat.

(3) A kiemelt befektetői információkat díjmentesen kell a befektetők rendelkezésére bocsátani.

81. cikk

(1) A tagállamok a befektetési társaságok és – minden általuk kezelt közös alap tekintetében – az alapkezelő társaságok számára engedélyezik, hogy a kiemelt befektetői információkat tartós adathordozón vagy weboldalon bocsássák rendelkezésre. A kiemelt befektetői információk nyomtatott példányát kérésre díjmentesen el kell juttatni a befektetőknek.

Továbbá a befektetési társaság vagy az alapkezelő társaság weboldalára fel kell tenni a kiemelt befektetői információk legfrissebb változatát.

(2) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyekben meghatározza a teljesítendő feltételeket, ha a kiemelt befektetői információt papírtól eltérő tartós adathordozón vagy – tartós adathordozónak nem minősülő – weboldalon bocsátják rendelkezésre.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

82. cikk

(1) Az ÁÉKBV-k a kiemelt befektetői információkat és annak módosításait elküldik a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(2) A kiemelt befektetői információk lényeges elemeit naprakészen kell tartani.

X. FEJEZET

AZ ÁÉKBV ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEI

83. cikk

(1) Nem vehetnek fel kölcsönt:

- a) a befektetési társaságok;
- b) a közös alap képviselőjében eljáró alapkezelő társaságok vagy letétkezelők.

Ugyanakkor az ÁÉKBV „viszonossági hitel” útján hozzájuthat külföldi valutához.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok engedélyezhetik az ÁÉKBV számára kölcsön felvételét, feltéve, hogy:

- a) a kölcsönfelvételre ideiglenes jelleggel kerül sor, és ennek mértéke:
 - befektetési társaság esetében az eszközök legfeljebb 10 %-a, illetve
 - közös alap esetén az alap értékének legfeljebb 10 %-a;
- b) a kölcsön felvételének célja olyan ingatlanvagyon megszerzése, amely alapvetően szükséges a közvetlen üzletvitelhez, és befektetési társaság esetében az eszközök legfeljebb 10 %-a.

Abban az esetben, ha egy ÁÉKBV kölcsönt vehet fel az a) és b) pont alapján, az ilyen kölcsön nem haladhatja meg összes eszközének 15 %-át.

84. cikk

(1) Az ÁÉKBV a befektetők kérésére visszavásárolja vagy visszaváltja saját befektetési jegyeit.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve:

- a) az ÁÉKBV az alkalmazandó nemzeti jogszabályokkal, az alap szabályzatával vagy a befektetési társaság létesítő okiratával összhangban ideiglenesen felfüggesztheti a befektetési jegyei visszavásárlását, illetve visszaváltását;

- b) az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam engedélyezheti illetékes hatóságai részére, hogy azok a befektetők vagy a nyilvánosság érdekében elrendeljék a befektetési jegyek visszavásárlásának vagy visszaváltásának felfüggesztését.

Az első albekezdés a) pontjában említett ideiglenes felfüggesztésre kizárólag rendkívüli esetben kerülhet sor, ha ezt a körülmények megkövetelik, és a felfüggesztés a befektetők érdekeinek figyelembevételével indokolt.

- (3) A (2) bekezdés a) pontja szerinti ideiglenes felfüggesztés esetén az ÁÉKBV haladéktalanul értesíti döntéséről a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait, továbbá minden olyan tagállam illetékes hatóságát, ahol befektetési jegyeit forgalmazza.

85. cikk

Az ÁÉKBV eszközeinek értékelésére vonatkozó szabályokat, továbbá az ÁÉKBV befektetési jegyeinek eladási vagy kibocsátási árának, valamint visszavásárlási vagy visszaváltási árának kiszámítására vonatkozó szabályokat az alkalmazandó nemzeti jogban, az alap szabályzatában vagy a befektetési társaság létesítő okiratában kell meghatározni.

86. cikk

Az ÁÉKBV bevételeinek felosztását vagy újbóli befektetését a jogszabályokkal, az alap szabályzatával vagy a befektetési társaság létesítő okiratával összhangban kell végezni.

87. cikk

Az ÁÉKBV kizárólag akkor bocsáthat ki befektetési jegyet, ha a nettó kibocsátási árral azonos összeget az ÁÉKBV eszközeibe a szokásos határidőn belül befizették. Ez nem zárja ki a jutalom befektetési jegyek szétosztását.

88. cikk

- (1) Az 50. és 51. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, nem nyújthat kölcsönöket vagy járhat el kezesként harmadik fél képviselőjében:

- a) befektetési társaság;
- b) a közös alap képviselőjében eljáró alapkezelő társaság vagy letétkezelő.

- (2) Az (1) bekezdés nem gátolhatja ezeket a vállalkozásokat az 50. cikk (1) bekezdésének e), g) és h) pontjában említett és maradóhaladéktalanul ki nem fizetett átruházható értékpapírok, pénzügyi eszközök és egyéb pénzügyi eszközök vásárlásában.

89. cikk

Nem végezhet fedezetlen vásárlásokat az 50. cikk (1) bekezdése e), g) és h) pontjában említett átruházható értékpapírokból, pénzügyi eszközökből és egyéb pénzügyi eszközökből:

- a) a befektetési társaság; vagy

- b) a közös alap képviselőjében eljáró alapkezelő társaság vagy letétkezelő.

90. cikk

Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam jogszabálya vagy az alap szabályzata meghatározza azt az összeget, amelyet az alapkezelő társaság díjazásként és költségként a közös alapnak felszámíthat, valamint a fenti díjazás kiszámításának a módját.

Jogszabályban vagy a befektetési társaság létesítő okiratában meg kell határozni azokat a költségeket, amelyeket a társaság köteles viselni.

XI. FEJEZET

A BEFEKTETÉSI JEGYEIKET A LETELEPEDÉS HELYE SZERINTI TAGÁLLAMON KÍVÜLI TAGÁLLAMOKBAN FORGALMAZÓ ÁÉKBV-KRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

91. cikk

- (1) Az ÁÉKBV-k fogadó tagállamai gondoskodnak arról, hogy az ÁÉKBV-k a 93. cikkel összhangban történt bejelentést követően területükön forgalmazhassák befektetési jegyeiket.

- (2) Az ezen irányelv által szabályozott terület vonatkozásában az ÁÉKBV-k fogadó tagállamai nem írhatnak elő kiegészítő követelményeket vagy adminisztratív eljárásokat az (1) bekezdésben említett ÁÉKBV-k számára.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a nem az ezen irányelv által szabályozott területet érintő, de a más tagállamban székhellyel rendelkező ÁÉKBV befektetési jegyeinek a területükön való forgalmazására irányuló előkészületek szempontjából kifejezetten lényeges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekre vonatkozó teljes körű információ távolról és elektronikus úton könnyen elérhető legyen. A tagállamok biztosítják, hogy ez az információ a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven elérhető, világos, egyértelmű és naprakész legyen.

- (4) E fejezet alkalmazásában az ÁÉKBV kifejezés alatt annak befektetési részalapjai is értendők.

92. cikk

Az ÁÉKBV befektetési jegyeit forgalmazó tagállam hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseivel összhangban az ÁÉKBV meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy az adott tagállamban rendelkezésre álljanak a befektetők részére történő kifizetésekhez, a befektetési jegyek visszavásárlásához vagy visszaváltásához, illetve az ÁÉKBV által kötelezően nyújtandó tájékoztatás elérhetőségéhez szükséges eszközök.

93. cikk

- (1) Ha az ÁÉKBV az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamától eltérő tagállamban tesz javaslatot befektetési jegyeinek forgalmazására, először bejelentő levelet kell erről küldenie a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

A bejelentő levél tájékoztatást tartalmaz az ÁÉKBV befektetési jegyeinek a fogadó tagállamban történő forgalmazásának tervezett módokról, adott esetben beleértve a részvényosztályokról szóló tájékoztatást is. A 16. cikk (1) bekezdésének összefüggésében jeleznie kell, hogy az ÁÉKBV-t az azt kezelő alapkezelő társaság forgalmazza.

(2) Az ÁÉKBV az (1) bekezdésben említett bejelentő levélhez mellékeli az alábbiak legfrissebb változatát:

a) az alap szabályzata vagy létesítő okirata, tájékoztatója, adott esetben legutóbbi éves beszámolója – az esetleges azt követő féléves beszámolóval együtt – a 94. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja rendelkezéseivel összhangban lefordítva; és

b) a 94. cikk (1) bekezdése b) és d) pontjával összhangban lefordított, a 78. cikkben említett kiemelt befektetői információ.

(3) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy az ÁÉKBV által az (1) és (2) bekezdés alapján benyújtott dokumentáció teljes-e.

Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai legkésőbb tíz munkanappal a bejelentő levél és a (2) bekezdésben előírt teljes dokumentáció kézhezvételének időpontját követően továbbítják az (1) és (2) bekezdésben említett teljes dokumentációt azon tagállam illetékes hatóságainak, amelyben az ÁÉKBV befektetési jegyeinek forgalmazását tervezi. A dokumentációhoz igazolást kell csatolni arról, hogy az ÁÉKBV teljesíti az ezen irányelv által előírt feltételeket.

Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul értesítik az ÁÉKBV-t a dokumentáció továbbításáról. Az ÁÉKBV ezen értesítés időpontjától léphet be az ÁÉKBV fogadó tagállamának piacára.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett bejelentő levelet és a (3) bekezdésben említett igazolást a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven bocsássák rendelkezésre, kivéve, ha az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállama és fogadó tagállama megállapodnak abban, hogy a bejelentő levelet és az igazolást a két tagállam hivatalos nyelvén bocsátják rendelkezésre.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy illetékes hatóságai a dokumentumok (3) bekezdésben említettek szerinti továbbítását és tárolását elektronikus formában is elfogadják.

(6) Az e cikk szerinti bejelentési eljárás alkalmazásában azon tagállam illetékes hatóságai, amelyben az ÁÉKBV befektetési jegyeinek forgalmazását tervezi, az e cikkben előírtakon kívül nem kérhetnek további dokumentumot, igazolást vagy információt.

(7) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam biztosítja, hogy az ÁÉKBV fogadó tagállamának illetékes hatóságai elektronikus úton hozzáférjenek a (2) bekezdésben említett dokumentumokhoz, és adott esetben azok fordításaihoz. Biztosítja továbbá, hogy az ÁÉKBV e dokumentumokat és fordításokat naprakészen tartsa. Az ÁÉKBV a (2) bekezdésben említett dokumentumok módosításáról értesíti az ÁÉKBV fogadó tagállamának illetékes hatóságait, és közli, hogy e dokumentumok hol szerezhetők be elektronikusan.

(8) Az (1) bekezdéssel összhangban a bejelentő levélben közölt, forgalmazással kapcsolatos intézkedésekre vonatkozó információ változása vagy a forgalmazni kívánt részvényosztályokkal kapcsolatos változás esetén a változás végrehajtása előtt az ÁÉKBV írásban értesíti erről a változásról a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

94. cikk

(1) Ha az ÁÉKBV fogadó tagállamban forgalmazza befektetési jegyeit, e tagállam területén is biztosítania kell a befektetők számára mindazt az információt és dokumentumot, amelyet a IX. fejezet alapján a székhelye szerinti tagállamban a befektetők rendelkezésére kell bocsátania.

Ezeket az információkat és dokumentumokat a következő rendelkezéseknek megfelelően kell a befektetők rendelkezésére bocsátani:

a) a IX. fejezet rendelkezéseinek sérelme nélkül, az ilyen információkat vagy dokumentumokat az ÁÉKBV fogadó tagállama törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései által előírt módon kell a befektetők rendelkezésére bocsátani;

b) a 78. cikkben említett kiemelt befektetői információt le kell fordítani az ÁÉKBV fogadó tagállama hivatalos nyelvére, vagy hivatalos nyelvei egyikére, vagy a tagállam illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelvre;

c) a 78. cikkben említett kiemelt befektetői információknak nem minősülő információkat vagy dokumentumokat az ÁÉKBV választása szerint le kell fordítani az ÁÉKBV fogadó tagállama hivatalos nyelvére, vagy hivatalos nyelvei egyikére, vagy azon tagállam illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelvre, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelvre; és

d) a b) és c) pont szerinti információk vagy dokumentumok fordításának elvégzése az ÁÉKBV felelőssége, és a fordításnak hűen kell tükröznie az eredeti tájékoztatás tartalmát.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott követelmények az említett információk és dokumentumok változtatásaira is alkalmazandók.

(3) Az ÁÉKBV befektetési jegyei kibocsátási, értékesítési, visszavásárlási vagy visszaváltási árának a 76. cikk szerinti közzétételi gyakoriságát az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései szabályozzák.

95. cikk

(1) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák:

a) a 91. cikk (3) bekezdésében említett információ terjedelmét; és

b) a 93. cikk (7) bekezdésének előírásaival összhangban az ÁÉKBV fogadó tagállama illetékes hatóságai számára a 93. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett információhoz vagy dokumentumokhoz való hozzáférés megkönnyítését.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A Bizottság olyan végrehajtási intézkedéseket is elfogadhat, amelyek meghatározzák:

- a) a 93. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés céljára az ÁÉKBV által használandó bejelentő levél standard mintájának formáját és tartalmát, beleértve annak megjelölését is, hogy a fordítások mely dokumentumokra vonatkoznak;
- b) a tagállamok illetékes hatóságai által használandó, a 93. cikk (3) bekezdésében említett igazolás standard mintájának formáját és tartalmát;
- c) a 93. cikk szerinti továbbítás céljára az illetékes hatóságok közötti információcseréje eljárást és az elektronikus kommunikáció használatát.

Az intézkedéseket a 112. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

96. cikk

Tevékenysége végzésének során az ÁÉKBV ugyanazt a jogi formára való hivatkozást (például befektetési társaság vagy közös alap) jogosult használni az ÁÉKBV fogadó tagállamában, mint amelyet a székhelye szerinti tagállamban használ.

XII. FEJEZET

AZ ENGEDÉLYEZÉSÉRT ÉS FELÜGYELETÉRT FELELŐS HATÓSÁGOKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

97. cikk

(1) A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek felelősek az ezen irányelvben megállapított feladatok elvégzéséért. Erről értesítik a Bizottságot, feltüntetve a feladatok esetleges megosztását is.

(2) Az illetékes hatóságok csak állami hatóságok vagy állami hatóságok által kinevezett testületek lehetnek.

(3) Az ÁÉKBV felett az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam hatóságai jogosultak felügyeletet gyakorolni, adott esetben ideértve a 19. cikkben foglaltakat. Ugyanakkor az ÁÉKBV fogadó tagállamának hatóságai felelősek az ezen irányelv által szabályozott területen kívül eső rendelkezések és a 92. és 94. cikkben meghatározott követelmények betartatásának felügyeletéért.

98. cikk

(1) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felületi és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. E hatáskörök a következő módon gyakorolhatók:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködve;

c) az illetékes hatóságok felelőssége alapján olyan jogalanyok felhatalmazásával, amelyeket feladatok elvégzésére hatalmaztak fel; vagy

d) az illetékes igazságügyi hatóságokhoz fordulva.

(2) Az (1) bekezdés szerint az illetékes hatóságok legalább az alábbi hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) hozzáférés bármely dokumentumhoz bármilyen formában, valamint arról másolat készítése;
- b) információkérés és szükség esetén az információ megszerzése céljából bármely személy megidézése és kihallgatása;
- c) helyszíni vizsgálatok elvégzése;
- d) meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartások bekérése;
- e) bármely, az ezen irányelv végrehajtására elfogadott rendelkezéssel ellentétes gyakorlat megszüntetésének előírása;
- f) eszközök befagyasztásának vagy lefoglalásának kezdeményezése;
- g) szakmai tevékenység folytatásától való ideiglenes eltiltás kezdeményezése;
- h) információbekérés az engedélyezett befektetési társaságoktól, alapkezelő társaságoktól vagy letétkezelőktől;
- i) bármely típusú intézkedés elfogadása annak biztosítása érdekében, hogy a befektetési társaságok, alapkezelő társaságok és a letétkezelők folyamatosan megfeleljenek ezen irányelv előírásainak;
- j) a befektetők vagy a nyilvánosság érdekében a befektetési jegyek kibocsátása, visszavásárlása vagy visszaváltása felfüggesztésének az elrendelése;
- k) ÁÉKBV-nek, alapkezelő társaságnak vagy letétkezelőnek kiadott engedély visszavonása;
- l) büntetőeljárás kezdeményezése; és
- m) könyvvizsgálói vagy szakértői ellenőrzések vagy vizsgálatok engedélyezése.

99. cikk

(1) A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó intézkedésekre és szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szabályok érvényesítésének biztosítása érdekében. Az engedély visszavonására irányuló eljárások, valamint a tagállamok büntetőjogi szankciók megállapítására irányuló jogának sérelme nélkül a tagállamok nemzeti jogukkal összhangban biztosítják, hogy meg lehessen hozni a szükséges közigazgatási intézkedéseket, illetve közigazgatási szankciókat lehessen kiszabni az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezések be nem tartásáért felelős személyekkel szemben.

Az előírt intézkedéseknek és szankcióknak hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) Az ezen irányelv alapján elfogadott egyéb nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó intézkedésekre és szankciókra vonatkozó szabályok kizárása nélkül, a tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket és szankciókat határoznak meg különösen a 78. cikk (5) bekezdésének megfelelő azon kötelezettséget érintően, miszerint a kiemelt befektetői információkat a lakossági befektetők által könnyen érthető módon kell megjeleníteni.

(3) A tagállamok engedélyezik az illetékes hatóságnak, hogy nyilvánosságra hozzon bármely intézkedést vagy szankciót, amelyet az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezések megsértése miatt megállapít, kivéve, ha az ilyen közzététel súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, sértene a befektetők érdekeit, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

100. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ÁÉKBV tevékenységével kapcsolatban fogyasztói jogviták bíróságon kívüli rendezésére vonatkozóan hatékony és eredményes panasz-, illetve jogorvoslati eljárások működjenek, adott esetben már fennálló testületek felhasználásával.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a határon átnyúló jogviták megoldása során törvényi vagy rendeleti rendelkezések ne akadályozzák az (1) bekezdésben említett testületeket a hatékony együttműködésben.

101. cikk

(1) A tagállamok illetékes hatóságai minden olyan esetben együttműködnek egymással, amikor ez az ezen irányelv szerinti feladataik ellátásához vagy az ezen irányelvben vagy a nemzeti jogban meghatározott hatáskörük gyakorlásához szükséges.

A tagállamok meghozzák a szükséges közigazgatási és szervezeti intézkedéseket az e bekezdésben előírt együttműködés elősegítése érdekében.

Az illetékes hatóságok hatásköreiket akkor is felhasználhatják az együttműködés céljára, ha a vizsgált magatartás nem ütközik tagállamuk hatályos szabályozásába.

(2) A tagállamok illetékes hatóságai haladéktalanul átadják egymásnak az ezen irányelv alapján meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

(3) Amennyiben valamely tagállam illetékes hatósága jó okkal gyanítja, hogy a felügyelete alá nem tartozó szervezetek egy másik tagállam területén ezen irányelv rendelkezéseivel ellentétesen járnak vagy jártak el, erről a másik tagállam illetékes hatóságait a lehető legrészletesebben tájékoztatja. Ez utóbbi hatóság hozza meg a szükséges intézkedést, tájékoztatja az őt értesítő illetékes

hatóságot az intézkedés eredményéről, valamint a lehetséges mértékben a lényeges közbenső fejleményekről. Ez a bekezdés nem érinti az információt továbbító illetékes hatóság hatásköreit.

(4) Valamely tagállam illetékes hatósága az ezen irányelv szerinti hatásköre alapján kérheti a másik tagállam illetékes hatóságának együttműködését valamely felügyeleti tevékenységben vagy helyszíni ellenőrzés elvégzésében, vagy az utóbbi területén végzett vizsgálatban. Ha az illetékes hatóság helyszíni ellenőrzésre vagy vizsgálatra irányuló felkérést kap:

- a) maga végzi el az ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- b) megengedi, hogy a kérelmező hatóság hajtsa végre az ellenőrzést vagy vizsgálatot; vagy
- c) megengedi, hogy könyvvizsgálók vagy szakértők hajtsák végre az ellenőrzést vagy vizsgálatot.

(5) Ha valamely tagállam területén ugyanazon tagállam illetékes hatósága végzi az ellenőrzést vagy vizsgálatot, az együttműködést kérelmező tagállam illetékes hatósága kérheti, hogy saját tisztviselői kísérik az ellenőrzést vagy vizsgálatot végző tisztviselőket. Az ellenőrzés vagy vizsgálat azonban annak a tagállamnak az általános ellenőrzése alá tartozik, amelynek a területén azt lefolytatják.

Ha valamely tagállam területén egy másik tagállam illetékes hatósága végzi az ellenőrzést vagy vizsgálatot, annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelynek területén az ellenőrzést vagy vizsgálatot végzik, kérheti, hogy saját tisztviselői elkísérik az ellenőrzést vagy vizsgálatot végző tisztviselőket.

(6) Az ellenőrzést vagy vizsgálatot végző tagállam illetékes hatóságai csak abban az esetben tagadhatják meg a (2) bekezdésben előírt információcserét vagy a (4) bekezdésben előírt, a vizsgálat vagy a helyszíni ellenőrzés végrehajtásában való együttműködés iránti kérés teljesítését, ha:

- a) az ilyen vizsgálat, helyszíni ellenőrzés vagy információcsere hátrányosan érintheti szuverenitását, biztonságát vagy közrendjét;
- b) ugyanazon személyek és tevékenységek tekintetében hatóságainál már kezdeményeztek bírósági eljárást;
- c) ugyanazon személyek és tevékenységek tekintetében a tagállamban már jogerős ítélet született.

(7) Az illetékes hatóságok értesítik a kérést benyújtó illetékes hatóságot a (6) bekezdés szerint hozott döntésükről. Ez az értesítés információt tartalmaz a döntésük indokairól.

(8) Az illetékes hatóságok felhívhatják a 2009/77/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ által létrehozott európai értékpapír-szabályozók bizottságának figyelmét a következőkre:

- a) ha a 109. cikkben meghatározott információcsere iránti kérést elutasították vagy ésszerű időn belül nem teljesítették;
- b) ha a 110. cikkben meghatározott vizsgálat vagy helyszíni ellenőrzés elvégzése iránti kérést elutasították vagy ésszerű időn belül nem teljesítették; vagy
- c) ha elutasították vagy ésszerű időn belül nem teljesítették azt a felkérést, amely arra irányult, hogy a saját tisztviselők elkísérhessék a másik tagállam illetékes hatóságának tisztviselőit.

(9) A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el a helyszíni ellenőrzések és a vizsgálatok eljárásaira vonatkozóan.

Az intézkedéseket a 112. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

102. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan személyre, aki az illetékes hatóságok munkavállalója vagy munkavállalója volt, valamint az illetékes hatóságok által megbízott könyvvizsgálókra és szakértőkre az üzleti titoktartás kötelezettsége vonatkozzon. E kötelezettség magában foglalja, hogy ezek a személyek semmilyen, a feladataik során szerzett bizalmas információt nem tárhatnak fel semmilyen személy vagy hatóság számára, kivéve, ha az összefoglaló vagy összesítő formában történik úgy, hogy az ÁÉKBV-ket, valamint az alapkezelő társaságokat és letétkezelőket (az ÁÉKBV-k üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozásokat) ne lehessen egyenként beazonosítani, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül.

Mindazonáltal, amennyiben egy ÁÉKBV-t vagy egy, az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozást fizetéseképtelennek nyilvánítottak vagy az kényszerfelszámolás alatt áll, polgári és kereskedelmi eljárások során közzé lehet tenni az olyan bizalmas információkat, amelyek nem érintenek vagyonkimentési próbálkozásokban érintett harmadik feleket.

(2) Az (1) bekezdés nem akadályozza a tagállamok illetékes hatóságait ezen irányelv vagy egyéb, az ÁÉKBV-re vagy az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozásokra alkalmazandó közösségi joggal összhangban folytatott információcsereben. Erre az információra az (1) bekezdésben meghatározott szakmai titoktartás feltételei vonatkoznak.

Az ezen irányelv alapján más illetékes hatóságokkal információt cserélő illetékes hatóságok a közlés időpontjában jelezhetik, hogy az ilyen információ kifejezett hozzájárulásuk nélkül nem tehető közzé, amely esetben az ilyen információt kizárólag arra a célra lehet kicserélni, amelyhez az ilyen hatóságok hozzájárulásukat adták.

(3) A tagállamok csak abban az esetben köthetnek harmadik országok illetékes hatóságaival, vagy harmadik országoknak az e cikk (5) bekezdésében és a 103. cikk (1) bekezdésében meghatározott hatóságaival vagy testületeivel történő információcsere vonatkozó együttműködési megállapodásokat, ha az átadott információra a szakmai titoktartás legalább az e cikkben említettekkel egyenértékű garanciái vonatkoznak. Az így megvalósuló információcsere célja az említett hatóságok vagy testületek felügyeleti feladatainak ellátása lehet.

Amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az információt az azt átadó illetékes hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül nem lehet közzétenni, és – amennyiben szükséges – kizárólag azokra a célokra, amelyekhez az érintett hatóságok hozzájárultak.

(4) Az (1) és (2) bekezdés alapján bizalmas információhoz jutó illetékes hatóságok az információt csak feladataik teljesítése során, a következő célokra használhatják fel:

- a) annak ellenőrzése érdekében, hogy az ÁÉKBV-k vagy az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozások tevékenységének megkezdését szabályozó feltételek teljesülnek-e, és hogy elősegítse az üzleti tevékenység, igazgatási és számviteli eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok folytatásának figyelemmel kísérését;
- b) szankciók megállapítása érdekében;
- c) az illetékes hatóságok határozatait elleni államigazgatási felülvizsgálat lefolytatása során; és
- d) a 107. cikk (2) bekezdése szerint indított peres eljárásokban.

(5) Az (1) és (4) bekezdés nem zárja ki az információcsere egy tagállamon belül vagy tagállamok között, ha az egy illetékes hatóság és az alábbiak között történik:

- a) hitelintézetek, befektetési vállalkozások, biztosítók vagy egyéb pénzügyi szervezetek felügyeletéért felelős hatóságok vagy a pénzügyi piacok felügyeletéért közjogilag felelős hatóságok;
- b) az ÁÉKBV-k vagy az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozások felszámolásában vagy csődeljárásában vagy egyéb hasonló eljárásban részt vevő testületek; vagy
- c) a biztosítók, hitelintézetek, befektetési vállalkozások vagy egyéb pénzügyi intézmények üzleti könyvei törvényesen előírt vizsgálatának lefolytatásáért felelős személyek felügyeleti feladataik teljesítése során.

Különösen, az (1) és (4) bekezdés nem zárja ki a fent felsorolt illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak teljesítését, vagy a kártalanítási rendszereket igazgató testületek számára a feladataik ellátásához szükséges információ közlését.

Az első albekezdés szerint szerzett információra az üzleti titoktartás (1) bekezdésben előírt feltételei vonatkoznak.

⁽¹⁾ HL L 25., 2009.1.29., 18. o.

103. cikk

(1) A 102. cikk (1)–(4) bekezdésében foglaltak ellenére a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóság és:

- a) ÁÉKBV-k vagy ezek üzleti tevékenységéhez hozzájáruló vállalkozások felszámolásában és csődeljárásában vagy egyéb hasonló eljárásokban részt vevő testületek felügyeletéért felelős hatóságok között;
- b) a biztosítók, hitelintézetek, befektetési vállalkozások vagy egyéb pénzügyi intézmények üzleti könyveinek törvényesen előírt vizsgálatával megbízott személyek felügyeletéért felelős hatóságok között.

(2) Az (1) bekezdésben említett eltérés lehetőségével élő tagállamok legalább a következő feltételek teljesülését előírják:

- a) az információ az (1) bekezdésben említett felügyelet ellátását szolgálja;
 - b) a kapott információra az üzleti titoktartás 102. cikk (1) bekezdésében előírt feltételei vonatkoznak; és
 - c) ha az információ egy másik tagállamból származik, azt nem lehet nyilvánosságra hozni az azt átadó illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és adott esetben kizárólag arra a célra lehet felhasználni azt, amelyhez e hatóságok hozzájárultak.
- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak a megnevezését, amelyek az (1) bekezdés alapján információkat kaphatnak.

(4) A 102. cikk (1)–(4) bekezdésében foglaltak ellenére a tagállamok – a pénzügyi rendszer stabilitása, beleértve az integritást is, erősítésének érdekében – engedélyezhetik az illetékes hatóságok és a társasági jog megsértésének vizsgálataért és felderítéséért jog szerint felelős hatóságok vagy testületek közötti információcserét.

(5) Az (4) bekezdésben említett eltérés lehetőségével élő tagállamok legalább a következő feltételek teljesülését előírják:

- a) az információ a (4) bekezdésben említett feladat teljesítését szolgálja;
- b) a kapott információra az üzleti titoktartás 102. cikk (1) bekezdésében előírt feltételei vonatkoznak; és
- c) ha az információ egy másik tagállamból származik, azt nem lehet nyilvánosságra hozni az azt átadó illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és adott esetben kizárólag arra a célra lehet felhasználni azt, amelyhez e hatóságok hozzájárultak.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában a (4) bekezdésben említett hatóságok vagy testületek közlik az információt átadó illetékes hatóságokkal azoknak a személyeknek a nevét és pontos feladatkörét, akiknek az információt meg kell küldeni.

(6) Ha valamely tagállamban a (4) bekezdésben említett hatóságok vagy testületek nyomozati vagy vizsgálati feladatokat – meghatározott hatáskörük figyelembevételével – az e célból meghatalmazott és nem közszolgálatban alkalmazott személyek segítségével végzik, az említett bekezdésben foglalt információcsere lehetősége az (5) bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelően kiterjeszthető ezekre a személyekre.

(7) A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak vagy testületeknek a nevét, amelyek az információt a (4) bekezdés alapján megkaphatják.

104. cikk

(1) A 102. és 103. cikk nem gátolja az illetékes hatóságot abban, hogy a központi bankok és egyéb, hasonló funkcióval rendelkező testületek mint pénzügyi hatóságok számára a feladatuk ellátása céljából információt szolgáltatson, és e hatóságokat vagy testületeket sem gátolja abban, hogy az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássák azt az információt, amelyre ezeknek a 102. cikk (4) bekezdése céljából szükségük lehet. Az ezen összefüggésben kapott információra az üzleti titoktartás 102. cikk (1) bekezdésében előírt feltételei vonatkoznak.

(2) A 102. és 103. cikk nem gátolja az illetékes hatóságokat abban, hogy a 102. cikk (1)–(4) bekezdésében említett információt közöljék egy elszámolóházzal vagy egyéb hasonló, a nemzeti jogszabályok által a tagállam valamely piacának részére történő klíring- vagy elszámolási szolgáltatások nyújtására elismert testülettel, ha úgy vélik, hogy e testületek megfelelő működésének lehetővé tétele érdekében szükséges ezt az információt közölni a piaci résztvevők mulasztásaival vagy potenciális mulasztásaival kapcsolatban.

Az ezen összefüggésben kapott információra az üzleti titoktartás 102. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételei vonatkoznak.

A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy a 102. cikk (2) bekezdése szerint kapott információt az e bekezdés első albekezdésében említett körülmények fennállása esetén az azt közlő illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül nem teszik közzé.

(3) A 102. cikk (1) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezések ellenére, a tagállamok a törvényben előírt rendelkezéseknél fogva engedélyezhetik bizonyos információk közlését központi állami-gazgatásainak egyéb, az ÁÉKBV-k és az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozások, hitelintézetek, pénzügyi intézmények, befektetési vállalkozások és biztosítók felügyeletére vonatkozó jogalkotásért felelős részlegei számára, valamint az e részlegek által utasított felügyelők számára.

Ezek a közzétételek ugyanakkor csak a prudenciális felügyelet céljából szükséges mértékben történhetnek.

A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy a 102. cikk (2) és (5) bekezdése szerint kapott információt az e bekezdésben említett körülmények között az azt közlő illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül nem teszik közzé.

105. cikk

A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el az illetékes hatóságok közötti információcsere eljárásaira vonatkozóan.

Az intézkedéseket a 112. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

106. cikk

(1) A tagállamok legalább azt biztosítják, hogy a 2006/43/EK irányelv értelmében jóváhagyott bármely személy, aki a 78/660/EGK irányelv 51. cikkében, a 83/349/EGK irányelv 37. cikkében vagy ezen irányelv 73. cikkében említett kötelező könyvvizsgálatot vagy bármilyen egyéb, törvényben meghatározott feladatot végez egy ÁÉKBV-nál vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozásnál, köteles azonnal jelenteni az illetékes hatóságnak minden olyan, az e feladat végzése során tudomására jutott, e vállalkozást érintő tény vagy döntést, és amelynél fennáll a következők lehetősége:

- a) alapvetően megsértik azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az engedélyezést szabályozó feltételeket tartalmazzák, vagy amelyek sajátosan az ÁÉKBV vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozás tevékenységének folytatását szabályozzák;
- b) az ÁÉKBV vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozás folyamatos működését hátrányosan befolyásolják; vagy
- c) a beszámolók hitelesítésének megtagadásához vagy fenntartások kinyilvánításához vezetnek.

E személynek kötelessége jelenteni minden olyan tény és döntést, amely akkor jutott tudomására, amikor az a) pontban leírt feladatot végezte egy olyan vállalkozásban, amely azzal az ÁÉKBV-vel vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozással áll ellenőrző kapcsolatból eredő szoros kapcsolatban, amelyben az említett feladatot végzi.

(2) A 2006/43/EK irányelvvel összhangban jóváhagyott személyek által az illetékes hatóságokkal jóhiszeműen közölt bármilyen, az (1) bekezdésben említett tény vagy döntés nem jelenti a szerződésben vagy bármilyen jogalkotói, szabályozói vagy közigazgatási rendelkezés által meghatározott információközlési korlátozás megsértését és e személyekre vonatkozóan felelősséget nem keletkeztet.

107. cikk

(1) A illetékes hatóságok írásban megindokolják az engedélykérelmet elutasító döntésüket, továbbá az ezen irányelv alkalmazása során foganatosított általános intézkedések végrehajtása során hozott kedvezőtlen döntésüket, és erről tájékoztatniuk kell a kérelmezőket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján hozott bármely döntést megfelelően megindokoljanak, és az bírósági úton felülvizsgálható legyen, az olyan engedélykérelmek esetében is, amelyek tartalmazzák az összes előírt információt, de amelyekről a benyújtástól számított hat hónapon belül nem hoztak határozatot.

(3) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a fogyasztók érdekében az alábbi testületek közül a nemzeti jogban meghatározottak szerint egy vagy több a nemzeti joggal összhangban eljárást indíthasson a bíróságok vagy az illetékes közigazgatási szervek előtt annak biztosítására, hogy az ezen irányelv végrehajtására irányuló nemzeti rendelkezéseket alkalmazzák:

- a) közjogi szervek vagy azok képviselői;
- b) fogyasztói szervezetek, amelyeknek a fogyasztók védelméhez jogos érdeke fűződik; vagy
- c) szakmai szervezetek, amelyeknek a tagjai védelméhez jogos érdeke fűződik.

108. cikk

(1) Kizárólag az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam hatóságai rendelkezhetnek olyan jogkörrel, hogy lépéseket tegyenek az ÁÉKBV ellen, amennyiben az valamely törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezést, illetve az alap szabályzatában vagy a befektetési társaság létesítő okiratában foglalt rendelkezést megsért.

Mindazonáltal az ÁÉKBV fogadó tagállamának a hatóságai jogosultak törvényes lépéseket tenni, amennyiben az ÁÉKBV a tagállamban hatályban lévő és az ezen irányelv által szabályozott területen kívül eső törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket vagy a 92. és 94. cikkben meghatározott követelményeket sérti meg.

(2) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam hatósága az engedély visszavonására irányuló döntésről, az ÁÉKBV ellen hozott bármely jelentős intézkedésről, továbbá a kibocsátás, visszavásárlás vagy visszaváltás felfüggesztésének előírásáról haladéktalanul tájékoztatja az ÁÉKBV fogadó tagállamainak hatóságait, valamint ha az ÁÉKBV alapkezelő társasága egy másik tagállamban létesült, az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(3) Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, illetve az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai felléphetnek az alapkezelő társasággal szemben, ha az megsérti a hatáskörükbe tartozó szabályokat.

(4) Abban az esetben, ha az ÁÉKBV fogadó tagállamának illetékes hatóságai világos és bizonyítható indokokkal rendelkeznek annak feltételezésére, hogy az ÁÉKBV, amelynek befektetési jegyeit a tagállam területén forgalmazzák, megszegi az ÁÉKBV fogadó tagállamának illetékes hatóságaira hatáskört nem ruházó, ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből adódó kötelezettségeit, megállapításaikat az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága elé terjesztik, amely megteszi a megfelelő intézkedéseket.

(5) Ha az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére, vagy azért, mert az intézkedések elégtelennek bizonyulnak, vagy mert az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam nem cselekszik ésszerű időn belül, az ÁÉKBV továbbra is oly módon jár el, amely egyértelműen sérti az ÁÉKBV fogadó tagállama befektetőinek érdekeit, az ÁÉKBV fogadó tagállamának illetékes hatósága ennek következtében az alábbi intézkedések valamelyikével élhet:

a) az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatása után megtesz minden szükséges intézkedést a befektetők védelme érdekében, beleértve az érintett ÁÉKBV esetleges megakadályozását abban, hogy az ÁÉKBV fogadó tagállam területén befektetési jegyeit továbbra is forgalmazza; vagy

b) az ügyet szükség esetén az európai értékpapírpiacon szabályozók bizottsága elé terjesztheti.

A Bizottságot haladéktalanul tájékoztatni kell az első albekezdés a) pontja szerinti intézkedésről.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy területükön az ÁÉKBV fogadó tagállama által a (2)–(5) bekezdések alapján hozható intézkedésekhez szükséges jogi dokumentumoknak az ÁÉKBV részére történő kézbesítése jogszabályilag lehetséges.

109. cikk

(1) Abban az esetben, ha egy alapkezelő társaság szolgáltatások nyújtásával vagy fióktelepek alapításán keresztül egy vagy több alapkezelő társaság fogadó tagállamában is működik, az összes érintett tagállam illetékes hatóságainak szoros együttműködésére van szükség.

Az illetékes hatóságok kérelemre kölcsönösen megküldik egymásnak az ilyen alapkezelő társaságok vezetésére és tulajdonosaira vonatkozó összes olyan adatot, amely megítélésük szerint megkönnyítheti az ilyen cégek folyamatos ellenőrzését. Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam hatóságai különösen együttműködnek annak érdekében, hogy az alapkezelő társaság fogadó tagállamának hatóságai összegyűjthessék a 21. cikk (2) bekezdésében említett információkat.

(2) Amennyiben ez a felügyeleti hatáskörük gyakorlásához szükséges, az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai tájékoztatást kapnak az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságaitól az alapkezelő társaság fogadó tagállama által a 21. cikk (5) bekezdésének értelmében hozott olyan intézkedésekről, amelyek az alapkezelő társasággal szembeni intézkedéseket vagy szankciókat, vagy az alapkezelő társaság tevékenységeire vonatkozó korlátozásokat foglalnak magukban.

(3) Az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul értesítik az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait az alapkezelő társaságnál tapasztalt minden olyan problémáról, amely jelentős mértékben befolyásolhatja az alapkezelő társaságnak az ÁÉKBV-vel kapcsolatos feladatai megfelelő ellátására való képességét, továbbá a III. fejezet szerinti követelmények megsértéséről.

(4) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul értesítik az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait az ÁÉKBV-nél tapasztalt minden olyan problémáról, amely jelentős mértékben befolyásolhatja az alapkezelő társaságnak a feladatai megfelelő ellátására és az ezen irányelv – az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam felelősségi körébe tartozó – előírásainak betartására való képességét.

110. cikk

(1) Valamennyi alapkezelő társaságot fogadó tagállam gondoskodik arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedéllyel rendelkező alapkezelő társaság fióktelepen keresztül folytat üzleti tevékenységet az adott tagállam területén, az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállamának illetékes hatóságai az alapkezelő társaság fogadó tagállama illetékes hatóságainak tájékoztatását követően önállóan vagy az ezzel megbízott közvetítő által helyszíni ellenőrzés keretében ellenőrizhessék a 109. cikkben említett adatokat.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti az alapkezelő társaság fogadó tagállama illetékes hatóságainak azon jogát, hogy az ezen irányelvben meghatározott feladatok ellátása során helyszíni ellenőrzéseket végezzenek a tagállam területén létesített fióktelepeken.

XIII. FEJEZET

EURÓPAI ÉRTÉKPAPÍR-BIZOTTSÁG

111. cikk

A Bizottság ehhez az irányelvhez technikai módosításokat fogadhat el a következő területeken:

- a fogalommeghatározások pontosítása ezen irányelvnek a Közösség egész területén történő egységes alkalmazása érdekében; vagy
- a terminológia egységesítése és a fogalommeghatározások kialakítása az ÁÉKBV és az ezekhez kapcsolódó kérdések vonatkozásában megalkotott további jogszabályokkal összhangban.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 112. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

112. cikk

(1) A Bizottság munkáját a 2001/528/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti.

⁽¹⁾ HL L 191., 2001.7.13., 45. o.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a cikke (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.

(3) Az e bekezdésre való hivatkozások esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

XIV. FEJEZET

ELTÉRÉSEK, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Eltérések

113. cikk

(1) Kizárólag a dán ÁÉKBV-k tekintetében, a Dániában kibocsátott pantebreve-t az 50. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett átruházható értékpapírokkal egyenértékűnek kell tekinteni.

(2) A 22. cikk (1) bekezdésétől és a 32. cikk (1) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok engedélyt adhatnak ki olyan ÁÉKBV részére, amely 1985. december 20-án saját nemzeti jogszabályaival összhangban két vagy több letétkezelővel rendelkezett, azzal, hogy továbbra is ugyanennyi letétkezelővel kell rendelkeznie, feltéve, hogy a hatóságok garanciát kapnak arra, hogy a 22. cikk (3) bekezdése és a 32. cikk (3) bekezdése szerinti funkciók a gyakorlatban is megvalósulnak.

(3) A 16. cikktől eltérve a tagállamok engedélyezhetik, hogy alapkezelő társaságok más társaságok névre szóló értékpapírjait megtestesítő, bemutatóra szóló értékpapírokat bocsássanak ki.

114. cikk

(1) A 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjában meghatározott, és az irányelv melléklete A. szakaszának 4. és 5. pontjában említett szolgáltatások nyújtására engedély alapján jogosult befektetési vállalkozások ezen irányelv alapján engedélyt szerezhetnek arra, hogy ÁÉKBV-t „alapkezelő társaságként” kezeljenek. Ilyen esetben ezeknek a befektetési vállalkozások visszaadják a 2004/39/EK irányelv alapján részükre megadott engedélyt.

(2) Azok az alapkezelő társaságok, amelyek a 85/611/EGK irányelv értelmében a székhelyük szerinti tagállamban 2004. február 13. előtt ÁÉKBV kezelésére már rendelkeztek engedéllyel, e cikk alkalmazásában továbbra is engedéllyel rendelkező társaságnak minősülnek, amennyiben az illető tagállam jogszabályai rendelkeznek arról, hogy az ilyen tevékenységek megkezdéséhez ezeknek a társaságoknak a 7. és 8. cikkben meghatározottakkal egyenértékű feltételeknek kell megfelelniük.

2. SZAKASZ

Átmeneti és záró rendelkezések

115. cikk

A Bizottság ezen irányelv alkalmazásáról 2013. július 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

116. cikk

(1) A tagállamok 2011. június 30-ig elfogadják és közzéteszik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1. cikk (2) bekezdése második albekezdésének, az 1. cikk (3) bekezdése b) pontjának, a 2. cikk (1) bekezdése e), m), p) és q) pontjának, a 2. cikk (5) bekezdésének, a 4. cikknek, az 5. cikk (1)–(4), (6) és (7) bekezdésének, a 6. cikk (1) bekezdésének, a 12. cikk (1) bekezdésének, a 13. cikk (1) bekezdése bevezető mondatának, a 13. cikk (1) bekezdése a) és i) pontjának, a 15. cikknek, a 16. cikk (1) bekezdésének, a 16. cikk (3) bekezdésének, a 17. cikk (1) bekezdésének, a 17. cikk (2) bekezdés b) pontjának, a 17. cikk (3) bekezdése első és harmadik albekezdésének, a 17. cikk (4)–(7) bekezdésének, a 17. cikk (9) bekezdése második albekezdésének, a 18. cikk (1) bekezdése bevezető részének, a 18. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 18. cikk (2) bekezdése harmadik és negyedik albekezdésének, a 18. cikk (3) és (4) bekezdésének, a 19. és a 20. cikknek, a 21. cikk (2)–(6), (8) és (9) bekezdésének, a 22. cikk (1) bekezdésének, a 22. cikk (3) bekezdése a), d) és e) pontjának, a 23. cikk (1), (2), (4) és (5) bekezdésének, a 27. cikk harmadik bekezdésének, a 29. cikk (2) bekezdésének, a 33. cikk (2), (4) és (5) bekezdésének, a 37–42. cikknek, a 43. cikk (1)–(5) bekezdésének, a 44–49. cikknek, az 50. cikk (1) bekezdése bevezető mondatának, az 50. cikk (3) bekezdésének, az 51. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének, az 51. cikk (4) bekezdésének, az 54. cikk (3) bekezdésének, az 56. cikk (1) bekezdésének, az 56. cikk (2) bekezdése első albekezdése bevezető mondatának, az 58–59. cikknek, a 60. cikk (1)–(5) bekezdésének, a 61. cikk (1) és (2) bekezdésének, a 62. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének, a 63. cikknek, a 64. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének, a 65., 66. és 76. cikknek, a 68. cikk (1) bekezdése a) pontjának, a 69. cikk (1)–(2) bekezdésének, a 70. cikk (2) és (3) bekezdésének, a 71., 72. és 74. cikknek, a 75. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének, a 77–82. cikknek, a 83. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 83. cikk (2) bekezdése a) pontja második francia bekezdésének, a 86. cikknek, a 88. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 89. cikk b) pontjának, a 90., a 91–94. és a 96–100. cikknek, a 101. cikk (1)–(8) bekezdésének, a 102. cikk (2) bekezdése második albekezdésének, a 102. cikk (5) bekezdésének, a 107. és 108. cikknek, a 109. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének, a 110. cikknek és az I. mellékletnek megfeleljenek. A tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2011. július 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek a 85/611/EK irányelvre vonatkozó hivatkozásait az ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

117. cikk

A III. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 85/611/EGK irányelv 2011. július 1-jétől kezdődően hatályát veszti, a III. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a IV. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

Az egyszerűsített tájékoztatóra való hivatkozást a 78. cikkben említett, kiemelt befektetői információkra történő hivatkozásként kell értelmezni.

118. cikk

(1) Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk (1) bekezdése, az 1. cikk (2) bekezdésének első albekezdése, az 1. cikk (3) bekezdésének a) pontja, az 1. cikk (4)–(7) bekezdése, a 2. cikk (1) bekezdésének a)–d), f)–l), n) és o) pontja, a 2. cikk (2), (3) és (4), (6) és (7) bekezdése, a 3. cikk, az 5. cikk (5) bekezdése, a 6. cikk (2), (3) és (4) bekezdése, a 7–11. cikk, a 12. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (1) bekezdésének b)–h) pontja, a 13. cikk (2) bekezdése, a 14. cikk (1) bekezdése, a 16. cikk (2) bekezdése, a 17. cikk (2) bekezdésének a), c) és d) pontja, (3) bekezdésének második albekezdése és (8) bekezdése, a 17. cikk (9) bekezdésének első albekezdése, a 18. cikk (1) bekezdése a bevezető mondat és az a) pont kivételével, a 18. cikk (2) bekezdésének első és második albekezdése, a 21. cikk (1) és (7) bekezdése, a 22. cikk (2) bekezdése, a 22. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontja, a 23. cikk (3) bekezdése, a 24. cikk második bekezdése, a 25. és 26. cikk, a 27. cikk első és második bekezdése, a 28. cikk, a 29. cikk (1), (3) és (4) bekezdése, a 30., 31. és 32. cikk, a 33. cikk (1) és (3) bekezdése, a 34., 35. és 36. cikk, az

50. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja, az 50. cikk (2) bekezdése, az 51. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése, az 51. cikk (2) és (3) bekezdése, az 52. és 53. cikk, a 54. cikk (1) és (2) bekezdése, az 55. cikk, az 56. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontja, az 56. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, az 56. cikk (3) bekezdése, az 57. cikk, a 68. cikk (2) bekezdése, a 69. cikk (3)–(4) bekezdése, a 70. cikk (1) és (4) bekezdése, a 73. cikk, a 76. cikk, a 83. cikk (1) bekezdése a b) pont kivételével, a 83. cikk (2) bekezdésének a) pontja a második francia bekezdés kivételével, a 84., a 85. és a 87. cikk, a 88. cikk (1) bekezdése a b) pont kivételével, a 88. cikk (2) bekezdése, a 89. cikk a b) pont kivételével, a 102. cikk (1) bekezdése, a 102. cikk (2) bekezdésének első albekezdése, a 102. cikk (3) és (4) bekezdése, a 103–106. cikk, a 109. cikk (1) bekezdése, a 111., a 112., a 113. és a 117. cikk, a II., a III. és a IV. melléklet 2011. július 1-jétől alkalmazandó.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ÁÉKBV-k a 85/611/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban összeállított egyszerűsített tájékoztatójukat a lehető leghamarabb, de minden esetben legkésőbb a 78. cikk (7) bekezdésében említett valamennyi végrehajtási intézkedés nemzeti jogba való átültetésére megállapított határidő lejártá után 12 hónappal lecserélik a 78. cikkel összhangban összeállított, befektetőknek szóló legfontosabb információkra. Ezen időszak alatt az illetékes hatóságok továbbra is elfogadják az ÁÉKBV fogadó tagállama területén forgalmazó ÁÉKBV egyszerűsített tájékoztatóját.

119. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. július 13-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
E. ERLANDSSON

I. MELLÉKLET

A. LISTA

1. A közös alapra vonatkozó információk	1. Az alapkezelő társaságra vonatkozó információk, beleértve annak feltüntetését, hogy az alapkezelő társaság székhelye az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban található-e	1. A befektetési társaságra vonatkozó információk
1.1. Név	1.1. Név vagy cégnév, jogi forma, alapító okirat szerinti iroda és székhely, ha az utóbbi az alapító okirat szerinti irodától eltér.	1.1. Név vagy cégnév, jogi forma, alapító okirat szerinti iroda és székhely, ha az utóbbi az alapító okirat szerinti irodától eltér.
1.2. A közös alap megalapításának dátuma. Határozott időtartamra alapított társaság esetén az időtartam feltüntetése.	1.2. A társaság alapításának dátuma. Határozott időtartamra alapított társaság esetén az időtartam feltüntetése.	1.2. A társaság alapításának dátuma. Határozott időtartamra alapított társaság esetén az időtartam feltüntetése.
	1.3. Ha a társaság más közös alapokat is kezel, ezek feltüntetése.	1.3. A különböző befektetési részalappal rendelkező befektetési vállalkozások esetében a részalappok megnevezése.
1.4. Annak a helynek a megnevezése, ahol az alap szabályzata (ha ezt nem mellékeltek), valamint a rendszeres beszámolók beszerezhetők.		1.4. Annak a helynek a megnevezése, ahol a társaság létesítő okiratai (ha ezeket nem mellékeltek), valamint a rendszeres beszámolók beszerezhetők.
1.5. A közös alapra vonatkozó, befektetőket is érintő adózási szabályok rövid leírása. Részletes tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy a befektetők részére kifizetett jövedelmet és árfolyamnyereséget terheli-e levonás a forrásnál.		1.5. A társaságra vonatkozó, befektetőket is érintő adózási szabályok rövid leírása. Részletes tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy a befektetők részére kifizetett jövedelmet és árfolyamnyereséget terheli-e levonás a forrásnál.
1.6. Elszámolási és hozamfizetési napok.		1.6. Elszámolási és hozamfizetési napok.
1.7. A 73. cikkben említett számviteli információk ellenőrzéséért felelős személyek neve.		1.7. A 73. cikkben említett számviteli információk ellenőrzéséért felelős személyek neve.
	1.8. A társaság ügyvivő, ügyvezető és felügyeleti szerveinek tagjai és beosztásuk. Részletezni kell a társaságon kívüli főbb tevékenységeiket, ahol ezek a társaságra nézve jelentőséggel bírnak.	1.8. A társaság ügyvivő, ügyvezető és felügyeleti szerveinek tagjai és beosztásuk. Részletezni kell a társaságon kívüli főbb tevékenységeiket, ahol ezek a társaságra nézve jelentőséggel bírnak.
	1.9. A jegyzett tőke összege, jelezve a már befizetett részt.	1.9. Tőke

1.10. A befektetési jegyek fajtájának és főbb jellemzőinek részletezése, különös tekintettel az alábbiakra: – a befektetési jegy által megtestesített (dologi, személyi vagy egyéb) jog, – a tulajdonjogot bizonyító eredeti értékpapírok vagy tanúsítványok; részvénykönyvbe vagy számlára történő bejegyzés, – a befektetési jegyek jellemzői: névre vagy bemutatóra szóló. Az esetlegesen biztosítható címletek megjelölése, – a befektető szavazati jogának (ha van ilyen) feltüntetése, – az alap felszámolására vonatkozó döntéshez szükséges körülmények meghatározása és a felszámolási eljárás leírása, különös tekintettel ezeknek a befektetők jogaira gyakorolt hatására.		1.10. A befektetési jegyek fajtájának és főbb jellemzőinek részletezése, különös tekintettel az alábbiakra: – a tulajdonjogot bizonyító eredeti értékpapírok vagy tanúsítványok; részvénykönyvbe vagy számlára történő bejegyzés, – a befektetési jegyek jellemzői: névre vagy bemutatóra szóló. Az esetlegesen biztosítható címletek megjelölése, – a befektető szavazati jogának (ha van ilyen) feltüntetése, – a befektetési vállalkozás felszámolására vonatkozó döntéshez szükséges körülmények meghatározása és a felszámolási eljárás leírása, különös tekintettel ezeknek a befektetők jogaira gyakorolt hatására.
1.11. Azoknak a tőzsdéknek vagy piacoknak a feltüntetése (ha vannak ilyenek), ahol a befektetési jegyeket jegyzik, illetve forgalmazzák.		1.11. Azoknak a tőzsdéknek vagy piacoknak a feltüntetése (ha vannak ilyenek), ahol a befektetési jegyeket jegyzik, illetve forgalmazzák.
1.12. A befektetési jegyek kibocsátására és értékesítésére vonatkozó eljárások és feltételek.		1.12. A befektetési jegyek kibocsátására és értékesítésére vonatkozó eljárások és feltételek.
1.13. A befektetési jegyek visszavásárlására vagy visszaváltására vonatkozó eljárások és feltételek, valamint azok a körülmények, amelyek miatt a visszavásárlás vagy visszaváltás felfüggeszthető.		1.13. A befektetési jegyek visszavásárlására vagy visszaváltására vonatkozó eljárások és feltételek, valamint azok a körülmények, amelyek miatt a visszavásárlás vagy visszaváltás felfüggeszthető. A különböző befektetési részalappal rendelkező befektetési vállalkozások esetében a megfelelő információk arról, hogyan léphet egy befektetési jegy tulajdonos az egyik részalappól a másikba, és az ilyen esetekre alkalmazandó költségekről.
1.14. A bevétel megállapításának és felhasználásának szabályai.		1.14. A bevétel megállapításának és felhasználásának szabályai.
1.15. A közös alap befektetési céljainak leírása, feltüntetve a pénzügyi célokat is (pl.: tőkenövekedés vagy jövedelem), befektetési politikáját (pl.: földrajzi vagy iparági specializáció), a befektetési politika minden esetleges korlátozása, valamint bármely olyan technika, eszköz vagy hitelfelvételi jogosítvány, amely a közös alap irányításához felhasználható.		1.15. A társaság befektetési céljainak leírása, feltüntetve a pénzügyi célokat is (pl.: tőkenövekedés vagy jövedelem), befektetési politikáját (pl.: földrajzi vagy iparági specializáció), a befektetési politika minden esetleges korlátozása, valamint bármely olyan technika, eszköz vagy hitelfelvételi jogosítvány, amely a társaság irányításához felhasználható.

1.16. Az eszközök értékelésének szabályai.		1.16. Az eszközök értékelésének szabályai.
1.17. A befektetési jegyek eladási vagy kibocsátási, illetve visszavásárlási vagy visszaváltási árának meghatározása, különös tekintettel az alábbiakra:		1.17. A befektetési jegyek eladási vagy kibocsátási, illetve visszavásárlási vagy visszaváltási árának meghatározása, különös tekintettel az alábbiakra:
– a fenti árak kiszámításának módszere és gyakorisága, – a befektetési jegyek eladásával vagy kibocsátásával, illetve visszavásárlásával vagy visszaváltásával kapcsolatban felszámított költségek, – a fenti árak közzétételének módja, helye és gyakorisága.		– a fenti árak kiszámításának módszere és gyakorisága, – a befektetési jegyek eladásával vagy kibocsátásával, illetve visszavásárlásával vagy visszaváltásával kapcsolatban felszámított költségek, – a fenti árak közzétételének módja, helye és gyakorisága ⁽¹⁾.
1.18. A közös alap által az alapkezelő társaság, a letétkezelő vagy harmadik felek részére fizetendő díjazás, valamint a fentiek részére történő költségtérítés módjának, összegének és kiszámításának leírása.		1.18. A társaság által saját igazgatói, továbbá ügyviteli, ügyvezető és felügyeleti testületei tagjai, valamint a letétkezelő és harmadik felek részére fizetendő díjazás módjának, összegének és kiszámításának leírása, az igazgatók, a letétkezelő vagy harmadik felek részére fizetendő költségtérítés feltüntetésével.

⁽¹⁾ Ezen irányelv 32. cikkének (5) bekezdése szerinti befektetési társaságok a fentiekben túl kötelesek feltüntetni az alábbiakat:

- a befektetési jegyek nettó eszközértéke kiszámításának módja és gyakorisága,
- a fenti érték közzétételének módja, helye és gyakorisága,
- a forgalmazás országában levő tőzsde, amelynek árfolyama alapján az adott országban a tőzsdén kívül végrehajtott ügyletek ára megállapításra kerül.

2. A letétkezelőre vonatkozó információk:

2.1. Név vagy cégnév, jogi forma, alapító okirat szerinti iroda és székhely, ha az utóbbi az alapító okirat szerinti irodától eltér.

2.2. Fő tevékenység.

3. Olyan szerződéses tanácsadó cégekkel vagy külső befektetési tanácsadókkal kapcsolatos információk, amelyek díjazása az ÁÉKBV eszközeiből történik:

3.1. A cég neve vagy cégjegyzése, vagy a tanácsadó neve.

3.2. Az alapkezelő társasággal vagy a befektetési társasággal kötött szerződés lényeges rendelkezései, a díjazásukra vonatkozó kivételével, amelyek fontosak lehetnek a befektetőknek nézve.

3.3. Egyéb fontosabb tevékenységek.

4. A befektetők részére történő kifizetésekkel, a befektetési jegyek visszavásárlásával vagy visszaváltásával és az ÁÉKBV-re vonatkozó információk rendelkezésre bocsátásával kapcsolatban hozott intézkedések leírása. Ezt az információt minden esetben meg kell adni abban a tagállamban, ahol az ÁÉKBV letelepedett. Ezen túlmenően, amennyiben a befektetési jegyeket más tagállamokban is forgalmazzák, a fenti információkat az ott kiadott tájékoztatóban az érintett tagállam vonatkozásában is meg kell adni.

5. Egyéb befektetési információk:

5.1. Az ÁÉKBV (az esetnek megfelelően) múltbeli teljesítménye – az ilyen információ szerepelhet a tájékoztatóban vagy ahhoz csatolható.

5.2. Annak a jellemző befektetőnek a profilja, akinek az ÁÉKBV befektetési jegyeit szánják.

6. Gazdasági információk

6.1. Lehetséges kiadások vagy díjak, kivéve az 1.17. pontban említett költségeket, különbséget téve a befektetési jegy tulajdonosa által fizetett költségek és az ÁÉKBV eszközeiből fizetendő költségek között.

B. LISTA

A rendszeres beszámolók tartalmi elemei

I. Vagyommérleg

- átruházható értékpapírok,
- banki egyenlegek,
- egyéb eszközök,
- összes eszköz,
- passzívák,
- nettó eszközérték.

II. A forgalomban levő befektetési jegyek száma

III. Az egy befektetési jegyre eső nettó eszközérték

IV. A portfólió összetétele, megkülönböztetve az alábbiakat:

- a) a tőzsdén hivatalosan jegyzett átruházható értékpapírok;
- b) más szabályozott piacon forgalmazott átruházható értékpapírok;
- c) az 50. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett típusú, a közelmúltban kibocsátott átruházható értékpapírok;
- d) az 50. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett típusú, egyéb átruházható értékpapírok,

továbbá a fentiek elemzése az ÁÉKBV befektetési politikájának tükrében a legmegfelelőbb szempontok alapján (pl. a gazdasági, földrajzi vagy devizaszempontok alapján) a nettó eszközök százalékos arányában; a fenti befektetések mindegyikénél, hogy az ÁÉKBV összes eszközei viszonylatában milyen részarányt képvisel.

A portfólió összetételében a tárgyidőszakban bekövetkezett változások leírása.

V. Az ÁÉKBV eszközeinek alakulása a tárgyidőszakban, ideértve az alábbiakat:

- befektetésekből származó jövedelem,
- egyéb bevétel,
- kezelési költségek,
- a letétkezelő díjai,
- egyéb díjak és adók,
- nettó jövedelem,

- felosztott és újra befektetett jövedelem,
- a tőkeszámla változásai,
- a befektetések értéknövekedése, illetve értékcsökkenése,
- minden olyan egyéb változás, amely hatást gyakorol az ÁÉKBV eszközeire és forrásaira,
- ügyletek költségei, amelyek az ÁÉKBV számára a portfóliójához tartozó ügyletekkel kapcsolatos költségek.

VI. Összehasonlító táblázat az elmúlt három üzleti évről, feltüntetve az egyes üzleti évek végén regisztrált:

- összes nettó eszközértéket,
- egy befektetési jegyre jutó nettó eszközértéket.

VII. Azoknak az ügyleteknek a részletes leírása, amelyeket az ÁÉKBV az 51. cikk értelmében kötött a tárgyidőszakban, kategóriánkénti bontásban, feltüntetve az ezekből eredő kötelezettségvállalás összegét.

II. MELLÉKLET

A kollektív portfóliókezelési tevékenységhez tartozó funkciók:

- befektetéskezelés,
 - igazgatás:
 - a) jogi és a pénzeszközök kezelésével kapcsolatos számviteli szolgáltatások;
 - b) ügyfélszolgálat;
 - c) értékelés és árképzés (beleértve az adóbevallásokat);
 - d) jogszerű magatartás ellenőrzése;
 - e) befektetési jegy-tulajdonosok nyilvántartásának vezetése;
 - f) bevétel felosztása;
 - g) befektetési jegyek kibocsátása és visszaváltása;
 - h) szerződések elszámolása (beleértve a bizonylatok megküldését);
 - i) nyilvántartás,
 - marketing.
-

III. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és egymást követő módosításainak listája**(a 117. cikkben említettek szerint)**

A Tanács 85/611/EGK irányelve
(HL L 375., 1985.12.31., 3. o.)

A Tanács 88/220/EGK irányelve
(HL L 100., 1988.4.19., 31. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 95/26/EK irányelve
(HL L 168., 1995.7.18., 7. o.)

Kizárólag az 1. cikk, negyedik francia bekezdés, 4. cikk, (7) bekezdés és az 5. cikk, ötödik francia bekezdés

Az Európai Parlament és a Tanács 2000/64/EK irányelve
(HL L 290., 2000.11.17., 27. o.)

Kizárólag az 1. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács 2001/107/EK irányelve
(HL L 41., 2002.2.13., 20. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2001/108/EK irányelve
(HL L 41., 2002.2.13., 35. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve
(HL L 145., 2004.4.30., 1. o.)

Kizárólag a 66. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács 2005/1/EK irányelve
(HL L 79., 2005.3.24., 9. o.)

Kizárólag a 9. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács 2008/18/EK irányelve
(HL L 76., 2008.3.19., 42. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba történő átültetésre és alkalmazásra vonatkozó határidők listája**(a 117. cikkben említettek szerint)**

Irányelv	Átültetés határideje	Alkalmazás időpontja
85/611/EGK	1989. október 1.	—
88/220/EGK	1989. október 1.	—
95/26/EK	1996. július 18.	—
2000/64/EK	2002. november 17.	—
2001/107/EK	2003. augusztus 13.	2004. február 13.
2001/108/EK	2003. augusztus 13.	2004. február 13.
2004/39/EK	—	2006. április 30.
2005/1/EK	2005. május 13.	—

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

85/611/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat	1. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat
1. cikk, (2) bekezdés, első és második francia bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
—	1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
1. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	1. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
1. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	1. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés a) pont
—	1. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés b) pont
1. cikk, (4)–(7) bekezdés	1. cikk, (4)–(7) bekezdés
1. cikk, (8) bekezdés, bevezető mondat	2. cikk, (1) bekezdés, n) pont, bevezető mondat
1. cikk, (8) bekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés, n) pont, i., ii. és iii. alpont
1. cikk, (8) bekezdés, záró mondat	2. cikk, (7) bekezdés
1. cikk, (9) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés, o) pont
1a. cikk, bevezető mondat	2. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat
1a. cikk, 1. pont	2. cikk, (1) bekezdés, a) pont
1a. cikk, 2. pont, a mondat első része	2. cikk, (1) bekezdés, b) pont
1a. cikk, 2. pont, a mondat második része	2. cikk, (2) bekezdés
1a. cikk, 3–5. pont	2. cikk, (1) bekezdés, c)–e) pont
1a. cikk, 6. pont	2. cikk, (1) bekezdés, f) pont
1a. cikk, 7. pont, a mondat első része	2. cikk, (1) bekezdés, g) pont
1a. cikk, 7. pont, a mondat második része	2. cikk, (3) bekezdés
1a. cikk, 8–9. pont	2. cikk, (1) bekezdés, h)–i) pont
1a. cikk, 10. pont, első albekezdés	2. cikk, (1) bekezdés, j) pont
1a. cikk, 10. pont, második albekezdés	2. cikk, (5) bekezdés
1a. cikk, 11. pont	—
1a. cikk, 12. és 13. pont, első mondat	2. cikk, (1) bekezdés, i. és ii. alpont
1a. cikk, 13. pont, második mondat	2. cikk, (4) bekezdés, a) pont
1a. cikk, 14. és 15. pont, első mondat	2. cikk, (1) bekezdés, k) és l) pont
1a. cikk, 15. pont, második mondat	2. cikk, (6) bekezdés
—	2. cikk, (1) bekezdés, m) pont
2. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	3. cikk, bevezető mondat
2. cikk, (1) bekezdés, első, második és negyedik francia bekezdés	3. cikk, a), b), c) és d) pont
2. cikk, (2) bekezdés	—
3. cikk	4. cikk
4. cikk, (1)–(2) bekezdés	5. cikk, (1)–(2) bekezdés
—	5. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	5. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, a) és b) pont
—	5. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
4. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	5. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés
4. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés	5. cikk, (4) bekezdés, negyedik albekezdés
4. cikk, (3a) bekezdés	5. cikk, (5) bekezdés
4. cikk, (4) bekezdés	5. cikk, (6) bekezdés

85/611/EGK irányelv	Ez az irányelv
—	5. cikk, (7) bekezdés
5. cikk, (1) és (2) bekezdés	6. cikk, (1) és (2) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondat	6. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondat
5. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, a) pont	6. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, a) pont
5. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) pont, bevezető mondat	6. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) pont, bevezető mondat
5. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) pont, első és második francia bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) pont, i. és ii. alpont
5. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	6. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés
5a. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	7. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat
5a. cikk, (1) bekezdés, a) pont, bevezető mondat	7. cikk, (1) bekezdés, a) pont, bevezető mondat
5a. cikk, (1) bekezdés, a) pont, első francia bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés, a) pont, i. alpont
5a. cikk, (1) bekezdés, a) pont, második francia bekezdés, bevezető mondat	7. cikk, (1) bekezdés, a) pont, ii. alpont, bevezető mondat
5a. cikk, (1) bekezdés, a) pont, második francia bekezdés, i., ii. és iii. alpont	7. cikk, (1) bekezdés, a) pont, ii. alpont, első, második és harmadik francia bekezdés
5a. cikk, (1) bekezdés, a) pont, harmadik és negyedik francia bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés, a) pont, iii. alpont
5a. cikk, (1) bekezdés, a) pont, ötödik francia bekezdés	—
5a. cikk, (1) bekezdés, b)–d) pont	7. cikk, (1) bekezdés, b)–d) pont
5a. cikk, (2)–(5) bekezdés	7. cikk, (2)–(5) bekezdés
5b. cikk	8. cikk
5c. cikk	9. cikk
5d. cikk	10. cikk
5e. cikk	11. cikk
5f. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
5f. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont	12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont
5f. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont, első mondat	12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont
5f. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont, utolsó mondat	—
5f. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat	12. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat
5f. cikk, (2) bekezdés, első és második francia bekezdés	12. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
—	12. cikk, (3) bekezdés
5g. cikk	13. cikk
5h. cikk	14. cikk, (1) bekezdés
—	14. cikk, (2) bekezdés
—	15. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
—	16. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
—	16. cikk, (3) bekezdés
6a. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés
6a. cikk, (2) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés
6a. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés, első és második albekezdés
—	17. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés
—	17. cikk, (4)–(5) bekezdés
6a. cikk, (4)–(6) bekezdés	17. cikk, (6)–(8) bekezdés

85/611/EGK irányelv	Ez az irányelv
6a. cikk, (7) bekezdés	17. cikk, (9) bekezdés, első albekezdés
—	17. cikk, (9) bekezdés, második albekezdés
6b. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés
6b. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés
—	18. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés
6b. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	18. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés
6b. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
—	18. cikk, (3) bekezdés
6b. cikk, (4) bekezdés	18. cikk, (4) bekezdés
6b. cikk, (5) bekezdés	—
—	19–20. cikk
6c. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés
6c. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	—
6c. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	21. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés
—	21. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés
6c. cikk, (3)–(5) bekezdés	21. cikk, (3)–(5) bekezdés
6c. cikk, (6) bekezdés	—
6c. cikk, (7)–(10) bekezdés	21. cikk, (6)–(9) bekezdés
7. cikk	22. cikk
8. cikk	23. cikk, (1)–(3) bekezdés
—	23. cikk, (4)–(6) bekezdés
9. cikk	24. cikk
10. cikk	25. cikk
11. cikk	26. cikk
12. cikk	27. cikk, első és második albekezdés
—	27. cikk, harmadik albekezdés
13. cikk	28. cikk
13a. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	29. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
13a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat	29. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat
13a. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	29. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a), b) és c) pont
13a. cikk, (1) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés	29. cikk, (1) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés
13a. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés	29. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés
13b. cikk	30. cikk
13c. cikk	31. cikk
14. cikk	32. cikk
15. cikk	33. cikk, (1)–(3) bekezdés
—	33. cikk, (4)–(6) bekezdés
16. cikk	34. cikk
17. cikk	35. cikk
18. cikk	36. cikk
—	37–49. cikk
19. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	50. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat
19. cikk, (1) bekezdés, a)–c) pont	50. cikk, (1) bekezdés, a)–c) pont
19. cikk, (1) bekezdés, d) pont, bevezető mondat	50. cikk, (1) bekezdés, d) pont, bevezető mondat

85/611/EGK irányelv	Ez az irányelv
19. cikk, (1) bekezdés, d) pont, első és második francia bekezdés	50. cikk, (1) bekezdés, d) pont, i. és ii. alpont
19. cikk, (1) bekezdés, e) pont, bevezető mondat	50. cikk, (1) bekezdés, e) pont, bevezető mondat
19. cikk, (1) bekezdés, e) pont, első, második, harmadik és negyedik francia bekezdés	50. cikk, (1) bekezdés, e) pont, i., ii., iii. és iv. alpont
19. cikk, (1) bekezdés, f) pont	50. cikk, (1) bekezdés, f) pont
19. cikk, (1) bekezdés, g) pont, bevezető mondat	50. cikk, (1) bekezdés, g) pont, bevezető mondat
19. cikk, (1) bekezdés, g) pont, első, második és harmadik francia bekezdés	50. cikk, (1) bekezdés, g) pont, i., ii. és iii. alpont
19. cikk, (1) bekezdés, h) pont, bevezető mondat	50. cikk, (1) bekezdés, h) pont, bevezető mondat
19. cikk, (1) bekezdés, h) pont, első, második, harmadik és negyedik francia bekezdés	50. cikk, (1) bekezdés, h) pont, i., ii., iii. és iv. alpont
19. cikk, (2) bekezdés, bevezető szó	50. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat
19. cikk, (2) bekezdés, a) pont	50. cikk, (2) bekezdés, a) pont
19. cikk, (2) bekezdés, c) pont	50. cikk, (2) bekezdés, b) pont
19. cikk, (2) bekezdés, d) pont	50. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
19. cikk, (4) bekezdés	50. cikk, (3) bekezdés
21. cikk, (1)–(3) bekezdés	51. cikk, (1)–(3) bekezdés
21. cikk, (4) bekezdés	—
—	51. cikk, (4) bekezdés
22. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	52. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
22. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat	52. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat
22. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, első és második francia bekezdés	52. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a), és b) pont
22. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	52. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
22. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat	52. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat
22. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	52. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, a), b) és c) pont
22. cikk, (3)–(5) bekezdés	52. cikk, (3)–(5) bekezdés
22a. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	53. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat
22a. cikk, (1) bekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés, a), b) és c) pont
22a. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (2) bekezdés
23. cikk	54. cikk
24. cikk	55. cikk
24a. cikk	70. cikk
25. cikk, (1) bekezdés	56. cikk, (1) bekezdés
25. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondat	56. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondat
25. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, második, harmadik és negyedik francia bekezdés	56. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a), b) c) és d) pont
25. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	56. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
25. cikk, (3) bekezdés	56. cikk, (3) bekezdés
26. cikk	57. cikk
—	58–67. cikk
27. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	68. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat
27. cikk, (1) bekezdés, első francia bekezdés	—
27. cikk, (1) bekezdés, második, harmadik és negyedik francia bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés, a), b) és c) pont

85/611/EKG irányelv	Ez az irányelv
27. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat	68. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat
27. cikk, (2) bekezdés, első és második francia bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
28. cikk, (1) és (2) bekezdés	69. cikk, (1) és (2) bekezdés
28. cikk, (3) és (4) bekezdés	—
28. cikk, (5) és (6) bekezdés	69. cikk, (3) és (4) bekezdés
29. cikk	71. cikk
30. cikk	72. cikk
31. cikk	73. cikk
32. cikk	74. cikk
33. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	—
33. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	75. cikk, (1) bekezdés
33. cikk, (2) bekezdés	75. cikk, (1) bekezdés
33. cikk, (3) bekezdés	75. cikk, (3) bekezdés
—	75. cikk, (4) bekezdés
34. cikk	76. cikk
35. cikk	77. cikk
—	78–82. cikk
36. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondatrész	83. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondatrész
36. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első és második francia bekezdés	83. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) és b) pont
36. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	83. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
36. cikk, (2) bekezdés	83. cikk, (2) bekezdés
37. cikk	84. cikk
38. cikk	85. cikk
39. cikk	86. cikk
40. cikk	87. cikk
41. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	88. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat
41. cikk, (1) bekezdés, első és második francia bekezdés	88. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
41. cikk, (1) bekezdés, záró mondat	88. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat
41. cikk, (2) bekezdés	88. cikk, (2) bekezdés
42. cikk, bevezető szó	89. cikk, bevezető mondat
42. cikk, első és második francia bekezdés	89. cikk, a) és b) pont
42. cikk, záró mondat	89. cikk, bevezető mondat
43. cikk	90. cikk
44. cikk, (1)–(3) bekezdés	—
—	91. cikk, (1)–(4) bekezdés
45. cikk	92. cikk
46. cikk, első bekezdés, bevezető mondat	93. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
—	93. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
46. cikk, első bekezdés, első francia bekezdés	—
46. cikk, első bekezdés, második, harmadik és negyedik francia bekezdés	93. cikk, (2) bekezdés, a) pont
46. cikk, első bekezdés, ötödik francia bekezdés	—
46. cikk, második bekezdés	—
—	93. cikk, (2) bekezdés, b) pont

85/611/EGK irányelv	Ez az irányelv
—	93. cikk, (3)–(8) bekezdés
47. cikk	94. cikk
—	95. cikk
48. cikk	96. cikk
49. cikk, (1)–(3) bekezdés	97. cikk, (1)–(3) bekezdés
49. cikk, (4) bekezdés	—
—	98–100. cikk
50. cikk, (1) bekezdés	101. cikk, (1) bekezdés
—	101. cikk, (2)–(9) bekezdés
50. cikk, (2)–(4) bekezdés	102. cikk, (1)–(3) bekezdés
50. cikk, (5) bekezdés, bevezető mondat	102. cikk, (4) bekezdés, bevezető mondat
50. cikk, (5) bekezdés, első, második, harmadik és negyedik francia bekezdés	102. cikk, (4) bekezdés, a), b), c) és d) pont
50. cikk, (6) bekezdés, bevezető mondat és a) és b) pont	102. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondat
50. cikk, (6) bekezdés, b) pont, első, második és harmadik francia bekezdés	102. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés, a), b) és c) pont
50. cikk, (6) bekezdés, b) pont, záró mondat	102. cikk, (5) bekezdés, második és harmadik albekezdés
50. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondat	103. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat
50. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés, első és második francia bekezdés	103. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
50. cikk, (7) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat	103. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat
50. cikk, (7) bekezdés, második albekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	103. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont
50. cikk, (7) bekezdés, harmadik albekezdés	103. cikk, (3) bekezdés
50. cikk, (8) bekezdés, első albekezdés	103. cikk, (4) bekezdés
50. cikk, (8) bekezdés, második albekezdés, bevezető mondat	103. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondat
50. cikk, (8) bekezdés, második albekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	103. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés, a), b) és c) pont
50. cikk, (8) bekezdés, harmadik albekezdés	103. cikk, (6) bekezdés
50. cikk, (8) bekezdés, negyedik albekezdés	103. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
50. cikk, (8) bekezdés, ötödik albekezdés	103. cikk, (7) bekezdés
50. cikk, (8) bekezdés, hatodik albekezdés	—
50. cikk, (9)–(11) bekezdés	104. cikk, (1)–(3) bekezdés
—	105. cikk
50a. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	106. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondat
50a. cikk, (1) bekezdés, a) pont, bevezető mondat	106. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető mondat
50. cikk, (1) bekezdés, a) pont, első, második és harmadik francia bekezdés	106. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a), b) és c) pont
50a. cikk, (1) bekezdés, b) pont	106. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
50a. cikk, (2) bekezdés	106. cikk, (2) bekezdés
51. cikk, (1) és (2) bekezdés	107. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	107. cikk, (3) bekezdés
52. cikk, (1) bekezdés	108. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
52. cikk, (2) bekezdés	108. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
52. cikk, (3) bekezdés	108. cikk, (2) bekezdés
—	108. cikk, (3)–(6) bekezdés
52a. cikk	109. cikk, (1) és (2) bekezdés

85/611/EGK irányelv	Ez az irányelv
—	109. cikk, (3) és (4) bekezdés
52b. cikk, (1) bekezdés	110. cikk, (1) bekezdés
52b. cikk, (2) bekezdés	—
52b. cikk, (3) bekezdés	110. cikk, (2) bekezdés
53a. cikk	111. cikk
53b. cikk, (1) bekezdés	112. cikk, (1) bekezdés
53b. cikk, (2) bekezdés	112. cikk, (2) bekezdés
—	112. cikk, (3) bekezdés
54. cikk	113. cikk, (1) bekezdés
55. cikk	113. cikk, (2) bekezdés
56. cikk, (1) bekezdés	113. cikk, (3) bekezdés
56. cikk, (2) bekezdés	—
57. cikk	—
—	114. cikk
58. cikk	116. cikk, (2) bekezdés
—	115. cikk
—	116. cikk, (1) bekezdés
—	117–118. cikk
59. cikk	119. cikk
I. melléklet, A. és B. lista	I. melléklet, A. és B. lista
I. melléklet, C. lista	—
II. melléklet	II. melléklet
—	III. melléklet
—	IV. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/111/EK IRÁNYELVE

(2009. szeptember 16.)

a 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2007/64/EK irányelvnek a központi hitelintézetek kapcsolt bankjai, egyes szavatoló-tőke-elemek, nagykockázat-vállalások, felügyeleti szabályok és válságkezelés tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával történt konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) Az Európai Tanács és az ECOFIN következtetéseivel, valamint nemzetközi kezdeményezésekkel – mint például a 2009. április 2-i (G20) csúcstalálkozóval – összhangban, ez az irányelv az első fontos lépést jelenti a pénzügyi válság révén felszínre került hiányosságok kezelésére, megelőzve a Bizottság által bejelentett, „Az európai fellendülés előmozdítása” című, 2009. március 4-i bizottsági közleményben meghatározott további kezdeményezéseket.

(2) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 3. cikke a tagállamok számára lehetővé teszi, hogy speciális prudenciális szabályozást engedélyezzenek azoknak a hitelintézeteknek, amelyek 1977. december 15. óta folyamatosan egy központi szerv kapcsolt vállalkozásai, feltéve, hogy az említett szabályozást a nemzeti jogalkotás legkésőbb 1979. december 15-ig bevezette. Ezek az időkorlátok megakadályozzák, hogy a tagállamok, különösen azok, amelyek 1980 óta csatlakoztak az Európai Unióhoz, ilyen speciális prudenciális szabályozást vezessenek be vagy tartsanak fenn a

területükön létrehozott, hasonlóan kapcsolt hitelintézetek tekintetében. Indokolt ezért eltörölni az említett irányelv 3. cikkében meghatározott időkorlátokat annak érdekében, hogy a hitelintézetek egyenlő feltételek mellett versenyezzenek a tagállamokban. Az Európai Bankfelügyelők Bizottságának iránymutatásokat kell kidolgoznia annak érdekében, hogy e tekintetben elősegítse a felügyeleti eljárások konvergenciáját.

(3) A hibrid tőkeeszközök fontos szerepet játszanak a hitelintézetek folyamatos tőkekezelésében. Lehetővé teszik a hitelintézetek számára, hogy diverzifikálják tőkeszerkezetüket, és hogy a pénzügyi befektetők széles körét érjék el. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság keretében 1998. október 28-án megállapodás született a hibrid tőkeeszközök egyes típusainak szavatoló-tőkeként való elismerési kritériumairól és a vonatkozó határértékekről.

(4) Fontos ezért megállapítani ezeknek a tőkeeszközöknek a hitelintézetek eredeti szavatoló-tőkéjeként való elismerési kritériumait és a 2006/48/EK irányelv rendelkezéseit a megállapodáshoz igazítani. A 2006/48/EK irányelv XII. mellékletének módosítására közvetlenül e kritériumok bevezetése miatt van szükség. A 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontjában említett eredeti szavatoló-tőke magában foglalja mindazokat az eszközöket, amelyeket a nemzeti jog értelmében saját tőkének tekintenek, és amelyek felszámolás esetén a törzsrészcégekkel egyenrangúnak minősülnek, és rendes működés közben a törzsrészcégekkel egyenrangúan, teljeskörűen fedezik a veszteségeket. Ezen eszközök közé tartozhatnak a nem kumulatív osztalékfizetésre vonatkozó elsőbbségi jogokat biztosító eszközök is, amennyiben a 86/635/EGK irányelv ⁽⁵⁾ 22. cikke körébe tartoznak, felszámolás esetén a törzsrészcégekkel egyenrangúnak minősülnek, és rendes működés közben a törzsrészcégekkel egyenlő módon, teljeskörűen fedezik a veszteségeket. A 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontjában említett eredeti szavatoló-tőke magában foglal minden egyéb, a hitelintézetek jogszabályi feltételei szerinti eszközt is – figyelembe véve a kölcsönös biztosítóintézetek, szövetkezeti társaságok és hasonló szervezetek speciális felépítését –, amennyiben azok tőketulajdonosaik tekintetében különösen veszteségelvonó

⁽¹⁾ 2009. március 24-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 93., 2009.4.22., 3. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. május 6-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. július 27-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 372., 1986.12.31., 1. o.

képességük vonatkozásában egyenrangúak a törzsrészcégekkel. Azokat az eszközöket, amelyek felszámolás esetén nem minősülnek a törzsrészcégekkel egyenrangúnak, vagy amelyek rendes működés közben nem fedezik a veszteségeket a törzsrészcégekkel egyenrangúan, a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének c) pontjában említett hibrid eszközök kategóriájába kell sorolni.

- (5) A piaci zavarok elkerülése és a szavatolótőke általános szintjének folyamatos biztosítása érdekében célszerű különleges átmeneti szabályokat hozni a tőkeeszközökkel kapcsolatos új szabályozás bevezetésére. Ha a helyreállítás már biztosított, az eredeti szavatolótőke minőségét javítani kell. E tekintetben a Bizottságnak 2011. december 31-ig kell jelentést tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, a megfelelő javaslatok benyújtásával együtt.
- (6) A Közösség válságkezelési keretének erősítése céljából alapvetően fontos, hogy az illetékes hatóságok fellépéseiket a többi illetékes hatósággal és adott esetben a központi bankokkal is hatékony módon, így a rendszerszintű kockázatok kiküszöbölésének céljával is egyeztessék. A bankcsoportok összevont alapú prudenciális felügyelete hatékonyságának erősítése érdekében jobban össze kell hangolni a felügyeleti tevékenységeket. E célból felügyeleti kollégiumokat kell létrehozni. A felügyeleti kollégiumok létrehozása nem érintheti az illetékes hatóságok 2006/48/EK irányelv szerinti jogait és kötelezéseit. Létrehozásuknak a fokozott együttműködés eszközeként kell szolgálnia, amelynek keretében az illetékes hatóságok meg tudnak állapodni a fő felügyeleti feladatokról. A felügyeleti kollégiumoknak a folyamatos felügyeletet és a válsághelyzetek kezelését is meg kell könnyíteniük. A konszolidáló felügyeleti hatóság a kollégium más tagjaival közösen olyan ülések vagy találkozók megszervezéséről is dönthet, amelyek nem általános érdekűek, és ezért szükség szerint alakíthatja ki a résztvevők körét.
- (7) Az illetékes hatóságok megbízatásában megfelelően figyelembe kell venni a közösségi dimenziót. Az illetékes hatóságoknak ezért kellően mérlegelniük kell döntéseiknek az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatását is. A nemzeti jogra is figyelemmel, ezt az elvet az Európai Unió egészére kiterjedő pénzügyi stabilitás előmozdítására vonatkozó átfogó célként kell felfogni és az jogilag nem kötelezi konkrét eredmény elérésére az illetékes hatóságokat.
- (8) Az illetékes hatóságok részt kell, hogy vehessenek az olyan hitelintézetek felügyeletére létrehozott kollégiumokban, amelyek anyavállalata harmadik országban van. Az Európai Bankfelügyelők Bizottságának szükség esetén iránymutatásokat és ajánlásokat kell kidolgoznia annak érdekében, hogy a 2006/48/EK irányelvnek megfelelően elősegítse a felügyeleti eljárások konvergenciáját. Az egyes szabályozási kollégiumok által alkalmazott megközelítések és szabályok különbségeiből, illetve a tagállamok mérlegelési jogának alkalmazása során előforduló eltérésekből adódó esetleges

következtetlenségek és a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében az Európai Bankfelügyelők Bizottságának iránymutatásokat kell kidolgoznia a kollégiumokra irányadó eljárásokra és szabályokra vonatkozóan.

- (9) A 2006/48/EK irányelv 129. cikkének (3) bekezdése nem változtathatja meg az illetékes felügyeleti hatóságok közötti hatáskörök megosztását az összevont, szubkonzolidált és egyéni alapú felügyelet tekintetében.
- (10) A székhely szerinti és a fogadó tagállam közötti információcsere hiánya veszélyeztetheti a fogadó tagállam pénzügyi stabilitását. Ezért célszerű megerősíteni a fogadó felügyeleti hatóságok információs jogait, különösen a rendszerszinten jelentős fióktelepeket érintő válság esetén. E célból meg kell határozni a jelentős fióktelep fogalmát. Az illetékes hatóságoknak a pénzügyi válságokkal és a rendszerszintű kockázatok csökkentésével kapcsolatban továbbítaniuk kell a központi bankok és a pénzügyminisztériumok feladatai ellátásához szükséges információkat.
- (11) A jelenlegi felügyeleti rendszert tovább kell fejleszteni. A felügyeleti kollégiumok létrehozása további és jelentős intézkedés az Európai Unió felügyeleti együttműködése és konvergenciája korszerűsítésének irányában.
- (12) A csoportokkal, holdingokkal, azok leányvállalataival és üzletágaival foglalkozó felügyeleti hatóságok kollégiumokon keresztül történő együttműködése a további szabályozási konvergencia és felügyeleti integráció felé tett előrelépés egyik szakasza. Kulcsfontosságú a felügyeleti hatóságok közötti bizalom és adott hatásköreik tiszteltetben tartása. A kollégium tagjai között e különböző hatáskörökkel kapcsolatban esetlegesen felmerülő konfliktusok esetére nélkülözhetetlen a közösségi szintű semleges és független tanácsadási, közvetítői és konfliktusmegoldó mechanizmusok kialakítása.
- (13) A nemzetközi pénzügyi piacok válsága bebizonyította, hogy helyénvaló az Európai Unió pénzügyi ágazatának szabályozói és felügyeleti modelljére vonatkozó reform szükségességének további vizsgálata.
- (14) A Bizottság 2008. október 29-i, „A pénzügyi válságtól a fellendülésig: a fellépés európai kerete” című közleményében bejelentette, hogy létrehozott egy Jacques de Larosière elnökségével működő szakértői csoportot (de Larosière-csoport), azzal a céllal, hogy mérlegelje az európai pénzügyi szervezetek egységes szervezését a piacok prudenciális szempontból való megbízhatóságának és megfelelő működésének, valamint a pénzügyi stabilitás felügyeletére irányuló fokozottabb európai együttműködés, a korai előrejelző mechanizmusok és a válságkezelés – beleértve a határokon és ágazatokon átnyúló kockázatok kezelését – biztosítása érdekében, továbbá azért, hogy áttekintse az Európai Unió és más nagyobb joghatóságok közti együttműködést a globális szintű pénzügyi stabilitás megőrzésének elősegítése céljából.

- (15) Az európai uniós szintű felügyeleti konvergencia és együttműködés szükséges szintjének elérése, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásának megerősítése érdekében nagy szükség van az Európai Unió pénzügyi ágazatának szabályozói és felügyeleti modelljére vonatkozó reformokra, amelyeket a Bizottságnak mielőbb elő kell terjesztenie a de Larosiére-csoport által 2009. február 25-én előterjesztett következtetések kellő figyelembevétele mellett.
- (16) A Bizottságnak 2009. december 31-ig jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és a további felügyeleti integrációval kapcsolatos rendelkezésekre vonatkozóan megállapított hiányosságok leküzdéséhez szükséges jogalkotási javaslatokat kell tennie, szem előtt tartva, hogy 2011. december 31-ig meg kell erősíteni az uniós szintű felügyeleti rendszer szerepét.
- (17) A kockázatvállalások túlzott összpontosulása egyetlen ügyfélre vagy kapcsolatban álló ügyfelek csoportjára a veszteség kockázatának elfogadhatatlan mértékét eredményezheti. Az ilyen helyzet hátrányosnak tekinthető a hitelintézet fizetőképességére nézve. A hitelintézetek nagykockázat-vállalásainak nyomon követését és ellenőrzését ezért a felügyelet szerves részévé kell tenni.
- (18) A jelenlegi nagykockázat-vállalási szabályokat még 1992-ben alakították ki. Ezért a 2006/48/EK irányelvben és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott hatályos nagykockázat-vállalási követelményeket felül kell vizsgálni.
- (19) Mivel a belső piacon működő hitelintézetek közvetlen versenyben állnak, tovább kell harmonizálni a hitelintézetek nagykockázat-vállalásainak nyomon követésére és ellenőrzésére vonatkozó alapvető szabályokat. A hitelintézetek adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a nagykockázat-vállalások szabályozása tekintetében csökkenteni kell a tagállamok rendelkezésére álló lehetőségek számát.
- (20) Annak megállapításához, hogy ügyfelek egy csoportja egymással kapcsolatban áll és így a kockázatvállalások egyetlen kockázati tényezőnek tekintendők, figyelembe kell venni azokat a kockázatokat is, amelyek maga a hitelintézet vagy a befektetési vállalkozás, annak pénzügyi csoportja vagy kapcsolatban álló felei által nyújtott, jelentős finanszírozást biztosító közös forrásból erednek.
- (21) Noha kívánatos lenne, hogy a kitettséérték számítását a minimális tőkekövetelmények számítására lehessen alapozni, a nagykockázat-vállalások nyomon követésére célszerű kockázati súlyok vagy fokozatok nélküli szabályokat megalkotni. Emellett a szolvenciarendszerben alkalmazott hitelkockázat-mérséklő technikákat jól diverzifikált hitelkockázatok feltételezésével dolgozták ki. Nagy kockázat-vállalások esetén, ahol egyetlen ügyfélhez kötődő koncentrációs kockázattal állunk szemben, a hitelkockázat nem diverzifikált. Ezért az ilyen hitelezési technikákat prudenциális biztosítékokkal kell ellátni. Következésképpen a nagy kockázat-vállalások esetében elő kell írni a hitelfedezetek tényleges lehívását.
- (22) Mivel a hitelintézetekkel vagy befektetési vállalkozásokkal szembeni kitettségéből eredő veszteségek éppolyan súlyosak lehetnek, mint a bármely más kitettségéből eredő veszteségek, ezeket a kitettségeket is ugyanúgy kell kezelni és jelenteni, mint a többi kitettséget. Mindazonáltal, e megközelítés kisebb intézményekre gyakorolt aránytalan hatásának mérséklése érdekében alternatív mennyiségi határértéket vezettek be. Ezen felül az ügyfelek részére nyújtott fizetési, értékpapír-elszámolási, kiegyenlítési és letéti szolgáltatásokkal kapcsolatos igen rövid távú kitettségek a pénzügyi piacok és a kapcsolódó infrastruktúra akadálytalan működése érdekében mentességet kapnak. E szolgáltatások körébe tartozik például a készpénz-elszámolás és kiegyenlítés végrehajtása, valamint a kiegyenlítést elősegítő egyéb tevékenységek. A kapcsolódó, előre nem látható és így a hitelintézet ellenőrzése alatt nem álló kitettségek közé tartoznak többek között az ügyfél kifizetésekből – beleértve a jóváírt vagy ráterhelt díjakat, kamatokat és egyéb, ügyfelek részére nyújtott szolgáltatásokat, valamint a nyújtott vagy kapott biztosítékokat – származó bankközi számlák egyenlegei.
- (23) A 2006/48/EK irányelv szerinti külső hitelminősítő intézményekre (KHMI-k) vonatkozó előírásoknak összhangban kell lenniük a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾. Nevezetesen az Európai Bankfelügyelők Bizottságának felül kell vizsgálnia az KHMI-k elismerésére vonatkozó iránymutatásait a munka megkettőződésének elkerülése és az elismerési eljárás által jelentett terhek csökkentése érdekében az olyan esetekben, amikor egy külső hitelminősítő intézményt közösségi szinten már nyilván tartásba vettek hitelminősítő intézetként.
- (24) Fontos lenne összeegyeztetni azon vállalkozások érdekeit, amelyek a hiteleket átruházható értékpapírokba és más pénzügyi eszközökbe „csomagolják” (értékpapírosítást kezdeményezők vagy szponzorok) és azon vállalkozások érdekeit, amelyek az ilyen értékpapírokba vagy eszközökbe befektetnek (befektetők). Fontos továbbá, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor érdekeit összehangolja a befektető érdekeivel. Ennek érdekében az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy szponzornak jelentős érdekeltséget kell fenntartania az alapul szolgáló eszközökben. Ezért fontos, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzorok továbbra is részt vállaljanak a szóban forgó hitel kockázataiban. Általánosabban fogalmazva, az értékpapírosítási ügyleteket nem szabad a megtartásra vonatkozó követelmények elkerülésére alkalmas módon strukturálni, különösen nem díj- vagy prémiumstruktúrákon keresztül. Az említett további kockázatvállalást minden olyan esetben alkalmazni kell,

⁽¹⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

amikor az értékpapírosításnak a 2006/48/EK irányelv fogalom meghatározása szerinti gazdasági tartalma megvalósul, függetlenül attól, hogy milyen jogi struktúrák vagy eszközök alkalmazásával érik el azt. A befektetőknek különösen ügyelniük kell arra, hogy az értékpapírosítás útján történő hitelkockázat-átruházás során csak kellő körültekintés mellett hozzák meg döntéseiket, amihez megfelelő információkra lesz szükségük az értékpapírosításról.

- (25) Az ezen struktúrák esetleges össze nem egyeztetetőségének kezelésére szolgáló intézkedéseknek következeteseknek és összehangoltaknak kell lenniük a pénzügyi ágazatot érintő, vonatkozó szabályozás egészében. Az említett következetesség és koherencia biztosítása érdekében a Bizottságnak megfelelő jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie. A megtartásra vonatkozó követelmények nem alkalmazhatók többszörösen. Bármely adott értékpapírosításhoz elegendő, ha az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező közül csak az egyik tartozik a követelmények hatálya alá. Hasonlóan, amennyiben az értékpapírosítási ügylet egyéb alapként szolgáló értékpapírosítást foglal magában, a megtartásra vonatkozó követelményt csak arra az értékpapírosításra kell alkalmazni, amely a befektetés tárgyát képezi. A vásárolt követelések nem képezik a megtartási követelmények tárgyát, amennyiben olyan vállalati tevékenységből származnak, amelynek során csökkentett áron kerülnek továbbításra vagy eladásra az ilyen ügyletek finanszírozása céljából. A kellő körültekintési kötelezettségek és a kötvények nem szokásos értékpapírosításával kapcsolatos kockázatkezelési kötelezettségek be nem tartásával kapcsolatban, illetve azon eljárásokra, amelyek az alapul szolgáló kockázatok elemzéséhez szükségesek, az illetékes hatóságok a kockázati súlyt alkalmazzák.
- (26) A pénzügyi rendszer megerősítéséről szóló, 2009. április 2-i nyilatkozatukban a G20-ak vezetői azt kérték a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságtól és a hatóságoktól, hogy 2010-ig mérlegeljék a kellő körültekintésre és a mennyiségi tartalékokra vonatkozó követelményeket. E nemzetközi fejlemények fényében, és az értékpapírosítási piacok rendszerszintű kockázatának optimális csökkentése érdekében a Bizottságnak 2009 vége előtt, az európai bankfelügyelők bizottságával folytatott konzultációt követően határoznia kell arról, hogy javasolja-e a névértékre vonatkozó követelmény emelését, illetve arról, hogy a névértékre vonatkozó követelmények számítási módszere alkalmas-e a kezdeményezők vagy a szponzorok és a befektetők érdekeinek jobb összehangolására.
- (27) Az átvilágítás mind a kereskedési könyvek, mind a nem kereskedési könyvek számára az értékpapírosítási kitétségek keletkeztette kockázatok megfelelő felmérésére szolgál. Emellett az átvilágítási kötelezettségnek arányosnak kell lennie. Az átvilágítási eljárások hozzájárulnak az értékpapírosítást kezdeményezőkhöz, a szponzorok és a befektetők közötti bizalom kiépüléséhez. Éppen ezért az átvilágítási eljárásokkal kapcsolatos információkat megfelelő módon hozzáférhetővé kell tenni.
- (28) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok elegendő személyzeti és egyéb erőforrással rendelkezzenek a 2006/48/EK irányelv értelmében őket terhelő

kötelezettségek teljesítéséhez valamint, hogy ezen irányelvvel összhangban a hitelintézetek felügyeletében érintett alkalmazottak megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkezzenek a rájuk bízott feladatok ellátásához.

- (29) A felügyeleti eljárások konvergenciájának elősegítése céljából a 2006/48/EK irányelv III. mellékletében egyértelműsíteni kell néhány rendelkezést.
- (30) A közelmúlt piaci fejleményei rávilágítottak, hogy a likviditási kockázat kezelése kulcsfontosságú eleme a hitelintézetek és fióktelepeik megbízhatóságának. A 2006/48/EK irányelv V. és XI. mellékletében szereplő kritériumokat meg kell erősíteni annak érdekében, hogy a rendelkezések összhangban legyenek az európai bankfelügyelők bizottsága és a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által végzett munkával.
- (31) A 2006/48/EK irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (32) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen a 2006/48/EK irányelv III. mellékletének kiigazítására a pénzügyi piacokon vagy a számviteli standardokban vagy azon követelményekben bekövetkezett változások követése érdekében, amelyek a közösségi jogszabályokat ültetik át vagy a felügyeleti eljárások konvergenciájával kapcsolatosak. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és a 2006/48/EK irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (33) A pénzügyi válság megmutatta, hogy a makroszintű prudenciális problémákat – amelyek a makrogazdasági politika és a pénzügyi rendszer szabályozása közötti határterületen találhatók – jobban kell elemezni, és jobb válaszokat kell adni rájuk. Ez a következők vizsgálatának szükségességét vonja maga után: a gazdasági ciklusok fel lendüléseit és visszaeséseit enyhítő intézkedések, ideértve annak szükségességét, hogy a hitelintézetek a kedvező időszakokban ciklikusság-kiegyenlítő tartalékokat képezzenek, amelyeket a későbbi visszaesések idején felhasználhatnak, és amely magában foglalhatja a kiegészítő tartalékok, a „dinamikus tartalék” képzésének lehetőségét, valamint a tőketartalékok nehéz időkben történő csökkentésének lehetőségét, ezáltal biztosítva a tőke rendelkezésre állását a ciklus alatt; a 2006/48/EK irányelvben meghatározott tőkekövetelmények számítása alapjául szolgáló logika; a kockázat alapú hitelintézeti követelményekhez fűzött kiegészítő intézkedések a bankrendszerben történő befolyásszerzés megakadályozására.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- (34) A Bizottságnak ezért 2009. december 31-ig felül kell vizsgálnia a 2006/48/EK irányelv egészét a fenti kérdések megoldása érdekében, valamint jelentést és megfelelő javaslatokat kell az Európai Parlament és a Tanács elé terjesztenie.
- (35) A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a tőzsdén kívüli piacok átláthatóságának fokozására irányuló intézkedéseket, a partnerkockázatok, és általában az összkockázat csökkentése érdekében, például a hitel-nemteljesítési csereügyletek központi szerződő feleken keresztüli elszámolásával. A központi szerződő felek EU-n belüli létrehozására és fejlesztésére magas szintű működési és prudenciális standardok vonatkoznak, és a tényleges ellenőrzést ösztönözni kell. A Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben a megfelelő javaslatok kíséretében, kellőképpen figyelembe véve a globális szinten megjelenő párhuzamos kezdeményezéseket.
- (36) A Bizottságnak felül kell vizsgálnia a 2006/48/EK irányelv 113. cikke (4) bekezdésének alkalmazását, és jelentést tennie arról, beleértve, hogy vajon a mentességek nemzeti hatáskörbe tartozzanak-e. A Bizottságnak ezt a jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak kell benyújtania bármely megfelelő javaslattal együtt. A mentességeket és az opciókat el kell törölni, amennyiben fenntartásukra bizonyíthatóan nincs szükség a Közösségen belüli következetes szabályok egységes csoportjának elérése érdekében.
- (37) A mikrohitelzés egyedi jellemzőit figyelembe kell venni a kockázatértékelés során, és támogatni kell a mikrohiteltek fejlesztését. Emellett, tekintettel a mikrohiteltek alacsony fejlettségére, elő kell mozdítani a megfelelő hitelminősítő rendszerek kialakítását, ideértve a mikrohitelzési tevékenységek kockázataihoz igazított szabványosított hitelminősítési rendszerek fejlesztését is. A tagállamoknak arra kell törekedniük, hogy a mikrohitelzési tevékenységek prudenciális szabályozása és felügyelete nemzeti szinten arányos legyen.
- (38) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a hitelintézetek tevékenységének megkezdésére és folytatására, valamint a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó szabályok bevezetését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mert az a különböző tagállamok jogrendszerain belül létező sokféle szabály harmonizálását tenné szükségessé, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (39) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (40) A 2006/48/EK, a 2006/49/EK és 2007/64/EK ⁽²⁾ irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/48/EK irányelv módosításai

A 2006/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az első albekezdés bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy, vagy több, ugyanazon tagállamban elhelyezkedő hitelintézet, amely az azokat felügyelő és ugyanazon tagállamban letelepedett központi szerv tartósan kapcsolt vállalkozása, mentesülhet a 7. cikknek és a 11. cikk (1) bekezdésének követelményei alól, ha a nemzeti jogszabályok úgy rendelkeznek, hogy;”

- b) a második és a harmadik albekezdést el kell hagyni.

2. A 4. cikk a következőképpen módosul:

- a) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. az V. cím 2. fejezete 2., 3. és 5. szakaszának alkalmazásában a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott intézmények;”

- b) a 45. pont b) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) két vagy több természetes vagy jogi személy, akik, vagy amelyek között nincs az a) pontban leírt ellenőrzést jelentő kapcsolat, mégis egyetlen kockázati-tényezőnek tekintendők, mivel olyan keresztkapcsolatok állnak fenn közöttük, amelyek alapján ha egyikük pénzügyi – különösen finanszírozási vagy visszafizetési – nehézségbe kerülne, a másiknak vagy a többinek is valószínűleg finanszírozási vagy visszafizetési gondokkal kellene megküzdnie.”;

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

c) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„48. »konszolidáló felügyeleti hatóság«: az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság-anyavállalatok által ellenőrzött hitelintézetek összevont alapú felügyeletének gyakorlásáért felelős illetékes hatóság.”;

3. A 40. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az adott tagállam illetékes hatóságai általános feladataik végrehajtása során – és különösen válsághelyzetekben – a megfelelő időben rendelkezésre álló információk alapján kellően mérlegelik döntéseiknek az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatását.”.

4. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„42a. cikk

(1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai a 129. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén a konszolidáló felügyeleti hatóságtól, egyébként a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól kérhetik, hogy egy hitelintézet fióktelepét rendszerszinten jelentősnek tekintsék.

A kérdésben meg kell indokolni, hogy a fióktelep mi alapján tekinthető rendszerszinten jelentősnek, különös tekintettel a következő szempontokra:

- a) a hitelintézet fióktelepének fogadó tagállambeli piaci részesedése a betétállományt tekintve meghaladja-e a 2 %-ot;
- b) a hitelintézet tevékenységének felfüggesztése vagy megszüntetése milyen hatást gyakorolna a fogadó tagállam piaci likviditási és fizetési, elszámolási és kiegyenlítési rendszereire; és
- c) az ügyfélszámot tekintve mekkora a fióktelep mérete és jelentősége a fogadó tagállam banki vagy pénzügyi rendszerében.

A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, és a 129. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén a konszolidáló felügyeleti hatóság minden tőle telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a fióktelep rendszerszinten jelentőssé minősítésének ügyében együttesen határozzanak.

Ha az első albekezdésben említett kérdés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, akkor a fogadó tagállam illetékes hatóságai újabb két hónapos határidőn belül egyedül döntenek

arról, hogy a fióktelep rendszerszinten jelentősnek minősül-e. A fogadó tagállam illetékes hatóságai határozatukban figyelembe veszik a konszolidáló felügyeleti hatóságnak és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a véleményét és fenntartásait.

A harmadik és a negyedik albekezdésben említett határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, meg kell küldeni az érintett illetékes hatóságoknak, továbbá irányadónak minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandók.

A fióktelep rendszerszinten jelentőssé minősítése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti jogait és kötelezéseit.

(2) Egy rendszerszinten jelentős fióktelep letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága továbbítja a fogadó tagállam illetékes hatóságainak a 132. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett információt, és a fogadó tagállam illetékes hatóságaival együttműködve végrehajtja a 129. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feladatokat.

Ha egy székhely szerinti tagállam illetékes hatósága egy hitelintézettel kapcsolatban a 130. cikk (1) bekezdésében említett válsághelyzetről szerez tudomást, akkor amint lehetséges, figyelmezteti a 49. cikk negyedik bekezdésében és az 50. cikkben említett hatóságokat.

(3) Amennyiben a 131a. cikk nem alkalmazható, úgy a más tagállamokban rendszerszinten jelentős fióktelepekkel rendelkező hitelintézetet felügyelő illetékes hatóság az e cikk (2) bekezdésében és a 42. cikkben említett együttműködés megkönnyítése céljából felügyeleti kollégiumot hoz létre és betölti annak elnöki posztját. A kollégium a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által, az érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kidolgozott írásbeli megállapodás alapján jön létre és működik. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága dönt arról, hogy mely illetékes hatóságok vegyenek részt a kollégium adott ülésén vagy adott tevékenységeiben.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a döntésében figyelembe veszi a tervezendő vagy koordinálandó felügyeleti tevékenységnek az említett hatóságok szempontjából való fontosságát, különösen az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt, a 40. cikk (3) bekezdésében említett lehetséges hatásokat, valamint az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeket.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljeskörűen, előre tájékoztatja a kollégium valamennyi tagját az ülések megszervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó tevékenységekről. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljeskörűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.

42b. cikk

(1) Kötelességei teljesítése során, az irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazásakor az illetékes hatóság figyelembe veszi a felügyeleti eszköztár és a felügyeleti gyakorlat konvergenciáját. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az illetékes hatóságok részt vegyenek az európai bankfelügyelők bizottságának tevékenységében;
- b) az illetékes hatóságok kövessék az iránymutatásokat, ajánlásokat, standardokat és az európai bankfelügyelők bizottsága által elfogadott egyéb intézkedéseket, illetve amennyiben nem így tesznek, ezt indokolják meg;
- c) az illetékes hatóságokra ruházott nemzeti feladatkörök ne akadályozzák az őket ezen irányelv alapján az európai bankfelügyelők bizottságának tagjaként terhelő közzétettségeik ellátásában.

(2) Az európai bankfelügyelők bizottsága 2011. január 1-től kezdve minden évben jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a felügyeleti konvergencia megvalósításában elért eredményekről.”.

5. A 49. cikk a következőképpen módosul:

- a) az első bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a közösségi központi banki rendszerben működő központi bankoknak és más, monetáris hatóságok minőségükben hasonló feladatokat ellátó szervezeteknek, ha az információk a törvény által előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, klíring és elszámolási rendszerek felügyeletét, és a pénzügyi rendszerek stabilitásának védelmét;”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„A 130. cikk (1) bekezdése szerinti válsághelyzetben a tagállamok engedélyezik, hogy az illetékes hatóságok információkat továbbítsanak a közösségi központi banki rendszerben működő központi bankoknak, ha az információk a törvény által előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, elszámolási és értékpapír-elszámolási rendszerek felügyeletét, és a pénzügyi rendszerek stabilitásának védelmét.”.

6. Az 50. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A 130. cikk (1) bekezdése szerinti válsághelyzetben a tagállamok megengedik, hogy az illetékes hatóságok a számukra lényeges információkat továbbítsák minden érintett tagállam e cikk első bekezdésében említett hivatali szervei felé.”.

7. Az 57. cikk a következőképpen módosul:

- a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 86/635/EGK irányelv 22. cikke szerinti tőke, amennyiben azt befizették, hozzáadva a kapcsolódó névértéken felüli befizetéseket, ha rendes működés közben képes a veszteségek teljes elvonására, és csőd vagy felszámolás esetén pedig az összes többi követelés után következik a rangsorban.”;

- b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ca) az a) pontban említettektől eltérő eszközök, amelyek teljesítik a 63. cikk (2) bekezdésének a), c), d) és e) pontjában, valamint a 63a. cikkben meghatározott követelményeket;”;

- c) a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A b) pont alkalmazásában a tagállamok csak akkor engedélyezhetik az évközi vagy év végi nyereség beszámítását a hivatalos döntés meghozatala előtt, ha ezt a nyereséget a kimutatások auditálásáért felelős személyek ellenőrizték, és az illetékes hatóságok számára kielégítően bebizonyosodott, hogy annak összegét a 86/635/EGK irányelvben kifejtett elveknek megfelelően állapították meg, és az mentes minden előrelátható teherrel vagy osztaléktól.”.

8. A 61. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőke fogalma, úgy, ahogyan az 57. cikk a)–h) pontjában meghatározásra került, a tőkeelemek és összegek maximumát testesíti meg. Az említett tőkeelemek használatáról, és hogy az 57. cikk i)–r) pontjában felsoroltakon kívül más elemek elhagyását is előírják-e, a tagállamok maguk dönthetnek.”.

9. A 63. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az 57. cikk ca) pontjában említett eszközök teljesítik az e cikk a), c), d) és e) pontjában meghatározott követelményeket.”.

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„63a. cikk

(1) Az 57. cikk ca) pontjában említett eszközök teljesítik az e cikk (2)–(5) bekezdésében meghatározott követelményeket.

(2) Az eszközök lejárat nélküliek vagy eredeti futamidejük legalább 30 év. Az eszközök a kibocsátó mérlegelése alapján tartalmazhatnak egy vagy több vételi opciót, ezek azonban a kibocsátás dátuma után öt évig nem válthatók vissza. Ha a lejárat nélküli eszközöket szabályozó rendelkezések az illetékes hatóság által meghatározott módon mérsékelten a visszavásárlásra ösztönzik a hitelintézetet, az ösztönzés nem valósulhat meg a kibocsátás dátumát követő tíz éven belül. A lejáratlall rendelkező eszközöket szabályozó rendelkezések kizárólag a lejárat időpontban történő visszavásárlásra ösztönző feltételeket engedhetnek meg.

A lejáratral rendelkező és a lejárat nélküli eszközök csak az illetékes hatóság előzetes hozzájárulásával hívhatók le vagy válthatók vissza. Az illetékes hatóság megadhatja hozzájárulását, ha a kérést a hitelintézet kezdeményezte és az a hitelintézetnek sem pénzügyi helyzetét, sem szolvenciáját indokolatlanul nem befolyásolja. Az illetékes hatóságok előírhatják a hitelintézet számára, hogy az eszközt az 57. cikk a) vagy ca) pontjában említett azonos vagy jobb minőségű tőkeelemekkel pótolja.

Ha a hitelintézet nem teljesíti a 75. cikkben meghatározott tőkekövetelményeket, akkor az illetékes hatóságok elrendelik a lejáratral rendelkező eszközök visszaváltásának felfüggesztését és a hitelintézetek pénzügyi vagy fizetőképességi helyzetétől függően az ilyen felfüggesztést máskor is elrendelhetik.

Az illetékes hatóság bármikor engedélyt adhat a lejáratral rendelkező vagy a lejárat nélküli eszközök lejárat előtti visszaváltására, ha a kibocsátás időpontjában előre nem látott módon megváltozik az ilyen eszközök adóügyi megítélése vagy szabályozói minősítése.

(3) Az eszközt szabályozó rendelkezések lehetővé teszik, hogy a hitelintézet szükség esetén korlátlan ideig, nemkumulatív alapon felfüggeszsze a kamat- vagy osztalékfizetést.

Ha azonban a hitelintézet nem teljesíti a 75. cikkben meghatározott tőkekövetelményeket, akkor ezeket a kifizetéseket fel kell függesztenie.

Az illetékes hatóságok a kifizetések felfüggesztését a hitelintézet pénzügyi és fizetőképességi helyzete alapján is előírhatják. A felfüggesztés ellenére a hitelintézetnek joga van arra, hogy a kamat- vagy osztalékfizetést az 57. cikk a) pontjában említett eszköz szolgáltatásával helyettesítse, ha ez a megoldás lehetővé teszi, hogy a hitelintézet megővje pénzügyi forrásait. A helyettesítés az illetékes hatóság által meghatározott egyedi feltételek teljesítéséhez köthető.

(4) Az eszközt szabályozó rendelkezések előírják, hogy a tőkének, a kifizetetlen kamatnak vagy osztaléknak képesnek kell lennie a veszteség elvonására, és nem akadályozhatja a hitelintézetnek az európai bankfelügyelők bizottsága által a (6) bekezdés alapján kidolgozott megfelelő mechanizmusok segítségével történő feltőkésítését.

(5) A hitelintézet csődje vagy felszámolása esetén ezek az eszközök a 63. cikk (2) bekezdésében említett elemek után következnek a rangsorban.

(6) Az európai bankfelügyelők bizottsága az e cikk (1) bekezdésében és az 57. cikk a) pontjában említett eszközök tekintetében iránymutatásokat dolgoz ki a felügyeleti eljárások konvergenciája céljából, és nyomon követi alkalmazásukat. A Bizottság 2011. december 31-éig felülvizsgálja ennek a cikknek az alkalmazását, és jelentést nyújt be a Parlamentnek és a Tanácsnak, amellyel együtt előterjeszti a szavatoló tőke minőségének biztosítását célzó esetleges megfelelő javaslatokat.”.

11. A 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 83/349/EGK irányelv 21. cikkének értelmében vett minden kisebbségi részesedést, amennyiben a teljes összevonás módszerét alkalmazták. Az 57. cikk ca) pontjában említett és kisebbségi részesedést eredményező eszközök teljesítik a 63. cikk (2) bekezdésének a), c), d) és e) pontja és a 63a. cikk és a 66. cikk szerinti követelményeket;”

12. A 66. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 57. cikk d)–h) pontjában említett tőkeelemekre a következő határértékek vonatkoznak:

a) az 57. cikk d)–h) pontjában említett elemek összege nem haladhatja meg az említett cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege közötti különbözet 100 %-át; és

b) az 57. cikk g)–h) pontjában említett elemek összege nem haladhatja meg az említett cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege közötti különbözet 50 %-át.

(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az 57. cikk ca) pontjában szereplő tőkeelemek összegére a következő határértékek vonatkoznak:

a) azon eszközök összege, amelyeket válsághelyzetekben át kell, a kibocsátó pénzügyi és fizetőképességi helyzete alapján az illetékes hatóság kezdeményezésére pedig bármikor át lehet konvertálni előre meghatározott sávon belül az 57. cikk a) pontjában említett elemekké, nem haladhatja meg az azon cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege különbözetének 50 %-át;

b) az e bekezdés a) pontjában említett határértéken belül az egyéb eszközök nem haladhatják meg az 57. cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege közötti különbözet 35 %-át;

c) az e bekezdés a) és b) pontjában említett határértékeken belül a lejáratral rendelkező eszközök és azok az eszközök, amelyek rendelkezései a visszavásárlásra ösztönzik a hitelintézetet, nem haladhatják meg az 57. cikk a)–ca) pontjában szereplő elemek összege és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összege közötti különbözet 15 %-át.

d) az a), b) és c) pontban meghatározott határértékeket meghaladó elemek összegére az e cikk (1) bekezdésében meghatározott határértékek vonatkoznak.

(2) Az 57. cikk l)–r) pontjában említett elemek összegét felerészben az említett cikk a)–ca) pontjában említett elemek összegének és az i), j) és k) pontjában szereplő elemek összegének különbözetéből kell levonni, felerészben pedig az említett cikk d)–h) pontjában említett elemek összegéből, az e cikk (1) bekezdésében megállapított határértékek alkalmazásával. Amennyiben az 57. cikk l)–r) pontjában szereplő elemek összegének fele meghaladja az említett cikk d)–h) pontjában szereplő elemek összegét, úgy a fennmaradó részt az említett cikk a)–c) pontjában szereplő elemek összegének és az i), j és k) pontjában szereplő elemek összegének különbözetéből kell levonni. Az 57. cikk r) pontjában említett elemeket nem kell levonni, ha ezeket a 75. cikk alkalmazásában bevonták a kockázattal súlyozott kitettségérték számításába, a IX. melléklet 4. részében említetteknek megfelelően.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az illetékes hatóság válsághelyzetben engedélyezheti a hitelintézeteknek, hogy az (1) és (1a) bekezdésben megállapított határértékeket ideiglenesen túllépjék.”.

13. Az V. cím 2. fejezete 2. szakaszának 2. alszakasza a „Követelmények kiszámítása” alcíme helyébe a „Számítási és jelentéstételi követelmények” alcím lép.

14. A 74. cikk (2) bekezdésébe az első albekezdés után a következő albekezdés kerül beillesztésre:

„Az illetékes hatóságok 2012. december 31-től egységes formátumot, gyakoriságot és jelentési határidőket vezetnek be a számítások hitelintézetek általi közlésére vonatkozóan. Ennek megkönnyítése érdekében az európai bankfelügyelők bizottsága 2012. január 1-je előtt iránymutatásokat dolgoz ki az egységes jelentési formátum Közösségen belüli bevezetéséről. A jelentési formátumnak a hitelintézetek tevékenységeinek természetével, nagyságrendjével és összetettségével arányosnak kell lennie.”.

15. A 81. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok a 80. cikk alkalmazásában csak akkor ismerik el a KHMI-t, ha meggyőződnek arról, hogy minősítési módszertana eleget tesz a tárgyilagosság, a függetlenség, a folyamatos felügyelet és átláthatóság követelményeinek, és az eredményül kapott hitelminősítések megfelelnek a hitelesség és átláthatóság követelményeinek. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a VI. melléklet 2. részében ismertetett technikai kritériumokat. Amennyiben egy KHMI-t hitelminősítő intézetként vettek nyilvántartásba a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban, az illetékes hatóságok megvizsgálják a tárgyilagosság, a függetlenség, a folyamatos felügyelet és átláthatóság követelményét a teljesítendő értékelési módszertan tekintetében.

(*) HL L 302., 2009.11.17., 1. o.”

16. A 87. cikk a következőképpen módosul:

a) a (11) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) Amennyiben egy kollektív befektetési formában (KBF) megjelenő kitettségek teljesítik a VI. melléklet 1. részének 77. és 78. pontjában ismertetett kritériumokat és a hitelintézet ismeri a KBF alapját képező kitettségek egészét vagy egy részét, a hitelintézet megvizsgálja ezen alap kitettségeket, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteség értékeket az ezen alszakaszban ismertetett módszerekkel összhangban számíthassa ki. A KBF alapját képező kitettségek hitelintézet által nem ismert vagy elvártan általa nem is ismerhető részére a (12) bekezdés alkalmazandó. A (12) bekezdést különösen akkor kell alkalmazni, ha a hitelintézet számára indokolatlan terhet jelentene az alapkitettségek annak érdekében történő vizsgálata, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket az ezen alszakaszban ismertetett módszerekkel összhangban számíthassa ki.

Amennyiben a hitelintézet a KBF alapját képező kitettségek egésze vagy része tekintetében nem teljesíti az ezen alszakaszban ismertetett módszerek használatának feltételeit, a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteség értékeket a következő módszerekkel összhangban kell kiszámítani:

a) a 86. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a VII. melléklet 1. részének 19–21. pontjában ismertetett módszer.

b) minden más, valamely kitettség alapját képező kitettség esetén a 78–83. cikkben ismertetett módszer, a következő módosítások mellett:

i. a minősítetlen kitettségekre vonatkozó kockázati súly alá tartozó vagy egy adott kitettségi osztály esetében a legmagasabb kockázati súlyt eredményező hitelminőségi besorolásba tartozó kitettség esetében a kockázati súlyt 2-es szorzóval kell megszorozni, de nem haladhatja meg az 1 250 %-ot;

ii. minden egyéb kitettség esetében a kockázati súlyt 1,1-es szorzóval kell szorozni, és a kockázati súly nem lehet kisebb 5 %-nál.

Ha az a) pont alkalmazásában a hitelintézet nem tud különbséget tenni a nem-tőzsdei, a tőzsdei és egyéb részvényjellegű kitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvényjellegű kitettségeket kezeli. A 154. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül, ha ezek a kitettségek a hitelintézet ezen kitettségi osztályba tartozó közvetlen kitettségeivel együtt a

89. cikk (2) bekezdése értelmében nem lényegesek, akkor az illetékes hatóság jóváhagyásával a 89. cikk (1) bekezdése alkalmazható.”;

- b) a (12) bekezdésben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben leírt módszer alternatívájaként a hitelintézetek harmadik felet is megbízhatnak a kockázattal korrigált átlagos kitettségértékeknek a KBF-k alapján képező kitettségek alapján a (11) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerek egyikével összhangban történő kiszámításával és az eredmények jelentésével, vagy a számításokat maguk is elvégezhetik, amennyiben megfelelően biztosított a számítás és a jelentés pontossága.”.

17. A 89. cikk (1) bekezdése d) pontjának bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„d) a tagállamok központi kormányzataival, valamint azok regionális kormányzataival, helyi hatóságaival és igazgatási testületeivel szembeni kitettségek, amennyiben:”.

18. A 97. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában csak akkor ismerik el a KHMI-t, ha a VI. melléklet 2. részében megállapított technikai kritériumait figyelembe véve meggyőződtek arról, hogy az megfelel a 81. cikkben megállapított követelményeknek, és az értékpapírosítás terén bizonyította képességeit, amit az erőteljes piac általi elfogadottság támaszthat alá. Amennyiben egy KHMI-t hitelminősítő intézetként vettek nyilvántartásba a 1060/2009/EK rendelettel összhangban, az illetékes hatóságok megvizsgálják a tárgyilagosság, a függetlenség, a folyamatos felügyelet és átláthatóság követelményeit a teljesítendő értékelési módszertan tekintetében.”.

19. A 106. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kitettségek a következők egyikét sem foglalják magukban:

- devizaügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos elszámolási eljárás során a fizetést követő két munkanapon belül merülnek fel;
- értékpapírok vásárlását vagy eladását célzó ügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos elszámolás során a fizetést vagy az értékpapírok szállítását követő – a korábbi eseménytől számított – öt munkanapon belül merülnek fel;
- ügyletek részére nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások, beleértve a fizetési, értékpapír-elszámolási és kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és megfelelő bankműveletben, vagy pénzügyi eszközökkel kapcsolatos elszámolási,

kiegyenlítési és letéti szolgáltatások esetében a késedelmes finanszírozási bevételek és az e szolgáltatásokból vagy tevékenységekből származó egyéb kitettségek, amelyek legfeljebb a következő üzleti napig tartanak; vagy

- d) pénzforgalmi szolgáltatások esetében, beleértve a fizetési, klíring és értékpapír-elszámolási szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és megfelelő bankműveletben, az e szolgáltatásokat nyújtó intézményekkel szembeni napon belüli kitettségek.

Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy a c) és d) pont mentességeinek alkalmazásakor elősegítse a felügyeleti eljárások konvergenciáját.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Annak megállapítása érdekében, hogy a 79. cikk (1) bekezdésének m), o) és p) pontjában említett kitettségek tekintetében létezik-e kapcsolatban álló ügyletek csoportja, a hitelintézet az alapul szolgáló eszközökkel kapcsolatos kitettségek esetében értékeli a rendszert, az annak alapját képező eszközökkel kapcsolatos kitettségeket, vagy mindkettőt. A hitelintézet e célból az ügylet gazdasági tartalmát és az ügylet struktúrájából eredő kockázatokat értékeli.”.

20. A 107. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„107. cikk

A kitettségérték e szakasz szerinti számítása céljából »hitelintézet« minden olyan magán- vagy állami vállalkozás, beleértve annak fióktelepeit, amely megfelel a »hitelintézet« meghatározásának, és amelyet egy harmadik országban engedélyeztek.”.

21. A 110. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„110. cikk

(1) A hitelintézet az illetékes hatóságoknak minden nagy-kockázat – köztük a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából kivont nagy-kockázatok – vonatkozásában bejelenti a következő információkat:

- a hitelintézet nagy-kockázat-vállalásában érintett ügyfél neve vagy az érintett, kapcsolatban álló ügyletek csoportjának neve;
- a kitettségérték, a hitelkockázat-mérséklés figyelembevétele nélkül, amennyiben ez alkalmazandó;
- alkalmazása esetén az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet;
- a kitettségérték a 111. cikk (1) bekezdésében számított hitelkockázat-mérséklés figyelembevételével.

Amennyiben a hitelintézet a 84–89. cikk hatálya alá tartozik, úgy tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a 20 legnagyobb konszolidált alapú kitettségről, a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól kivont kitettségeket ide nem számítva.

(2) A tagállamok előírják, hogy a jelentést legalább évente kétszer kell benyújtani. Az illetékes hatóságok 2012. december 31-étől egységes formátumokat, gyakoriságokat és jelentési határidőket alkalmaznak. Ennek megkönnyítése érdekében az európai bankfelügyelők bizottsága 2012. január 1. előtt iránymutatásokat dolgoz ki az egységes jelentési formátum Közösségen belüli bevezetéséről. A jelentési formátumnak a hitelintézetek tevékenységeinek természetével, nagyságrendjével és összetettségével arányosnak kell lennie.

(3) A tagállamok előírják a hitelintézetek számára, hogy lehetőség szerint elemezzék a biztosítéknyújtókkal, az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelfedezetet nyújtókkal és a 106. cikk (3) bekezdése szerinti, alapul szolgáló eszközökkel szembeni kockázatot a lehetséges koncentráció tekintetében, és adott esetben tegyenek intézkedéseket, valamint bármilyen jelentős megállapításról tájékoztassák az illetékes hatóságukat.”.

22. A 111. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelintézet – a 112–117. cikkel összhangban a hitelkockázat-mérséklés hatását is figyelembe véve – nem vállalhat olyan kockázatot egy ügyfél vagy kapcsolatban álló ügyfelek csoportja tekintetében, amelynek értéke meghaladja a szavatolótőke 25 %-át.

Amennyiben az ügyfél intézmény, vagy amennyiben a kapcsolatban álló ügyfelek csoportja egy vagy több intézményt is tartalmaz, ez az érték nem haladja meg a hitelintézet szavatolótőkéjének 25 %-át vagy 150 millió EUR-t, a kettő közül a magasabbat alkalmazva, feltéve, hogy a kapcsolatban álló, nem intézményi ügyfelekkel szembeni kitettségértékek összege – a 112–117. cikkel összhangban a hitelkockázat-mérséklés hatását is figyelembe véve – nem haladja meg a hitelintézet szavatolótőkéjének 25 %-át.

Amennyiben a 150 millió EUR-s értékhatár magasabb, mint a hitelintézet szavatolótőkéjének 25 %-a, úgy a kitettségérték – a 112–117. cikkel összhangban a hitelkockázat-mérséklés hatását is figyelembe véve – nem haladhatja meg a hitelintézet szavatolótőkéje tekintetében megállapított ésszerű mértéket. Ezt a mértéket a hitelintézetek az V. melléklet 7. pontjában említett, a koncentrációs kockázat kezelésére és ellenőrzésére vonatkozó politikákkal és eljárásokkal összhangban állapítják meg, és az nem haladhatja meg a hitelintézet szavatolótőkéjének 100 %-át.

A tagállamok 150 millió EUR-nál alacsonyabb határértéket is megállapíthatnak, erről a Bizottságot tájékoztatniuk kell.”;

- b) a (2) és a (3) bekezdést el kell hagyni.
c) az (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A hitelintézetnek mindenkor be kell tartania az (1) bekezdésben megállapított vonatkozó határértéket. Ha kivételes esetben a kockázatok meghaladják ezt a határértéket, a kitettségértéket haladéktalanul jelenteni kell az illetékes hatóságoknak, amelyek, ha a körülmények lehetővé teszik, korlátozott tartamú időt biztosítanak a hitelintézetnek a határértékek elérésére.

Amennyiben az (1) bekezdésben említett 150 millió EUR-s értékhatár alkalmazható, úgy az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik a hitelintézet szavatolótőkéjének 100 %-ában megállapított mérték túllépését.”;

23. A 112. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, amennyiben a 113–117. cikk alapján engedélyezhető az előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerése, az elismeretőséghez teljesíteni kell a 90–93. cikkben meghatározott elismertségi és egyéb minimumkövetelményeket.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E szakasz alkalmazásában a hitelintézet nem veheti figyelembe a VIII. melléklet 1. részének 20–22 pontjában említett biztosítékokat, kivéve, ha ezt a 115. cikk megengedi.”.

24. A 113. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdést el kell hagyni.
b) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:
i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A következő kitettségek mentesülnek a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól:”;

- ii. az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, amennyiben e követelések a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának;

- f) a 80. cikk (7) vagy (8) bekezdésében említett felekkel szembeni kitettségek, amennyiben a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának; az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy kikerültek-e vagy sem a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni.”;
- iii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „i) a II. mellékletben alacsony kockázatú mérlegen kívüli tételekként besorolt lehívatlan hitellehetőségekből eredő kitettségek, amennyiben olyan megállapodás született az ügyféllel vagy a kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával, amelynek alapján a hitel csak akkor hívható le, ha biztosítva van, hogy nem vezet a 111. cikk (1) bekezdése szerint alkalmazandó határérték túllépéséhez.”;
- iv. a j)–t) pontot el kell hagyni;
- v. a harmadik, negyedik és ötödik albekezdést el kell hagyni;
- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(4) A tagállamok teljesen vagy részlegesen mentesítetik a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól a következő kitettségeket:
- a) a VI. melléklet 1. részének 68., 69. és 70. pontjában meghatározott fedezett kötvények;
- b) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, amennyiben e követelések a 78–83. cikk alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a 78–83. cikk alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának;
- c) e cikk (3) bekezdésének f) pontjától eltérve, a hitelintézetnek az anyavállalatával, annak leányvállalatával vagy saját leányvállalatával szembeni kitettségei – beleértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is –, amennyiben ezekre a vállalatokra – ennek az irányelvnek, vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelően – kiterjed a hitelintézetre vonatkozó konszolidált alapú felügyelet; az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesültek-e a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából, vagy sem, harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni;
- d) olyan regionális vagy központi hitelintézetekkel szembeni kitettséget képviselő vagy azokban részesedést vagy más tulajdonformát megtestesítő eszköztételek, amelyekkel a hitelintézet a jogszabályi és alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, és amelyek az említett rendelkezések alapján a hálózaton belül a készpénz-elszámolási műveletekért felelősek;
- e) olyan hitelintézetek hitelintézetekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket képviselő eszköztételei, amelyek a gazdaság meghatározott ágazatainak ösztönzése céljából állami programok vagy alapszabályuk keretében nem versenyfeltételekkel – bizonyos fokú állami felügyelet és a hitelek céljainak korlátozása mellett – nyújtanak hiteleket, feltéve, hogy a vonatkozó kitettségek ilyen hitelek-ből erednek, amelyeket más hitelintézetek révén juttattak el a kedvezményezettekhez;
- f) intézményekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket képviselő eszköztételek, feltéve, hogy ezek a kitettségek nem képezik részét a szóban forgó intézmények szavatolóitokéjének, és legfeljebb a következő üzleti napig állnak fenn és nincsenek denominálva egyetlen jelentős kereskedelmi pénznemben sem;
- g) központi bankokkal szembeni követelést képviselő eszköztételek, amelyek az említett központi bankoknál kötelező tartalékok formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti valutájukban denomináltak;
- h) a központi kormányokkal szembeni követelést képviselő eszköztételek, amelyek kormányzati értékpapírokban tartott, törvényben előírt likviditási követelmények formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti valutájukban denomináltak és finanszíroztak, feltéve, hogy – az illetékes hatóságok mérlegelése alapján – e központi kormányzatoknak egy külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítése befektetési minősítésű;
- i) a II. mellékletben említett közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli okmányos meghitelezések és közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli lehívatlan hitellehetőségek 50 %-a, valamint az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében az olyan, hitelgaranciáktól eltérő garanciák 80 %-a, amelyek jogi vagy szabályozási alapon nyugszanak, és amelyeket a hitelintézetek jogállásával rendelkező kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak tagjaiknak;
- j) jogilag megkövetelt garanciák, amelyeket akkor vesznek igénybe, ha a jelzálogkölcsön felvevője számára a jelzálog végleges bejegyzését megelőzően jelzálogkötvények kibocsátásával finanszírozott jelzáloghitelt fizetnek ki, feltéve, hogy a garanciát nem a kockázat csökkentésére használják fel a kockázattal súlyozott eszközállomány kiszámolásánál.”.
25. A 114. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, a kitettségek értékének a 111. cikk (1) bekezdésével összhangban történő kiszámítása céljából a hitelintézet alkalmazhatja a 90–93. cikk szerint, a hitelkockázat-mérséklés, a volatilitási kiigazítások és az esetleges lejárat eltérések (E*) figyelembevételével számított »teljesen kiigazított kitettség értékét«.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, annak a hitelintézetnek, amelynek a 84–89. cikk szerint engedélyezték egy kitettségi osztály vonatkozásában az LGD-kre és hitel-egyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések alkalmazását, engedélyezni lehet – amennyiben az illetékes hatóságok szerint kielégítő módon képes a pénzügyi biztosíték által a kitettségre gyakorolt hatásoknak az egyéb LGD-vonatkozású szempontoktól elkülönített becslésére – ezen hatások figyelembevételét a kitettségek értékének számítása során, a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából.”;

ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Azok a hitelintézetek, amelyek a 84–89. cikk alapján egy adott kitettségi osztály LGD-i és hitel-egyenértékesítési faktorai tekintetében saját becsléseiket használhatják, és amelyek a kitettségértékeket nem az e bekezdés első albekezdésében említett módszer használatával számítják ki, a kitettségértékek kiszámítására a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét vagy a 117. cikk (1) bekezdésének b) pontjában ismertetett módszert használhatják.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az a hitelintézet, amely a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából a kitettségek értékének számítása során a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét alkalmazza vagy az e cikk (2) bekezdésében leírt módszert használhatja, hitelkockázatkonzentrációira vonatkozóan rendszeres stressztesztet köteles végezni, amely az esetlegesen igénybe vett biztosíték realizálható értékére is kiterjed.”;

ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy stresszteszt arra utal, hogy a biztosíték realizálható értéke alacsonyabb, mint amennyit a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere vagy az e cikk (2) bekezdésében leírt módszer szerint figyelembe lehetne venni, úgy a 111. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából a kitettségek értékének számítása során ennek megfelelően csökkenteni kell a biztosíték elismerhető értékét.”;

iii. Az ötödik albekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az alkalmazandó szabályzatok és eljárások arra az esetre, ha a stresszteszt alapján a biztosíték realizálható értéke alacsonyabb, mint a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere vagy a (2) bekezdésben leírt módszer szerinti figyelembe vehető érték; és”;

d) a (4) bekezdést el kell hagyni.

26. A 115. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„115. cikk

(1) A hitelintézet e szakasz alkalmazásában az érintett lakóingatlan értékének legfeljebb 50 %-ával csökkentheti a kitettségértéket, ha teljesül a következő feltételek egyike:

- a) a kitettségre lakóingatlanon bejegyzett jelzálogjog, vagy olyan finn lakásépítő társaságok részvényei nyújtanak fedezetet, amelyek az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvénynek vagy későbbi, azzal egyenértékű jogszabályoknak megfelelően működnek;
- b) a kitettség olyan lízingügylettel kapcsolatos, amelyben a lízingbeadó mindaddig fenntartja a lízingbe adott lakóingatlan tulajdonjogát, amíg a lízingbevevő nem él vételi jogával.

Az ingatlan értékének kiszámítása – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – szigorú értékelési normák alapján történik, amelyeket törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések állapítanak meg. Lakóingatlanok vonatkozásában az értékelést háromévente legalább egyszer el kell végezni.

A VIII. melléklet 2. részének 8. pontjában és a VIII. melléklet 3. részének 62–65. pontjában szereplő követelményeket e bekezdés alkalmazásában is alkalmazni kell.

A »lakóingatlan« a tulajdonos által lakott vagy kiadott lakás-célú ingatlan.

(2) E szakasz alkalmazásában a hitelintézet az érintett kereskedelmi ingatlan értékének legfeljebb 50 %-ával csökkentheti a kitettségértéket, kizárólag abban az esetben, ha annak a tagállamnak az érintett illetékes hatóságai, amelyben a kereskedelmi ingatlan található, engedélyezik, hogy a következő kitettségek a 78–83. cikkel összhangban 50 %-os kockázati súlyt kapjanak:

- a) olyan kitettségek, amelyek tekintetében irodákra vagy más kereskedelmi helyiségekre bejegyzett jelzálogjog, vagy olyan finn lakásépítő társaságok részvényei nyújtanak fedezetet, amelyek az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvénynek vagy későbbi, azzal egyenértékű jogszabályoknak megfelelően működnek, az irodák vagy más kereskedelmi helyiségek vonatkozásában; vagy
- b) irodákra vagy más kereskedelmi helyiségekre irányuló ingatlanlízing-ügyletekkel kapcsolatos kitettségek.

Az ingatlan értékének kiszámítása – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – szigorú értékelési normák alapján történik, amelyeket törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések állapítanak meg.

A kereskedelmi ingatlan teljesen felépített, bérbe adott ingatlan, amely megfelelő bérleti jövedelmet generál.”.

27. A 116. cikket el kell hagyni.

28. A 117. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy ügyféllel szembeni kitettséget harmadik fél garantál, vagy harmadik fél által kibocsátott hitelbiztosíték fedez, a hitelintézet:

- a) a kitettség garantált részét úgy kezelheti, mint ami a garantőrrel, és nem az ügyféllel szemben merült fel, ha a 78–83. cikk szerint a garantőrrel szembeni fedezetlen kitettséghez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez;
- b) a kitettségnek az elismert hitelbiztosíték piaci értékével fedezett részét úgy kezelheti, mint ami a harmadik féllel, és nem az ügyféllel szemben merült fel, ha a kitettséget hitelbiztosíték fedezi, és ha a 78–83. cikk szerint a kitettség hitelbiztosítékkal fedezett részéhez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez.

Ha a kitettség lejáratát és a védelem lejáratát között eltérés van, a hitelintézet nem alkalmazhatja az első albekezdés b) pontjában említett megközelítést.

E szakasz alkalmazásában a hitelintézet a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét és az első albekezdés b) pontjában említett eljárást is csak akkor használhatja, ha a 75. cikk a) pontja céljából a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét és a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét is használhatja.”;

b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a hitelintézet az (1) bekezdés a) pontját alkalmazza:”

29. A 119. cikket el kell hagyni.

30. A 2. fejezet a következő szakasszal egészül ki:

„7. szakasz

Átruházott hitelkockázattal szembeni kitettségek

122a. cikk

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól vagy eredeti hitelezőtől eltérő hitelintézet csak akkor vállalhatja a kereskedési könyvében vagy nem kereskedési könyvében nyilvántartott értékpapírosított pozícióval kapcsolatos hitelkockázatot, ha az értékpapírosítást kezdeményező, a

szponzor vagy az eredeti hitelező kifejezetten közölte a hitelintézetrel, hogy folyamatosan lényeges nettó gazdasági érdekeltséget tart meg, amely semmi esetre sem lehet 5 %-nál kisebb,

E cikk alkalmazásában a »nettó gazdasági érdekeltség« megtartása:

- a) a befektetőknek eladott vagy a befektetőkre átruházott minden egyes tranche névértéke legalább 5 %-ának megtartása;
- b) rülirozó kitettségek értékpapírosítása esetén az értékpapírosított kitettségek névértékének legalább 5 %-a mértékéig az értékpapírosítást kezdeményező érdekeltségének megtartása;
- c) véletlenszerűen kiválasztott – legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenértékű – kitettségek megtartása, amennyiben ezeket az értékpapírosítás során egyébként értékpapírosították volna, feltéve, hogy a lehetséges értékpapírosítható kitettségek száma a kezdeményezéskor legalább 100; vagy
- d) az első veszteségviselő kategóriába tartozó tranche és szükség esetén a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott tranche-okkal azonos vagy magasabb kockázati profilú, és a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott tranche-oknál nem korábbi lejáratú tranche-ok megtartása úgy, hogy a megtartott rész összesen legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-val egyenlő.

A nettó gazdasági érdekeltséget az értékpapírosítás kezdeményezésekor mérik és azt folyamatosan fenn kell tartani. A nettó gazdasági érdekeltségre nem alkalmazható hitelkockázat-mérséklés, rövid pozíció vagy bármilyen egyéb fedezeti ügylet. A nettó gazdasági érdekeltséget a mérlegen kívüli tételek elvi főösszege alapján határozzák meg.

E cikk alkalmazásában a »folyamatosságot« úgy kell értelmezni, hogy a megtartott pozíciókat, érdekeltségeket vagy kitettségeket nem fedezi vagy nem adják el.

A megtartásra vonatkozó követelmények semmilyen adott értékpapírosítás esetében nem alkalmazhatók többszörösen.

(2) Amennyiben az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság vagy annak egyik leányvállalata értékpapírosítást kezdeményezőként vagy szponzorként több olyan, hitelintézettől, befektetési vállalkozástól vagy egyéb pénzügyi intézménytől származó kitettséget értékpapírosít, amelyek az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartoznak, az (1) bekezdésben említett követelmény a kapcsolódó EU-szintű hitelintézeti anyavállalat vagy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság konszolidált helyzete alapján teljesíthető. Ezt a bekezdést csak akkor kell alkalmazni, ha az értékpapírosított kitettséget létrehozó hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi intézmény kötelezettséget vállal a (6) bekezdésben meghatározott követelmények teljesítésére, és megfelelő időben az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor, valamint az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság rendelkezésére bocsátja a (7) bekezdésben említett követelmények teljesítéséhez szükséges információkat.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, amennyiben az értékpapírosított kitettségek a következőkkel szembeni követelések vagy függő követelések, vagy azokat teljes egészében, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul a következők garantálják:

- a) központi kormányzatok vagy központi bankok;
- b) a tagállamok regionális kormányzatai, helyi hatóságai és közjogi intézményei;
- c) olyan intézmények, amelyekre vonatkozóan a 78–83. cikk alapján 50 %-os vagy kisebb kockázati súlyt alkalmaznak; vagy
- d) multilaterális fejlesztési bankok.

Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni a következőkre:

- a) az egyértelmű, átlátható és hozzáférhető indexen alapuló ügyletek, amennyiben az index alapjául szolgáló referenciaelemek azonosak valamely széles körű kereskedelemben használt indexet alkotó elemekkel, vagy más – értékpapírosított pozíciótól eltérő – forgatható értékpapírok; vagy
- b) konzorciális hitelek, vásárolt követelések vagy hitel-nemteljesítési csereügyletek, amennyiben ezeket az eszközöket nem az (1) bekezdés hatálya alá tartozó értékpapírosítás csomagba rendezésére és/vagy fedezésére használják.

(4) A hitelintézeteknek a befektetés előtt, illetve adott esetben azt követően képesnek kell lenniük annak bizonyítására az illetékes hatóságok felé, hogy minden egyedi értékpapírosítási pozíciójuk tekintetében átfogó és mélyre ható ismeretekkel rendelkeznek a következő elemekről, amelyeknek elemzésére és nyilvántartására a kereskedési könyvüknek és nem kereskedési könyvüknek megfelelő, valamint az értékpapírosított pozíciókba való befektetéseik kockázati profiljával arányos, formális szabályzatokat és eljárásokat is kidolgoztak:

- a) a kezdeményezők vagy a szponzorok által az (1) bekezdés alapján közölt információk, az általuk az értékpapírosításban folyamatosan fenntartott nettó gazdasági érdekelttség pontosítására vonatkozóan;
- b) az egyedi értékpapírosítási pozíciók kockázati jellemzői;
- c) az értékpapírosítási pozíció alapját képező kitettségek kockázati jellemzői;
- d) a kezdeményezők korábbi értékpapírosítások során szerzett hírneve és elszenvedett veszteségei az értékpapírosítási pozíció alapjának megfelelő kitettségi osztályok tekintetében;
- e) a kezdeményező vagy szponzor, vagy annak ügynöke vagy tanácsadója által tett nyilatkozatok és közvélemények az értékpapírosított kitettségekkel kapcsolatos kellő gondosságukról, és adott esetben az értékpapírosított kitettségek hitelbiztosítékainak minőségéről;
- f) adott esetben azok a módszertanok és fogalmak, amelyek segítségével az értékpapírosított kitettségek hitelbiztosítékait értékelik, valamint a kezdeményező vagy

szponzor által az értékelő függetlenségének biztosítására elfogadott szabályzatok; és

- g) az értékpapírosítás azon strukturális jellemzői, amelyek jelentősen befolyásolhatják a hitelintézet értékpapírosítási pozíciójának teljesítményét.

A hitelintézetek rendszeresen végrehajtják az értékpapírosított pozícióknak megfelelő saját stressztesztjeiket. E célból a hitelintézetek a KHMI által kifejlesztett modellekre hagyatkozhatnak, feltéve, hogy a hitelintézetek kérésre igazolni tudják, hogy a befektetés előtt megfelelő körültekintéssel érvényesítették a vonatkozó feltételezéseket és modellstruktúrákat, és hogy értik azok módszertanát, feltételeit és az általuk nyújtott eredményeket.

(5) Az – értékpapírosítást kezdeményezőtől, szponzortól vagy eredeti hitelezőtől eltérő – hitelintézetek a kereskedési könyvüknek és nem kereskedési könyvüknek megfelelő, valamint az értékpapírosított pozíciókba való befektetéseik kockázati profiljával arányos, formális eljárásokat dolgoznak ki az értékpapírosított pozícióik alapját képező kitettségek teljesítményére vonatkozó információk folyamatos és időben történő figyelemmel kísérésére. Szükség esetén ezek az információk tartalmazzák a kitettségek típusát, a 30, 60 és 90 napnál régebben lejárt kölcsönök arányát, a nemteljesítési rátákat, az előtörlesztési rátákat, a végrehajtás alatti hiteleket, a hitelbiztosítékok típusait és birtoklását, a hitelbírálati minősítéseknek vagy a hitelképesség más mérőszámainak gyakorisági eloszlását az alapul szolgáló kitettségek között, az ágazati és földrajzi diverzifikációt, és a megfelelő érzékenységi vizsgálatot lehetővé tevő sáv szélességű hitelfedezeti ráták gyakorisági eloszlását. Amennyiben az alapul szolgáló kitettségek maguk is értékpapírosított pozíciók, úgy a hitelintézeteknek az ezen albekezdésben meghatározott információkkal nem csak az alapul szolgáló értékpapírosítási tranche-ok tekintetében kell rendelkezniük – mint például a kibocsátó neve és hitelminősége –, hanem az értékpapírosítási tranche-ok alapjául szolgáló poolok jellemzői és teljesítménye tekintetében is.

A hitelintézeteknek mélyreható ismeretekkel kell rendelkezniük az értékpapírosítási ügylet valamennyi olyan strukturális jellemzőjéről, amely lényeges hatással lehet az ügylettel szembeni kitettségeik teljesítményére, így például a szerződéses részvénykibocsátásról és az ahhoz kapcsolódó kiváltó tényezőkről, a hitelminőség-javításról, a likviditásvisszaváltásról, a piaci érték ösztönző tényezőiről, valamint a nemteljesítés ügyletspecifikus meghatározásáról.

Ha a (4), (7) és e bekezdés követelményei valamely érdemi szempont tekintetében a hitelintézet gondatlansága vagy mulasztása miatt nem teljesülnek, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok arányos kiegészítő szankciót szabnak ki, amely annak a kockázati súlynak nem kevesebb, mint 250 %-a (melynek felső határa 1 250 %), amely e bekezdés hiányában a IX. melléklet 4. része értelmében az érintett értékpapírosított pozíciókra vonatkozna, és a kellő körültekintésre vonatkozó rendelkezések minden rákövetkező szabálysértésével fokozatosan emelik a kockázati súlyt. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell vennie az egyes értékpapírosításokra vonatkozó, a (3) bekezdésben előírt mentességeket, azon kockázati súly mértékének csökkentésével, amely e cikk értelmében egyébként vonatkozna az olyan értékpapírosításra, amelyre a (3) bekezdés alkalmazandó.

(6) Az értékpapírosítandó kitettségekre a szponzornak és a kezdeményező hitelintézetnek ugyanazokat az V. melléklet 3. pontjában említett megbízható és jól meghatározott kritériumokat kell alkalmaznia, mint a hitelnyújtásra, mivel ezek vonatkoznak a saját könyvükben tartandó kitettségekre is. E célból a kezdeményező és a szponzor hitelintézetek ugyanazokat a folyamatokat használják a hitelek jóváhagyására, és adott esetben módosítására, megújítására és refinanszírozására. A hitelintézetek ugyanazon elemzési normákat alkalmazzák az értékpapírosítási műveletekben harmadik felek útján szerzett részesedésre vagy jegyzésre, függetlenül attól, hogy a kereskedési vagy a nem kereskedési könyvben kívánják tartani ezeket a részesedéseket vagy jegyzéseket.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésének követelményei nem teljesülnek, úgy a kezdeményező hitelintézet nem alkalmazza a 95. cikk (1) bekezdését, és nem zárhatja ki az értékpapírosított kitettségeket az ezen irányelv szerinti tőkekövetelmények számításából.

(7) A szponzor és a kezdeményező hitelintézet közli a befektetőkkel az (1) bekezdés szerint az értékpapírosításban levő nettó gazdasági érdekelttség fenntartására tett kötelezettségvállalás szintjét. A szponzor és a kezdeményező hitelintézet gondoskodik arról, hogy a potenciális befektetők azonnali hozzáférést kapjanak az alapul szolgáló egyedi kitettségek hitelminőségére és teljesítményére, valamint az értékpapírosítási kitettség hitelbiztosítékára és cash flow-jára vonatkozó lényeges adatokhoz, valamint az alapul szolgáló kitettség hitelbiztosítékára és cash flow-jára vonatkozó átfogó és megalapozott stressztesztnek elvégzéséhez szükséges információkhoz. E célból az értékpapírosítás időpontjában meg kell határozni a »lényeges adatok« fogalomkörét, és szükség esetén az értékpapírosítás jellege szerint a továbbiakban.

(8) Az (1)–(7) bekezdés a 2011. január 1. után végrehajtott új értékpapírosításokra alkalmazandó. A már létező értékpapírosításokra, ha e dátumot követően új kitettségeket adnak hozzájuk vagy kitettségeket cserélnek ki bennük, az (1)–(7) bekezdést 2014. december 31-jétől kell alkalmazni. Az illetékes hatóságok általános piaci likviditási zavarok esetén határozhatnak úgy, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett követelményeket átmenetileg felfüggesztik.

(9) Az illetékes hatóságok közzéteszik a következő információkat:

- a) 2010. december 31-ig az (1)–(7) bekezdésnek való megfelelés vizsgálata céljából elfogadott általános kritériumok és módszerek;
- b) az 1. fejezet 2. szakaszában megállapított rendelkezések sérelme nélkül, a felügyeleti vizsgálat eredményének leírása, valamint a 2011. december 31-től kezdődően éves alapon megállapított, az (1)–(6) bekezdésnek való nem megfelelések esetén hozott intézkedések leírása.

Az e bekezdésben foglalt követelmény a 144. cikk második albekezdésének szabályai szerint alkalmazandó.

(10) Az európai bankfelügyelők bizottsága évente jelentést tesz a Bizottságnak az illetékes hatóságok e cikknek való megfeleléséről. Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat dolgoz ki a felügyeleti eljárások konvergenciája céljából e cikkre vonatkozóan, ideértve a kellő körültekintési és kockázatkezelési kötelezettségek megszegése esetén hozott intézkedéseket.”.

31. A 129. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása a rendes működés során – ideértve a 123., a 124. és a 136. cikkben, az V. fejezetben és az V. mellékletben említett tevékenységeket is –, a bevont illetékes hatóságokkal együttműködve;
- c) a felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása a bevont illetékes hatóságokkal és szükség esetén a központi bankokkal együttműködve, a válsághelyzetekre való felkészülés és a válsághelyzetek során, ideértve a hitelintézetekben és a pénzügyi piacokon zajló kedvezőtlen folyamatokat is, amennyiben lehetséges, a válságkezelés elősegítését szolgáló, meghatározott, létező kommunikációs csatornák igénybevételeivel.

A felügyeleti tevékenységek c) pontban említett tervezése és összehangolása közé tartoznak a 132. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett rendkívüli intézkedések, a közös értékelések kidolgozása, a vészhelyzeti tervek végrehajtása és a nyilvánosság tájékoztatása.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A konszolidáló felügyeleti hatóság, továbbá a tagállamban az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy együttesen határozzanak a 123. és a 124. cikk alkalmazásáról annak meghatározása érdekében, hogy a csoport szavatolótőkéje összevont alapon megfelel-e a pénzügyi helyzetének és kockázati profiljának, és arról, hogy a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában milyen szintű szavatolótőkére van szükség a bankcsoport egyes tagjait tekintve, illetve összevont alapon.

Az együttes határozatot a csoport kockázatelemzését tartalmazó jelentésnek a konszolidáló felügyeleti hatóság által a 123. és a 124. cikkel összhangban a többi érintett illetékes hatóság részére történt benyújtásától számított négy hónapon belül kell meghozni. Az együttes határozatban kellően figyelembe kell venni a megfelelő illetékes hatóságok által a 123. és a 124. cikk alapján végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatelemzéseket is.

Az együttes határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, és a konszolidáló felügyeleti hatóságnak az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania. Egyet nem értés esetén a konszolidáló felügyeleti hatóság az érintett illetékes hatóságok bármelyikének kérésére konzultációt folytat az európai bankfelügyelők bizottságával. A konszolidáló felügyeleti hatóság az európai bankfelügyelők bizottságával saját kezdeményezésére is konzultálhat.

Amennyiben az illetékes hatóságok négy hónapon belül nem tudnak együttes határozatot hozni, úgy a 123. és 124. cikke valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó határozatot összevont alapon a konszolidáló felügyeleti hatóság hozza meg azt követően, hogy kellően figyelembe vette a megfelelő illetékes hatóságok által végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatelemzést.

A 123. és 124. cikke valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó határozatot egyéni vagy szubkonszolidált alapon az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős, megfelelő illetékes hatóságok hozzák meg, a konszolidáló felügyeleti hatóság által a hathónapos időtartam során kifejtett álláspontok és fenntartások kellő figyelembevételét követően.

A határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett kockázatelemzést, véleményeket és fenntartásokat. A dokumentumot a konszolidáló felügyeleti hatóságnak valamennyi érintett illetékes hatóság és az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania.

Ha az európai bankfelügyelők bizottságát konzultációra kérték, valamennyi illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a kapott tanácsot, és indokolnia kell az attól való esetleges jelentős eltérést.

Az első albekezdésben említett együttes határozat és együttes határozat hiányában a negyedik albekezdéssel összhangban az illetékes hatóságok által hozott egyéb határozatok irányadónak minősülnek, és azok az érintett tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandók.

Az első albekezdésben említett együttes határozatot, valamint együttes határozat hiányában a negyedik és ötödik albekezdéssel összhangban hozott egyéb határozatokat évente aktualizálni kell, vagy kivételes körülmények esetén akkor, ha az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóság a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazásáról szóló határozat aktualizálására vonatkozó írásbeli, teljes körű indokolással ellátott kérelmet nyújt be a konszolidáló felügyeleti hatóságnak. Az utóbbi esetben az aktualizálás kétoldali alapon történhet a konszolidáló felügyeleti hatóság és a kérelmet benyújtó illetékes hatóság között.

Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat dolgoz ki a felügyeleti eljárások konvergenciája céljából az ebben a bekezdésben említett együttes döntési eljárásra és a 123. és 124. cikke valamint a 136. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozóan annak érdekében, hogy elősegítse az első albekezdésben említett együttes határozathozatalt.

32. Az 130. cikkben az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben olyan válsághelyzet áll elő, ideértve a pénzügyi piacokon zajló kedvezőtlen folyamatokat is, amely potenciálisan veszélyezteti a piac likviditását és a pénzügyi rendszer stabilitását egy olyan tagállamban, ahol egy csoport tagjait engedélyezték vagy ahol a 42a. cikk szerinti jelentős fióktelepek telepedtek le, a konszolidáló felügyeleti hatóság – az 1. fejezet 2. szakaszára is figyelemmel – haladéktalanul riasztja a 49. cikk negyedik albekezdésében és az 50. cikkben említett hatóságokat és közli velük a feladataik ellátásához szükséges információkat. Ezek a kötelezettségek a 125. és a 126. cikk szerinti összes illetékes hatóságra és a 129. cikk (1) bekezdésében megnevezett illetékes hatóságra vonatkozik.

Ha a 49. cikk negyedik bekezdésében említett hatóság az e bekezdés első albekezdésének megfelelő helyzetről szerez tudomást, haladéktalanul riasztja a 125. és a 126. cikkben említett illetékes hatóságokat.

Az illetékes hatóságnak és a 49. cikk negyedik bekezdésében említett hatóságnak lehetőség szerint a már meglévő információs csatornákat kell használnia.”

33. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„131a. cikk

(1) A konszolidáló felügyeleti hatóság a 129. cikkben és a 130. cikk (1) bekezdésében említett és az e cikk (2) bekezdésében előírt követelmények és a közösségi joggal való összeegyeztethetőség tárgyát képező feladatok elvégzésének megkönnyítésére és a harmadik országok illetékes hatóságaival való megfelelő koordinálás és együttműködés biztosítására felügyeleti kollégiumokat hoz létre.

A felügyeleti kollégiumok a konszolidáló felügyeleti hatóság és a többi érintett illetékes hatóság számára keretet biztosítanak a következő feladatok elvégzésére:

- a) információcsere;
- b) megállapodás a feladatok önkéntes átadásáról és adott esetben a hatáskörök önkéntes átruházásáról;
- c) a csoport kockázatelemzésén alapuló felügyeleti vizsgálati programok kialakítása a 124. cikkel összhangban;
- d) a felügyelet hatékonyságának növelése a szükségtelen kettős felügyeleti követelmények eltörlésével, a 130. cikk (2) bekezdésében és a 132. cikk (2) bekezdésében említett információkéréssel kapcsolatban is;

- e) az ezen irányelv szerinti prudenciális követelmények következetes alkalmazása a bankcsoport minden tagja tekintetében, a közösségi jogban rendelkezésre álló választási és mérlegelési lehetőségek sérelme nélkül;
- f) a 129. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása, a területen esetleg létrehozott más fórumok munkáját is figyelembe véve.

A felügyeleti kollégiumokban részt vevő illetékes hatóságok szorosan együttműködnek. Az 1. fejezet 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezettséget nem sérti, ha az illetékes hatóságok bizalmas információkat cserélnek ki a felügyeleti kollégiumokban. A felügyeleti kollégiumok létrehozása és működése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti jogait és kötelezségeit.

(2) A kollégiumok az érintett illetékes hatóságok konzultációját követően a konszolidáló felügyeleti hatóság által kidolgozott, a 131. cikkben említett írásbeli megállapodás alapján jönnek létre és működnek.

Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat dolgoz ki a kollégiumok operatív működéséről, többek között a 42a. cikk (3) bekezdése vonatkozásában is.

A felügyeleti kollégiumokban részt vehetnek az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok is, valamint azon fogadó tagállamok illetékes hatóságai, ahol a 42a. cikk szerinti jelentős fióktelepek telepedtek le, szükség szerint központi bankok, továbbá adott esetben – és akkor, ha a titoktartási követelmények valamennyi illetékes hatóság véleménye szerint azonosak az 1. fejezet 2. szakasza szerinti követelményekkel – harmadik országok illetékes hatóságai is.

A kollégium ülésein a konszolidáló felügyeleti hatóság elnököl és dönt arról, hogy mely illetékes hatóságok vegyenek részt az ülésen vagy a kollégium adott tevékenységében. A konszolidáló felügyeleti hatóság teljeskörűen, előre tájékoztatja a kollégium minden tagját az ilyen ülések szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó tevékenységekről. A konszolidáló felügyeleti hatóság teljes körűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.

A konszolidáló felügyeleti hatóság a határozathozatal során figyelembe veszi az említett hatóságok által tervezendő vagy összehangolandó felügyeleti tevékenység jelentőségét, különösen az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt, a 40. cikk (3) bekezdésében és a 42a. cikk (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket.

A konszolidáló felügyeleti hatóság – az 1. fejezet 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezettségre is figyelemmel – tájékoztatja az európai bankfelügyelők bizottságát a felügyeleti kollégium tevékenységeiről, ideértve a válsághelyzetekben folytatottakat is, továbbá közli vele a felügyeleti konvergencia szempontjából különösen fontos valamennyi információt.”.

34. A 132. cikk a következőképpen módosul:

- a) Az (1) bekezdés d) pontjában a 136. cikkre való hivatkozás helyébe a 136. cikk (1) bekezdésére való hivatkozás lép.
- b) A (3) bekezdés b) pontjában a 136. cikkre való hivatkozás helyébe a 136. cikk (1) bekezdésére való hivatkozás lép.

35. A 150. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés k) és l) pontjai helyébe a következő szöveg lép:

„k) a II. és IV. mellékletben szereplő mérlegen kívüli tételek listája és besorolása;

l) a III. és az V–XII. melléklet rendelkezéseinek kiigazítása a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások – különös tekintettel az új pénzügyi termékekre – a számviteli standardok és követelmények változásainak fényében, amelyek figyelembe veszik a közösségi jogszabályokat, illetve amelyek a felügyeleti eljárások konvergenciájára vonatkoznak.”;

- b) a (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 113. cikkben előírt mentességek egyértelműbbé tétele.”.

36. Az 153. cikkben a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2015. december 31-ig a VI. melléklet 1. része 4. pontjának alkalmazásában a kockázattal súlyozott kockázati érték számításakor ugyanazt a kockázati súlyozást kell alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy bármely tagállam központi bankjával szembeni, a tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában, mint amelyet a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában alkalmaznának.”.

37. A 154. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(8) Azok a hitelintézetek, amelyek 2010. december 31-ig nem felelnek meg a 66. cikk (1a) bekezdésében említett értékhatároknak, stratégiákat és eljárásokat dolgoznak ki azokra az intézkedésekre vonatkozóan, amelyek e helyzetnek az e cikk (9) bekezdésében említett határidők előtti megszüntetése érdekében szükségesek.

Ezeket az intézkedéseket a 124. cikkel összhangban felül kell vizsgálni.

(9) Azokat az eszközöket, amelyeket a nemzeti jog szerint 2010. december 31-ig egyenértékűnek tekintettek az 57. cikk a), b) és c) pontjában említett tőkeelemekkel, de nem tartoznak az 57. cikk a) pontja alá vagy nem felelnek meg a 63a. cikkben meghatározott kritériumoknak, 2040. december 31-ig úgy kell tekinteni, hogy az 57. cikk ca) pontja alá tartoznak, a következő korlátozásokkal:

- a) a 2010. december 31-ét követő 10 és 20 év között legfeljebb az 57. cikk a)–ca) pontja összege legfeljebb 20 %-ának és az 57. cikk i), j) és k) pontja összegének különbsége;
- b) a 2010. december 31-ét követő 20 és 30 év között legfeljebb az 57. cikk a)–ca) pontja összege legfeljebb 10 %-ának és az 57. cikk i), j) és k) pontja összegének különbsége.

Az európai bankfelügyelők bizottsága 2010. december 31-ig figyelemmel kíséri ezen eszközök kibocsátását.

(10) Az 5. szakasz alkalmazásában a hitelintézetekkel szemben fennálló követelések és más kitettségeket képviselő eszköztételek tekintetében, amelyek 2009. december 31. előtt keletkeztek, továbbra is a 115. cikk (2) bekezdése és a 116. cikk szerint kell eljárni, ugyanúgy, mint 2009. december 7-ét megelőzően, azonban legfeljebb csak 2012. december 31-ig.

(11) 2012. december 31-ig a 129. cikk (3) bekezdésében említett időszak hat hónap.”

38. A 156. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„156. cikk

A tagállamokkal együttműködve, és az Európai Központi Bank hozzájárulását is figyelembe véve, a Bizottság rendszeresen figyelemmel kíséri, hogy ez az irányelv összességében véve, a 2006/49/EK irányelvvel együtt, számottevő hatást gyakorol-e a gazdasági ciklusra, és e vizsgálat fényében fontolóra veszi esetleges helyreigazító intézkedések indokoltságát.

Ezen elemzés alapján, és az Európai Központi Bank hozzájárulását is figyelembe véve, a Bizottság két évente jelentést készít, és azt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak bármely megfelelő javaslattal együtt. A hitelfelvevő és hitelező felek hozzájárulásait megfelelően figyelembe kell venni a jelentés elkészítése során.

A Bizottság 2009. december 31-ig teljes egészében áttekinti az irányelvet a makroszintű prudenciális problémák megfelelőbb elemzése és kezelése érdekében, beleértve az alábbiak vizsgálatát:

- a) a gazdasági ciklusok fellendüléseit és visszaeséseit enyhítő intézkedések, ideértve annak szükségességét, hogy a hitelintézetek a kedvező időszakokban ciklikusság-kiegyenlítő tartalékokat képezzenek, amelyeket a későbbi visszaesések idején felhasználhatnak;
- b) az ezen irányelvben meghatározott tőkekövetelmények számítása alapjául szolgáló logika; és

- c) a kockázat alapú hitelintézeti követelményekhez fűzött kiegészítő intézkedések a bankrendszerben történő befolyásszerzés megakadályozására.

A Bizottság a fenti kérdésekről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, a megfelelő javaslatokkal együtt.

A Bizottság a lehető leghamarabb, de 2009. december 31-ig mindenképpen jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a felügyeleti rendszer további reformjának szükségességével kapcsolatban, beleértve ezen irányelv vonatkozó cikkeit is, továbbá a jelentést – összhangban a Szerződés szerint alkalmazandó eljárással – adott esetben megfelelő jogalkotási javaslatokkal egészíti ki.

A Bizottság 2011. január 1-ig felülvizsgálja az európai bankfelügyelők bizottsága által a 74. cikk (2) bekezdésében említett egységes formátumok, gyakoriságok és jelentési határidők tekintetében elért eredményeket. A Bizottság a felülvizsgálat fényében jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság 2011. december 31-ig felülvizsgálja ezen irányelv alkalmazását, és jelentést készít arról – különös figyelmet fordítva a 68–73. cikk, a 80. cikk (7) bekezdés, a 80. cikk (8) bekezdés és az irányelv mikrohitel-finanszírozásra vonatkozó alkalmazásának valamennyi aspektusára –, és ezt a jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a megfelelő javaslatokkal együtt.

A Bizottság 2011. december 31-ig felülvizsgálja a 113. cikk (4) bekezdésének alkalmazását, és megvizsgálja, hogy a mentességek nemzeti hatáskörbe tartozzanak-e, és ezekről az esetleges megfelelő javaslatok kíséretében jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A 113. cikk (4) bekezdése c) pontja szerinti nemzeti mérlegelési jogkör lehetséges megszüntetésének és uniós szintű alkalmazásának tekintetében a felülvizsgálat során különösen figyelembe kell venni a csoport kockázatkezelését, amellyel, hogy biztosítani kell az összes olyan tagállamban a pénzügyi stabilitáshoz szükséges garanciák meglétét, ahol a csoport vállalatai találhatók.

A Bizottság 2009. december 31-ig felülvizsgálja a tőzsdén kívüli (OTC) piacok átláthatóságának fokozására irányuló intézkedéseket, és jelentést készít ezekről, beleértve a hitel-nemteljesítési csereügyletek piacait is, például annak előírása révén, hogy az elszámolást egy központi partneren keresztül hajtsák végre, és ezt a jelentést esetlegesen a megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság 2009. december 31-ig jelentést készít a 122a. cikk várható hatásáról, és azt megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság jelentését az európai bankfelügyelők bizottságával folytatott konzultációt követően készíti el. A jelentés kitér arra, hogy a 122a. cikk (1) bekezdése szerinti minimális

névértékre vonatkozó követelmény alkalmas-e a kezdeményezők, a szponzorok és a befektetők érdekeinek jobb összehangolására és a pénzügyi stabilitás fokozására, illetve arra, hogy a nemzetközi fejlesztésekre tekintettel megfelelő-névérték minimális szintjének emelése.

A piaci fejlemények tükrében a Bizottság 2012. január 1-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e cikk alkalmazásáról és eredményességéről.”.

39. A III. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. rész 5. pontja a következő mondattal egészül ki:

„Az e melléklet 6. részében említett módszer (IMM) alapján az adott ügyféllel létrejött összes nettósítási sorozat egyetlen nettósítási sorozatként kezelhető, ha az egyedi nettósítási sorozatok modellezett negatív piaci értékei a várható kitettség (EE) becslésénél nullának tekintendők.”;

b) a 2. részben a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Amennyiben a hitelintézet hitlderivatíva-védelmet vásárol egy nem kereskedési könyvi kitettséghez vagy CCR-kitettséghez, a fedezett eszközök tőkekövetelményét számíthatja a VIII. melléklet 3. részének 83–92. pontja szerint, illetve az illetékes hatóság jóváhagyása mellett a VII. melléklet 1. részének 4. pontja, illetve a VII. melléklet 4. részének 96–104. pontja szerint.

Ezekben az esetekben, és ha nem élnék a 2006/49/EK irányelv II. melléklete 11. pontjának második mondatában szereplő lehetőséggel, a hitlderivatívák miatt felmerülő CCR-hez tartozó kitettségérték nullának tekintendő.

Egy intézmény azonban választhatja azt is, hogy a partner-hitelkockázat tőkekövetelményének számítása céljából következetesen bevonja a kereskedési könyvben nem szereplő, és nem kereskedési könyvi kitettséggel vagy partner-hitelkockázati kitettséggel szembeni fedezetként vásárolt minden hitlderivatívát, ha a hitelkockázati fedezet ezen irányelv szerint elismert.”;

c) az 5. részben a 15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. A nemteljesítéskori csereügylet alapját képező hitelviszonyt megtestesítő bázis értékpapírok kibocsátóinak mindegyikéhez egy fedezeti halmaz tartozik. Az n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügyletek kosarát a következőképpen kell kezelni:

- a) egy n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügylet alapját képező kosár hitelviszonyt megtestesítő bázisértékpapírjából származó kockázati pozíció nagysága egyenlő a hitelviszonyt megtestesítő bázisértékpapír tényleges elvi értékének és az n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügyletek – a hitelviszonyt megtestesítő

bázisértékpapír hozamkülönbségének figyelembevételével – módosított hátralévő futamidejének szorzatával;

- b) az n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügylet alapját képező kosár hitelviszonyt megtestesítő bázisértékpapírjainak mindegyikéhez egy fedezeti halmaz tartozik; különböző n-edik nemteljesítéskor lehívható nemteljesítéskori csereügyletekből származó kockázati pozíciók nem szerepelhetnek ugyanabban a fedezeti halmazban;

- c) az n-edik nemteljesítéskor lehívható derivatíva bázisértékpapírjaihoz rendelt fedezeti halmazoknál alkalmazandó CCR-szorító 0,3 % azon hitelviszonyt megtestesítő bázisértékpapírok esetében, amelyek elismert külső hitelminősítőtől származó hitelminősítése az 1–3 hitelminőségi besorolással egyenértékű, a többi hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetében pedig 0,6 %.”.

40. Az V. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. Az értékpapírosítási ügyletekből fakadó kockázatokat, amelyekkel kapcsolatban a hitelintézetek befektetőként, kezdeményezőként vagy szponzorként lépnek fel, beleértve a hírnévkockázatokat (például a bonyolult struktúrákkal vagy termékekkel kapcsolatban felmerülő hírnévkockázatokat) is, megfelelő szabályzatokkal és eljárásrendekkel kell értékelni és kezelni, különösen annak biztosítására, hogy az ügylet gazdasági tartalma teljes mértékben tükröződjön a kockázatértékelési és -kezelési döntésekben.”;

b) a 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. A likviditási kockázat megfelelő időtávokon – akár egy napon – belüli azonosítása, értékelése, kezelése és ellenőrzése céljából megbízható stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket kell bevezetni annak érdekében, hogy a hitelintézetek megfelelő likviditási tartalékokat tartsanak fenn. Ezeket a stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket az üzletágakhoz, a pénznemekhez és a szervezetekhez igazítva kell kialakítani, továbbá megfelelő likviditási költség-, nyereség- és kockázat-allokációs mechanizmusokat kell tartalmazniuk.”;

c) a következő pont kerül beillesztésre:

„14a. A 14. pontban említett stratégiáknak, szabályzatoknak, eljárásoknak és rendszereknek arányban kell állniuk a társaság összetettségével, kockázati profiljával és tevékenységi körével, továbbá a vezető testület által meghatározott kockázatvállalási határaival, valamint tükrözniük kell a hitelintézet rendszerszintű fontosságát azon tagállamok tekintetében, amelyekben tevékenykedik. A hitelintézetek minden érintett üzletág tekintetében közlik a kockázatvállalási határokat.”;

d) a 15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. A hitelintézetek módszereket dolgoznak ki a finanszírozási pozíciók azonosítására, értékelésére, kezelésére és nyomon követésére. E módszerek közé tartoznak az eszközökből, a forrásokban és a függő kötelezettségeket is tartalmazó mérlegen kívüli tételekben lévő és azokból eredő aktuális és tervezett lényeges cash flow-k, valamint a hírnévkockázat esetleges hatásai.

16. A hitelintézetek különbséget tesznek a zálogjoggal terhelt, illetve a szabadon felhasználható eszközök között, utóbbiak mindenkor rendelkezésre állnak, különösen válsághelyzetekben. Figyelembe veszik továbbá azt a jogalanyt is, amelynél az eszközök találhatóak, azt az országot, amelyben az eszközök nyilvántartásban vagy számlán jogszerűen szerepelnek, valamint az eszközök elismerhetőségét, és figyelemmel kísérik, hogy hogyan lehet az eszközöket időben mobilizálni.

17. A hitelintézetek azokat a hatályos jogi, szabályozói vagy tevékenységi korlátokat is figyelembe veszik, amelyek a likviditás és a szabadon felhasználható eszközök szervezetek közötti – EGT-n belüli és kívüli – esetleges átruházására vonatkoznak.

18. A hitelintézetek megfontolják különböző, likviditási kockázatot mérséklő eszközök bevezetését, ilyenek például a korlátozási rendszerek és a különböző nehezebb időszakok átvészelésében segítő likviditási tartalékok, valamint a megfelelően diverzifikált finanszírozási struktúrák és a finanszírozási forrásokhoz való hozzáférés. E lehetőségeket rendszeresen felül kell vizsgálni.

19. A likviditási pozíciók és a kockázatmentes eszközök tekintetében alternatív forгатókönyveket kell meghatározni, továbbá rendszeresen felül kell vizsgálni a finanszírozási pozícióval kapcsolatos döntések alapjául szolgáló feltételezéseket. Az alternatív forгатókönyvek e célból különösen a mérlegen kívüli tételekre és más függő kötelezettségekre összpontosítanak, ideértve azon SSPE-két és más különleges célú gazdasági egységeket is, amelyekkel kapcsolatban a hitelintézet szponzor-ként lép fel vagy amelyeknek lényeges likviditási támogatást nyújt.

20. A hitelintézetek mérlegelik az intézményspecifikus, a piaci szintű és a kombinált alternatív forгатókönyvek lehetséges hatásait. Ennek során különböző időtávokat és különféle szintű nehézségeket mérlegelnek.

21. A hitelintézetek stratégiáikat, belső szabályzataikat és a vonatkozó határértékeket a likviditási kockázathoz szabják, továbbá a 19. pontban említett alternatív forгатókönyvek kimenetelét figyelembe vevő hatékony vészhelyzeti terveket dolgoznak ki.

22. A likviditási válságok kezelésére a hitelintézetek vészhelyzeti terveket dolgoznak ki, amelyek az esetleges likviditási hiányok megszüntetésére irányuló megfelelő stratégiákat és a célszerű végrehajtási intézkedéseket tartalmazzák. Annak érdekében,

hogy megfelelően ki lehessen igazítani a belső szabályzatokat és eljárásokat, ezeket a terveket rendszeresen felülvizsgálják, a 19. pontban említett alternatív forгатókönyvek kimenetele alapján aktualizálják, benyújtják a felső vezetésnek, amely jóváhagyja a terveket.”.

41. A IX. melléklet 3. részének 2. szakasza a következő ponttal egészül ki:

„7a. Az illetékes hatóságok emellett meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a strukturált finanszírozási eszközökkel kapcsolatos hitelminősítések vonatkozásában az KHMI elkötelezett legyen azon magyarázat nyilvános rendelkezésre bocsátására, hogy az eszközállomány teljesítése annak hitelminősítéseit miként érinti.”.

42. A XI. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. pont e) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) a hitelintézetek likviditási kockázatokkal szembeni kitettségének mértéke, és e kockázatoknak a hitelintézet általi értékelése és kezelése, beleértve az alternatív forгатókönyvek elemzését, a kockázatmentes eszközök kezelése (különös tekintettel a likviditási tartalékok szintjére, összetételére és minőségére), valamint hatásos vészhelyzeti tervek;”;

b) a következő pont kerül beillesztésre:

„1a. Az 1. pont e) alpontjának alkalmazásában az illetékes hatóság rendszeresen átfogó értékelést készít a hitelintézetek általános likviditási kockázatkezeléséről és ösztönzi a megbízható belső módszerek kifejlesztését. E felülvizsgálatok során az illetékes hatóság figyelembe veszi a hitelintézetek pénzügyi piacokon betöltött szerepét. Az adott tagállam illetékes hatósága kellőképpen mérlegeli döntéseinek az összes többi érintett tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitására gyakorolt hatását is.”.

43. A XII. melléklet 2. részének 3. pontjában az a) és b) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„a) összefoglaló információk az összes szavatolóőkelem és azok összetevőinek főbb feltételeiről, ideértve az 57. cikk ca) pontjában említett eszközöket, azokat az eszközöket, amelyek rendelkezései visszavásárlásra ösztönzik a hitelintézetet, valamint a 154. cikk (8) és (9) bekezdésében említett eszközöket;

b) az eredeti szavatolóőke összege, az egyes pozitív elemek és levonások külön-külön történő közzétételével; az 57. cikk ca) pontjában említett eszközöknek és azoknak az eszközöknek a teljes összegét, amelyek rendelkezései a visszavásárlásra ösztönzik a hitelintézetet, szintén külön kell közzétenni; e közzétételekben külön kell megnevezni a 154. cikk (8) és (9) bekezdésében említett eszközöket;”.

2. cikk

A 2006/49/EK irányelv módosításai

A 2006/49/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 12. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az »eredeti szavatolótőke« a 2006/48/EK irányelv 57. cikke a)–ca) pontjának összege, csökkentve az i), j) és k) pont összegével.”.

2. A 28. cikk a következőképpen módosul:

- a) A (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmények, az ezen irányelv 20. cikkének (2) vagy (3) bekezdésében meghatározott kritériumokat teljesítő befektetési vállalkozásokat kivéve, nagykockázataikat a 2006/48/EK irányelv 106–118. cikkének megfelelően felügyelik és ellenőrzik.”;

- b) A (3) bekezdést el kell hagyni.

3. A 30. cikkben a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (3) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az elfogadott harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal és az elismert elszámolóházakkal és tőzsdékkal szembeni követeléseket és egyéb kitettségeket megtestesítő eszközöket a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében, illetve ugyanezen irányelv 106. cikke (2) bekezdésének c) pontjában megállapított módon kezeljék.”.

4. A 31. cikk a következőképpen módosul:

- a) az első bekezdésben az a) és b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kérdéses ügyfél vagy ügyfélcsoport felé fennálló, a nem-kereskedési könyvben szereplő kitettségek nem haladják meg a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében megállapított határértéket, amelyet az említett irányelvben meghatározott szavatoló tőkéből kiindulva számítanak ki, vagyis a többlet teljes mértékben a kereskedési könyvben jelenik meg;

b) az intézmény a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében megállapított határérték túllépését illetően megfelel az ezen irányelv VI. melléklete alapján számított pótlólagos tőkekövetelménynek;”;

- b) az első bekezdésben az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) az intézményeknek háromhavonta be kell számolniuk az illetékes hatóságoknak minden olyan esetről, amikor a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében megállapított határértéket a megelőző három hónap során túllépték.”;

- c) a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az e) pont kapcsán minden olyan esetben, amikor a határértéket túllépik, be kell számolni annak mértékéről és az érintett ügyfél nevééről.”.

5. A 32. cikk (1) bekezdésében az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságoknak ki kell dolgozniuk olyan eljárásokat, amelyek megakadályozzák az intézményeket a pótlólagos tőkekövetelmények – amelyek pedig a 2006/48/EK irányelv 111. cikkének (1) bekezdésében megállapított határértéket túllépő kitettségek esetében terhelnék őket, miután ezek a kitettségek 10 napon túl fennálltak – tudatos elkerülésében oly módon, hogy ideiglenesen más, akár ugyanazon a csoporton belüli, akár egy másik csoportba tartozó vállalkozáshoz viszik át ezeket a kitettségeket és/vagy oly módon, hogy mesterséges tranzakciókat hoznak létre a meglévő kitettség 10 napon belüli lezárására és újrainvitására.”.

6. A 35. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A befektetési vállalkozásokra a 2006/48/EK irányelv 74. cikkének (2) bekezdésében említett egységes formátumok, gyakoriságok és jelentési határidők vonatkoznak.”.

7. A 38. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 2006/48/EK irányelv 42a. cikke – az (1) bekezdés a) pontjának kivételével – mutatis mutandis alkalmazandó a befektetési vállalkozások felügyeletére is, kivéve, ha a befektetési vállalkozás teljesíti az ezen irányelv 20. cikkének (2) és (3) bekezdésében vagy 46. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumokat.”.

8. A 45. cikk (1) bekezdésében a „2010. december 31.” időpont helyébe a „2014. december 31.” időpont lép.

9. A 47. cikkben a „2009. december 31.” időpont helyébe a „2010. december 31.” időpont lép, és a 93/6/EGK irányelv V. mellékletének 4. és 8. pontjára történő utalás helyébe a VIII. melléklet 4. és 8. pontjára történő utalás lép.

10. A 48. cikk (1) bekezdésében a „2010. december 31.” időpont helyébe a „2014. december 31.” időpont lép.

3. cikk

A 2007/64/EK irányelv módosítása

A 2007/64/EK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „a) a 2006/48/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti hitelintézetek, beleértve a fenti irányelv 4. cikke (3) bekezdése szerinti, a Közösségben található, azon hitelintézetek fióktelepeit, amelyek a Közösségen belül, illetve a fenti irányelv 38. cikkével összhangban a Közösségen kívül székhellyel rendelkeznek.”.

4. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2010. október 31-ig megfeleljenek.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2010. december 31-től kezdődően alkalmazzák.

A tagállamok által elfogadott intézkedéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. szeptember 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzét „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

HU